

MIC. # 9671 (RAB. 2407)

HAFTAROT SHEL KOL HA-
SHANAH.

הפטרות של כל השנה.

YEMEN: [18--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מְשֻׁבָּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזָבוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

MIC# 907
L 207 a
R 207

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

GIFT OF
Mrs. Irwin Wasserman

MIC# 907
REC# 04474

Handwritten text, possibly a list or index, located in the upper left quadrant of the page. The text is faint and difficult to decipher.

Handwritten text, possibly a signature or a specific entry, located in the middle section of the page.

Handwritten text, possibly a signature or a specific entry, located in the lower middle section of the page.

Handwritten text, possibly a signature or a specific entry, located in the lower left section of the page.

Handwritten text, possibly a signature or a specific entry, located in the lower right section of the page.

פול

מלחמה

הפול

השנים

תקידה

הם

עמך

L267a

R2407

701

אלהי ישראל

אלהינו

19

בס"ד

אדולזיל לכתוב הפטריות
של כל השנה בעזרת תקיף
אלהי קדם מעונה

הפטרות בראשית

עבדו אתמך בן בחורי רצונך
נפשי נתתי רוחי עליו משפט
לגוים יוציא: הא עבדי אקרביניה בחיר
דאתרעי ביה מימרי אתין רוח קודשי עלוהי
דיני לעממין יגלי: לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו: לא יצוח ולא יכלי: ולא י
יריס בכרא קליה: קנה רצוץ לא ישכור
ופשתה כהה לא יכנה לאמת יוציא משפט:
ענותניא דכני רעיע לא יתבר וחשיכי

לפנוצין

04474

דכבוצין עמי לא יטפוי לקושטיה יפיק
 דינא לא יטהר ולא ירוץ עד ישיב בארץ
 משפט ולתורתו איים ייחלו לא יהלי ולא
 ילאי עד דיתקין בארעא דינא ולאורייתא
 בגוון יכתרון
 ט"ג

אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
 רקע הארץ וצאצאיה בתן נשמה לעם
 עליה ורוח להלכים בה כדנן אמר אלתי
 עלמא יני דברא שמיא ותכלנן שכליה
 ארעא ודיירהא יהיב נשמה לעם דעליה
 ורוחא לדמהלכין בה אני יהוה קראתיך
 בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית
 עם לאור גוים אנא יני רביתך בקשוט
 ואתקיפית בידך ואתקנינך ואתנינך לקיוס
 עם לניהור עממינן לפקח עינים עוררות

להתעורר

להוציא כחוסגר אמור כבית בלתי
 חשב: לכתחלה עיני בית ישראל דאנוק
 כספון כן אוליגת לאפקה עלתהון כספני
 עתה צא דאנוק דמן לאסירין תשתכרהקת
 כדשעבוד כהכונות דאנוק ענין פתח
 קצב: את דהה דהשכר לכספיה דהשכר
 לאתחילתה דהשכר לכתוב: אתה חסד
 שפני דהשכר דאנוק כלי פק איתנהון
 לאתחילתה דהשכר דאנוק דהשכר
 דנה צאו דהשכר דאנוק דהשכר
 אשכח את כהן קדוש דהשכר דהשכר
 אשכחתי על פתח דהשכר דהשכר
 אשכחתי ליה דהשכר דהשכר
 כהן דהשכר דהשכר דהשכר
 אשכחתי ליה דהשכר דהשכר
 אשכחתי ליה דהשכר דהשכר

איוביש ואשוי בהרין לנגזון זאתמין איובישו
 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנהונות לא
 ידעו אדריכם אשוימחשך לכניהם לאור
 ומדעקשים למישור אלה הדברים עשיטם
 ולא עזבתים: ואדבר דכעמן באורמך דלש
 ידעו צשבי לין דלא איזכו אדריכתי אשוי
 קבל קדמי הן ליפתור וכמלא למישראמלון
 מתגמיה אעפודבון זלא אדחוקבון: ית

דאלה תולדת נח

בישניה סו' נד

רני עקרה לא ילדה נעמי רנה ועהלי לא חסא
 כידבים בני שוממה מבני צעורה אמר
 ידנה: שמי ורושלם דהות כאמא עקרה
 לידת בני תשבחא ודנאי דהות כאמא
 עדיאת אהלי סגיאין יהון בני ירשלים
 כל בני רומי יתיבתא אמר ית: אגאדיני
 אהלך וירי עות פגש בנותיך וצא

תחשבי האליפי במיתכנן ויחדותין חזקי: חמית...
 בית משרבן והרה ארעידית ביין לא תמענן
 עם משרותיך ושלפנך תקיפי: כירכין
 תפלא תפלאי וזרעך בנים וילש ועלם נשמות
 ארי לדלזכא וכעמנא דתקפין עבר עמין
 דעדיין ויפנן ואל תירא בי ל...
 נאלתפלי כירכין ארעידית כירכין
 וזרעך ארעידית לא תדבר
 ארי לא חלית ארי לא תכהתין ולא תכבדעין
 ארי לא תכלזון ארי בהתת נמלימותיך תתפש
 ארמלתיך לא תדקין עדי: כי בועליך ע
 זמן זמן שמת שמו וגחלך קדוש וישדא
 ארי כדדין דעבדיך ירה
 קדוש קדוש וישדא וישדא
 כי כחשה מזובה ועצובת רוח קדוש
 כחשה מזובה ועצובת רוח קדוש
 כחשה מזובה ועצובת רוח קדוש

ובאתת עלומיין דאתרחקת אמר אלהיך : בדגע
 קטן עזבתוך וברחמים גדולים אקבעך : ב
 בדגז דעיר דחיקתך וברחמין סגיאין אקדיב גלותך
 בשצף קצף הסוגתי פני לגע במלך ובחסך געלם
 די חמור אמר גאלך יהוה : בשעה זעיר געווען
 אני ישיבתני זמן מנין ובטבות עשיתני
 ארחים עלך אמר מרקיין יי :
 לי אשר נשבעתי כדענר מי נח עוד על הארץ
 נשבעתי כדקצף עליך ומגעך בך : כיומי נח דהו
 קדמי דקיימית במימרי דלא יעדון מי טופס
 דהו כיומי נח על ארעא כין קיימית במימרי
 דלא יחול דוגזי געווען אצוקה בך : כי הנה
 יבוישו הגבעות תמוכותה נחמרי כאתת
 יבוישו ובריות שלומי לא תמוט אבדך
 יהוה ו אפי טוריא יעדון ורמדתא יתנחמך
 כעשית שלם לא געדי וקיים שלמי לך
 אפי דעתיד לרמדתא עלך יי :

סעודה לא חסרה הנה אנכי כדבש בניך אבניך
 ויארתיך בספירים: השיבתם כהקבלת עלבון קדוה
 יאמדין ענה עמומיה לא מתנחם האנה כביש
 יודא אבני לעמתך ואשבליניך באבנין
 כדכר שכתותיך ושעתיך לאבני
 ולך לאבנימך: ואשוי כמדגלין
 לאבני גמר וכל תחומך לאבני
 לוימך לוימך ואתה אבנימך ויסלמך
 ואתה אבניך באוליתא דנין ופני ירו שלם בניך
 בארצות תמונני רחמי כעשק מילא תיחיה וסמך
 תהיה לך אהבה אלפיך: בזכותא ותתקנין אתה סמי
 כהאבותי אדני לך ותי חלין ואתה אדני לך ויגול
 ואתה אדני יגול ואתה אדני כתי אדני עתך
 ואתה אדני כתי אדני לך גלות עשיר בסומ
 ואתה אדני כתי אדני לך גלות עשיר
 ואתה אדני כתי אדני לך גלות עשיר
 ואתה אדני כתי אדני לך גלות עשיר

לחבל: האגא ברית נפחא נפחא בור בשיחורין ומכיק
מנא לצורכיה ואנא ברית מחבלא לחבלא: כל כלי
יוצר עליך לא יעלה וכל לשון תקום אתך למשנט

תשיעי זאת בחלת עבדי יהודה ועדקתם מאתי נאמרו
כל זין דיתקן עלך ירושלים לא יעלה וכל

עמדי לריבא תחיביניה דא אחסנת ע
מן קדמי אמר לי:

הוי כל עמא פסי פתים ואשר איתם

כסא לבו שבחא כלו ולבו שבו ואכלו ולבו שחזרנו

במא ובכוא מדחור יין ואלב: יי כל דצנו למילת ייתי

ויצק ודלית ליה כסא שיתו שבתנו ואילכו איתו ש

שבתנו זאילכו בלבו מין ולא במדון אלמן דבא

מדחמר גבדחלב: למה תשקלו כסא בלוא

כס בלוא לשבעה שבתנו שבתנו אלי

ומתענג בדשן נפשכם: למה תתקלן כסא

למחבל וזואות כון בלא למסבע קמי

ואכילו דבב ותתכנה בדדתיין נטשו

ולכו אלי שבת ערותי כששבתם ואכדמה לכם בדית עולם
 חקדו דוד הנאמנים אדכינו אודכון וקבילו למימדי
 שבונו ותתקוים כלשכונ ואגאלכון קוים עלם טבות
 שבתו כדו כמנין: הן עד שמונים כתתיו כגיד נכדוקר
 ארבע לעמוצא ככיתיה ככלך ושליט עלכל
 נוי לא תדע תקרא ונני לא ידעו אגיד
 כדו כמנין יהות אלהיך ולקדושי יעקב פי
 כדו כמנין עם דלחודע יתלחודע ועם דלא יד עת ידחטע
 כדו כמנין כדסין כדויל ינא כדויל ולקדושי יעקב פי
 שבתך

דבתי על דבתי שבת

כדו כמנין ודשוה כדו כמנין וכלמן תדלמן ה
 כדו כמנין ויכור קדישא: שאו כדו כמנין עדיבם ומהגלי
 כדו כמנין כדו כמנין יבאם לכלם כדו כמנין
 כדו כמנין כדו כמנין לא כדו כמנין: כדו כמנין
 כדו כמנין כדו כמנין כדו כמנין אליו דאגיד
 כדו כמנין כדו כמנין כדו כמנין כדו כמנין

דלך לך

ותקוּת חול חר מצדריה לא מתעכבו • למה
תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרפי מיהודה
ומאלהי משפטו יעבור לבחן ויאמר יעקב ותמליל
ישראל מטמא אורחי בן קדם יאל ומן אלהי דיני
יעדי זלוא ידעתא אם לא שמעתא אלה עליה
יאל דבדא יקורי אדעא לא בעמל ולא בליאו לית סמ
לסוכלתנותיה: נתן ליעקב כח ולאין אולם עקמא
ירבה יהיב לעדיקיא דמשלחו לפתגמי אוריות
חכמה ולך לית להון תהוק נכסין מסני: וייעמו נ
בערים וייגעו ובחוריס משול כשלו: וישתלהון
עולומין חייבין וילאון ויאקו רשיעיא אתקלה
יתקלון: וקוי יאל וקלמו כח יעלו אבר פנשרים
קלמנו ולא ייגעו ילכו ולא ייעמו: ודקבד למה
דיאל יתכנשון מכיבי גלונתהון וייסמו חילי
תון לעילונתהון כעמוח דקליק על גדים
ידהטון ולא ילאון יהכון ולא ישתלהון
החרישו אלו אלים ולאמיס יחלימו כח יאל

*ללא ידעתי
לפי שאלו
שלם
דעתי
בענין
למה
יאל
למה
למה
למה
למה*

ידברו ויהיון למשפט נקדבה! אציתו למזמורי
נמק וסליון יוסמן חיל יתקרבון בכין ומללון
כחדא לדינא נהקרב! כזי העיד ממזרח צדיק
וקדאחו לדגלו ותיין לננו גנים ומלכים לרד יתיין
קדש פקש נדס קשקשן איתי בנלאי נמז
במה אברהם בחיל עדה בקשוכ קרביה לאתריה נקד
קדומוי עממין ומלכין תכל רמא כעממא קשאלא
קדש קרביה לקשא לדנינן קדש קשתיה! יסד נמממ
שלוס אלה בדגליו לא יבוא! לדנינן עדה שנים
תבן אורח בלגלוהי לא עש! כזי תעל אשך קדומו
הדורות כראש אני יהי ראשון ואת אדומוס אני הוא
מן אמר אלכין קיים אמר ועביר דיסדי דרניא כללון
כדלמא ית בדיות עכמא מבדאשית אתה עלמיו ע
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו
כדלמא ית ונבך כני לית אלה! דאו איים ניוקאו

וְסַעְדוּן וְלִמְחֻוּהוּ יוֹמַר תִּקַּף : וְיִחַזְקֶךָ חַרְשׁ אֶתְעַרְקֶךָ
 מִדְּחַלְיָךְ כִּטְיֵשׁ אֶת הַלֵּם כַּעַם אִמֵּר לְדַבָּר טוֹב הוּא
 וְיִחַזְקֶהוּ בַמַּסְמָרִים לֹא יִמְוֹטוּ הֲלֹא יִבְהַתְמוּ ב
 בַעֲבוּרֵיהוֹן דְּמִתְקִיף כִּגְלֹא עִם הַיִּנְאָה בַּחֲמִי בַּכִּטְיֵשׁ
 עִם דְּמִטְמַח בְּקֻרְנָסָא זְמַנָּה אִמֵּר עַל דְּבָקָא תִּקַּן
 הוּא וְמִתְקִיף לִיּוֹה בַּמַּסְמָרִין דְּלֹא יַעֲטִלוּ :

וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר

בְּחַרְתִּיךָ זָרַע אֲבֵרָה אֲהַבִּי : וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי י
 יַעֲקֹב דְּאַתְרַעֲיִתִּי בֶן לֵוְיָהּ דְּאַבְרָהָם רַחֲמֵי : אֲשֶׁר
 הִמְזַקְתִּיךָ מִדְּקִצּוֹת הָאָרֶץ שְׂמַע שׁוֹלִיךְ הַרְאֵתִיךָ וְאַשֶׁר

לְךָ עַבְדִּי אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מִשְׁמַחֲתִיךָ : דְּדִקְדִּי בְּתַנְיָא

אֲרַעָא וּמִסְלִבוֹתָא בְּחַרְתִּיךָ וְאַחֲרִית לְךָ שְׂמַחֲתִיךָ
 אַתְרַעֲיִתִּי בֶן וְלֹא אֲרַחֲקִיבְךָ : אֲלֵךְ תִּירָא כִּי עֲשִׂיתִי
 תְּשׁוּבָה כִּי אֲנִי אֲלֵקִיךָ אֲמַעֲתִיבְךָ אֲנִי עַתְדִּיךָ אֲקִי
 תִּמְכֹּתִיךָ בִּימֵין עַדִּיקִי : לֹא תִדְחַל אֲדִי מִלִּפְנֵי
 לֹא תִתְנַבֵּר אֲדִי אֲנִי אֲלֵהֲךָ אֲתִקְנִיבְךָ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר
 אֲשֶׁר

אַתָּה אֲחִיבֶנּוּ בְּכֹחַ הַשְׂמִימָה וְכֹלְכֹן כִּי
 הַחֲרִיטְךָ בְּךָ יִהְיֶה כֹּחַ אֵין וְאֵדֹן אֲנִשׁוֹ כֹּחַ לִיבְךָ דָּא
 יִבְהִתֵּן וְנִמְכַרְנָא בְּכֹחַ הַשְׂמִימָה וְכֹלְכֹן בְּךָ יִהְיֶה
 כִּי שִׂמְחָה וְיִשְׂרָוֵן אֲנִשׁ דִּינִי: תְּבַדֵּק שֵׁם וְלֹא תִּמְשָׁם
 וְאֲנִשׁוֹ כֹּחַ יִהְיֶה בְּאֵין וּבְחֵפֶז אֲנִשׁוֹ כֹּחַ חֲכָמִי:
 וְלֹא תִּשְׁכַּח חֲכָמִי לְאֲנִשׁוֹ כֹּחַ יִהְיֶה בְּאֵין
 כִּי עֵס גְּבִיר דְּהוּוּ כִּתְּמֵן לְכֹחַ אֲנִשׁוֹ
 כִּי אֲנִי יִמְחֵן אֲלֵיךְ כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ הַחֲכָמִי
 לְתִיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה עֲדֵךְ תִּיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה
 כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ לֹא תִּשְׁכַּח חֲכָמִי

וְאֲנִי יִמְחֵן אֲלֵיךְ כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ הַחֲכָמִי
 לְתִיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה עֲדֵךְ תִּיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה
 כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ לֹא תִּשְׁכַּח חֲכָמִי
 וְאֲנִי יִמְחֵן אֲלֵיךְ כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ הַחֲכָמִי
 לְתִיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה עֲדֵךְ תִּיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה
 כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ לֹא תִּשְׁכַּח חֲכָמִי
 וְאֲנִי יִמְחֵן אֲלֵיךְ כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ הַחֲכָמִי
 לְתִיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה עֲדֵךְ תִּיבְךָ אֲנִי יִהְיֶה
 כִּי חֲדִיךְ יִמְשָׁךְ לֹא תִּשְׁכַּח חֲכָמִי

חלת

חדת מלי סמפוריין תקטיל בעממיה ותשיציי
ומילכותא כמוצא תשוי תזרס ורוח תשאם
וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקרוש
ישראל תתהלל תדריבון וימא תטוליבון
ומימרי כפילעולא לקשא יבדח יתהון ואת תביע
במימרא דיני בגי יינא דישראל תשתכח :

הענייט והאכיוניס מבקשיט

מליס וארץ לשוננס בצמא בשתה אני יהוד
אננס אלהי ישראל לא אעזנס ענותניא
וחשיסא דמחמדין לאולפנא הא כעניא למיא
לא משכחין רוחהון בסגופא משלהיא אנא
ינ נקביל צלותהון אהא דישראל לא ארחתקנו
הפטרות וירא מלכוס ב ד

אחת מנשי בני הנביאים צעקב
אל אלישע לאמר עשך אנשי

ואשה

מת ואתה

וְאֶתְּהָ יִדְעֶתָ כִּי עֲבָדְךָ הִיָּה יִרְאַ אֶת יְהוָה
וְהַנְּשֵׂה בָא לִקְחַת אֶת שְׁנֵי יַלְדָי לִּי לְעֲבָדִים
וְאֶתְּתָא חֲדָא מִנְּשֵׁי תַלְמִידֵי נְבִיאָא מִצְוֹקָא
קֳדָם אֱלִישֶׁע לְמִימַר עֲבָדְךָ עֹבֵדִיה בְּעַלְמֵי
מִית וְאֶת יִדְעֶתָ אֲרִי עֲבָדְךָ הוּוּ דְחִיל חֲטָאִין
מִן קֳדָם יִיזְ דְּכַד קְטִילַת אִיזְבִּיל נְבִיאָא

דִּי יִיזְ דְּכַר מְנַהוּז מָאָה גֻּבְרָא וְאַטְמַרִּינוּז
חֲמִשִּׁין חֲמִשִּׁין גֻּבְרָא בְּמַעֲרַתָא וְדָוָה יִזְדִּיף
וּמִזְבִּיל לְהוּז בְּדִיל דְּלֵא לְאוּכְלוּתְהוּז מִנְּכִסּוּרֵי
דְּאַחַב מִן קֳדָם דְּאִינוּז אֹנְסָא וְכַעַן רֵשִׁיא
אֶתְּתָא לְמַדְבְּרֵי יִת תְּרִין בְּנֵי לִיה לְעֲבָדִין

תּוֹסַפְתָּה עוֹד מֵאַתָּן וּשְׁתִּין וְחֲמִשָּׁה

זְמַנִּין צוּחַת אֶתְּתָא עֹבֵדִיה כְּהֵא"י גֻּוּנָא

וְלֵא הוּוּ מִשְׁגַּח בַּה וְלֵא יִדְעָ מָא לְמַעֲבָד לֵיה

עוֹד דְּאֶדְלָא לְבֵי קְבָרֵי וְקָא צוּחַת וְאַמְרָא מְרִי מְרִי דְּחֵלָא
דִּיין דְּחֵלָא דִּיין וְאַשְׁתַּמַּע לֵיה קָלָא מִבֵּינֵי קְבָרֵי מִן הַדִּין דְּחֵלָא
דִּיין דְּקָא בְּעִית אֲרִבְעָה אִיקְרוּ דְּחֵלִיא דִּיין אֲבָרָה וְיוֹסֵף וְאִיּוֹב וְעֹבֵדֵיה

מִתְּבַרְכֵי לֵא בְּעִינָא שָׂא הֵא"י דְּכַתִּיב בֵּיה דְּחֵלָא דִּיין לְחַדָּא
וְכִד אֲוִדְעוּתָא קְבֻרֵיה

הקבליה הנה קה מתפלשא בקבליה וקה ענוחה ואמרא
 מקדמי הים רוחצו לי ששנתא די דמכתא ודמכתא
 פד אמרית לכך למזן את שביק לי וית תרין בנדמותב
 תני דרבון עלמא רוחצו לי ואמרת לי שבוך יתמך
 ואנא אהיי מיבון וארמלתך עלי תתרוחש וכדך ליד
 נהשבה משידוב ויתמי במי ענוחי ואמרי קבלן אנא
 קבלן אנא אהיב סובדיה ואמר לה תולי לבני אלוטע
 במדתא דמשחא דאשתאר בביר וליבדכיך ביה דאנא
 כי אמר תיבהו למאה נבייא וזנתבהו במערתא ב
 בלחלא ובמניא לא איטביין בוטיניה דמשחא פנייהו
 לא ביקמנא ולא בלילא לידכד ליה נבייא מלי דמי
 להודשא סדין הוא וישלים לבו מאן דאוזניניה דאנא
 אמר דקרא דמוזיק למרד עלמא ית כל שנתא
 על טניא ועל כוסכינא ובכזן אזלת שנתא
 לא ליששע כולי האיו לאמר אלמא ששע סדי
 אעשה לך חמידי לי כדה יש לכו קמתי ויתמך
 לשפחתך סד פבית ב' אסאקת ששע סדי

דבורה אליהו

אלישע נשא מעבדיו לין חוקי מנא איה לין בבית
והמדת לית לאתקת על מדעם בביתא מלהין סגרי
דמיסותא דאנאד לבי שאלי לך סלים מן חוש מותת פל-

שביתכי סלים דקיס אלת מעיטוי : ואמר איתולי
עיתוי לין מן כן ברה מן כל שיבכי מן ליתת
תקודין ופאת ומתת הולת בעדך ועד בניך ומתת

ותפל מותא ותקת הולת בעדך ומתת סלים
אליה ויהי עתה : ומתת מלכות ומתת ליתת
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי

מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי

מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי

מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי
מיתוי ברה מיבון מקרבין ליה מניא ותיא מיתוי

ותפאת ומתת הולת בעדך ובעד בניך ויזלת על כל כלי
המלך ומתת תמעי : ותלביין דעא במלך אבתא בניך ותלביין מיתוי
דמלך ומתת דיתמלי ותמלך : ותלך מי-

דיוקא אליו

ועמודא דמישהא טייף על כוסהון עד דשלומה כל
 פסקי מניצא ואמר בדה לית עוד מנא ושמוע עמודא
 דמישהא וכסה משקא ונתבא ותגד לאיש האסחים
 ויאמר לכו מכדי את השמיון ושלמי את נשיכו ואת
 נבניה תקני בנותי תוסנתא ~~תוסנתא~~
~~איתקילי~~ איתקילי תבני ית משחתי
 ושלמי למדי חובתיך וכד אתרחיש לה ההוא ניסא
 אמרת לה לנביא דיין איות עלי עישור מהאי משח
 או לא אמר לה בעליך זון נביא דיין במילתא ד
 דליסא עליה עשדא ואף את לית על משחך עשור
 דמן ניסא הוא הדדא ואמר ליה מא נעביד מכני
 דאחאב אי שמיעי עלי ואנסי לוי מתוב ואמתי
 דסגל בומא דככבי דמערים וטמיד לומעו מוס
 אריותא דדניאל וטמטם עינוהי דבני אחאב וסגל
 אודנהון דכא לכאשורלך יהבית אוסותא ותשבחתא
 ואתלת ואת נביל תתפללסין במלך ^{דישעאל}
 שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו ~~למס~~

נא דכוננ
 את כדכפ
 פלמא דיוש
 חר

כהן עבדו יסוד שנתה לטוב להם ויהיה יומא ועבד
 אלו שוב לשונם ותמן אותה דחלת השאין ואמקינת
 ביה לטיביל לומר ויהיה בתמן לעבודה עתה לטמן
 לטיביל לחמאו ותאמר אלתישה הנהבא בל עתתי
 מי איש אלהים קדוש הוא עבד עליו תמידי ואת
 לטובה ותבטן ידגמא ארי כביא אריה קדיש ואת
 חמאי לותרת תדודאז בעשודתא טליתתא ואת
 פלתיס לן עים מטה ושלחן וכסא וסגס ואת
 אביביתקל שקמה: כעבדי בטן שלי ואת
 שחוקין ליה תמן אתל שדקא ואתאז ואת
 רהי במותקו לותרת מותקו לותרת ואת
 ויסר אל העליה ושבב שדקא ואת
 אבלי תאם שכיב תמן ואת
 שובבית הדרת ואת
 איהו בל עבד ואת
 איהו בל עבד ואת
 איהו בל עבד ואת
 איהו בל עבד ואת

לך היש לדבר לך אל השלשיתו אל שר העבד ותאמר
 בתוך שמי אנכי וישבת : ואמר ליה אימר כען לה
 הא עסקת לנא ית כל עסקא דנא מא למעבד לין
 הכתבם אית לין למללא עם מלכא או עם לב ח
 חילא ואמרת בגו עסקי עמי אנא מסוכלא : ותאמר
 ומה לעשות לך ואמר גיחזי אבל בן איולה ואישת
 זקני ואמר ומה למעבד לה ואמר גיחזי בקשטי
 בר לית לה ובעלה סיב : ואמר הקאלה ויקרא לך
 ותעמד בפתח : ואמר קרי לה וקרא לה והמתעבד
 ויאמר למשנה הזה כעת חיה אתי - חבדת בן ותאמר
 אל אדני איש תאלהים אל תכזב בשפחתך : ואמר
 לזמנא חדין בעד דאתון קימין תון כחבדא
 ואמרת בצעורבונ בניא דילך לא יתעבד
 באמתר : ותהר האשה ותלד בן למשנה
 חיה אשד דבר אליה אלישע : ובר
 וילידת בר לזמנא חדין בעדן
 עמה אלישע : ויגדל חורר ויהי

תדחה עלי למדכב אלהיך כד אימר לך : ונת לך ותבא אל-
 איש האלהים אלהיך הכדמל ציהי כראות איש האלהים
 אתה מוצגד ויאמלא את גיחזי בערו הנה השועמית הגזו
 ומזלת ומתת לות בניא דייס לטוד כדמלא והוס כד חזא
 בניא דייס יתה מקביל ואמר לגיחזי עולימיה הא שועמית
 דייס : עתה רויץ כח להראתה ואמר לה השלום לך השלום
 לך ונתאמר שלום : כטן דהוט כטן להדמותיה ואימר
 לה השלום לך השלום לבעליך השלום לרבא ואמרית
 שלום : ותבא אל איש האלהים אלהיך ותחזק בדגליו
 וישעמתי להרפה ואמר איש האלהים הרפה לה כי
 נכשה מרתבם ויהוה העלים ממני ולא הגיד ליוזמת
 לות בניא דייס לטודא ואתקינת בדגלוהי והריגתו
 למדחה ואמר בניא דייס שבוק לה אמר בניא דייס
 לה גמין קדם ויז אתכסא מעני וכלא חונן וכלא חונן
 השאלתי מן מאת יהוה הפא אמר בניא דייס ואתי : ואתי
 ואמרית השאלתי לית ברך כטן דבניא דייס ואתי :
 אם כתי היב לי בר קיים ואם לאו בניא דייס :

לחיטת השלום
 לית השלום

דוידא

וְיִסְתַּדְדְּ לְבִיחָיִי הַבּוֹרְחַן מִפְּנֵיךְ יְהוָה מִשְׁעַבְדֵי בְיָדֶיךָ וְלִי
כִּי קִרְיַת אֱלֹהִים לֹא תִבְרַח מִפְּנֵי הַיָּדֵינוּ אֵלֶּיךָ לֹא תִבְרַח
וְשָׁבַת מִשְׁעַבְדֵי עַל כֵּן הִצַּלְנוּ וְיָצִיאנוּ לְבִיחָיִי דָדִיךָ מִ
יַד יְדֵי כָּסֶה חֲסֵדִי בִידֶךָ וְיָצִיל אֶת־יְהוָה תְּשׁוּבָתָנוּ לֹא תִשָּׁן
כִּשְׁלֹמֹה וְיָצִיאנוּ לְבִיחָיִי שְׁמַל בְּשֶׁלֶחֶן גְּבוּרָה לֹא תִשָּׁן תְּשׁוּבָתֵנוּ
חֲסֵדִי עַל אֲבֵי דְבִיחָיִי וְיָצִיל אֶת־הַנְּעָרִי חַיִּים וְיָצִיל
אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
לֹא תִשָּׁן וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
עַל כֵּן יָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ
וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ וְיָצִיל אֶת־אֶמְצַנְךָ

ויבא ויסקר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה
 ועאל ואגף דשא באפי תווהון ועלוי קדם ויז ויעל
 וישכב על היסוד וישם ציו על פיו ועיניו על עיניו
 וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשד היסוד וסלוק
 וישכיב על דביא ושוו כומיה על כומיה ועינוהו על
 עינוהו וידוהו על ידוהו ואלהית עלוהו וחס בסדא ד
 דרביא וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל
 ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויבקה
 הנער את עיניו ותב והליך בביתא דמנא חדא לכא
 דמנא חדא לכא נסליה ואלהית עלוהו ואתמקה דביא
 עד שבע דמנין ופתח דביא פת עינוהו ויקרא אל גיחזי
 ויאמר קרא אל השומעית הזאת ויקראה ותב
 ויאמר שאי בנך ויקרא לגיחזי ויאמר
 קרא וקרא לה ואתת להקדמוהי ויאמר וקרא
 ותפל על דגליו ותשתחו ארעה ותב
 ואתת ונפלת קדם דגלוהי וסגית ואתת ונפלת

זת ברה ונפקת :
 דויהו חיי שרלה תחרלת מלכים
 סי' א

וְלֹא תַעֲצֹבוּ אֲבוֹן מִיָּמִינוּ לְאֵמֶר מִדּוֹעַ עָכָה עָשִׂיתָ וְגַם
 הוּא טוֹב לְיֹאכֵד מֵאֲדָר וְאַתָּה וְלִדְהָ אַחֲרַי אֲבִשְׁלוּם וְלֹא
 אֲכַלְמִיָּה אֲבוֹהֵי מְנוּמְוֵהֵי לְמֵימֶר לְעֵדִין כְּדִין אֶת עַבְדִּי
 וְאַתָּה הוּא שְׂפִיר בְּדִיּוּיָה לְחֹדָה וְיִתְהַּ לְיִדֵּת בְּתֵר אֲבִשְׁלוּם
 וְהַיְנוּד כְּלוֹי עִם יוֹאֲכֵ בֶן עֲרֻיָּה וְעִם אֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וְיַעֲקֹב
 אַחֲרַי אֲדַנְיָה וְהוּוּ סְתַמְוֵהֵי בְּעִיעָא עִם יוֹאֲכֵ בֶן עֲרֻיָּה
 וְעִם אֲבִיתֵר כְּהֵנָּה לְסַעֲדִין בְּתֵר אֲדַנְיָה וְיַעֲדוּקָה הַכֹּהֵן
 וְבְנֵיהֶם בֶּן יְהוֹיָדָע וְנִתְּן הַכֹּהֵן וְשִׁמְעֵי וְרַעֲי וְהַגְּבוּרִים
 אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדַנְיָה וְיַעֲדוּקָה כְּהֵנָּה וְבְנֵיהֶם
 בְּלִי הַיְוִדָע וְנִתְּן כְּבוֹיָא וְשִׁמְעֵי וְרַעֲי וְגַבְרִיָּא דְלְדָוִד
 לְאֵהוּהָ בְּעִיעָת אֲדַנְיָה וְיִזְכֹּר אֲדַנְיָה עֵאָן וְכֹהֵן
 וְיַעֲדוּקָה עִם אֲבוֹן הַחֲלֵת אֲשֶׁר אֵעַל עֵין רַגֵל
 אֶת כָּל אַחֲוֵי בְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלְכָל אַנְשֵׁי יְהוּדָה
 הַמֶּלֶךְ וְנִכְסֵי אֲדַנְיָה עֵין וְתוֹרִין וְכַטִּיּוֹת וְכַטִּיּוֹת
 סְכוּתָא דְבַצְטָר עֵין הַצְרָא וְדַמִּין יְתִיבֵיהֶם
 לְכָל וְלְכָל גְּבוּרֵי כְּכַט יְהוּדָה עִם אֲבוֹן
 כְּתוּבֵיהֶם וְבְנֵיהֶם וְאֶת הַגְּבוּרִים וְאֶת

ית קממיבי : ותבא בת שבע אל המלך החדרה
 והמלך זקן מאד ואבי שג השחמיות משדרת
 אתה מלך : ועלת בת שבע לחדם מלכה לאדני -
 בית משכבא ומלכא סוב לחדא ואבי שג דמן שגם
 משמשא חדם מלכא : ותקך בת שבע ותשתחולמנד
 ויאמר המלך מה לך : וכרעת בת שבע וגידת ל
 למלכה ואמר מלכה מא ליך : ותאמר לו אדני א
 חתה נשבעת ביהות אלהיך לאמתיה פישלמין
 בעך ומלך אחרי גתא ישב על כסאי : ואמרת ליה
 רבני אתה קיימתא במעומדא דיין אלהך לאמתך א
 אגוי שלמא צדיק ומלוך בתרי והוא יתוב על פדסי
 מלכותי : וענתה הנק אדניה מלך ועתה אדני פתח
 לאחד עת : ובשן הוא אדניה מלך וכשן השתחולמנד
 לא ידעת : לידבח שור ומדי אדעאן ~~השתחולמנד~~
 לכל בני המלך ולכא ביתר הסהו ולא ~~השתחולמנד~~
 ולש למיה עבדך לא קדא : ובכס ~~השתחולמנד~~
 וכן לסמי ודמין לכל בני מלכא ~~השתחולמנד~~

הַעֲבֹא וְלֹא־בֵיתְךָ הִכְהֵן וְהַנֶּסֶם אֲכָלִים וְשִׁתִּים לִפְנֵי ו
וַיִּמְלֵךְ יְהוָה הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיִךְ אֲדֹנָי נַחַת וְנִמְצָא דִין וְנִכְס
תְּנִיף וְכִטְוִי מִיּוֹן וְעַן לִפְנֵי וְצִמְיִן לְכָל בְּנֵי מִלְכָּא ו
וְלִבְנֵי חַיִּל וְלֹא־בֵיתְךָ כִּהְנֵה וְהָאִינוּן אֲכָלִים וְשִׁתִּים
קִדְמוֹהֵי וְאִמְרוּ יַעֲלֵה מִלְכָּא אֲדֹנָיִךְ וְלִי אֲנִי עֲבָדִיךָ
וְלִיעֲדוּךָ הִכְהֵן וְלִבְנֵי חַיִּל מִן יְהוּדָה וְלִשְׁלֵלָה עַבְדֶּךָ
עַבְדֶּךָ לֹא־הָרָא וְלִי דֹאֲנָא עַבְדְּךָ וְלִיעֲדוּךָ כִּהְנֵה וְלִבְנֵי חַיִּל
נִדְ יְהוּדָה וְלִשְׁלֵלָה עַבְדֶּךָ לֹא־צִמְיִן אִם כִּהְנֵה
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּהְנֵה הַדְּבַר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדֶּךָ
כִּי יוֹשֵׁב עַל־בֵּסֵם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲחֵרִין וְאִם כִּי־נִדְ
וְבִנֵי מִלְכָּא קִוָּה פִּתְגָמָא קְדִין וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת
עַבְדְּךָ מִן יְתִיב עַל כִּדְסֵי מִלְכּוּתָא דְרִבּוּנֵי־שְׁלֵלָה
בְּתִרְוָהּ וְעַן הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
קִדְמוֹהֵי לִי לְבַת־שִׁבְעָה וְתִכָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִתִּיב מִלְכָּא דְרוּ וְאִתִּיב אֲדֹנָי לְבַת
שִׁבְעָה וְאִתִּיב לְהַדִּים מִלְכָּא וְקִמְעִיתִי לְבַת־שִׁבְעָה

וישבע

דא תקרי שמיא פזרא ספרה

כתבתי לך על ישראל ביד מלכא כי אהבתם

עמך יהוה ואמרתם בקרב אהבתנו הלא את ששית

לי עקב נאם יהוה ואהב את עקב ונחמי מיתת עקב

אמר יי' ואם תימרו במא דחמי מנא הלא אתה עקב

לעקב אמר יי' ודחמי מית ית עקב ואת ששית

ואשים את הריו שמינה ואת כלתו את עקב

נית עשו דחיקות ושיותי ונת סגורתי

נתיה לעדות מדבדו כי תאלל אדום

ונבנה מדבדו כה אמר יהוה מנא

אדרוסקראו להם גבול עשיתי את עקב

יהוה מדבדו ארי ונאמן את עקב

כטן עתלגא ונתג ונב עקב

עבאות אגון יצנן ונאמן את עקב

דעמיה פשיעא ונאמן את עקב

עבמא וטופיס תדאונה ונאמן את עקב

מעל לבול ישראל וטופיס ונאמן את עקב

יסאי וקראו דאנסי ית תהם ונאמן את עקב

מכס פנים אמר הנה צבאות ונכען עלו כענהים
אלה ויהביל עלותנא מידכון הות דא היתנסמן לכון
אמן אמר יי צבאות מייגס בכס ויסגר דלתים ולא
תאירו מדבחי חנם אין לי חפץ בכס אמר יהוה צבאות
ומנחה לא אדעה מידכס מן את הכא בכון ויגיה ד
דשי בית מהקדשי ולא תחרכון על מדבחי הדבן ללענא
מדחק לא דעוא קדמי בכון אמר יי עממת והרבן ל
כדעוא לא אקביל מידכון כי ממדלח שילעש ועד
מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מעשי ל
לשמי ומנחה מהורה פי גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות אדי מעדנח שילעשא ועד מי עליה לב שמי
ביני עממיה ובכל עידן דאתון עבדין לעותי אפידי
מהביל עלותכען ושמי לפא מתקדשי על ייסוקי
תכון כהרבן דפי קדשי ארי לב שמי ביני עממיה
אמר יי צבאות ואתם מחללים אתהבאתכם שלחן
יהוה מאכל הוא וניבו בדה אכלו ואתון עקלין עתה
בדאתון אמרין פתגא דיי בסור הוא ובפידן יתגותעם

1947

Handwritten text in Hebrew, consisting of approximately 15 lines of dense script. The text is mostly illegible due to the high contrast and graininess of the scan.

1947

1947

דתולדות

יט

ואלוהי ית ברבך כון ואח אלטימיה אני לית כון -
 משיוון דחלתי על לבי הנני גער לכס אתה דרע ו
 וזריתי ברש על פניכם מרש חמיכם ונשא אתכם אליו
 האנא בזיה לבון בעללית זרעא ואמלי בהתת חוסיכון
 על חמיכון ואבטיל רבות חמיכון ויתמנע חוסיכון מענה
 וידעתם כי שרחת אלכס את המענה הזאת להיות
 ברית את לוי אמר יהנה עבאות ו ותדמן אני שלחת
 לנתכון ית תקיחתא קדא למהוי קוימי עם לוי אמר
 יא עבאות בדיוויהיתא אתו החיים והשלוס ואתנם
 לו מורא ויראני למעני שרעי כמת הוא ו קוימי תת
 נמיה חיינשלמא ויהבית ליה אלכנ אנדית שליס
 ודחיל למן הדמי למן קדם שרעי דחיל הוא ו תגדת
 אמית היתה בטיהו ועולה לא נמצא בשמתו בשלוס
 ובמי שור הלכ אתו ורבים השכ שמו אתה דקוס
 טא הות במומיה ושרקדא לא אשתקבה בעמיתה
 בשלמא ובתליצותא הליר קדמי נסמין אתה דקוס

כי

דתולדות

כי שפתי מלך יש כלה דעת ותורה יבקשו ומגמלו כי
 למלך יהיה עצמות הוא אלהי סלתי כהיץ ישרון ל
 מלך ומוקדה יבעון ממועיה אלהי משמיע קדם
 ילע עצמות הוא ואתם סדקתם מן הדדנה הכשלתם
 רבים בתורה שחזקתם מלית הלי אלהי יחזק עבאולה
 ומתן פסיותם סין אודעת מתה ליתן סמיאין בתיבת
 חביבתון קוטא דעם לוי אלהי ילע עצמות ונבם חסא
 כתי אוקטס כדעם נשכלים לכל העם כתי אשחא
 כתי שפתיים את דלכי ונשאיתם פנים בתורה וישא
 אלהי יחבית ותמון פמילין וחלשין לכל טמא כתי
 יליתיו כון כתי אית מורמת דתקין קדימי ונעביין חסין

הבלט את אחד לכלנו דמון את
 נבא אש מתמי לתל גיית את
 חד לכלמא דלכא חלה עי בנא יתנא
 באתרהי לאבסא קיימא דעם אבד

ד'תלדות

כ

בגדה יהודה ותועבה נעשיתך בישדאל ובירושלים כי
 חלל יתעשה קדש יחול אשר יתם ויתום ואלמנה
 שדדו לבית יחיה וישבתו את גוונתם וישבתו
 שלם ארי משה דמים יחולו נשמתו יתעורר
 קדם יצחק ויהי עמו לנפש און וישבתו
 עמק יזרעל ויבדלו יהודה לפרש וישבתו
 נבואה ועתה נבואה נבואה ליהודה וישבתו
 ואלה המעשים די עבדי יורה כל וכל כל עתה יתקב יתם
 שאלוהו מקדש לא יתי פיה מנבואה וישבתו
 מלכות ישראל

והוא שבת מלכות שבת דלמה אתה לבנות ויהי
 בכו ואתה עתה עור במלך את המלכה וישבתו
 לצונק עידכם וידם תביאם דמתגן עבדן
 ויהי ית עבדכם דין לבן דדודאין עבדן
 דתבנות למלכות ולמלכה ויהי עתה עבדן
 ומלכות עבדן כלם יחולו וישבתו
 עבדן אשר לא יבדלו ויהי עתה עבדן

ורגליות

בדיקת: ואם תימרו על מה של דיוס אסיה וביבין
 אמת ופועל דאת שבת בזה וזה שיש ופועל ואת
 הייביל וכל מה שיש וישאר לנו ופועל ופועל
 דע אלהים ופועל פועל פועל ופועל אלה
 פועל: הלא כד הו ופועל ופועל ופועל ופועל
 פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
 ופועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
 כי שבת שיה אעק יהוה אלהי ישראל ופועל
 על לבו אעק יהוה אלהי ופועל פועל פועל
 ופועל פועל: אלהי אס סגית לה פועל אעק ופועל
 ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל
 ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל

מא

יהוה בעק פועל ופועל פועל פועל פועל פועל
 פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
 פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
 פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
 פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל

אבא מלךא דעבד דינא והנני שלח מלכאפי ועד
 דרך לפני ועבדתי לך מלך הויכאדוואשד אהם
 לעבדשים ועבדתי לך מלך אהם חפצים הנה בן
 אמר יחוק עבדתי האבא שלח מלכאפי ויבני אהיה
 קדמי ובתכית ייעול להיכליה צבונא דאתון ומלכא קדישא
 דאתון עבד ביה הוואתי אמר ייך עבדנא! נמי כפלא
 אתי עס באו נמי קטלך מהאתון כי וואלכאשיל
 וסודי וסודים ונמן סקנדי ית יוסעוהוד קל יוס
 עבדתי ויהי אהי דגיה באישותא נפסי ועבדתי
 דעבדתי ויהי אהי וישב לעדה נמנהל כסן וטהר את
 לוי וקסן אהם כנהב וסבסן והיו ליהוה מנאשי
 בעדה ונתגלי לעסמא נבדמא באפי דתעלה ויהי
 כסמא נידכי ית בני לוי ויערקו יתהוץ כדמא
 ויהו קדש ית מלכאפי ויהו קדש ית מלכאפי
 ליהוה קדש יתהוץ ויערקו יתהוץ כדמא
 קדמא ויהו קדש יתהוץ ויערקו יתהוץ כדמא
 ויערקו יתהוץ ויערקו יתהוץ כדמא

המטות ויעצא יעקב בהושע

על בתיהם נחם יהוה: כעונת דאתי בלאי כין ייתון
 דאלו לארעא למעלים וכיונה דתיבא לאו שונכר
 כין יתוצון דאטלטלו לארעא דאתור ואתיבנן בשלם
 לבתיהון ומימרי יהי בקעדהון אמרתי: סבבנא
 בפחש אמלים ובמלמה בית ישדאל ויהודה ענדך
 עם אל ועם קדושים נאמן: אמגאו קדמי בכדבין
 בית אמרים ובנכלין בית ישדאל ודבית יהודה חוה -
 מתקפין בקלחני טד דאפא עמא דאלהא מארעהון ו
 ואיכון דהו פלחין קדמי בבית מעקדשא ומותקדן עמא
 קדישא בכין הוה קדימין: אמלים לנה לנה ורדת קלים
 כל הווס כדב ושד ורבה ובלית עם אשוד וכלתו ושמן
 למעדים יגבל: בית ישדאל דמן לדדוח קרע ועל עול
 חציר כל יומא כדבין ובזא מסמן והיס עם אתמא
 מקימו והרבנא למערים מוצלין: וליב פתח
 יהודה ולפקד על יעקב פדרכיו כמאליהו
 ודינא קדם יא עם דבית יהודה זבאסעפא על יתוב
 פאורחתיא בעובדוהי תקפא יתיב ליהוה

דויעא יעקב

אתמתיך ובאנו שורה את אליהם: כפיא אימך להון
הא יעקב אבובן עד לא אתיליד אמור דיסמי מן
אחתי ובתקפיה אתדרב עם מלאכא וישיר אל מלאך
ויכל בכה ויתחנן לו בית אבי יעקב אנו ושם ידבר ע
עמנו ומתדרב עם מלאכא ויכיל בפה ובטא מניה
בית אלאחלי טלוחי ותפין יכליל טמנא: ויהו
אלהי העבדות יהוה דברו: הוא יל אלהי יעבדות
דאתגלי על אבדהם: עחק ויעקב ובטא דאחוי
על ידי מעשה יל דכרניה לכל דר ודר: ואת
באלהיך תשוב חקר פתשכט שער וקוה אל אלוך
תמיד: ואת בקמך דאלהיך חתקת חסדא ודיעא טר
נסבד לכחמך דאלהיך תדירא: כנען בידו מאחזי פניו
אחזי: לא תהון בתגרון דבידיהון מוננו ונכז דכל
ויאמר אנשים את עשיתי מעצתי א
לא יעצאו לי עון אשר חטא: ואמר
עתרנא אישבחנא אונים לנא ביא
כל עתריכון לא יתקיים לכון ביומא

השלמת

תשלמת חוביך וואנכי יחה אלהיך מאדץ מעדיים
 עד אושיבך באהלים כיומי מועד וואנא ית אלהיך
 דאמיקתך מאדעא מעדיים עוד אותי בנך במשכנך
 כיומי קדם ודברתי עלי הנביאים ואנכי חזון ה
 הרבתי וביר הנביאים וטלולית טס נביא ואנא
 כנחן אסגיתי וביר עברי נביא שלחיתו אם
 גלטי און אך שוא היו בגלגל שודים זבחונם
 מזבחונם כבלים על תלמי שדין אם בגלעד
 הווא אנוסין ברם בבית גלגל תורין לטעון ד
 דבחוא אה איבוליהון אסגיאן כיברין על חומי
 חקלן ויבדח ועקב שדה ארם ויעבד ישראל
 באשה ובאשה שמך נביא אימר להון אה
 ועקב אנוכון אזל לחקלוי ארם ופלחונתו
 באתתא ובאתתא נטר ענא ונבנא אה
 יהודה את ישראל ממערים ונבנא אה
 ואה בר גחתו אבהתכון למעדיים נביא שלח

יד סג

אורידיך באם יהוה! אם תלים פנשך ואם
ביני כוכביא תשוי מדורך מתקין פמימרי
אחתיתך אמר ייאל אם גנבים באו לך אם
דדי לילה איך גדמיתה הלוא וגנבודים אם
פעדים באולך הלוא יש אידו עוללות אם גנבין
אתו עכך אם בדוזי ליליאת איכדין היותא דמור
עד דגנבו מסתהק אם חטובין בקטופין אתה לך
הלוא משארין לך עוללן! איך בחכשן עשו
במעו מענוניאי איכדין אתבליש עשו אתגליו
מטמרוהי ער הבבול שלחור יכלו לך אנשי של
מך לחמך ישומו מעור תחתיך אין תבונה בן: מי
תחמתך אגליוך כל אנש הימנן אטעין יכילן לך
אנש שלמך אבני פתורך שויאו תהלא תחוקך
מדלת בך סבלתני הלוא ביום ההוא נאם יהוה
והעבדתי חכמים מאזים ותבונה אבן עשניו הלא
בעדנא הווא אמר ייאל ואנביד חכמיין מאדום
וכל גבר דביה סובלתנותא מכרכא דעשו וחתו

מ

דניאל

גבורה תימצא למען יציל את איש צדק עשו פקטור
יחברון חבדך ודומה בודא וכו' וכו' דבירה
צויהא מנדבא דעשו פקטור: מחמס אחיך יעקב
יעקב פקטור בעשה פ ופכדון לעולם: מחטוק אחוץ
יעקב פתמכין ביהתא ותשתיעי לעולם: ביום ט
עכב מיקום ביום שעות תלים חילו וכלים סוף
שפרא ועל ורושלים יחד גורל גם אתה כחמך
מהם: ביום מקומך מקביל ביום דבד שפרא
נכסוהי ונכראין עלו בקוחי ועל ירושלים אגא
עדין את את כמד מנהון: גאל תבא ביום אחיך ביום
נבדו ואל תשמה לצני יהודה ביום חבדס ואל תבדל
כיע ביום ערה: ודחיותא באימא דאחמך באס תבדיה
ודחיותא לצני נבארה ביום תכרמון ונאסגיתא לעלמא
לשפרא וכו' עקא: אגל תבא ב בשפרא וכו' ביום
שפרא וכו' וכו' בלעתו ביום איוח ואל תשלחה
בשפרא וכו' דעלתה בתרשי עמי: ביום תבדון
יחברון את בישתיה באס תבדיה ודאושיטתא

דיוט לך

כנה

ידך בנכסוהי ביום תכריה : ואל תעמל על
 הפך להברית את בלי טיוחאל תסגל שודיו
 ביום צרה : ואל תעמל להקא לשיערה ית
 מערהוהי ודעמדתה משיוצוהי בעדן עקה
 כיוצו יום יהוה על כל הגוים כחשי עשית
 ועשה לך גתלך ישנב מלא שך יארי קריב
 ונמח דמתרי ליענתו מן הקום ית על כל עממיה
 כמח דעבדותה כן יתעביד לך גתלך ית
 ברשך : כי כחשי שתיתם לך קושי
 ושתתם להגוים תעביד ושנתם ולבו זחתי
 כבא ית : ארי כמח דחיתתן על עממיה
 דקוד שנתן ושנתן כל עממיה כחשי עממיה
 תדורא ויש עממיה לעממיה דחיתתן כחשי עממיה
 ובהר עממיה תעביד ויהי תדורא עממיה
 ועממיה את עממיה דעממיה דעממיה
 שיעבד גיהון הקדשין לעממיה דעממיה
 כחשי עממיה דעממיה דעממיה דעממיה
 ועממיה דעממיה דעממיה דעממיה

ויהי

ורנישלה

ודלקת בהם ירא כלום ולא יהיה שקוד לבית עשן
 כי יהיה דבר ויהיו דבית אשך אנה פין באישות
 ובית יוסף חסין כשלה ביתא ובית עשן חלשין
 כתשא משולטון בהון ויהטלונגן ולמ יהי שידנה
 לבית עשן ארי במי מלך דיאל גדיל פן וירשן
 חשב אתה עשן השכלה את כלשתים וירשאת
 שדה אכלים ואת שדה שולרון ובנימין את הגלגל
 ורחמון ית ותי דרשית את סרמא עשן גיבוי
 ששלתה ית אלע כלשתה ורחמון ית קדושתים
 בית קדוי שולרון ודבית בנימין ית חסין ית גיבוי
 אדני גלגל ואלת התלדה לבי ושרא לישד
 כנענים עדי שפת ואלת לרובתים אשור בסנדך
 ורשעת עדי הנגף ואלות עמא קדין דבני
 אשור דבאר שבעמחה עדי צדנת ואלת
 שולרון בנימין ית חסין ית קדוי אלע דרומא
 וירשית פים מור ציון לשטמאת הר עשן
 שולרון הפלחה ויסקון כלשידבין בטמא

0
 רחמון
 ק

דעיון למדן ית כלכא דעשו ותתגלי מלכות
דזיק על כל יתבי ארעא :

דוישביעהב עלוסב

כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אישיבנו על מכרם בפקת צדוק
ואביון בעבור בעלים : פדנן אמר זיק על תלחא
חובי ישראל ועל ארבעה לא אישבוה להון ועל
דזבנו בכספה זכאין ומשיבנא בדיל דיחסנון :
השאנים על עפר אש דלים ודרך עניים
יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען הכל את
שם קדשי : דשיוטין כעכא דארעא ריש מעכו
ודין חשיבנא מעטין וגבר ואבאוי אדסן לות עטמי
בדיל לאחלא יתשמה דקודש : ועל בגדים חבלים
יטו אצל פל מדבח ויין ענשים ישתו בית אלהים
ועל שיון דמשכון מעמרין בסטר כל אוגוריהון
וממר אבסא בית טענותהון : ואבאי השכמדתי
את האמרי מבניהם אשר בגדה ארזים בבהו
ומסן הוא באלונים ואשמיד כדיו מעמעל ושרשיו
מתות

מגנום מקול ומזק לא יאמץ סחו וגבור לא ימלט
 נפשו: ויבד בית שירחי מדרקליל ודתהוק לא
 וחסון חיליה רגיבד לא ישידויב נפשיה: ותפש
 הקשת לא יעמד וקל בגליו לא ימלט ולכב
 הסוס לא ימלט בפשו: ואחיד השתא לא יהום ו
 ודהקליל בגללוהו לא ישתידיב ורכיב סוקיא לא
 ישידויב בפשיה: ואמץ לבו בגבורים טרום ינום
 ביום החמה טחם יהוה: ודתהוק לפיה בגבורים ער טלוא
 סלפיה דלא דין יעפוק בעדבא ההוא אמרית:

שחטנו אתהדברך הנה אשר דבר
 יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר
 קבלתי מאדע מערדים לאכיל: קביל ית בתמיה
 הקדין דגדר יג עליופון בני ישראל על כל דמשפחה
 דאמיות מארעה דמערים למיטרי: חותמיה
 ודעתי סופל משפחות הארעה על סן ומשפחה
 את כל טובותיכם: לחוד בסון אתגעייתיהם
 זרעית ארעה על כין אסער עליופון ית קלמיהם:
 הילכו

הנה דניל בני לא יבא : ארץ פהים שגן לא
ידחל ינא אלהים שליל גמן לא יקביל בבוהקיה

דניאל בקיץ במלכים אג

וקהץ שלמה נבנה חלום ויבוא ירושלים ויבוא
לפני ארון ברית יהוה ניצל עלות וישש
שלמים ויעש משתה לכל עבדיו : ואת
שלמה והא חלמה ואתא לירושלים וקם קדם
ארון היימא דים ואסיה עלון ונכיס בכסת
הודשין וטבד משתא לכל עבדוהי : את תפאע
שתיים נשים זנות אל העלך ותעמידה לפני
בפין אתתה ודתינן נשין בנדקן למדן קדם
מלכא וקמא קדמוהי : ותאמר האשה האחרת
פיהדני אני והאשה הזאת ישבת בבית
ואלך עמה מבית : ואמרת אתתה חותמת
דבוני אנה ואתתה הדרא לתבן בפיתא קשידה
וילודית סגה בביתא : זלי ביום השלישית

ללדתי

לְלִדְתִי וְתִלְדֵם גַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֶנְחֵנוּ יִתְּרוֹ אֵין עָר
 אֲתָנוּ בְּבֵית דֹּלְתֵי שְׁתֵּי אֶנְחֵנוּ בְּבֵית : וְהוֹרֵ
 בְּיוֹמָא תְּלִיתָא לְמִילְדֵי וְיִלְיֵדְת אֶתְּ אֶתְּא ה
 הָדָא וְאֶנְחֵנָא כְּחָדָא לִית נְכָרֵי עִמָּאָנָא בְּבֵיתָא
 אֶלְהִין תְּרֵתִין אֶנְחֵנָא בְּבֵיתָא : וְיִמַּת בֶּן הָאִשָּׁרָה
 הַזֹּאת לִילָה אֲשֶׁר שָׁכְנָה עָלָיו : וְיִמַּת בֶּן אֶתְּא
 הָדָא לִילָה דְשָׁכִיבַת עָלוּהִי : וְתָקַם בְּתוֹךְ הַלִּילָה
 וְתָקַח אֶת בְּנֵי מַחְצְלֵי וְאֶמְתָּרֵי שְׁנָה וְתִשְׁכִּיבֵהוּ
 בְּמִיקָה וְאֶתְּבַנְהָ הַמַּת שְׁכִיבָה בְּמִיקָה : וְהַמַּת
 בְּגוֹ לִילָה נְעִסִיבַת יָת בְּרֵי מַלְוָתֵי וְאֶמְתָּרֵי דְעֵבָא
 וְאֶשְׁבִּיבְתֵיהָ לְנֶתָה וְיִתְּ בְּדָה מֵיִתָּא אֶשְׁכִּיבְתֵיהָ
 לְוָתֵי : וְאֶקַּם בְּעֵקֶר לְהַנִּיק אֶת בְּנֵי וְהֵנָּה מֵת וְאֶת
 בְּנֵי אֶלְיוֹ בְּעֵקֶר וְהֵנָּה לֹא הָיָה בְּנֵי אֶשְׁרֵי וְלִדְרֵתֵי :
 וְהַמַּת בְּצַכְרָא לְאוֹנְקָא יָת בְּרֵי וְהָא מַעִית
 אֶתְּבַלִּית בִּיהָ בְּעַכְרָא וְהָא לֹא הָיָה בְּרֵי דִילְיֵדְת
 וְתִמְתָּרֵי הָאִשָּׁה הַמַּלְדָּת לֹא כִי בְּנֵי הָרִי וְבִנְךָ הַמַּת
 אֶתְּבַלִּית לֹא כִי בְּנֵי הַמַּת וְבֵט הַחֵי וְתִבְלָנָה

לְבֵנֵי

לכני המלך: ואמרת אתה אחרתה לא כין כרי
 סייא ובדיך מיתת ודא אמרא לא כין בדיך נשמת
 ובלי חייא ודיינין קדם מלכא: ויאמר המלך זאת
 אמרת דה בני החי ובנך המות וזאת אמרת לא כין
 בנך המות ובני החי: ואמר מלכא דא אמרא דין ב
 כרי חייא ובדיך מיתת ודא אמרא לא כין בדיך
 מיתת ובדי חייא:

ויאמר המלך הקולי חרב ויבאו הרב לכני המלך:
 ואמר מלכא אי תיאו לי חרבא ואי תיאו חרבא לקדם
 מלכא: ויאמר המלך גזרו את הילד החי ל
 לשנים ותננו את החצי לאחת ואת החצי לאחת:
 ואמר מלכא בסוקו ית רביא חייא לתין והבו
 בלגיה לחדא ובלגיה לחדא: ותאמר האשר
 אשר בנה החי אל המלך כי צכמלו לחמיר
 על צנהו ותאמרו יי אדני תבו ליה את הילד
 החי והמית אל תמיתו וזאת אמרת גם יס
 לך לא יהיה גזרו: ואמרת אתה דבנה קוצה
 לחלב

ד' יהי כחוק

למלכא ארי אתגללו דחמהא על ברה ואמרת
בבני לבוני רבני לבי תדיבית חוץ ומקטל לך
תקטלוציה ודא חמהא אהך די לאה די ילך ליה
ארי כחוקו: וזנן המלך באהר תנודלה את הי לוח
החי והמת לא תמזיתו היא אהו: ואתיב מלכא
ואמר תבני ליה ית דביא חוץ ומקטל לך תקטלוציה
היא אמיה: וישתעבו כל ישראל את המשפט
אשר שפט המלך וידאו מנע המלך כי ראו כי
חפצת אלהים בקרבן לעשות משפט: ושפטו
כל ישראל ית דינא דין מלכא ודחילו כחן ק
קדם מלכא ארי חזו ארי חביתא כחן קדם יוא
במעניה למעבד דינא: ויהי המלך שלמה
מלך על כל ישראל: והוא מלכא שלמה
מלכא על כל ישראל:

ד' ויש ביה חזקהאל

שפית דבדי יהוה אלף לאמרי: וקח בנגם נבואה
מקד קדם יוא נגמי למימרי: ואתה בן ארסקח

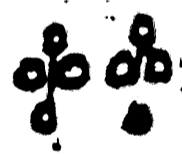
לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חבצין
 ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אנגלים וכלבית
 ישראל חבצין ; ואת בר אדם קב לך ליהאחד וכתוב
 עלוהי שבטא דיהודה ובני ישראל אחיהון וקב ליהא
 חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף דהוא שבטא דאנלים
 וכל בית ישראל אחיהון ; והלב אותם אתך אל אחד
 לך לעץ אחד והיו לאחדים בידיך ; והקדיש לתהון חד
 לתחד לך ללוחא חד ליהון למד בידיך ; וכתב
 ואתה אליו בני עמק לאמר הלא תגיד לנו מה
 אלה לך ; וכד יומרו לך בני עמק למימר הלא
 תחוי לנו מה אליו לך ; דבד אליהם סה אמר ארני
 יהוה הנוראני לוקח את עץ יוסף אטך ביד אנלים
 ושבטא ישראל חבצין ונתת לאותם עליו את עץ
 יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי ; ואת
 להון כדון אמר יי אל הים וקב אנה עקדים
 שבטא דיוסף דהוא שבטא דאנלים ושבטא דיהודה

חבצין
 קדי
 קדי וקב
 כתב

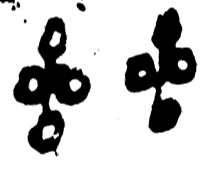
אחיבון ואחבר יתהון עלוהו יתשצטא דיהודה
ואעבידיבון לעמא חד ויהון חד קדמי : והיו העצו
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם : ויהון לנחיא ו
דעבנוב עליהון בידך לעיניהון ודבר אליהם
פה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכנו שם וקבעתי אותם מסביב
הבאתי אותם אל אדמתם : ואתנבו להון כדן אמר
יהוה אלהים הוא אבא סקריב ית בני ישראל מביני
עממיה דאתגליאו לתמן ואכניש יתהון לאדמהו :
ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך
יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני ג
דוים ולא יחעו עוד לשתי ממלכות עוד : ואעביד
יתהון לעמא חד בארמא בטור הנדשא דישראל
אמלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא ולא יהון ג
לתיבין עממין ולא יתבלגט עוד לתתין ט
לעמא חד : ולא יטמאו עוד בגליליהם ובשקוטי

דיוני אילן

והרבותי אותם ונתתי את מקדשי ביתכם למגור
ואגזר להון קצת שלכם קיים שלם יהי פסחון ואגזר
נאמן פסחון ואגזר את מקדשי בניהון לעולם ויהי
משפט שלכם והיותו להם לחלהם ופסח יהיו לני-ע
לעם ואגזר שכינת בניהון ואגזר להן לחלה ואגזר
יהון פסחיו לעם וידעוהו גימ כייאני יהו מקדש את
ישוראל מהיות מקדשי סתובם לעולם וידעוהו פסחיו
ארי אגזר יא מקדש ית ישוראל פסחיו מקדשו
שיניהון לעולם

דיוני עקב במדבר כ

והרבותי ימי דוד לפנות ויעו את ש' למה בגו לאמר
והרבותי ימי דוד לפנות ובהוד ית שלמה
פסחיו פסחיו: אגזר הלך בדוד כל הארץ והזקת
פסחיו פסחיו: אגזר אגזל באגזר כל ארעה ותתקד
פסחיו פסחיו דתל חטאון: ושמרת את פסחיו

יהוה

יהוה אלהיך לאלהיך בצדקתו לשמך חקתו ומצותו
 ומשפטיו ועדותיו בפתח במופת משה ליהוה
 השפיל את כל אשר תבטח ותת בלחשך תבטח
 שם: ותטר ית טיבות מימיה דית ואלתק ליהוה
 במורקן דתקון קבוצתו למשך תיטות בקדוה ויהי
 וסדנותה כמח דמתי במחיתם היטה בדילוחם
 ית כב דתעמיד נבל אמר חתמת ליהוה: ליהוה
 יקים יהוה את דברו אשר דבר כל ליהוה חס יתו
 בליף את דרבים ללכת לבב פאמלחם ללבב
 ובבל נפשמ לאמל ליהוה לביש מעל סמ
 ישפאל: אדיל דיקיים נל נח פתחיהו: חמלי
 עלי לבימר אם יטרון בגר ית אמר חתמן ליהוה
 קדמי בקשוט בכל לבתן ובכל פשחון ליהוה
 לא פסח צרוב סעל כדמי סלחמה דיהוה:
 וגם אתר יראם אל אשר עשה לי ונתן פתוח
 אשר עשה ליהוה שרי עבדות ישועה ליהוה
 בן כל ולתעשה ליהוה אתל גירדום וישך דיהוה

חלמה

מלחמה בשלם ויאן דמי מלחמה בחגרות ואשר
במסגנו ובגבלו אשר בגליו: ואח את ידערת
יתר עבד לי ונחב ברענה דעבד לתדין דבני
חילותה דישראל. לאבגל בר נר ולעמשה
בר יתר דקטי ליצון בגדימותיה ודמי דיתחטיב
דמהון גלוהי בדם תבירי הדבא ויקיב להון בכמני
שלמא ונאשד דמהון באסתקיה דבחרעידה
ודש בטלדותא דגבלוהי: ועשית פחמתך
ולא תדך שיבתו בשלם שאר: ותעביד בחמתך
ולא תחית סבתה בשלמא לשאול: ולבני ברזלי
הגלגדי תעשה חמד והיו באכלי שלחנה ביי כן
קדבני אלי בגדלי מנגי אנש'לום אחדי: ולבני ברזלי
גבדמא תעביד טיבו ויהון באכלי קטגד ארי א
אגמ סמניקו עורכי במערהי מן הדם אנש'לום
חסוך: והנה לבמה שמעני מן גבא בן הימני ל
מבוקרים והוא קללי קלה במלעת ביום לבתי
מחנים ונחב מדי ~~לחמה~~ לונהוב

לחמה

דוארה שמות

שנין : וישלמה ישיב על סמא דוד אבי וסבן מ
מלכותו מאד : ושלמה יתיב על כרסו דוד אביו
יזקנת מלכותיה למדא :

דוארה שמות ביהזקה אליו

גיה דבר יהוה אלי לאמר : והוה פתגם בבוואר
מין קדם ייך עמי למימר : בין אדם הודיע את
ירושלים את תועבותיה : בר אדם אובח ית יתבי
ירושלם וחוי להון ית תעבותהון : ואמר פה אמר
אדני יהוה לירושלים מכרותיך ומלדתיך מארץ -
הכנעני אבית האמרי ואמר חתית : ותמר כדנן
אמר ייך אלהים ליתבי ירושלם תעבותבון מלדותכון
מארע כנענאה תעין אתגליתג כל אברהם אבובן
בין בתויא הודיעתיה דאתון נמתין למעלים ובדרע
תעצם אנא מדין יתכון ובזכות אבהתכון אנה
מלכותו מאד : ושלמה יתיב על כרסו דוד אביו
יזקנת מלכותיה למדא :

שתי

דואלה שמות

דף

שָׁלוֹךְ וּבְמִיָּם לֹא רָחַצְתָּ לְמַעַן וְהַמְלִיךְ לִי
 הַמְלִיכָה וְהַחֲתֵל לֹא חֲתָלָה: וְאַךּ כִּד בְּחַתּוֹ
 אֲבָהָתְכוֹן לְמַעַרְיִם תּוֹקֵבִין בְּאַרְעֵי לֹא דִילְהוֹן
 מִיְשׁוּעַבְדִּין וּמִנְעוּבֵן הִנֵּה כְּנִשְׁתָּהּ דִּישְׁרָא
 דְּמִיָּא לְנִלְדָּה דְרַכִּישׁ עַל אֲפִי בְרָא דְלֹא אִ
 חֲתַבְסִיךְ שׁוֹבִיָּה וּבְמִיָּא לֹא אֲשַׁתְּבִיךְ לְחַתְבֵּי
 דָּא וּבְמִלְחָה לֹא אֲתַמְלִיחַ וּבְאַסְרִיָּה לֹא אֲתַמְסִר:
 לֹא חֶסֶה עַלִּיךְ עֵינִן לְעֵשׂוֹת לְךָ אַחַת מִלְּךָ
 לְחַמְלָה עַלִּיךְ וְתַשְׁלִי אֶל בְּנֵי הַשָּׂדֵה בְּגֵמְלָה
 מִשְׁשָׁךְ בְּיוֹם הַגִּדָּת אֲתָךְ: לֹא חֶסֶת עַלִּיבֵן עֵינֵי
 דְּבְרַעַה לְמַעַבְדִּי לְכוֹן טַבָּחָה חֲדָא לְאַחַמָּה לְכוֹן
 מִשְׁעַבְדִּי לְכוֹן לְרַחֲמָה עַלִּיבֵן וְגַבְרָה עַלִּישׁוֹן
 גְּזִירָה גְּמִירָה לְמַדְמֵי דְּפוֹדִיבֵן בְּנִהְרָה לְאַחַ
 דָּא יִתְכוֹן מַעַדֵן דְּהִגִּיתוֹן בְּמַעַדִּים: זֶה עֲבָדֵי
 עַלִּישׁוֹן מִרְאָךְ מִתְבּוֹסְסַת בְּדַמִּיךְ וְאַחַר אֲתָךְ
 בְּדַמִּיךְ אִי בְּמַעַדֵן לְךָ בְּדַמִּיךְ חִיִּיד וְעַלִּישׁוֹן

דואלה שניות

קיים אבהתכון קדמי ואתגליתו למעלה כון ארי
 גלי קדמי ארי אתון לעצמן בעצמם כון ואמרי
 לבון בדמא דמחולתא אחוס עליכון ואמרי ל
 בדם כסחיא אמרוק יתכון: רבנה בעמחא שדו
 נתתיך ותלבי ותגדלי ותבאי בעדי עדים שדים
 כלנו וישערך צמח ואת עידום ועריה: רבות כ
 כצמחי חקלא יהנתכון וסגיתון ותקינתון והויטון
 לצרעין גלעביין ובעובדי אבהתכון תקניא עדן
 פורה כנישתכון וטא ארי אתון משועבדין ו
 ומעוזין: ואעבד עליך ואראך והנה עתק ערת
 הודיע ואפרש כגלי עליך ואבסא עבותך ואשבע
 לך ואבא בבית אתון טאם ארצי יהוה ותהיילי
 ואתגלית על עשה באסנא ארי גלי קדמי ארי
 פטא דמן כדקבכון ותגינת במיטרי עלנבון ו
 ותגדית חוביכון וקיימית במיטרי למעלה כון
 כשת דקיימית לאבהתכון אמר יי אלהים למהו
 ואתם בעשמיש קדמי: גמרחעך בפנים ואשטנה

דואלת שמות

דַמִיד כַעֲלִיד וְאַסְכֵךְ בַשָּׁמֶן: וּפְקִיּוֹת יִתְכוֹן *
מִשְׁעֵבֵד כּוֹצֵרָא וְאַעֲדִיתִי תְהִלָּתָא מִלְּוֹתָא מִנְכּוֹן
וְדַבְדִּית יִתְכוֹן בְּחִירוֹתָא: וְאַלְפִישׁךְ לְהַקְמָה וְאַנְעִ'
תְּחַשׁ וְאַחַבְשׁךְ בִּישׁ וְאַבְמֵךְ מִשִּׁי: וְאַלְבִּישִׁית
יִתְכוֹן לְבוּשֵׁי עֵינָיו מִחֲמַדַּת סְנַתִּיכּוֹן וְיִהְיֶינָא
מִסָּן דִּיקָר בְּרַגְלֵיכּוֹן וְהִדְיִישִׁית מִלְּנִכּוֹן כְּהֵנִיא ל'
לְמַהוּי מִשְׁמַשְׁשִׁין קְדָמִי בְּמַעֲנֵךְ דְּבִישׁ וְיִתְכַנֵּן
לְבָא בְּלִבְשֵׁי עֲבַנְיָן: וְאַעֲדֵךְ עַדִּי וְאַתְנֵה עֲבוּד'
עַל יְדֵיךְ וְרַבִּיד עַל גְּלוּגְתָּא: וְתִקְיִנִּית יִתְכוֹן בְּתִקּוֹן
בְּתַגְמֵי אֲוִרִיתָא כְּתִיבִין עַל תְּרִין לֹאֲחֵי אֲבַנְיָא וְיִהִיבִין
עַל יְדֵי מַנְשָׁה וּבְהַקְדוּשַׁת שְׁמֵי רַבִּיא קְדִישִׁית יִתְכוֹן:
וְאַתְנֵן לְבָרִים עַל אֲהֵךְ וְעַגְלִים עַל אֲדִנְיָא וְעֵטְרֵת
תְּבַאֲרֵת אֲדַאשְׁךָ: וְיִהְיֶינָא אֲרוֹן הַיְיָמִי בִּינִיכּוֹן ו'
וְיִקְדִי מִכַּל עַלְיָכּוֹן וּמִלְּאֵךְ שְׁלִיחַ מִן הַדְּבָרִי
מִלְּפִר בְּרִישׁ כּוֹן: וְתַנְבְּלִי דְהַב וְכִסְתָּה וּמִלְּבַשְׁתָּךְ
שֵׁשׁ וְקָשִׁי וְהַקְמָה סִלְתָּ וְדַבֵּשׁ וְשִׁמּוֹן אֲמַלְתָּ
וְתִנְיִי בְּמַאֲד מְאֹד וְתַעֲלִחִי לְמַלּוּכָה: וְיִהְיֶינָא

מִשְׁפָּנִי בְּיָמֶיךָ מִתְחַלֵּם בְּשֵׁיבָה וּבְכִסְקָה וִירֵי עֲרֵרַת
 בִּיץ וְעֵבֶקְנִין וְעֵימֵלִין וְעֵימֵלִין וְעֵימֵלִין וְעֵימֵלִין וְעֵימֵלִין
 וְכַמֵּשֶׁח אֶת־כֹּלֵי לֵית וְתַכּוֹן אֶת־לִתוֹן וְתַהֲיִיתוֹן לַחֲדָא
 לַחֲדָא וְהַעֲלֵחֲתוֹן וְשֵׁלִיטָתוֹן בְּכָל מַלְכוּתָהּ:
 וַיֵּצֵא לְךָ שֵׁם בְּגוֹיִם בְּיַדְךָ כִּי־פָלִיל הוּא בְּהַדְרֵי
 אֱשֶׁר שִׁכַּחְתִּי עָלֶיךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְנִבֵּן לִיךְ
 שְׁמוֹתֶיךָ דִּישְׂרָאֵל בֵּינִי עַמְּכֶיךָ בְּשׁוֹפְרֵיךָ
 אֱלֹהֵי גְבוּרָה הוּא יְקָרִי דְשׁוֹיֵתִי עָלֶיךָ אֲמַר יְיָ אֱ
 אֱלֹהִים:

דוארא ביחזקהאל כה

וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל מִלֶּזֶן מִמֵּאִיר
 וְהוּץ מִבְּאֵיב מִכָּל עֲבִיבֵתָם הַשְׂאֵטִים אֲנֹתָם
 צִדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵיבֵי שְׂלִטוֹן מִצִּיּוֹן מִפְּרֵי
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם דְּבִדְדִין יִתְהַוֶּן לְדַעוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 כֹּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצֵי
 אֵת

אֶת־בֵּית־יְשׁוּעָה לְשֵׁךְ־הַפְּעִיִּים אֲמַנְךָ נִבְנֶנּוּ בָּם
 וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי־הַגּוֹיִם וַיֵּשְׁבוּ עַל־אֲדָמָתְךָ
 אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְעַבְדֵי לְוַעֲקֹב׃ כִּדְבַר אֲמַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּד אֲכַנֵּשׁ יְהִי־בֵית־יְשׁוּעָה לְכַסְיֵי עַמְּךָ כִּי־
 דִּאֲתַבְּדֵרוּ בְּהוֹן וְאֲתַקְדֵּשׁ בְּהוֹן לְעֵינֵי עַמְּךָ
 וַיִּתְּבוּ עַל אֲרַע־הוֹן דִּיהֵבִית לְעַבְדֵי לְוַעֲקֹב׃ ו
 וַיֵּשְׁבוּ עַל־יְהִי לְבַטָּח וּבְנֵי־בָתָּם וְנָטְעוּ כִּרְמֵי־
 וַיֵּשְׁבוּ לְבַטָּח פְּעֻשׁוֹתֵי שְׂפָטִים בְּכָל־הַשָּׂטִיִּם
 אֲתָם מִמְּסִיבֵתָם וַיִּדְעוּ־מִי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיִּתְּבוּ
 עַל־הַ לְדוֹמֵצֵי־בְנוֹן בְּתִין וַיַּעֲבֹן כִּדְבַר־וַיִּתְּבוּ ל
 לְדוֹמֵצֵי כִד אֲעַבְיֵד צִנְרַעֲנֵת דִּינֵן מִכָּל־הַבְּדִין
 יִתְהוֹן מִסְחָצִי־הוֹן וַיִּדְעוּ אֲרִי־אֲנִי יְיָ לְוַעֲקֹב׃
 פְּשָׁנָה הַעֲשִׂירֵית פְּעֻשָׁלִי בְשָׁנִים שָׁשׁ
 לְחֻדֵּשׁ הִיא דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּשָׁתָה לֵא
 עֲמִירֵיתָא בְּעִמִּירֵיתָא הַבְּתֵי עֲסַר לִירְחָא הַבְּתֵי
 פְתָגָם בְּבִינָה מִן־קִדְּם יְיָ עֲבָדוּ לְמִי־כֹמַר׃ בְּזוֹתָם

שנים פניך על פלעה מלך מעלים והנמא עליו
 ועל מעלים פלעה בד אדם קביל כנמאה על פלעה
 מלכא מעלים ואתנבי עלוהי ועל מעלאו כ
 כולהון יצא אמת מהאמר יאדני יהוה הנני ע
 עליך פלעה מלך מעלים התנים הגדול הרמץ ב
 בתני יאדיו אשר אמר לי יאדיו ואני עשיתני
 ואתנבי ותיכור כדג אמר יי אלהים האנא שלח
 רוגזי עלך פלעה מלכא מעלים דאת דמיו יל
 לתנינא דבא דישרי בגו נהרותא דאמר דיולי מלכו
 ואנא כבשית אתתני חחים פלמייך וקדביתני דאת
 יאדיו בקשקשתיה והעליתיה מלתני יאדיו ואת
 כל דאת יאדיו בקשקשתיה תדבקו ואתין שידין
 בלי סתק ואקטיל שלטוני תוקמך עם גיבך ו
 אבבילך מלכותך וית כל שלטוני תוקמך
 עם גיבך יתקטילון ונלשתיך המדבך
 אמת ואת כל דאת יאדיו על פני השדר

תעב

תִּטֹל לֹא תִאֶקֶף וְלֹא תִתְקַבֵּץ לְחַיֵּי הַמִּצְוָה וְלִעֹק הַשְּׂמִימָה
 בְּתַתִּיךָ לְאִבְלָה : וְאִיטְשִׁינְךָ לְמַדְבָּרָא בְּתַלְתָּ כֹּל שְׁלִישֵׁי
 תּוֹקֶיךָ עַל אֶבֶן בְּרָא תִתְקַמֵּי נְבִילְתְךָ לֹא תִתְכַנַּע שְׂמִימָה
 תִתְקַבֵּר לְחַיֵּי אֶבֶן וּלְעֹבָא דְשִׁמְעָא מִבְּרִיתְךָ לְאִשְׁרֵי
 צָאָה : וְיִדְעֻכֶּם כָּל יֹשְׁבֵי מְעָרִים כִּי אֲנִי יְהוָה יְעֹן הַיָּמִים
 מִשְׁעַנְתָּ קִנְיָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל : וְיִדְעוּ כָּל יְתֻבֵי מְעָרִים
 אֲדֹי אֲנִי יֵלֵךְ דְּהוּוּ סְמֵךְ קִנְיָ לְעֵינַי לְבֵית יִשְׂרָאֵל :
 בְּתַנְשֵׁם בְּךָ בִּסְמֵךְ תִּלְוֹץ וּבְקִעְתָּ לְהֵם כָּל סִתְךָ וּבְהַשְׁעֵם
 עַלְיוֹךְ תִּשְׁבֵּר וְהַעֲמֹדֶת לְהֵם כָּל מִתְנַעֲמֵם : בְּאֵת לְיִתְרוֹךְ
 בָּרַךְ בְּיַד מַלְאָךְ תִּתְקַמֵּי תִתְמַסְרֵי וְיִיבַד בֵּית דְּמַחְצֵהוֹן וּבֵית
 תִּמְכֹּתְהוֹן עַלְפֵי תִתְבַּר וְלֹא תִהְיֵי לְהוֹן לְבֵית מְעָרָן :
 לְבָן סָה אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּנִי

כִּיבִיא עַלְיוֹךְ חֲרָב וְהַכִּיתִי מִמֶּךָ אֲדָם וּבְהַחֲרָה : כִּיִּן
 כִּדְבַן אֲמַר יֵלֵךְ אֱלֹהִים הָאֵלָּה מִיְתִי עַלְפֵי דְקַטְלִין בְּ
 בְּמִדָּה וְאִשְׁרֵי מַלְאָךְ אֲנִיעָא וּבְעִירָה : וְהִתְרַחֲמֵן
 מִמְעָרִים לְשִׁמְעָה וְחַדְבָּה וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱמַל
 אֶמְלֵךְ יֵאֵר לִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִי : וְתִהְיֵי אֲרֵעָא מִכְּתֻבֵּם
 לְאִתְמַר

דברי אלה

לא שנתפסו וחדדה וידעו ארי חנה יל חלקה דאמר
מלכותא דילי ומה פכשיות : לכן הגני אליך ואר
יארך ובתתי את ארץ מעלים לחרבות תרב שפמנה
מגדל סונה ועד גבול פושו בכך האנא שלה
רובזי עלך ועל מלכותך ואתינ ית ארעא דמצרים
לחורב עדו ואשתכחו ממגדול סונה ועד תחום
פושו לא תעקר בה רגל אדם ורגל בהמה ליה
תעפר בה ולא תשב ארבעים שנה : לא תעבר בה
רגל אנשא ורגל בעירא לא תעבר בה ולא תתקב
ארבעין שנין : ובתתי את ארץ מעלים שממור
בתוך ארצות נשמות ועקיה בתוך ערים מחרבות
תהיין שממה ארבעים שנה והנעתי את מצרים
בגזים וזריתים מארצות : ואתינ ית ארעא דמצרי
לעדו בגו כרדיבן עדיו וקדומא בגו קרני דשאר
אחריבן יהנין ליה ~~שנין~~ שנין ואגלי ית מעראי
אלבני עמלק ואבד ריבון במדינתא :
בכש ~~שנין~~ יקוה מלקץ ארבעים שנה
איתן

אֶקְבֹּץ אֶת מַעְרִים מִן הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נִסְתָּר שָׁמָּה
 אֲדִי כִדְבַן אֲמַר יִכְלְוּהֶם כְּמִקֵּץ אֶרֶץ אֲשֶׁר
 אֶכְפֹּשׂ יָת מִעֲלָאֵי מִבְּיַי עַמְּכֵיָא וְיִתְּנֵן
 וְיִשְׁבְּתֵי אֶת שְׁבוֹת מַעְרִים וְהַשְׁבֹּתֵי אֶת אֶרֶץ כְּ
 פִתְלֹק עַל אֶרֶץ מְבוֹרָתָם וְהֵיוּ שָׁם כְּמַלְכָּה שְׁנֵי
 וְאֶתִּיב יָת גְּלוּת מַעְרִים וְאֶתִּיב יָת הוֹן לְאֶרֶץ כְּתוּם
 עַל אֶרֶץ תַּעֲבֹבָהוֹן וְיִהוּן תַּמָּן כְּלִטְוָה וְעֵשָׂא כִּדְ
 הַמְּלָכֹת תְּהִיָּה שְׁפִלָּה וְלֹא תִתְּנֵשׂא עוֹד עַל
 מַלְכֵי וְהַמְּעַטְטָם לְבִלְתִּי כְדוֹת בְּגֵלִים: כִּן מִ
 מַלְכֵי תְּהִי חֲלֵשָׁא וְלֹא תִתְּנֵשׂא עוֹד עַל עַמְּכֵי
 וְאֶזְעַדִּי בִּן בְּדִיל דְּלֹא יִפְלָחוּן בְּעַמְּכֵיָא: וְלֹא יִ
 שְׁחִיָּה עוֹד לְעִית יִשְׂרָאֵל לְמַבְטַח מִדְּפִיד עָוֹן
 בְּכַוְנָתָם אֲחֵיָּהֶם וְיִדְעוּ מִי אֲנִי אֲדִנִּי יְהוָה: וְלֹא
 יִהְיוּ עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְאֶמְרָתָא עַלִּיהוֹן לְאֲדָבִי
 כִּי תִנְפִין בְּאֶת כְּבוֹדָהוֹן בְּתִרְהוֹן וְיִדְעוּן אֲדִי וְעֵשָׂא
 יִתְּנֵן אֱלֹהִים:
 וְיִהְיוּ בְּעַשְׂרִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵי שָׁנָה בְּאֶשְׁרוֹן בְּאֶחָד לְעֵשָׂא

דנארא

הַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי בְּאִמְרוֹ וְהָיָה בְּעַסְרֵיךָ וּשְׁפַע
 שְׁבוּ בְקִדְמָתָהּ בְּחַד לְיִדְחָא הָיָה בְּתַגָּם לְבוּאָה
 מִן קָדָם יֵיט עֲמִי לְמִימְרֵי בֶן אָדָם בְּבוּבִדְרָא עֵר
 מִלְּךָ צָבֵל הַעֲבִיד אֶת חוּלֹו עֲבָדָה גְּדוּלָה אֶלְעֵר
 כָּל רֵאשׁ מִקְרָח וּבָל בְּתַתָּה מְרוּטָה לְשָׁכָד לֹוד הִ
 לְיָה לֹו וּלְחִילֹו מֵעֵר עַל הַעֲבָדָה אִישׁר עֲבָד
 עֲלִיבָּ! בְּרֵאדָם בְּבוּבִדְרָא עֵר מִלְּכָא דְבְּרָא
 אֲבַלְחָ יָת מַשׁ רִיתִיָה בְּנִלְחָן רַב עַל עֲגוּר כָּל
 סְעֵר רִישׁ בְּתַר וּכְלָ בְּתַתָּה אֶת מַרְיָט וְאֶגֶר לְיָד
 הָיָה לְיָה וּלְמַשׁ רִיתִיָה מִצְנוּר עַל כּוּלְחָנָא דְאֲבַלְחָ
 עֲלוּהִי!

לְכֹן פְּהֵ אֲמַרְלֵ אֲדָנִי יְהוָה הַנְּנִ בְּתַתָּה לְבְּבוּבִדְרָא עֵר
 מִלְּךָ צָבֵל אֶת אֲדָנִי מִעֲרִים וְנִשְׂאָה הַמְלִנָה וְשָׁלָל
 לְשָׁלְחָה וְנִפְתָּת פְּעָה וְהִיתָה שָׁכָד לְחִילֹו! בְּכִין כֹּ
 יִמְדָּגֵן אֲמַר יֵיט אֶלְכּוּם הַמְּנָא יְהִיב לְבְּבוּבִדְרָא עֵר
 מִלְּכָא דְבְּבֵל יָת אֲדָנִי לְמַעֲרִים וְיִשְׁבִי אֶתְקַמְלֵ
 שְׁתַּתָּה וְיִבְנוֹז בִּינָה לְיַעֲדִי עֲבָדָה וְתַהִי אֲגֵר לְמַעֲרִים!

תיה

תיהו ג' פנפלתו אשר עמד פה בתתי לו אתה
 מצדדים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: יהוה אלהיה
 דאפלה בה יהבית ליה ית ארעה דחצרים דחננו
 קרדי ל'אתכרעא כזנהון אמר יואל'הים:
 ביום ההוא מצליח קרן לבית
 ישראל ולך אתן פתחן פה בתוקם וידעו פי אני
 יהוה: בעדנא ההוא אהים כורקן לבית ישראל
 וכל אתין מפתח מנאא בנבואה ביניהן וידעון ארי
 אמאיון:

ד	כ	י	א	נ	י	ה	כ	ב	ד	ת	י	ב	י	ש	ע	י	ה	מ	י	ס	מ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

פישא מצדדים הנה יהוה רעב עב עב קל ובה מצדדים
 וב'עו אילי מצדדים ככעו ולפס מצדדים
 יבס מקדבון: כמל כק'לכ'ט ל'אשקאה ית מצדדים
 הוא י'ל' כ'ת'ג'ל'י פ'ע'נ'ן י'ק'ר'יה ל'א'ת'כ'ר'ע'א מ'ן מ'ל'כ'ו
 כ'ת'כ'ר'ן ט'ע'ו'ת מ'ע'ר'ו'ת מ'ן ק'ל'מ'ו'ה'י ו'ל'כ'ה ד'מ'ר'ו'ת
 י'ת'כ'ר'י מ'ל'ע'י'ה'ו'ן: נ'מ'כ'ר'ת'י מ'צ'ל'י'ם מ'צ'ל'י'ם
 ו'נ'ל'ח'ט'ו

וְאֵנוּ הַדְיוֹשִׁים וְאֵבְלוּ כָּל מַשְׁלוּבוֹ בַּיּוֹם בַּיּוֹם חֲבֵה
 וּבְלִשְׁוֵי בַּמְקֻרָת עַל כֵּי מַיִם אֲמַלְכָהּ וְיִצְחָק
 מֵיָדַי בּוֹנֵה וְיִתְחַבְּלֵן מִלְּדָהוּ כִּמְנָן בְּגֵהרָה ה
 חֲבֵה וּבְקִסְוֵי מִצְדָן עַל אֵפֶי מִלְּשָׁ וְיִצְדָן וְנִשְׁוֵי
 מִצְדָן בִּשְׁוֵי שְׁוֵי יָקוֹת וְאֵלֵגִים חֲלִי וְיִבְהַתֵּן בְּלִי
 כְּתָבָה דְסֻלְקִין לְמַחֵן מִצְדָן וְהִי שְׁוֵי תִיבָה כְּדִפְתָּי
 כָּל נִשְׁוֵי שְׁוֵי אֲמֵי נִשְׁוֵי וְיִהִי אֲתֵל בֵּית שְׁוֵי
 מִקָּה מִבִּישְׁוֵי אֲתֵל דְהוּ עֲבָדִין מִבְּרָה וְנִשְׁוֵי מִשְׁוֵי
 אֲבֵר לְנִשְׁוֵי: אֲתֵל אֲוִלִים שְׁוֵי יָוֵעֵן חֲכָמִי וְנִשְׁוֵי
 כְּרֵעָה עֵעָה נִבְעָרָה אִיךְ תִּאֲמָרוּ אֵל כְּרֵעָה מִן
 חֲכָמִים אֲנִי בֵּן מִלְּבִי קָדָם: בְּרַם אֲסַמְשֵׁן וְבִרְבִי מ
 טֵאנִים חֲכָמִים דְּמִלְכֻהִי לְכֻרְעָה מִי לְךְ דְּכָעוּ
 אִיבָדִין תִּימָרוּן לְכֻרְעָה בְּנֵי חֲכָמִין אֲנִיחָה וְאֵת
 בֵּר מִלְּכִין דְּמִלְּקָדְמִין: אִיִּם אֲנֵה חֲכָמִים ו
 וְיִגִּידוּ מִן לְךְ וְיִדְבְּרוּ מִהָ יַעֲבֹץ יְהוָה עֲבָדוֹת עַל
 כְּעֲרִים: אֵן אֲפִין חֲכָמִים וְיִחֲוֹן בְּעֵן לְךְ לִידְעָן

דְּבִי אֲנִי הַכְּבוֹדִי

מִתְּחִלָּה יֵיכַל עֲבָאוֹת עַל מַעֲרִים : כּוֹמֵל שְׂדֵי עֵצִים
 נִשְׁמָו שְׂדֵי בָּהֶּ הַתְּעוֹ אֶת מַעֲרִים כְּנֶת שְׂבָטֵי
 אֲטָנְשׁוֹ דְּבִי טָאֲנִים ~~הַתְּעוֹ אֶת מַעֲרִים~~ אֲטָנְשׁוֹ
 יֵת מַעֲרָאֵי רַבֵּי פִלְסָהָ : יְהוֹה מִגֵּן בְּקִרְבָּה רֹחַ
 טוֹעִים וְהַתְּעוֹ אֶת מַעֲרִים בְּכָל מַעֲרָה פִּתְעוֹת
 יֵשׁ פֹּר בְּהִיאֵו : יֵכַל רַמָּה בִּינְהוֹן רֹחַ דְּטָעוֹ נִאֲטָעֵי
 יֵת מַעֲרָאֵי בְּכָל טוֹבֵדִי הוֹן פִּקָּה דְּטָעֵי רֹחַ
 נִמְדֵּשׁ שֶׁשׁ בְּתוֹבִיָּה : לֹא יִהְיֶה לְמַעֲרִים מַעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹחַ וְדַבָּר פִּקָּה נִאֲטָעֵי : נִבָּה
 יִהְיֶה לְמַעֲרָאֵי מִלְכָּה דִּי מַלְלוֹךְ עֲלֵיהוֹן רִישׁ וְהַגְּמוֹן
 שֶׁ טָעוֹ נִאֲטָעֵי :

בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מַעֲרִים פְּגָשִׁים וְחִרְדֵי וּפְחָד כֵּן
 מִפְּנֵי שְׂמֹחֵת יָד יְהוֹה עֲבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא מִנְיָן
 עֲלֵיו : בְּעִדְנָה הַהוּא יִהוֹן מַעֲרָאֵי חֲלָשִׁין כְּנִשְׂא
 וְיִדְוַעֵן וְיִתְבַּרֵּן כִּגְן קִדָּם אֲחֵמֹת גְּבוּרָתָהּ דִּינָךְ
 דְּהוּא מַרְיָם עֲלֵיהוֹן : אֲהִי תֵּה אֲדַלְמַת יְהוֹדֵה
 לְמַעֲרִים

תְּנִינָה
 כ"י

לפני צלמם ברחוק כל אשר יזכיר אותה אשר
זכור כופע ענת יהוה עבדות אשר חזק
עליו: ותרוי ארבעה הבית יהודה למערים ליהוה
כל דידי כר יתה ליה יזנה כהן קודם פלגא דייאל
עבדות יהוה פליך מליהון:

ביום ההוא חיו חסדש עלים פתק פתק
כד פרוש פתק פתק ונסתענות ליהוה עבדות
עיר הילק יתקד לאחתו בשעמא מהוה יתון
חמיש קרוין כאל פתא דבזערים פתק פתק
כחכל פנעמנה לשתקו פתק בשעמא דייאל פתק
קדמא בית שמש דעמדה לכחלב יתאמר
היא חדא כמחוק:

ביום ההוא יהיה פתק פתק
ארץ מערים ופנעמנה אצל גמולה ליהוה
ההוא יהוה כדבחה מותקן קדם יתבגא חמשה
דמערים וקדמא כמחוק חמשה קדמיה
• והיה •

דְּכִיּוֹ אֲנִי הַכְּבוֹד

וְהָיָה לְאֹתוֹת וּלְעֵדוּת לִיהוָה עֲבָאוֹת בְּהַשְׁכֵּחַ כְּלֵעֲדֵי
 פִּי יַעֲבֹקוּ אֵלַי יְהוָה מִלִּפְנֵי לַחַצִּים וַיִּשְׁלַח לָהֶם
 מַלְאָכָיו וְרָבִב וְהַפִּילֵם וַיְהִי לְאֹת וּלְעֵדוּת לְהָרִים הַקְּדוֹת
 יֵשׁוּ עֲבָאוֹת בְּאֲדָמָה דְּמַעֲלִים אֲרֵי יִשְׁחָן קִדְּם יֵשׁוּ
 מִן קִדְּם דְּחֻקֵּיהוֹן עֵי שִׁלְחָה לְהוֹן כְּפִיָּה וְדִין וַיִּשְׁיֹדְכֻמוּ
 וְנֹוֹחַ יִהְיֶה לְמַעֲלִים וְיִדְּעוּ כְּעֵדֵי בְּהַשְׁכֵּחַ יְהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא וְעַבְדֵי זָבָח וּמִנְחָה וְעֵדוּת מִדְּבַר לִיהוָה וַיִּשְׁלַח
 וַתִּתְּגַלֵּי בְּוִרְחָא דִּי יֵשׁוּ לְשִׁפְכָא כְּמַעֲרָאֵי לִידְעוּן מִ
 מַעֲרָאֵי לְכַוְדָּחַל מִן קִדְּם יֵשׁוּ בְּעֲרֵמָה הַהוּא וַיִּשְׁלַח
 בְּבִקְשַׁת הַוִּדְּשִׁין וּבְקִרְבָּנֵיז וַיִּנְדְּרוּן בְּדִין קִדְּם יֵשׁוּ
 וַיִּשְׁלַח וְזִבְחֵי יְהוָה אֲרֵי מַעֲרָאֵי בְּגֹוֹת וְכִפְּתֵי
 וַיִּשְׁבֹּר עַד יְהוָה וְנִעְמַר לָהֶם וְכִפְּתֵי וַיִּשְׁחֵי יֵשׁוּ יֵרֵד
 מַעֲרָאֵי מִחֻמְּתֵי בָּנוּ וַיִּתְּוֹן לְכַוְדָּחַל דִּי יֵשׁוּ וְהַכְּבוֹד
 עֲלֵיהֶם וַיִּסִּי פִתְהוֹן!

בַּיּוֹם הַהוּא תְּהִיָּה כְּסֵלָה כְּמַעֲרָאֵי
 אֲשֹׁרֵי זָבָח אֲשֹׁרֵי בְּמַעֲרָאֵי וּכְמַעֲרָאֵי בְּאֲשֹׁרֵי

דְּוִיָּה בְּשֵׁלֶם

כ"ב

וְעַבְדְּךָ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נִינְוֵה בְּעֵלְמָה כְּמוֹתֶיךָ אֵל
אֲנִי כְּבִישָׁא כְּכַעֲרִים לְאַתְּךָ וַיֵּאמֶר אֲתוּרָא
כְּכַעֲרִי וְכַעֲרֵא בְּאַתְרֵא וַיִּכְלֹם כְּכַעֲרֵא יָת
אַתְרֵא

בְּעֵלְמָה כְּמוֹתֶיךָ אֵל
כְּכַעֲרִי וְכַעֲרֵא בְּאַתְרֵא
אֲנִי כְּבִישָׁא כְּכַעֲרִים לְאַתְּךָ
וַיֵּאמֶר אֲתוּרָא כְּכַעֲרֵא
וְכַעֲרֵא בְּאַתְרֵא וַיִּכְלֹם
כְּכַעֲרֵא יָת אַתְרֵא
וְעַבְדְּךָ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נִינְוֵה
בְּעֵלְמָה כְּמוֹתֶיךָ אֵל
אֲנִי כְּבִישָׁא כְּכַעֲרִים
לְאַתְּךָ וַיֵּאמֶר אֲתוּרָא
כְּכַעֲרֵא וְכַעֲרֵא בְּאַתְרֵא
וַיִּכְלֹם כְּכַעֲרֵא יָת
אַתְרֵא

בְּרַכָּה

דְּוִיָּה בְּשֵׁלֶם בְּשַׁנְסִימֵךְ

וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בְּיוֹם הַהוּא אֶת־יָבִין כְּלִלְךָ כְּנַעַן
לְכַעֲרֵא בְּכִי יִשְׂרָאֵל וְתַבְרַל יָת־בִּזְמַתְהוּא
יָת־יָבִין כְּלַכְּמָא דְכְּנַעַן קְדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתַבְרַל

דְּוֵהַ בְּשֵׁמָה

יְדַבְּרֵי יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְהָשָׁה עַל יָבִין מִלְּפָנֶיךָ עַד
אֲשֶׁר הִכְלִיתוּ אֶת יָבִין מִלֶּכֶּךָ סַנְעֵן! וְאֶזְלַת יֵד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶזְלָה וְתִקְבְּהָ עַל יָבִין מִלֶּכְהָ דְכַנְעֵן עַד
דְּשִׁיעִיאוּ יָת יָבִין מִלֶּכְהָ דְכַנְעֵן!

וְתִשָּׁר דְּבִנְיָה וְפָדָה בְּדֵי אֲבוֹנֵם בְּיוֹם
הַהוּא לְאִמְרוּ בְּכֹרֵם בְּנֵינֵנוּ בִּישְׁתֵּינֵנוּ
בְּהַתְנַדְּבָה עִם בְּרִי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְעֵנוּ מִלְּפִי
הַאֲדִינוּ דְנַפְיָם אֲנָכִי לִיהוָה אֲנָכִי אֲשִׁירָה
אֲזַמְּרָה לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה בְּעִמְתָּךְ מִשְׁעִיר בְּעַעְדָּךְ מִשְׁדָּה אֱלֹהִים

חרץ

תרגום

וְשִׁבַחְתָּ דְּבִנְיָה וְפָדָה בְּדֵי אֲבוֹנֵם בְּעִדְנָה הַחַוָּה
לְכַנְעִינֵנוּ בְּכֹרֵם בְּנֵינֵנוּ בִּישְׁתֵּינֵנוּ בְּהַתְנַדְּבָה עִם
בְּרִי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְעֵנוּ מִלְּפִי הַאֲדִינוּ דְנַפְיָם אֲנָכִי
לִיהוָה אֲנָכִי אֲשִׁירָה אֲזַמְּרָה לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה בְּעִמְתָּךְ מִשְׁעִיר בְּעַעְדָּךְ מִשְׁדָּה אֱלֹהִים

על ניסא ובית
דא תעבידא לך
בשמה ביעדנא

ונורקנה

אֶרְכָּץ רַעֲשָׂה אִם יִשְׁכְּחוּם כְּטָפוֹ - אִם - טַנְנִים נִטְפוּ

קָדְשׁוֹ הַרְדִּים נִדְלוּ מִזִּנְיֵי יְהוָה
זֶה סִינֵי מִלְכֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹ
שֶׁבְדָגְרֵן בֵּן טַנְתִּי בִּנְבִלֵי וְעַל

חֲדָלוּ אֲדָחוֹת וְהוֹלְכֵי - פְּתִיבוֹת וְלָלוּ אֲרָמוֹת
עַקְלָה לְטוֹתוֹ מִבְּעִלְדוֹן בֵּי שְׂדָאָן
חֲדָלוּ עַד שֶׁקָּמְתִי מִלְּפָנֶיךָ שְׂדָאָתוֹ אִם בֵּי שְׂדָאָן

תרגום

וכי דקנא דאת עבידא להון בֵּי שְׂדָאָל בְּכִין עָגוּ חֲבִימֵי
לְמוֹתָם בְּבֵיתוֹ כְּעִשְׂתָּא בְּבֵישׁ וְלֹא לְכַח יִת עֲמִיא פְתַגְמֵי
אוריתא בכין בקיכו ואוריי קדם יא: שדעו שמו
מלכיא דאתו עם סיקרא לקרמא אציתו שלטונא דקו
עם יבין מלכא דכנען לא בהילתכון ולא בגבורתכון
אתגבידתון וסליהתון על דבית ישראל אקבת דנורה
בנבואה קדם יא: אנה כישבחא כנוריא ונדבדבא קדם יא:
אלהא דישראלו יהוה יא: אוריתר דיהבת להון ל
בֵּי שְׂדָאָל כִּד טַנְדִּין עַלֵּה שְׁלֵטִין בְּהוֹן עַבְדֵּי וְכִד

תיבת

דויה בשלח

וּבַחַר אֱלֹהִים תִּדְשִׁים אֶת לֶחֶם שַׁעֲרִים כִּזְמוֹן
אִם יִרְאֶה וּלְפָנָה בְּאֲדָבָה אֵלֶּךָ בְּיִשְׂרָאֵל
לְבִי לְחַקְתִּי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעַם בְּרַכּוֹ
תְּרַגְמוּ יְהוָה

תִּיבִין לָהּ מִתְבַּדִּין אֲנִי עַל בַּעֲלוֹ דְבַבִּיהוֹן יִזַּל בְּיוֹם
אֲתַלְיוֹתְךָ לְכַתְנָה לְהוֹן מִשְׁטִיר בְּהוֹן אֲתַלְיִתָּה בְּהוֹנֵנו
יִדְרַךְ עַל תְּחוּמֵי יִשְׂרָאֵל אֲתַתְּ דַּעַת אֲתַיִשְׁבִּיא כְּכֹחַ אֲתַ
עֲבָדִיא בְּגִידוֹמִיטְרָאוֹ הַרְוֹם טוֹרִיא זַעַן מִן הַדָּם יִזַּל טַ
טוֹרִיא דְתַבּוּל טוֹרִיא דְחַרְנֵבֵן וְטוֹרִיא דְכַדְמִלָּה מִתְרַגְּשִׁין
דִּין עַם דִּין וְאֲמִדִּין דִּין לְדִין דִּין אֲמִר עַלִּי תִשְׁרִי שְׁפִי
גַתִּיה וְלִי חֲתִיא וְדִין לְדִין אֲמִר עַלִּי תִשְׁרִי שְׁפִי וְלִי
חֲתִיא אֲשַׁבִּי שְׁפִינְתִּיה עַל טוֹרִיא דְסִינִי דְהוּא חֲלַשׁ וְדַעִיר
כַּכֵּל טוֹרִיא דִּין סִינִי אֲתַרְגִּימָהּ וְאֲתַרְגִּישׁ וְעַלִּיק תַּנְגִּי
כְּתַנָּה דְחַתְּמָה מִן הַדָּם דְּאֲתַגְּלִי טַלוּהִי וְקָדָה דִּינִי
אֲלֶהָ דְיִשְׂרָאֵל בִּימֵי כִד חָבוּ בְיוֹמֵי שְׁמַגְרִ בַּר
טַגְּת בְּיוֹמֵי יַעֲלֵ כַסְקוֹ עָדִי אֲוִרְחֵן דְהוּא מְגַלְכִין בַּ
בְּשַׁבִּי לִין דְתַקְנִין קָבוֹ לְעַהֵי אֲדַלִּין בְּאֲוִרְחֵן כַּכֵּל
חֲלוֹ חֲלוֹ חֲלוֹ

והלכתי על דרך שיהיו
 מהקול מהעצים בין משאבים שם יתנו ל
 תרגום צדקת

הדלו חרובא קרוי כצחיא דהווי יתבין בארעא
 דישראל אצטדיאה ואטלטלו דוידיהון עד
 דאשתלחית אנה דבגרה אשתלחית לאתנבאה
 על דבית ישראל ויבהר כד אתרעיאו בני ישראל
 למפלח לטעותא חדתן דמקריב איתעבדא דלא
 אתעסקו בחון אבהתהון אתו עליהון עממינא
 וטרדונון מלקרויהון וכד תבו למעבד אוריתא לא
 יכילו להון עד דאתגבש וסליק עליהון סוקרא
 סנאה ומעיקא סארבעין אלפין רישי כגשרין
 בהמשין אלפין אחידי סתין בשיתין אלפין אחידי
 דנחין בשבעין אלפין אחידי תדיסין בתמנון אלפין
 מחצעי גירא כל מתשע מאה לתיסין דבדלא
 דהוא עמיה ודתיכוחו כל אלפין אלפוא תכל אלפין

משדיותיה

דויה בשלח

יהנה עדיקות פדונו בישדאל חז

פדונו לנשעדים עם יהוה

טורי טורי דבורה טורי טורי דברי שיר קדם

ברך

תרגום

משדיתיה לא יפולו למיקום קדם ברה וקדם עשדא
 אמין גברא דטומיה ורלבי אמדת דבורה בנבואה
 אנא שליחא לשבחא לסמרי ישדאל דכד הות ע
 טקתא הדיא לא כסרו מלמדדש באוריתא וכדו יאי
 להון דגתבין בצתי כנישתא בדיש גלי ומאלכין ית
 עמא כתגמו אוריתא ומברכין ומודין קדם יול
 דכדי דהון מברכין עסקיהון דכדיין על אתנן ד
 דחשיקן בכל מיני עשין ומאלכין בכל תחום
 ארעא דישראל ומתחברין לעתב על דינא דהון
 מתלין באורחתהון ומשתען על גמורן דאתעמי
 להון בארעא דישראל כהול מאתר דהון א
 אמסין להון ופכין עה דבידיהון בית מלכות לסין
 ומתובת מופסין על גופי אתר בית שוקיא דמיא

לאתר

דוידהו בשלח

מה

בַּקֶּה וְשִׁנְתָּ שְׂבִיבָה בֵּן אֲבִיכֶם אֶת יָדְךָ
שָׁלוּד לְאַדִּירִים עִם
וְהוֹה עֲרֹד לִי בַּבּוֹרִים כִּזְנֵי אֲפִלִּים שְׂרִישִׁם
וְתִרְגּוּם
בַּעֲמֹלָה

לְאַתֵּר דְּהוּא בְּכֶקֶן בְּנִתְּא דִישְׂרָאֵל לְעַמְלֵי מִיָּא
דְּלָא הוּאָה יִכְלִין לְאַשְׁמַעְנָא קַל טוֹרַת כְּרַמַּת
לְבַלְיָהוֹן מִן תְּרַב־קִנְיָה וּמַעֲיָקָא תִּמְן יוֹדוֹן עַל
זְכוּתָא דִּיכֹּ וְעַל זְכוּתֵיהָ דִּיתִיב קְדוּשָׁה בְּכַחֲמָא בִּ
בְּאַרְעָא דִישְׂרָאֵל בְּכִין נַחְתּוּ מִקְרָבֵי תוֹקְמָא לְמִיָּב
בְּקִרְוֵי פְּעֻחִיא עַמְיּוּח דִּיכֹ וְעוֹרֵי יִשְׁבַּחֵי שְׂבִיבֵי
דְּבִנְרָה שְׂבִיבֵי וְאוּרָה מַלְכֵי לִי תוּשְׁבַחֲחָא הוּם בְּרִין
וְשִׁבִי שְׂבִיבֵי בַר אֲבוּנֵשׁוּ אֶתְּ בְּכִין בְּחִירַת
חַד מִמַּעֲשֵׂרֵי תִישְׂרָאֵל וְתַבַּר תְּקוּמָא גִיבְרֵי עַמְיּוּ
תָּא לָא מִלְּבִירָא הוֹתַדָּא אֶלְהִין יִישְׁתַּבַּר דְּרַב־
טַמְיָה תְּקוּמָא גִיבְרֵי סְנַאוּהוֹן מַלְכֵי מַדְבֵי תִישְׂרָאֵל
קָם יְחוּשְׁעַבְרַן כּוֹן הַדְמַעוּתָא אֲגִיחַ קְדָבָא בְּדִבְרֵי
עַמְלֵי בְּתַרְוַהִי קָם מִלְּבָא שְׂאוּל סְנַדְבֵי תִישְׂרָאֵל

וְהַטֵּל

דינה וצדקה

בעמלה אחריו בני מעין בעממיו כחן מכיר מידו
מחוקים וגעזבולח משכום בשבט ספרו ושדי ביששכ
עם דבורה ויששכרה בן ברוך

בעמק שלח ברגליו בבלגות לאופן גדולים חוקי לפי
למה ישבת בין המשפטים לשימוע
שרוקות מדדים בבלגות לאופן גדולים חוקי לפי
הדגום גלעני

וקטוב ית דבית עמלה ואגיה קוצא בשאר עממיה
מדבית מכיר כחתו מרמשעין בלדא וגשיבטא זבולח
כתבין בקולמוס דספר חדו ושדי ורברבי ויששכרה
משותגעין למילי דבורה ושאר שבטא דיששכרה
משמשין קדם בפה מששת לחין ברהו מישרא לפל
דעדיך לתמן בתושלחתה אצלך בתענית לאופן ס
סגיאין כלי לפא ולמה לפיה תבתון ממשדות
קדבא למתב בין תחומין במשטת אורחין למשמע
בשורתא דא מן דא למה אתון אמרין דיכלי אנה
לסיסדא אתון אמרין דיכלי אנה למשמע

דיוהיבשלה

סו

בלעד בעבה הידדן שפן ודן למה דגה
אניות אשר יעב ליהם ימנים
ועל מפרעיו ישפן דבן עס חרף נפשו
תרגום למות

למדע אידא הוא משדיתא נעחא בקדבא למהוי
עמיה איכדין כשד למעבד לבון דבית לאובן הלמ
ידעתון דהדמורג גפיון מהשבת לבא ילעדי
דבית גלעד בעבדא דירדנא שדן ודביתדן גזד מ
עבדית ידנא ושניאו נכסיהון במכניא דבית אשר
על ספר ומעמיה שדו קרוי עמעמיה דפגדו תבו בנעין
ויתבו בהון דכלון דבית דבולון לתביל עמעמיה
דגדיכום קדם יכ מסרו נפשהון לטעמא אוכין ו
ודבית נכתבו ישבחונון כל עמעמי ארעא ופאון
אתו קלמיה דהון עם מיסדא ואגיהון קרבא בפין א
אגיהון קרבא מלכי כנסת בתעמל קו שדן ומעמ
פגדו מעמון דבסקה לא תפילין יתון פן

טוה

דיוהי בשלח

למטות ונכתבו על מהומני שדקה באו מלפניו

בשקמו ארץ בלחמו מלפני בנינו

בתעבד עלמי מגדו בעע פסקה לנה

לקחו פדושים בלחמו

הפוכבים פמקלותם בלחמו עם סוקרה

בחל הישון גדפם בחל הדומים

בחל הישון פדדכני נכשו עזו את הלמי

עזבי

ותרגום

שגמו איתגח עמהון הרבא מאתר דפסקין בוכביא

מבבשי דבדיהון תמן אתגח הרבא עם סוקרה

בחל בחלא דהישון תבדינו בחלא דאתעבדו

בה נסין ובנין לישראל מלך דמיין הוא בחלא ד

דהישון תמן דושישית נכשו חבילי גיבדיהון ב

בתקוף ארץ בכין אשתלכא טוכרי סבותהון

מבכוכא דהוא מפניך קדם דתיכי גיבכחי אורו

לנפא מניז אמר בקדן בביא דייל לנפא ותבדו ית

ותבדה ארדי לית אסתוכסעודן נמא דייל כבכחי

לשון אמת

קדמא

דני הוי בשלח

מז

עָבַדְתִּי סוּס מַדְחָלוֹת דְּהָלוֹת אֲפִירָיו תְּהוֹמָה

מִלֹּד אֲמַר מִלְּאֲדָהּ אֲלוֹ אֲדוֹל

יִשְׁבֶּה פִּי לָא פָּחוּ לְעַצְדֵּת יְהוָה לְעַזְדֵּת

יְהוָה בַּגְּבוּרִים תִּבְדֹּק מַנְשִׁים

יָעַל אִשֶׁת חֶפְדָּה הַקֵּנִי מַנְשִׁים בְּאֵל תִּבְדֹּק

מַיִם שָׁאֵל חֶפְדָּה בְּתַנָּה בְּסַפֵּל אֲדִירִים

הַקְּרִיבָה חֲמָהּ יָדָה לִיְתֵד תִּשְׁלַחנָה וְיִמְבֶּה

חֲמָה לְחַטּוֹת

הַרְבָּה בַּגְּבוּרִים תִּבְדֹּק תִּתְבַּדֵּק מַבְדֵּקת נְשִׁים

טַבְתָּא יָעַל אֶתְתָּ חֶפְדָּה שִׁלְמָה פֶּהֲדָא מַנְשִׁים

דְּמַנְשִׁים בְּתֵי מַדְחָשִׁין תִּתְבַּדֵּק מַיִם מִיָּא

שָׁאֵל יְתֵה סִימָא לְשִׁיטָא חֶפְדָּה אִשְׁתִּיאֲתִיבָה

לְמַדְעָא אֵם אִיתֵי עִינֵיהּ עֵלְוָה בְּפִי לִי בִּבְרִיָּא

הַקְּרִיבָה לְחֲמָהּ שִׁמְךָ דְּאֹבְנִין יְדָה טַבְתָּא יָעַל

אֶתְתָּ חֶפְדָּה שִׁלְמָה לְחִימָתָא טַבְתָּא לְכַתִּיבָה בְּסַפֵּר אֲדִירִים

דְּמַנְשִׁים לָא יְהוֹי תִּתְחַן עֵין דְּאֹבְנִין עַל אֶתְתָּא זֵלְוָה

יְתִיבָה גְבֵר בְּתִיקוּבֵי אֶתְתָּא אֲדִירִים יְדָה לְסִיבְתָא

אֲדִירִים

דויה בשלח

לְהַמְנוֹת טַמְלִים וְהַלְמָה סִיסְרָא מִחֲדָרָה לְאַשּׁוּ
וּבְחֵצָה וְחַלְכַּה דְהַתּוּ בֵּין רַגְלֶיהָ
כַּדַּע נַכַּל שִׁכְבָּה בֵּין רַגְלֶיהָ כַּדַּע נַכַּל בְּאַשְׁרָה
כַּדַּע שֶׁם נַכַּל שְׂדֵדִי בְעַד הַחֲלוּף
כַּשְׁהָמָה וְתִישָׁב אִם סִיסְרָא בְעַד הַשְׁכָּב כַּדַּע
בְּשֵׁשׁ רַכְוּ לָבוֹא מַדְוֹעַ
אַחֲרוֹ בְעַמִּי מִדְכָבוֹתָי חֲבָמֹת שְׂדוֹתַי

וְתַרְבוּ

תַּעֲנִיבָה

אֲשֵׁרִית וְיִמְיָה לְאַרְצֵתָה דְמַפְחִיד לְחַתְנֶךָ
לְשֵׁי נַעַן וְאַנּוּסִין מַחְתֶּה לְסִיסְרָא תְבַדַּת לִישָׁמָה
מַעַעַת מוֹחִיה אַעֲבַדַת סִיכְתָה בְעַד עִיָּה בֵּין
בֵּין רַגְלֶיהָ כַּדַּע נַכַּל שִׁכְבָּה בֵּין רַגְלֶיהָ כַּדַּע
נַכַּל בְּחַתְרֵי דְכַדַּע תַּמֵּן נַכַּל בְּזִידָה סִיסְרָא בְעַד
מִן חֲרָבָה אַתְכִּיבָת וּמַלְיָהּ אַלְיָה דְסִיסְרָא
לְכִיבִי אַעֲיָתָה אַמְדַת מַעַד דִּין אֲחֲרָה לְתִכְוָהוּ
דְסִיסְרָא בְרִי מַלְיָתִי כַּמָּה דִּין אַתְעַסְבִּי דְהַטִּיבָה
לְמִן מִיתָן לְעִיָּתִי כַּמָּה דִּין חֲמֵסֹת חֲכִימֹת
כַּדַּע נַכַּל שִׁכְבָּה בֵּין רַגְלֶיהָ כַּדַּע נַכַּל בְּאַשְׁרָה

דושי מצע/יתרו

כח

תשנינה אף היא תשיב אמריה לה; הלא יקראו
יחלקו שלל רחם דחמיתים ליקוש
אפי שלל עבשים למסלא שלל עבשים
לקמה עבט דקמיתם לעולוי שגלו
כן יאכלו כל איכיד יהוה גאוחכי סבעאת השמש
בגפדתו ומשקט הארץ ארבעים

לעווארי

שגה
תרגום

כלסתמקא טטס לה את היא כחובמת סתובא
ואגרה למימד כחון; הלא לודמשבחין
מבלגין בידתא יהבין אבר דביתיה לכל חד וחד
בידא סמי לון קדם סיקרא בידת עיודי עבטני על
עוריה בכסי עתידיא ומעידתא קדם גיבנהו
דכזו; בן כסיקרא בין יבדעתי מאי טעם יאורח
מורי עדיקיא יחון עתידין כחנהא כנאש יקרה על
חד תלת מנה וארבעין ותלתא במחבר סתובא
בגפדתיה ושדופת ארעם די שרעתי מעבד קומא

בשנת **דושי מצע/יתרו** בשנת

לוח

לזות המלך עזיהו ואלהה את אדני ישב עמל
 סמא דשופשא ושוליו מלכאים את ההיכלו ב
 בשתא דאתגמט בה מלכא עזיה אמר כבייה
 חזיתי ית יהדא דייגשרי על כורסי קם ומנופל
 בשמי מלומא ומדון יהדיה אתמלי היכלא ושדנים
 עמדים למעל לו שיש פננים שיש סגנים לאחד
 בשתים יפסה כניו ובשתים יפסה רגלין ובשתים
 יפסקו שמשין קדישין בלומא קדמאה שתה
 אכין שתה גמון לחד בתלין מבסי אפוא דיכלא
 חזי ובתלין מבסי גנותיה דיכלא מתחזי ובתלין
 משמישו ומדא דהאלתה ומלך קדוש קדוש
 קדוש יהוה עבדות מלכא כל הארץ סבדון
 ומקבלין דין מן דין ומלך קדיש בשמי מלומא
 מלכא בותגמט בה מלכא עזיה אמר כבייה
 בבודתיה שפסק דעלמי מלומא ילך עבדות ל
 מלכא סל ארעא עיו קדיה ומלכו אמנות חסנים
 מקול התגמט בה מלכא עזיה וזעזעו את

י

סני הובלא מקל מלולא ובית מקדשא אתמלי
 אמטתא: ואלאר אנו לובי נדליתני כי עש טמא
 שפתום אנפי ובתוך עם טמא שפתום אנפי
 ונשב כי את המלך יהוה דפאות דאנו עיני ואמרו
 וי לי ארי חבית ארי גבר לחוכחת אנה ובני ע
 עמא דמלג על בחופין אנה יתוב ארי ית יקר
 שכינת מלך על מעי ית צבאות חדאה עיני
 ויטח אלי אחר מן דשרפים ובידו חסד במלכה
 לרה מלך המדבח ומשתנו בנותי חד מן שמשא
 ובחמיה מטלל דקביל לבן קדם לשכינתיה על
 פרסי יקרא בשמי מרומא עיל מן דמבחה
 ויגע על פי ואמר הנה בגע זה על שכינתך
 וקר טאנך וחטאתך תכפר: וקר בגושי ואמרו
 הא ישוית בתגמי נבואתי בגומך ויטח חונק
 וחטחך יתכדון: ואשליעם את חוץ דהנה אמר
 את בני אשלה נמי ילך לנו ואמר הנני שלמי
 ושמעית דתקל מי מרא דייל דאמר ית מן

חייב

אשלה

דניאל

אשלה לאתבצחה וקח אקו ללכא זמיר ית
האנא שלה ית ויאמר לכ ואמרת לעם הזר
שמעו פשעו ואל תפכו ודאו דאו ואל תשאו
ואמר אויולתימר לטמא הדין דשמעין משמע
ולא מסתכלין ומזן מחזא וכל דשין השמין לכ
העם הזה ואזניו הכבדי ועיניו השע כד יראה
בשטן דמזניו שטתלפון יבין ושכ גדנא פון
טמא שיהי דטמא הדין ואודבתי וקרועינתי ט
טמאטום דלמא יחזן בעיניהון זבאודבתי ושמעון
ובלבהון יסתכלון ויתובון וישתביה להון ואמר
טד לעשיתיה ויאמר טד אשר שמו טמא
לאון דדטיב ופתיס לאון אדם והאדמת טמא
שימיהו ואמרת טד אמתי ית ואמר טד די צדין
קדמא יתום ופתיס מכלי אנשא ואנשא
תמרה ית ודתי יהוה את האדם וזה העונה
בתה ית ופלחיה ית בני אנשא ותמא
על טמא בנה דאדמא ועוד בה עשירה ושמה

אס

והיתה

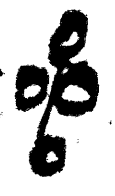
וְהָיְתָה לְכַעֲד כְּאַלֶּה וּכְאַלֶּהוֹן אֲשֶׁר בְּשֹׁלֶכֶת מִעֲצֵת
 שֶׁסָּדַדְתָּ לְדַשׁ מִעֲצֵתָהּ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה בָּהּ סָד מִן שָׁמַיִם
 מִסָּמָא וַיִּתְחַבֵּן וַיְהוֹן לְעַדְכָא כְּבוֹטָמָא וּכְבוֹטָמָא
 דְּמִתְרַטְר בִּיהוֹן דְּמִן לִיבִישִׁין וְטַד בְּעֵן אֲנוֹן רַ
 לְטִיבִין לְהַיִּמָּא מִנְהוֹן זְרַעָא כִּין גְּלוּתָא דִּישְׁדָּאן
 וַתְּכַנְשִׁין זִיתוּבוֹן לְחַדְטֵהוֹן אֲרִי זְרַעָא דִּיהַשְׁדָּא
 נַעֲבַתְהוֹן!

כִּי-וַלְד וַלְד לְכַו בֶּן בְּתָן-לְכַוִּיתָהּ הַמְשִׁיחָה
 עַל שִׁכְמוֹ וַיְהִי שִׁמּוֹ כְּכֹחַ יוֹעֵץ אֵל גְּבוּרָה
 אֲבוֹסֵד שֶׁר שְׁלוֹם: אֲמַר נְבִיאָא לְבֵית דְּוֹד אֲרִי
 רַבִּי אֲתִילִיד לְנָא בַד אֲתִיהִיב לְנָא וְהַכִּיף אֲוִרָתָא
 מְלוּחִי לְמַסְדָּה וְאַתְהִי שִׁמְעִיה מִן קֳדָם מַלְכָא
 שִׁעָא אֲבָהָא גִבְדָּא קִיִּים מְלַמֵּיָא מַשְׁיָחָא דְשִׁמְעָא
 יִסְמִי מְלַנָּא בְּזִמְנוֹהִי: לְאַרְבֵּה הַמְשִׁיחָה וּלְשִׁלּוֹם
 אִין קִיץ עַל כְּסֵא דְוֹד וְעַל מַלְכָּתוֹ לְהַכִּין אֲ
 אֲתָהּ וּלְקַטְלָהּ בְּמִשְׁבֵּט וּבְעַדְתָּהּ שִׁעָתָה וְטַד
 עוֹלָם

לְשִׁמְעָא

דין שטע אידן

עולם הנאת יהוה יצא את תעשה זאת וסגור
לעבדי אוליתא ולכטרי שלמא לית סוף עיל
כודקו דוד ועל מלכותיה לאתקנא יתה ולפני
בדינא ובזכותא מפען ועד עלמא פלומרא דיין
יצאות תתעביד דא

דוחלה המושגים בירמיה
סימן לך

הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחרי
בית המלך עזריהו בלית את כל העם א
אשר בירושלים להרא להם דור! בתגם נבואה
דהוה עם זרעיה מן חדם יא בתר דגזר מלכא
יעדיקה היום עם כל עמא דבירושלם למקרי להון
חירו! לשלח איש את עבדו ואיש את שבתו
העבדי והעבדי והעבדי חפשים לכלתו עבדכם
בירודי אחיהו אישו לשלחא גבר ית עבדיה

דואר החדשנות

כא

וגברית אמתיה בר ישראל ובת ישראל בני א
 חורין בדיוק דלא יכלחון בהון גבר באחנה יהודא
 וישמעאל. כל השלום וככל העם אשר בארץ
 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשי
 לבלתי עבדכם עוד וישמעאל וישלחו וישמעאל
 כל רבדיא וככל עמא דעלו בקיימא לשלח
 גבר ית עבדיה וגברית אמתיה בני חורין בדיוק
 דלא יכלחון בהון עוד והבילן וישלחו וישלחו
 אחרי כן וישמו את העבדים ואת השפחות אשר
 שלחו חפשים ויכשורם לעבדים ולשפחות ולבן
 בתר כן ואת בניו ית עבדיא וית אמהתא דבטרו בני
 חורין ובכשורון לעבדין ולאמהתא

זוהי דבר יהודה אל ידעיהו מאת יהודה לאמר
 והוה כתגם פנימה לון קדם יא עם דרעיה לון קדם
 ויא למימדי בה אמר יהודה אלהי ישראל אל אפכי
 פדתי ברית אבותיכם ביום הוצאתי אתם מארץ
 מצרים מבית עבדים לאמר כדבן אמר יא אלהי

דיושדא

דואלה השנים

דישלא כל אנא גדלית קיום עם אבהתכון ביומא
דאפיקית ותהון מאדעא דמוצרים טובות עבדתא
למימדי מקץ שבע שנים תשלחו איש אתהו
העבדי אשר ימנר לך ועבדך שיש שנים ושבתו
חפשי מטמך ולא שמועו אבותיכם אלי וכל הטו
את אהבם! מסוף שבע שנין תשלחו גפר ית אחוהי
בר ישראל דידכון לך ויכלחינך שית שנין ותכטרי
ניה בר חודין מטמך ולא קבילו אבהתכון למימדי
ולא אדבינות אודכון! ותשבו אתם היום ותעשו
את הישר בעיני להרא דדור איש פרעה ותכרתו
בדית לפני בבית אשר נקרא שמך עליו ותבתון
אתון יומא דין ועבדתון ותפשר קורסו למקרי
חורו גבר למבדיה ובזרתון קים קדמי בביתא דאת
קדי שמויה טלוהי! ותשבו ותחלו את שמו
ותשבו איש את עבדו ואיש את שבתו אשר
שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להוור
לכם לעבדים ולשפחות! ותבתון ואחילתון ית

שלי ואתיבתן גבר ית עבדיה וגבר ית אמנתיה
לפי חורין לבבישתהון וכפשתון יתהון למהו לכון
לעבדין ובמהו:

לכך כה אמר יהוה אתם לא שועתם אלו להרא
דלור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני הלא לכם
דלור נאם יהוה אלהיכם אל הדבר ואל הרעב
ונתתי אתכם לדגה לכל מלכות הארץ: כבין
כדכן אמר יי אתון לא הביפתון למימרי למקרי
חירזגבר לאחיהי וגבר לחבריה האנא מבלי לכון
חירזאמר יי מן חרבא מן מותא ומן כננא ואתון
יתכון לדיע לכל מלכות ארשא: ונתתי את
האנשים הטפלים את בדיתי אשר לא היומאות
דבית הסלית אשר פרתו לפני העגל אשר פרתו
לשנים ויטברו בין בתליו: ואתיו ית גופיא דעברו
על חומי דלא היומא ית מתגמי היומא דגזרו הדתי
עגלא דנסחו לתליו ועברו בין כלגוהי: שרי יהא
ישרי וירושלים הסרסים והכחנים וכל עם הארץ

העברים

דואלה המשפטים

הַטְּבִילִים בֵּין בְּתוּלֵי הָעַמִּל וְדַבְרֵי יְהוּדָה וְדַבְרֵי עַל
 וְדוֹשְׁלָם לְדַבְרֵי וְכִהְיֶה וְכָל עַמָּה דְאִרְעָת בְּמִנְיָ
 בֵּין כְּלָבִי טַבָּח וְנִתְתִי אֹתָם כִּי דְאוֹיְבֵיהֶם וְכִי
 לְפָקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיְתָה מִכֶּלֶתָם לְמִאֲכָל לְעוֹף הַ
 הַשָּׁמַיִם וְלַבְּהֵמַת הָאָרֶץ וְאִמְסַר יְתָהוֹן בְּיַד בְּעַלֵּי
 דְבַבֵּיהוֹן וְכִי דְבַעֲזָן לְמִקְטָלְהוֹן וְתֵהִי כְּכֹלֵתְהוֹן לְ
 מִשְׁוֹמְרָא לְמִוּכָל לְעוֹפֵי דְשָׁמַיָא וְלַבְּעִירָא דְאִרְעָא
 וְאֵת עַד־הִיּוֹ מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת שְׂדֵי וְאֵתֵךְ כִּי דְאוֹיְבֵיהֶם
 וְכִי מִנְפָקְשֵׁי נַפְשָׁם וְכִי חוּל מִלְכֵי בְּכָל הָעוֹלָם
 מִנְעַלְיָבָם וְיֵת עַד־הִיּוֹ מִלְכֵי שְׁבִטָא דְבֵית יְהוּדָה
 וְיֵת לְכַלְכְּוֵהִי אִמְסַר כִּי דְבַעֲזָן וְכִי דְבַעֲזָן
 לְמִקְטָלְהוֹן וְכִי מִשְׁלִיֹת מִכָּא דְבַעֲזָן דְאִתְלַחֵהּ
 מִנְבִּוּוֹן הַגְּנִי מִעֲוָה כְּאֵם אֲדָנִי וְהַשְׁבֹּתִים אֵל
 הַעִיר הַזֹּאת וְכִי מִלְכֵי עַלְיָה וְכִי מִלְכֵי וְשִׁרְכָה בְּ
 פִּישֵׁי וְאֵת טְרֵי יְהוּדָה אֵתְךְ שְׁמִינָה מִאִין
 יִשָּׁב! חָמָא מִכְּתִיד אִמְרֵי יֵס וְאֵתִיבְכֵן עַל
 הַדְּתָא הַדָּא וְכִי חוֹן קְדָפָא עַלְהּ וְכִי שְׁוֹנֵר
 וְיֵת־הִיּוֹ בְּנִדְאָ וְיֵת קְדָפָא דְבֵית יְהוּדָה אֵתִין
 לְעַדֵּי מִנְעַלְיָבָם
 הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּיקָה אֵלֵי יְדִמְוֵהוּ מֵאֵת יְהוּדָה

פילי יהוהים כד יאשיהו מלך יהודה לאמר :
 כתגם כבואה יהוה עם ירמיה מן הדם יא כיומי
 יהוהים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
 למימרו הלזר אל בית הרבבים ודברת אותם ו
 והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקות
 אותם יין : איניכ לנת בני בית רכב ותמליכ ט
 עמהון ותעיליון לבית מהדשא דיא לחרא מן
 לשפתא ותשקי יתהון חמרא : ואהח את יאזניה
 בן ירמיהו בן חבעניה ואת אחיו ואת פלפניו ו
 ואת כל בית הרבבים : ודברית ית יאזניה בר ירמיה
 בר חבעניה וית אחוהי וית כל בנוהי וית כל בני בית
 רכב : ואבא אתם בית יהוה אל לשפת בני חנו בן י
 ובדליון אנש האלהים אשר אעל לשפת השלום
 אשר מלמעל לשפת מעשיהו בן שלם שמר
 הסקה : ואעילית יתהון לבית מהדשא דיא לשפת
 בני חנו בר ובדליון בניא דיא חסדי לשפת

חסדי
 רבבים

דואלה המשכנים

כבודא דמישל כלשבת מעשיה בר שלום
 אמרכלא : ואתמ לפט בני בית הרבנים גבעים
 מלמדים יין ובסות ואמר אליהם שתו יין : ויהבית
 קדם בני רכב כלי דיהבין חמרא ובסין ואמרית
 להון שתו חמרא : ואמריו לא נשתה יין כיונדנ
 בן רכב אפינו יורה עלובו לאמר לא תשתו יין
 אתם ובניכם עד-עולם : ואמריו לא נשתי חמרא
 ארי ינדב בר רכב אבנא פהיד עלנא למימר לא
 תשתו חמרא אתאונכון עד עלמא : ובית סא
 תבנו וקרע לא תדר על ופרם לא תטעו ולא יהיה
 לכם מי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו
 ימים על בני האדמה אשר אתם גרים שם :
 וביתא לא תבנו וזרעא לא תדרעו וכמא לא
 תעבון ולא יהי לבון ארי מעשכין תבון כל
 ונמיכון בדיל דתתקיימו יומין סניאין על אפי
 ארעא דאתין דיירין תמן : ונשמע פהול יהונדב

רבנים

דואלה המשפטים

נד

בְּקִדְשׁ אֲבוֹנוּ לְכָל אֲשֶׁר עֹוְנוּ לְבַלְתִּי שְׁתוֹת יוֹן
כָּל זְמַיְנוּ אֲנַחְנוּ נְשִׂינֵנוּ בְּנִינֵנוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַבִּילָנוּ
לְמִימְדֵי יְהוֹנָדָב בֶּרֶךְ אֲבוֹנָה לְכָל דַּמְקִדְשֵׁי
בְּדִיל דְלָא לְמַשִּׁיתִי חִמְרָאִי יוֹמָה אֲנַחְנָה
בְּשֵׁנָה בְּנָנָה וּבְנִתְנָה וְלְבַלְתִּי בְּנוֹת בְּתִים לְשֵׁנָה
גַּל וּפְרָם וְשִׁדָּה וְזָרָע לֹא יִהְיֶה לָנוּ וּבְדִיל דְלָא
לְמַבְנֵי בְתוּן לְמַתְכַנָּה וְכַדְמִין וְחַקְלִין וְזָרְעָא לָא
יְהִי לָנָא וְנִשְׁבַּ בְּמַהֲלִים וְנִשְׁמַע וְנִעֲשֶׂה כְּכָל אֲ
אֲשֶׁר עֹוְנוּ יוֹנָדָב אֲבוֹנוּ וְיִתִּיבְנָה בְּמִשְׁכַּבֵּי וְהַבִּילָנוּ
וְנַבְדָּנָה כְּכָל דַּמְקִדְשָׁא יוֹנָדָב אֲבוֹנָה וְהִי בְּעֵלּוֹת
בְּעֵלּוֹת נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל אִלְהֵאֲרֵץ וְנִמְקֵר
בָּאוּ וְנָבֹא צְדִיקִים מִכָּל חֵיץ הַמִּשְׁחִים וְנִמְנִי חֵיץ
אֲרָם וְנִשְׁבַּ בִּירוּשָׁלַיִם וְהָוּה כַּד מְלִיָּה נְבוּכַדְרֶאֱצַר
מִלְכָּא דְבָבֶל עַל אֲרֵצָא וְאֲמַרְנָה אִתּוּ זְנִיעוּר
לִירוּשָׁלַם מִן הָדָם מִשְׁדִּית כַּסְדָּאִי וְעִין הָדָם מִשְׁדִּי
אֲרָם וְיִתִּיבְנָה בִירוּשָׁלַם וְיִתִּיבְנָה

דואלה המשפטים

יהוה אל וימנהו לאמר: והוה פתגם נבואה
 מן הדם ייך עם ודמיה למימיך: פה אמרתי
 יהוה עבדות אלהי ישראל אל הלך ואמרתי לאיש
 יהודה וליושבי ירושלים הלא תקחו מוסר לשמע
 אל דברי נאם יהוה כדכן אמר ייך עבדות
 אלהי ישראל אויב ותימר לאיש יהודה
 וציתבי ידעשכם הלא תקבלון אלכסן להכלא לסתג'
 מי אמר ייך: הווקם את דברי יהונדב בן רכב א
 אשר עוה את סניו לבפתי שתות יין ולא שתו עד
 היום הזה כו שמענו את מעות אניהם ואנכי ד
 דברתי אליסם השפם ודבר ולא שימעתם אליו
 אתקיימתי את כתבמי יהונדב בר רכב ופקיד ית
 בנוהי בדיל דלא למשתי חמדה ולא שתיאו
 נד יומא חדין אדי קבי לויית תפקידתא דאבוהון
 ואנא שלחית לותכוון ית כל עבדי נביא
 בקדיים ומעמליך ולא הבילתם למימידי: ואשליח

אליכס

דואלה המשפטים

נה

אֲלֵכֶם אֶת כָּל עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים הַשֵּׁפֵם וְשִׁלַּח לְאֹמֶר
שְׂמוּ לָא אִישׁ מֵעַבְדֵי הָרֶטֶה וְהַטִּיב וּמֵעַבְדֵי כֶסֶם וְאֶל-
תִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָם וְשִׁבֹּה אֶל-הָאֱדֹמִית
אֲשֶׁר כָּתַתִּי לָכֶם וּלְאֲבוֹתֵיכֶם מֵאֵת הַטִּיחָה אֶת אֲזִנְכֶם
וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלַי וְשִׁלַּחְתִּי בְּתַכּוֹן יָתִי כָּל עֲבָדֵי נְבִיאֵי
מֵקִדְדִים וּמֵעֲשֵׂה לְמִימַר תּוֹבוּ כִּי־עַן גַּבַּר מְאֹד חִירָה
בְּשִׂתָּה וְאֶתְקִינוּ עֲבָדֵיכֶם וְלֹא תִהְיֶה כְּתֵר טַעֲוֹת עַ
מֵמַעַיָּא לְמַעַלְמַהוֹן וְתִיבֹו עַל אֲדַעֲדִיהֶבִית לְכֹון
וְלֹא אֲבָהָתְכֹון וְלֹא אֲרַכִּיבֶתֶן יָת אֲחִידְכֹון וְלֹא קִבֹולְתֶן
לְמִימַרְיוּ כִי הִקְוִימוּ בְּנֵי יְהוּדָב בֵּן דְּכָב אֶתְמַעֲוֹת
אֲבִיהֶם אֲשֶׁר עֹום וְהַעֵם הַזֶּה לֹא שָׁמַעֵן אֵלַי אֲרִי
אֲהִימוּ בְּנֵי יְהוּדָב בַּר דְּכָב יָת תִּפְהוּדְתָה דְּאֲבוּהוֹן דְּ
דְּפִקִידְנֵן וְעַמָּה הַרְיָ לֹא קִבֹולוּ לְמִימַרְיוּ
לְכֹון סָה אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֵי יַעֲבָאוֹת אֱלֹהֵן
וְשִׁדְּאֵל הַנְּנִי מִבְּנֵי אֱלֵי יְהוּדָה וְאֶל כָּל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
אֶת כָּל-הָרֶעָה אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי עֲלֵיהֶם וְעַן דְּבַרְתִּי אֲלֵיהֶם

ולא

דואלה המשנים

וְלֹא שָׁמְעוּ וְחָקְרָא לָהֶם וְלֹא נִקְּנוּ בְּכִין כַּדָּנָן אֲמַר
 יֵיכָ אֱלֹהֵי עַבְדָּוֹת אֱלֹהֵי דִישְׂרָאֵל הָאֵנָּה מֵיִתִּי אֲבָל
 אֲנָשׁ יְהוּדָה וְעַל כָּל יִתְבִּי יְרוּשָׁלַם יִתְכַל בְּשִׁמְתָא דִּי
 דַּבְּזִרִית מְלִי הֶזֶן חֲלָק דְּשַׁלְחִית לְוִתְהוֹן יִתְכַל עַבְדִּי
 נְבִיָּא וְלֹא קִבְּלוּ וְאִתְנַבְּאוּ לְהֶזֶן וְלֹא קִבְּלוּ
 וְלִבִּית הַרְכָּבִים אָמַר יְרֵמוּהוּ כִּה אֱמַר יְהוָה עַבְדָּוֹת
 אֱלֹהֵי שְׂרָאֵל יַעֲזֹב אֲשֶׁר שִׁמְעֵתֶם עַל מַעֲוֹת יְהוֹנָדָב
 אֲבִיכֶם וְתִשְׁמְרוּ אֵת כָּל מַעֲוֹתָיו וְתַעֲשׂוּ כְּכָל אֲשֶׁר
 עָזָה אֲתֶכֶם וְלִבְנֵי בֵּית רַכָּב אָמַר יְרֵמִיָּה כַּדָּנָן אֲמַר
 יֵיכָ עַבְדָּוֹת אֱלֹהֵי דִישְׂרָאֵל חֲלָק דְּקַבֵּילְתָּן לְתַפְקִידָת
 יְהוֹנָדָב אֲבוּכֹן וּמַדְרִתָּן יִתְכַל כְּהוֹדוּהוּ וְעַבְדִּתָּן כְּכָל
 דְּבִקֵּי דִיקְכוֹן !

לָכֵן כִּה אָמַר יְהוָה עַבְדָּוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְלוּ
 אִישׁ לְוֹנָדָב כַּדָּנָן טַמֵּד לָכֵן כָּל הַיָּמִים בְּכִין כַּדָּנָן
 אָמַר יֵיכָ עַבְדָּוֹת אֱלֹהֵי דִישְׂרָאֵל לֹא יִכְסֶה גִבִּי לִי
 לְוֹנָדָב בְּרִי רַבֵּי דִי הוּא מְשַׁמֵּיִשׁ הַדְּמִי בְּלִי וּמִיָּא !

דינה חו לוי תלומה במלכים א

וידעו בתן חכמה לשלמה כאשר דיבר לו ויהיה
 שלם בין חירם ובין שלמה ויבנתו בדין
 שניהם ויהי יהב חכמתא לשלמה כמאד יעלה
 ליה והיה שלמה בין חירם ובין שלמה וגזר דהים
 תרויהון ויעלה המלך שלמה מן מפל ישראל
 ויהי העם שלשים אלף איש וגעו מלכא שלמה
 מסקי מסין לכל ישראל והונו מסקי מסין תלתין אלפין
 גוברא וישלחם לבנונה עשרת אלפים פחדש
 חלופות חדש יהודי בלבנון שנים חדשים בבית המדבר
 על המים וזשלחיהם ללבנון עשרה אלפי בורחיה
 לשנתן ירחא חון בלבנון תרין ירחין אבד בנייה
 ואדירים ממונה על מסקי מסין ו
 ויהי לשלמה שבעים אלף משא
 סבל ושמנים אלף מעב בקר ונהג בשלמה
 שבעים אלפין דנטליו בכותל המזרחי

דפסליון בפרוה וכלפי משדו הנעצנים לשלמה א
 אשר על המלכה שלשת אלפים ושלש מאות
 קדוים בעם העשויים מהלכה א בד מרדני אמרתי
 גיא דמלונן על עבדותך דלשלמה תלתא אלפין
 מתלת מאה דמלחין בעמא דעבדין בעבדותה
 ויען הלא כל וויסיה אלפים גדלות אלפים
 וקלות פקד הבית אלפי בקות ופקיד מלכה ועקרו
 אלפי דבדבן אלפי טבן לשלמה ביתא אלפי וקילין
 ויפסלו בני שלמה ובי חירום והבבלים ויפיו העצים
 והאלפים לבנות הבית ופסלו אלפי שלמה וארדי
 כל חירום וארבוכליא ואתקינו אמיא ואכניא למעני
 ביתא

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לעאת בני
 ישראל מארץ מערים בשנה הרביעית בחודש זיו
 הוא החודש השני למלך שלמה על ישראל ויבנה
 הבית ליהוה אשר באתר ביתא ותמנו שפין ל
 למען יבנה ביתא דמלכה דלשלמה בשנת
 דביעיתא

וְיִבְנֶה בֵּיתָא בִּירַח קִיּוֹ נֶעְנִיָּא הוּא יִרְחַח תְּבִנְיָא ל
 וְיִבְנֶה עַל שְׂפָמָה עַל וְשִׂרְיָא ל וְבִנָּה בֵּיתָא הַרְדִּים יִטוּ
 יִבְנֶה אֲשֶׁר בְּכַהֲמֵיךָ שְׂפָמָה לְיִהוּזָה שְׂשִׁימֵי אִמָּה
 אֲרִבּוֹ וְעֵשְׂרִים רַחְבּוֹ וְשְׁלֹשִׁים אַמָּה הוֹמָתוֹ וְכִיתָה
 הַבְּנָה שְׂפָמָה הַרְדִּים יִבְנֶה שְׂשִׁימֵי אִמָּה וְעֵשְׂרִים כִּסְיָה
 וְתִלְתֵּי אַמָּה רֹמְיָהּ וְהָאֲלָפִים עַל כְּנֵי הַיִּפְלֵ הַבַּיִת
 עֵשְׂרִים אַמָּה אֲרִבּוֹ עַל כְּנֵי רַחְבּ הַבַּיִת עֵשְׂרִים בְּאִמָּה
 רַחְבּוֹ עַל כְּנֵי הַבַּיִת וְאֲוֵלָמָה עַל אַמֵּי הַיִּבְנֵי אֲרִבּוֹתָא
 וְעֵשְׂרִים אַמָּה אֲוֵלָמָה עַל אַמֵּי כִּוְתֵי דְבֵיתָא עֵשְׂרִים
 אַמָּה כִּוְתֵי עַל אַמֵּי כִּוְתֵי וְיִעֲשֶׂה לְבַיִת חֲלוּנֵי א
 שְׁהֲמִים אֲרִבּוֹת וְעַבְדֵי לְבֵיתָא כּוּיִן כִּוְתֵי חֲלוּנֵי
 וְכִוְתֵי חֲלוּנֵי וְחֲפִיִּין כְּלִינְסָא בֵּית אֲרִבּוֹת כִּוְתֵי
 שְׂדֵי אֲרִבּוֹ וְיִבְנֶה עַל כְּנֵי הַיִּד הַבַּיִת יִעֲוֵל עַל כְּנֵי אֲרִבּוֹת
 הַיִּד הַבַּיִת קְפִיב לְחֻבְלֵי וְלִפְרִיזֵי וְעֵשְׂרִים עַל כְּנֵי
 כְּנֵי וְבִנָּה עַל כִּוְתֵי בֵּיתָא דִּידָא סְחֹרֵי סְחֹרֵי
 לְהִיכְלָא וְלְבַיִת כְּנֵי עַבְדֵי עֵשְׂרִים סְחֹרֵי סְחֹרֵי
 הַיִּעֲוֵל הַתְּחֻלָּה חֲמֵשׁ כִּוְתֵי

דיוקחו לו תרומה

שש באמה דחפה והישלי שיות שבע באמה נשא
 כי מגד טתנתן לבית סביב חוצה לביתו אהיה
 הביתו מהצתה ארשתה חמיש חמין פתה ומה
 תה שיות חמין פתיה נתליתתה שבע חמין פתיה
 ארי נהקתה טבר לביתא סחור סחור לבין ולבדא
 מן מהציה למהוי רישו שרותה פיהן טלדיזיה
 דלח חמין שרותה מטברן כשתלי ביתה וכלית פתיה
 תו אפן שלמה מטע נכנה ומהקות והגרזן כל פל
 ברזל לא נשימע בבית בהבנתו וביתת בהתבעותיה
 מבנין שלמין מטקס אתבע וארדזבין וחולטין כל
 מן דברזל לא אשתמע פשתה בהתבעותיה כ
 פתה העפע התיכנה אל פתה הבית הירמנית וכלות
 וטלח אל התיכנה ומרה התיכנה אל השלשיות
 תרעה דמהצתה ארשתה פתיה לעיבר ביתה מואי
 ובמסבתה סלדין מן ארשתה לעלותה באורח ל
 מעוועותה וויבן אתה הבית ויכלהו ויספן את הבית
 גבים ושרדית הפחדים וזבנה יתביתא ושכללית

וטלח

וטליל ית ביתא בהנתוכין ועיפא מנהון קדרה
 דככת דמדיש אעז ארזיא וויבן את היעליע
 על כל הבית חמש אמות קולתו ויאתז ארת
 דהבית בטעי ארזים ונכח ית תיהא על כל ביתא
 חמיש אמין דומיה וטליל ית ביתא באעי : א
 ארזיא

ויהי דבר יהוה אל ישלמה לאמר
 והוה פתגם כבואה מין הקדם ייל עם שלמה ל
 למימר הבית הזה אשר אתה בנה אים חלל
 בחרתי ואת משכני תעשה ושירת את פני
 מעוזתי לכלבת בהם וחקמתי את דברי אהרן אשר
 דברתי אל דוד אביי : ביתא הדין דאת בני אים
 תהיל בחימי וית דיני תעביד ותטר ית כל מקודי
 למקד בהון ואקים ית כתגמי עמך דמליכי דת
 עם דוד אביי ויבנתו בתוך בני ישראל ואת
 מעדב את עמך ויבנתו ואשרי שכינתי ב

דואתה תענה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה אֲרַחֵק יְתֵי עַמִּי יִשְׂרָאֵל

דואתה תענה ביהודא ל כל

אֶתְּךָ בְּנֵי אָדָם הִגַּדְתָּ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּיִרָה
וּפְלִטוּ מִעֲבוֹנוֹתֵיהֶם וּמַדְדוּ אֶת תְּכֵנִית וְאֵם
סַר אָדָם חוּי יֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת בֵּיתָהּ וְיֵת כִּנְעָן לֵא
מִחֻזְבִּיהוֹן וְיִמְשִׁחוּן יֵת טְקוּסִיָּה וְיֵאֱמְרֵם כִּלְמֵי מִכְּל
אֲשֶׁר עָשׂוּ עֲדֵת הַלֵּיִת וְתִבְזְזוּ וְיֵאֱמְרוּ וְיֵאֱמְרוּ
וְכָל עֲוֹנוֹתָיו וְאֵת כָּל חַקְתּוֹ וְכָל אֲדָתוֹ וְכָל תַּגְּמוֹתָיו
הַזֵּעִים אֲתָם וְכִתְּבֵם לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת כָּל עֲדֵתוֹ
וְאֶת כָּל חַקְתּוֹ וְעָשׂוּ אֹתָם וְאֵם יֵת כִּנְעָן מִכְּל
דִּבְרֵי בְּמַחְזִיחוֹן עֲדֵת בֵּיתָהּ וְטְקוּסִיָּה וְיֵאֱמְרוּ
וְיֵאֱמְרוּ וְכָל עֲדֵתָהּ וְיֵת כָּל גְּזֵרֹתֶיהָ וְכָל אֲדָתָהּ
וְכָל דִּבְרֵיהֶן לֵיהֶן הַזֵּעִים יֵת הוֹן וְכִתְּבוּ לְעֵינֵיהֶם וְיֵאֱמְרוּ
יֵת כָּל עֲוֹנוֹתֶיהָ וְיֵת כָּל גְּזֵרֹתֶיהָ וְיֵעֲבִדוּ יֵת הוֹן
זֶאת תִּשְׁתֵּה הַבֵּית עַל לֵאשׁ חֶהֱרַר כָּל אֲבָלָיו סְבוּבֵי

סביב

קדוש קדוש קדוש הנה זאת תורת הבית וידע אורי
 תא לביתא על ריש טוריא כל תחומיה סחור סחור
 קודש קודש שין הא דא אוריתא לביתאז ואלה מעלות
 המעלה במעלות אמנה אמנה וטפה וליק האמה ואמה
 להב ובמנה אל שבתה סביב דרת האמר וזה אב
 המעלהז ואליז משחת מעדבחה במעיה במעלה
 דתוא אמנה ובשר ותשויותה אמנתה ואמתה מנתה
 ובדבחה מעקה לה על סבתה סחור סחור דרתה קדוש
 ודין טהור מעדבחה וועליוק הארץ עד העזרה
 דתחתונה שתיים מעלות ורקם אמנה אחת וועלעצה
 הקשכה עד העזרה הבדלה ארבע מעלות ורקם
 האמה וועלשיותה ארעה עד לעמותה ארעיות
 תמיז אמיוז ופנתה אמנתה דתה וועלעמנתה
 דעירנתה עד לעמותה דבתה ארבע אמיוז
 ופנתה אמנתה וזהוהאל ארבע מעלות וועלעמר
 אל ולמעלה הקדמות ארבע וועדבחה ארבע
 אמיוז וועלדבחה ולעילא קרנתה ארבע וועלעילא

שתיים

דואתה תצוה

שיתום עשירה ארך בשמים עשירה דהב דבש
 ארבעת דבש ונדבחה תלתא עברי אורבא
 בתלתא עברי פותיא מרובע על ארבעה סטרות
 והעדרה ארבע עשירה ארך בארבע עשירה
 פחב אל ארבעת דבש והגבול סביב אותה חצי
 האמה והחוק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים
 וגומלתא ארבע עברי אורבא בארבע עברי
 פתיא על ארבעה סטרות ומדנמא מדה פרי
 סחור סחור פלגות אמתא ותשויותא לה אמתא
 סחור סחור ומאתר דסקליון לה מתכנן למדבחה
 ויאמר אלפי בן אדם כה אמר
 אדני יהיה אלה חקות המדבחה ביום לעשותו
 לה עלות עליו עולה ופזרה עליודים וואמר לי
 בר אדם כדכך אמר יי אלהים אליו גזירת
 מדבחה ביום אתעבדותיה לאסקא עלוהי עפחה
 ולמזרה עלוהי דם ככסת קודשיא ונתתה אל

הפדנים

דואתה תצוה

ק

תבאנן הלויים אשר הם מעדרע עדוק הקדשים
 אצייבאם אדני יהוה לשרתני כר כנבחר להטאתי
 איתון לכהניא ליומי דאנן מעדרע עדוק ד
 דקדיבין לבלחני אמר ייכ אלהים לשימש
 קדמי תוד בר תודי להטאתא ולקחת מעדלו ונתת
 על ארבע קדמתיו ועל ארבע פנות העדלה ועל
 הגבול סביב וטאת אותו וכפרתהו ותקב מעדליה
 ותתין על ארבע קדמתיה ועל ארבע זוית מסאתה
 ועל תחומא סחור סחור ותדכי יתיה ותכפר
 על זוחיו ולקחת את הכר הטאת ושדכו
 במפקד הצית מחוץ למקדישו ותקב ית תודא
 דחטאתא ונקדניה באתר דחזי לביתא מבדא
 למקדישא וביום השני תקדיב שיעור עזים ת
 תעים להטאת וטאת את העזבה כאשר
 דטאו כפר וביומא תניבא תקדיב אפיר בר
 עדין שלים להטאת וירפוד ית מרסקא כמא

דדכיא

דואתה תצוה

דדכיואו בתורא : בכפלתך מהטא תקדיב צו צד
 בקר תמנה ואיל מנהלאן תמנים : ונשי צינת
 מלך ~~ש~~ יב תור בר תורי שליטם ודבר מן צו
 שליטם : והקדבתם לפני יהוה והשליכו הפהניסי
 עליהם מלח והטלו אותם עלה פיהוהו ותקדיבנו
 הדם יוא ויתנון כהניא עליהוון מלחא ויסקון
 וקהון עלתא הדם יוא : שבעת ימים תעשר
 שטור חטאת ליום ופרסן בקר ואיל מן הצאן
 תמימים יעשו : שבעה יומין תעביד עפירא
 אחטתא ליומא ותור בר תורי ודבר מן ענא
 שליטין יעבדון : שבעת ימים יכפרו את המזבח
 וטהרו אתו ומלחא ידון : שבעה יומין יכפרון
 על מדבחא וידכון ותייה ויהיבון קורבניה : ויכלו
 את הימים והיה ליום השמיני והלאה יעשו ה
 קרינים על המזבח את עולותיכם ואות שמינים
 ורצאתי אתכם באם אדני יהוה : ושלמון ירת

יומיו

וְהָיָה שִׁיר בְּיוֹמָא תְּלִיבָתָהּ וְלִהְלִיבָהּ יַעֲבִידוּן
וְהָיָה שִׁיר בְּיוֹמָא תְּלִיבָתָהּ וְלִהְלִיבָהּ יַעֲבִידוּן
וְהָיָה שִׁיר בְּיוֹמָא תְּלִיבָתָהּ וְלִהְלִיבָהּ יַעֲבִידוּן
וְהָיָה שִׁיר בְּיוֹמָא תְּלִיבָתָהּ וְלִהְלִיבָהּ יַעֲבִידוּן

דְּבִירַת שֵׁשׁ בְּמַלְכִים אֵיחָא

וְהָיָה יוֹמֵי דְבָיִם וְדַבְרֵי יְהוָה הִיָּה אֶל-אֱלֹהֵי דְבִירַת שֵׁשׁ
הַשְּׁלוֹשִׁית לְאִמְרֵי לִיל הַלְלָהּ אֶל-אֱחָא
וְאִתְנָה מִטְרָא עַל כְּנֵי הָאֲדָמָה וְהָיָה לְזִמְנֵי וְנִמְנִין
סְבִיבִין וּבְתַגָּם כְּבוֹמָהּ לִין קִדְם יוֹלֵה הוּוּ עִם אֱלֹהִים
בְּשִׁתָּא תְּלִיתִיתָא לְעִימֵר אִיזִיל אִתְמַזִּי לְאֱחָא
וְאִתִּין מִטְרָא עַל אֲנִי אֲרַעָא וְלִיל אֱלִיָּהּ לְהַדְרִית
אֶל-אֱחָא וְהָרַעַב מְזַה בְּשִׁעְרֵי וְאִתְלֵ אֱלִיָּהּ
לְאִתְמַזָּה לְאֱחָא וּכְפִנָּה תְּהִיק בְּשִׁעְרֵי וְיִהְיֶה
אֱחָא אֶל עֲבָדֵיהּ אֲנִשְׁר עַל הַבַּיִת וְעֲבָדֵיהּ הָיָה
יִרְא אֲמַדְרֵי גִמְרֵי וְהָרַעַב אֱחָא לְעִנְדֵיָּהּ דְ

דְּמִיבָהּ

דְּמִיבָהּ

דְּבַר תְּשֵׁבַע

דְּמִימוֹתָ עַל בֵּיתָא וְעוֹבְדֵיהּ הִוּוּ דְחִיל מְסֻחֵיהּ
מִזֵּן קִדְּם יוֹכֵל לְחַדָּא: וְיִהְיֶה בְּהַכְדִּית אִיזְבְּלִיחוֹס
נְבִיאֵי יְהוָה וְסִקָּח עַבְדֵיהּוּ מֵאֵה נְבִיאֵי עֲשֵׂאֵי
וְיַחְזִיאֵם חֲמֵשִׁים חֲמֵשִׁים אִישׁ בְּמַעֲדֵיהֶם
וּכְלָכְכֶם לַחֵם וְמַיִם: וְהוּוּ כַד הִטּוּלַת אִיזְבְּלִי
יְתָ נְבִיאֵי דִיוֹכ וְדַבֵּר עוֹבְדֵיהּ מֵאֵה נְבִיאִין
וְאֶטְרִינֵן חֲמֵשִׁין גּוֹבְרָא בְּמַעֲדֵיהּ וּמִנְבִּיאִין
בְּלַחְמָא וּבְמַיָּא: וְיִאֲמִיר אַחַתְּ אֵל עַבְדֵיהּוּ לֵךְ
פִּאֲרֵץ אֵל כָּל מַעֲשֵׂי הַמַּיִם וְאֵל פְּלִהֲנָהִים אֵל
אֵלֵי נְבִיעָא חֲצוּר וְנַחֲיָה סוּס וְכַדְד וְלֹא נְכִדִית
וְיִהְיֶה מִקְדָּם: וְיִאֲמִיר אַחַתְּ לְעוֹבְדֵיהּ הַלֵּיל בְּאִרְעָא
עַל כָּל מַעֲשֵׂי מַיָּא וְעַל כָּל גְּחִלּוֹת מֵאֵה אֵם
נְשִׁיחַ טַמְבָּא וְנִקְיִים סוּסִין וְכוֹדְרוֹן וְלֹא נְכִסְתָּהּ
מַעֲשֵׂיהָ: וְיַחְזִקוּ לָהֶם אֵתְהֵאֲרֵץ לְעַבְדֵיהּ אַחַתְּ
הַלֵּיל סִדְרָךְ אַחַד לְכַדְדוֹ וְעַבְדֵיהּוּ הַלֵּיל סִדְרָךְ אַחַד
לְכַדְדוֹ: וְנְבִיאֵי פִהוֹן יְתָ אֲרֵעָא מְעַבְדֵיהּ כֵּה

א

וְיִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ מִשְׁפַּח לְךָ וְנִתְּנָה אִתְּךָ אֱמֶת
 לְךָ אֱמֶת לְאֲדֹנָיִךְ הַגּוֹת אֱלֹהֵינוּ וּבִטְוֵן אֶת אֲמִתְּךָ
 אִידִיל אִימֵר לְרַבּוֹנֵךְ הָאֱלֹהִים וְהִיָּה אֲנִימֵךְ
 מִאֲחֶךָ וְלֹא יִהְיוּ שְׂמֵךְ טַל אֲשֶׁר לֹא אֲלֵשׁוּעָתִי
 לְהִגִּיד לְאֲחֶךָ וְלֹא יִשְׁאַרְךָ וְהִדְגִּי וְעַבְדְּךָ יִדְאָתֵךְ
 יְהוֹה מִנְעֵדֶיךָ וְיִהְיֶה עַד דְּאֵת אֲדִיל מִלְּוֹתֶךָ וְרֹמֵם
 מִן קִדְּם יִיט וְטַלְוֹנֵךְ לְאֲתֵר דְּלֹא אֲדֵעַ וְאֲהֵךְ לְחֹמֶר
 לְאֲחֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּחֶיךָ וְיִהְיֶה טַלְוֵנִי וְעַבְדְּךָ יִחַוֵּל מִן
 קִדְּם יִיט מִנְעֵדֶיךָ וְהִלֵּךְ הַגִּד לְאֲדֵעַ אֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 בְּיָדֶיךָ אִידִיל אֶת כְּבִיאֵי יְהוֹה וְאֲחֶכָּה מִנְכִּיאֵי
 יְהוֹה מִאֲהָה אִישׁ חַמְשִׁים חַמְשִׁים אִישׁ בְּמִעְרָה
 וְאֲכַלְכֶּם לְחֵם וְלֵים וְהִלֵּךְ אֶת חוֹה לְרַבּוֹעַ וְדָרַת
 דְּעַבְדֵיךָ כִּד קְטִילֹת אִידִיל יִתְּנָה לְךָ דִּי וְאֲטֵמֵ
 לִי מִנְכִּיאֵי דִי לְמִתָּה מִתָּה גִּבְרָה חַמְשִׁין חַמְשִׁין
 גִּבְרָה בְּמִטְוֵתָה וְסֹבְרָתִי בְּחֵמָה וּבְמִיָּה וְ
 וְעִתָּה אֶתְךָ אֱמֶת לְךָ אֱמֶת לְאֲדֹנָיִךְ הַגּוֹת אֱלֹהֵינוּ
 וְהִדְגִּי וּבִטְוֵן אֶת אֱמֶת אִידִיל אִימֵר לְרַבּוֹנֵךְ

דפיות ששא

אב

וְשָׂא אֶת־אֵלֶיךָ וַיִּקְטָלֵנִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ חַי יְהוָה
 בְּמַלְאֵת אֲשֶׁר עָלְדָתִי לִפְנֵי כֹּהֵן הַיּוֹם אֲמַתְךָ
 יִבְרָךְ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ חַיִּים הוּא יִבְרַח עֲפָחוֹת
 דַּעֲשֵׂי שְׂנֵא קַדְמוֹהִי אֲדִי וּלְמַדְרִין אֲתַמְזִי
 אֲבִיךָ וַיִּפֹּל עַבְדִּיךָ לְקַדְמַת אַחֲבָב וַיִּגְדַּל לֹן וַיִּלְכֵךְ
 אַחֲבָב לְקַדְמַת אֵלֶיךָ וַאֲזַל עַבְדִּיךָ לְקַדְמַת
 אַחֲבָב וַחֲמִי לִי וַאֲזַל אַחֲבָב לְקַדְמַת אֵלֶיךָ וַיְהִי
 פְרִיָּחוֹת אַחֲבָב אֶת־אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אַחֲבָב אֲלֵיךָ הֲ
 הֲאֵתָּה זֶה עַכְרִי יִשְׁדָּאֵל וְהוּא כֹּהֵן אַחֲבָבִית
 אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אַחֲבָב לִי הֲאֵת דִּין עַבְדִּיךָ דִּישְׁדָּאֵל
 וַיֹּאמֶר לָא עַבְדִּיךָ אֶת־יִשְׁדָּאֵל כִּי אַחֲבָבָה וּבֵית
 אֲבִיךָ בְּעַדְכֶם אֶת־לַעֲזוֹת יְהוָה וְתִלְכֵךְ אֲחֵרֵי הַנְּעֻטִים
 וַיֹּאמֶר לָא עַבְדִּיךָ אֶת־יִשְׁדָּאֵל אֲלֵהִין אֶת־בֵּית אֲבִיךָ
 בְּלִישְׁבְּהֶתוֹן אֶת־כְּהוּדִיָּא דִּישְׁדָּאֵל וַאֲזַלְתוֹן בְּתַר בְּעֵלְיָא
 וְעַתָּה שְׁלַחְתְּךָ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׁדָּאֵל אֶת־דִּרְהַקְדָּאֵל
 דְּאֶתְרֵבְיָאִי הַנְּעֻטִים אֲרִפֵּי מַחְזוֹת וְחַמְשִׁים אַמְסָאֵי

האסרה

דפיתשא

האשרה ארבע מאות אפלי שלחן איצבל ויחון
 שלם סעש פותי ות כל ישראל אטוד פדילקס
 וית בני בעל ארבע מאה וחמשין ונבי אלה
 תא ארבע מאה אפלי כתורא דאיצבל
 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את המסאי
 אלהי הכרמל וישלח אחאב בכל בני ישראל
 ובניש ית בני שהרא פטוד כדמלכא ויגש אליו
 אל סל קעם ויאמר עדי מעלי אתם כסחים עם
 שתי קטעים אמיהוה האלהים לבנו אחינו ואם
 בבעל לבנו אחינו ולא טענו קעם אתו דבר ויקריב
 אליה בות כל עמא ואמר עדי אלהי אתון פליגין
 פתדבין שלטא תבתייז היא אלהים פלחודדלו
 בלחואהי ולעמא אתון טעון בתר בעל דלית ביה
 ערוך ולא אחיבו עמא יתיה בתבם ויאמר אליו
 אל קעם חני בותלתי כבי ליהוה לבדי ונבא ה
 קעל ארבע מאות חמשים אישי ואמר

אלהי

וְלֹא־לְעַלְמָאֵי אֲנִי אֲשַׁתְּמָרִית כִּי־בֵּינָא קָדָם יוֹלָבַת
 וְלֹא־לְעַלְמָאֵי אֲנִי בְּפִלְחָא אֲרַבַּע עָמָה וְחַמֵּישִׁין גּוֹבְרִין
 וְחַמֵּישִׁין שְׁנִים פְּרִים לְיִבְחָרְוּ לְהֵם סִבְרָא הָאֵחָד
 לְבַתְּחִיל וְיִשְׁוֹמַר עַל־הַשְּׂעִים וְאִשׁ לֹא יִשְׁוֹמַר
 וְאִשׁ אֲעִשְׂהוּ אֶת־הַכֶּלֶךְ הָאֵחָד וְנִתְתִּי עַל־הַשְּׂעִים
 וְאִשׁ לֹא אֲשִׁים לְיִתְהַבּוֹן לִבָּא תְרִין תְּרִין זִבְחִין
 לְהֵזֶן תּוֹרָא חַד וְיִהְיֶה מִנֵּיהּ וְיִשְׁוֹן עַל־הַשְּׂעִים וְאִשְׁתָּא
 לֹא יִשְׁוֹן וְאֵנָּה אֲעִבִיד יַת־תּוֹרָא חַד וְאִתֵּין עַל־הַשְּׂעִים
 וְאִשְׁתָּא לֹא אֲשִׁין וְקִדְמָתָם בְּשֵׁם אֱלֹהִים
 וְאִנִּי אֲקִדָּא בְּשֵׁם יְהוָה וְהִיבַת הָאֱלֹהִים אֲשִׁרְיָעַל
 בְּאִשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וְעֵין כֹּל קָעַם וְאִתֵּין טוֹבֵי־הַדְּמִין
 וְתִקְרִין בְּשׂוֹם טַעֲוֹתֵכֶון וְלֹא תִתְעַנֵּן עַן קָדָם דְּלִית
 בִּיהֵזֶן יִדְרוֹךְ בְּרַם אֵנָּה אֲעִלִי בְּשִׁלְחָא דִּינִי וְיִשְׁלַח
 מִיִּלְדִּית וְיִחִית אִישְׁתָּא לִין שְׂמִיָּא אֲלִי יֵיָא הוּא
 בְּהֵים וְאִתֵּיב כֹּל עָמָה וְאִתְרִין תְּרִין כִּתְּנָתָא וְאִתֵּין
 אֲבִיָּה לְבִיָּאִי הַפֵּעַל בְּחֵלֵי לְכַם דְּכִרָא הָאֵחָד וְעִשְׂוֹ

דלשונה

דפי תשא

דאשנה פיא אתם הדבים והראו בשם אלהיכם
 ואש לא תשימו ואמר אליה לנביו בעשותם
 לבון תורא חד ועבדו קדמותא ארי אתו אש
 ותקרוז בשום טעותבון ואשתא לא תש
 ויקחו אתה לקרא אשר נתן להם וועשו ויקראו
 בשם אלהי על מהצקר ועדה עהדים לאמר
 ענינו ואין קול ואין עונה ויפקחו על המדבר
 אשר עשהו וגסיבוי ות תורא דיהב להו ועבדו
 וקרו בשום בעל מעבדא ועבד עידן טוהרא
 למימדי בעלמא ענינא ולית קל ולית דעפי ומשתעו
 על איגורא דעבד ויהי בעהלים ויהתל בהם אלוהו
 ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא פי שיה
 ופי שיה לו ופי דרך לו אולי וטון הוא ויקראו
 ויהו בעדן טוהרא וקוויך בלוז אליה ואמר קרו
 בתל דב ארי אבון אמרין דמלא הוא דלמא שש
 ליה או אשתדמא אשתדיתה או חורה הות

אה רבמח דמחך הוא ניתעל ו ויהרמח כחול מלון
 אהמחך פמשפטם במדבות וכל מהים עד
 פלוהם ויהו כלל דב ואתהממו כ
 סתמחך כסימין וכל מהמין עד דאשתפוך ל
 נטחון ויהי בעבר העהרע ויתנכחו עד
 המנתח זמין קול ואין טונה ואין סתם
 ויהי בעבר טיהרמח ואשתטיחו עד למטה פ
 מנחתה ולית קל ולית דעני ולית דעניתו ויאמר
 מלוהו לכל העם גשה אלי וישו של העם אלון
 וירכא את מנחת יהוה הקרוס ויאמר אליו
 לכל עממך קדושו ואתי נהריו כל עממך לוהיה ונמ
 ית מרמח דיל דהוה מנומר
 ויקח אליו שותים עשרה אנבים פניסנד שפטי
 כד יעקב אשר יהוה דבר יהוה אליו ויאמר ישומל
 יהיה שמוי ונסוב אליה חרותממי אנטי
 כשתין שפטי בני ועקב דהוה מתממח דיל

לפנות

עמיה

דברי תשובה

עמיה למינה ושראך יחי שילך וימנה ויג
 החכמים מזנה בשם יהוה ויש תעלה שיהיה
 סתמים קדמם קניב לבינה ויבנה את חכמים
 לבינה שגמא דין ויבנה מזנה כבית סתם
 קדמם סחור סחור למדנה ויבנה את דעתם
 ויבנה את הקר וישם על העצים וסדר ית חכמה
 והדים בת סגא ושוני על חכמה ויבנה למנה
 מדנה כדים לים ויבנה על העלה ועל העצים
 ויבנה שני וישנו ויבנה שישו וישלשו ויבנה
 מכלו מדנה כדיו ליוצא ויבנה על עמיה ועל
 חכמה ויבנה תנו ויבנה ויבנה תלמוד ותלמוד
 ויבנה חכמים קניב למדנה ויבנה את העלה למנה
 לים ויבנה למנה סחור סחור למדנה ויבנה ית
 מזנה למנה לים ויבנה בעלות המנה ויבנה
 מליה הנביא ויבנה יהוה מליה מליה יבנה

אמין

שוא דבדקתה לחיבת ויודא פלה עס ויסלח
כניהם ויחמדו יהודה הוא האלהים יהוה הוא האלהים
וחזו פל עמא ובבלו עס אפיהון ואמרד ויכלה
אלהים ית הוא אלהים

ויחמד אלוהו להם תפשומו
הפעל איש אל ימלט מעדם ויתפשו ויריד
אלהו אל כתב הישון וישחטם שמו ואמר אלה
להון אחיו ית כביו בעל אנה לא ישתיד
מנהון ואמרדו ואחיתבון אלה לכתב הישון
ונפיקיבון תמו ויחמד אלוהו לאחאב עלה אכול
ישתה פידקול המון הששמו ואמר אלה לאח
סק אכול ואשת ארד תל מתרגשת מעל אונעלה
אחאב לאכל ולשתות אלהו עלה אלה
הפדעל ויגהר ארעה וישם כביו בין בדפין ואלוק
אחאב לוים ולשת אלה סלוק לריש
פדעל ואחיו על ארעה וישו אלה בין בדפין
ויחמד אל עמדו עלה הוא חמד דרך עם ויש

ויבטו

ביהמקד חין למתנה ויחמר שב שבע
 משה ואמר לטובי מיה סה כטן סט
 משה מלכה נסליו נכח ואמר לית מלכה
 משה מלכה שבע זמנין ויהי בשבעים יחמי
 חמ שבע השנה כפחאיש ענה מים ויחמר טנה
 חמר מל אחאב חמר ורד וכן יטערה חמש
 יחמה בזמנה שביעיתא ויחמר חמ טנה זעירא
 ככסת יד גבר סליו מן מעדכא ויחמר סה חמר
 למחמח מזדדז וחות וכן יטעכין מלכה ויחמי
 טדכה ועד כה והשלים התקדדז ענים ויחמי ויחמי
 אשם גדול נדבב מחמח נלל יזרעאל חמר חמר
 דמזדדז ונחית נשמע מתחמח טנה ויחמח
 וחור מטר סמי נדבב מחמח וחדל לזרעאל

דינהל בהגפיוס חז

די שילה המלך שלמה ויהי חמח חידם עני
 בן אשה מלכה הוא משה עמליו

וסלח מלכא שלמה ודבר ית חירס מעד: בן אשה וחמיו

וְאֶבְיֹן אִישׁ צָרִי חֲרֵשׁ בְּחֹשֶׁת אוֹמְלֵט אֲחֵי
 הַחֲכָמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדְּלֵעַת לְעַמְּתָם
 כֹּל מִלְּאֲכָפָה בְּחֹשֶׁת זִימָה אֶל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה
 וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מִלְּאֲכָפָתוֹ וַיִּשְׁלַח מִלְּכָא שִׁלְמֹה
 וַדְבַר יְתָ חִירָם מִצֹּרִי תִלְגָּם פְּסוּקֵי בֵּית
 אֲתָתָא אֲרִמְלָתָא הוּא עֲשֵׂבֶטָא דְבֵית נְכֵתָא
 וְאֶבְיֹהִי גְבַר צוּרִי אֲוִמֵּן בְּעִבְדֵי דְחֵשָׁא וְאֲתָתָא
 יְתָ חֲוַמְלָתָא וְיְתָ סוּכְלָתָא וְיְתָ דִּנְתָא לְמַעַבְדֵי
 כָּל עֲבִידָתָא בְּחֹשֶׁת וְאֲתָתָא לֹת מִלְּכָא שִׁלְמֹה
 וַיַּעַבְדֵי יְתָ כָּל עֲבִידָתָא וַיַּעַבְדֵי אֶת שְׁנֵי הָעֲמִוּדִים
 בְּחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אֲמִיהָ הוֹמְלָתָא עֲמִישׁ ה
 הָאֶחָד לְחֻמְלָתָא שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אֲמִיהָ יָסַב אֶת
 הָעֲמִוּד הַשֵּׁנִי וַעֲלָ יְתָ תִלְיִן עֲמִוּדָא דְחֵשָׁא
 תִלְיִן עֲמִוּדֵי אֲמִין רֹמְיָה דְעֲמִוּדָא חַד וְחֹשֶׁת ל
 לְעֵשׂה תִדְתָא עֲמִוּדֵי אֲמִין מִהִיק לִיהָ וְכִין לְעֵמֹ
 דִּיא תִבְיָא וְשִׁתִּי כְתֹלַת עֲשָׂה לְתָת עֲלֵדָשִׁי
 הַעֲמִישׁ

וְהַמְּוֹדִים מֵעַתָּה כְּחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת הַיּוֹמָת
 שְׁבִיעֵת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת הַיּוֹמָת הַכֹּתֶלֶת
 הַשְּׁנִייתָ: וְתִרְתִּין הַרְוֹתָוֹן עַבְדֵי לַמֶּלֶךְ עַל
 לְוִשֵׁי עַמּוּדֵיָא מֵוֹתֵךְ כְּחֵשׂא תְּמִישׁ אֲמִין לְ
 לְמִיָּה דְהַרְוֹתָא חֲדָא וְחֲמִישׁ אֲמִין דְּוַגִּיָּה לְ
 דְהַרְוֹתָא תְּנִייתָא: שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה אֲ
 גְדִלִים מַעֲשֵׂה שְׁרִישֵׁת לְכֹתֶלֶת אֲשֶׁר עַל־כֵּשׁ
 הַעַמּוּדִים שְׁבָעָה לְכֹתֶלֶת הָאֶחָת וְשְׁבָעָה לְכֹתֶלֶת
 הַשְּׁנִייתָ: סְרִיגִין עַבְדֵי סְרִיגֵי קְלִיעִין עַבְדֵי
 אֲדִילֵי לְהַרְוֹתָוֹן דְּעַבְדֵי עַמּוּדֵיָא שְׁבָעָה לְ
 לְהַרְוֹתָא חֲדָא וְשְׁבָעָה לְהַרְוֹתָא תְּנִייתָא: וְ
 וִישֵׁשׁ אֶת הַעַמּוּדִים וְשְׁנֵי־שָׁלִים קָבִיב עַל
 הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת הַכֹּתֶלֶת אֲשֶׁר עַל
 לְאִשׁ הַדְּמַעֲפִים וְכֹן עָשָׂה לְכֹתֶלֶת הַשְּׁנִייתָ: וְעַבְדֵי
 יָת עַמּוּדֵיָא וְתִרְתִּין סְרִיגִין סְרִיגֵי סְרִיגֵי עַל

סְרִיגֵי

דְּוִיָּה ל

קְדוּבַתָּא חֲדָא לְכַסְאָה יְתָה קְדוּבַתְנוּן דְּעַל יֵשׁ
 לְמוֹנִיָּא וּפִין עַבְדֵי לְקְדוּבַתָּא תְּנִיּוֹתָא וְצוּרֵת
 אֲשֶׁר עַל דָּא שְׁהַעֲמִידִים לַעֲשֵׂה שְׁוֹאֵי צִי
 בְּאוּלָם אֲרַבְעֵי אַמּוֹת! וְקְדוּבַתְנוּן דְּעַל יֵשׁ
 עַמּוּדֵיָּא עוֹבְדֵי שְׁוֹשְׁבַתָּא לְהֵיטָא פְּאוּלָמָא
 אֲרַבְעֵי אַמּוֹת! וְכַתְלֵת עַל שְׁנֵי הַעֲמִידִים בְּסֵם
 מַלְעַעַל מַלְעַמֵּת הַפֶּטוּן אֲשֶׁר לְעַבְדֵי הַשְּׁנֵכָה
 וְקְדוּבַתְנוּן מְאֵתִים פְּאוּדִים סְבִיב עַל הַכְּתֻרַת
 הַשְּׁנֵי תְּוֹקְדוּבַתְנוּן עַל תְּרִין עַמּוּדֵיָּא אֲהֵ מַלְעַעַי
 מַלְכָּבִיל דְּבַרָּה דְּעַבְדֵי קְדוּבַתָּא וְרֵמוֹנִיָּא מֵ
 מַחְתָּן סְדִירִין עַבְדִּין לִיהַסְחוֹר סְחוֹר עַל הַ
 קְדוּבַתָּא תְּנִיּוֹתָא! וְיִקְרָם אֶת הַעֲמִידִים לְאוּלָם
 וְיִקְרָם אֶת הַעֲמִידֵי הַגְּמִינִי וְיִקְרָם אֶת שְׁתֵּי יָפִין
 וְיִקְרָם אֶת הַעֲמִידֵי הַשְּׁמַעְלִי וְיִקְרָם אֶת שְׁתֵּי נֵי
 בְּעֵדֵי וְאַחֵים יְתָה עַמּוּדֵיָּא לְאוּלָמָא דְּהַיּוֹבְלָתָא
 וְאַחֵים יְתָה עַמּוּדֵיָּא מֵיִסְטִינָא וְיִקְרָם יְתָה שְׁנֵי
 יִפִּין

ההיכל
אדא

למזן זואהים ית עמנו ממשאלה וקדו
העשמה בועד ונעל לאש העלודים
אמשה שישן ותתם מלכות העלודים ועל
גיש עמנו עופר שושנתא ושלימל

עבדות עמנו

דאלה פהודי במלכים אד

במש חילום את הפירות ואת הישם ואת
העזרה ויכל חידם לעשות את כל
המלכה אשר עשה למלך שלמה בית
זהו ועבד חילום פת כיוצא ונת מגדויות
זית מעדקיא ושיעוי חידם למעבד ית כל בני
תא מעבד למלכה שלמה בית מקדשא
ועמדים שנים ופלת הפתח אשר על דאש
העלודים ישן מעבדות שנים לכסות
את שתי גלות העדות אשר על דאש ה

העמדים

דאלה פקודי

הַטְּוֹדִיִּים עַמּוּדֵי־אֶתְלֵיךְ וְאַהֲבֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 לִישׁ עַמּוּדֵי־אֶתְלֵיךְ וְסִדְרֵי־הַתְּלִיךְ לְפָנֶיךָ
 יְתֵת תְּלִיךְ אֲהַבֵּי הַדְּבָרִים דְּעַל רֵשׁ עַמּוּדֵי־אֲהַבֵּי
 הַדְּבָרִים אֲדַבֵּעַ הַיָּהוּת לְשֵׁנֵי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי־שָׂרֵי
 לְמִנִּים לְשִׁבְכָה הַיָּהוּת לְכַסּוֹת אֶת שְׂתֵי־אֵלֹת הַ
 הַבְּקָרוֹת אֲשֶׁר עַל־כֵּי הַעֲמִידִים וְיֵת לְמִנִּים
 אֲדַבֵּעַ מֵאֵה לְתִתֵּךְ סִדְרֵי־אֶתְלֵיךְ סִדְרֵיךְ וְדִלְמִיךְ
 לְסִדְרֵי־אֶתְלֵיךְ לְכַסּוֹת יְתֵת תְּלִיךְ אֲהַבֵּי הַדְּבָרִים
 דְּעַל אֲהַבֵּי עַמּוּדֵי־אֶתְלֵיךְ וְאֶת הַמְּכֻבָּדִים עֲשֵׂה וְאֶת
 הַכִּיּוֹת עֲשֵׂה עַל הַמְּכֻבָּדִים וְיֵת בְּקִיּוֹת עֲשֵׂה
 וְיֵת פִּיּוֹרֵי עֲשֵׂה עַל בְּקִיּוֹת וְאֶת הַיָּהוּת
 וְאֶת הַבְּקָרוֹת שְׁנֵי עֲשֵׂה תַחַת הַיָּם וְיֵת יַמֵּי־אֶתְלֵיךְ
 וְיֵת תּוֹרֵי תְלִיךְ עֲשֵׂה תַחַת יַמֵּי וְאֶת הַסִּילֵי
 וְאֶת הַיָּהוּת וְאֶת הַמְּכֻבָּדִים וְאֶת כָּל הַפְּלִיִּים הַ
 דְּאֶלֶה אֲשֶׁר עֲשֵׂה חִיּוֹתֵיךְ שְׂלֵמָה בְּיֵת

יהוה

דאלה פרודי

ע

שמה משה עמרטי : וית דודיא וית מגלמותא
 וית מנרהיא וית כל מניא האלין כמנר מני מ
 וישבנה דטבר משה כין עבר חידם למלכא
 שלמה בית מהדשא דייל נחש טב : בכפר הידוד
 יצקם המלך במענה האדמה בין סכות ובין צדתן :
 במישר ירדנא אתיכנון מלכא כעובי מגלישתא
 בין סכות ובין צדתן : ויפח שלמה את סל הפלים
 מרוב מחר מחר לא נחקר משקל הפחשת : ואצנע
 שלמה ית כל מניא מסגי לחדא לחדא לית סוף
 למתקל בהשא : ויעש שלמה את סל הפלים
 אשר בית יהנה את מדבח הזהב ואת השלחן א
 אשר עליו לחם הפנים זהב : ועבר שלמה ית סל
 מניא דבבית מהדשא דייל ית מדבחא דדהבא
 וית בתורא דעלווי לחים אביא דהבא : ואת
 המזלות חמש מימין וחמש משמאל לפני ה
 הצביר זהב סגור והמקח והבולת והמלקחים זהב :

וית

דא אלה פהודי

וית מפרתא חמיש מדימונה וחמיש כספא
קדם בית פמורי דהבא טבא ושניניא ובוניא
ועיבתא דהבא וחספות והמדדירות והמדדירות
והכסות והמחתות דהב סגור והפתת לדלתור
הפתת להיכל דהב והוליא ומדדירות ומדדירות
ובדפא ומחתותא דהב טבא ומגלסיה לדשי
ביתא גואה לקדש קדשיא לדשי ביתא להיכלא
דהבא : **דזיקרא בישנייה סי' מג**

עם זוי צדתי לי תהלתוי ספרדו : עבא דין אתקונית
גנלחני בתשיבחתו יהון משתען : ולא אתי
קראת יעקב כי יגעת בו ישראל אמיר ער
ידי נביא ולא בנלחני ערעתון דבית יעקב א
ארי לאיתון באלמן אוריתו ישראל : לא הפיתת
לי שיה עלתיה ודבתיך לא כבדתי לא העבדתי
במנחה ולא הוגעתי בלביהו : לא איתיתא קדמי
חזיון

וְכִסְיוֹ לְעֹלָם וְנִכְסֵי הַדָּשֵׁן לֹא יִהְיֶה קֶדְמִי
 לְעֹלָמְךָ עֲלֶיךָ בְּהַדְבָּנִי וְלֹא אֶתְהַיְבִית עֲלֶיךָ
 בְּשִׁמְעָה: לֹא קָנִיתָ לִי בְּמִסְקֵי הַנֶּה וְחֹלֶב זֶמְחִיד
 לִפְנֵי הַסִּיּוֹתֵי אֵךְ הַעֲבַדְתֵּנִי בְּחִטָּאתֶיךָ הַחֲסִנְתֵנִי בְּ
 כְּסֹנְתֶיךָ: לֹא דְבִינְתָּה קֶדְמִי בְּכִסֵּף הָנִי כִּסֵּם וְגַם
 כִּסֵּת הַדָּשֵׁן לֹא דְהִינְתָּה פֶלַח מִדְבָּחִי כִּסֵּם אֲמִנִי
 תָּהּ קֶדְמִי בְּחֹבְךָ אֶתְהַיְבִיתָה קֶדְמִי בְּשִׁוִּיתְךָ וְאֲנִי
 אֲנִי הוּא מִחֶה נִשְׁשִׁיךָ לְמַעַט וְחִטָּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְקֶךָ: אֲנָה אֲנָה הוּא שְׂבִיךָ לְחֹבְךָ בְּדִיל שְׂמִי
 וְחִטָּאֲךָ לֹא יִדְבְּרוּן: הַדְּכִילֵנִי נִשְׁפָּטָה יָחַד סֶפֶר
 אֲתָה לְמַעַן תַּעֲדֶךָ: אִימָר כְּעֵן כִּדִּין כְּמִדָּה אֲשַׁנֵּם
 אֵת אֵם תִּפּוֹל וְתִדְכִי אֲמַנִיךָ הַדְּאֲשִׁוּן חִטָּה וְכִלְיֵיךָ
 כְּשִׁנְיֵי בִי: אֲבִיךָ אֲמַנְתָּה חִטָּה וְכִלְכֶּךָ כִּדְרוֹ: כִּי
 בְּמִדְמִי: וְאֶחָלֵל שְׂדֵי הַדָּשֵׁן וְאֶתְנַה לְחֹרֵם יַעֲקֹב
 וְיִשְׂדָּאֵל לְגִדְוָמִים: וְאֲמִים לְבִלְבִי הַדְּשָׁה וְאֶתְנַה
 לְהִטָּלָה יַעֲקֹב וְיִשְׂדָּאֵל לְחִמּוּדֵי:

דוידא

בחזתי בן ובען שפגע יעקב וישלאל ואתמתי
 ביהוה כה אמר יהוה עשה ויעקב כמעטן וכו'
 אל תירא עבדי יעקב וישלאל בהרתי פה פתי
 אמר ויל דעפדר ודאתהנך למעשין יסטימס פה
 תדחל עבדי יעקב וישלאל דאתרעיות ביהוה
 אעק כלים על עמלא וכו' על פשה אעק רוח
 על זרעית וברכתי על עמלא וכו' כהא דמתיה
 בין כיה על ארע באתהונא דמיה ומלתנבדין
 על ובשתא כיו אתון רנה קודשי על בנך וברכתי
 על בני בנך ויעמלו בכו לעיד כעלבים על ימלו
 פדים ויתלבוז עדיקויה רביבין וכמונהין כלכלני
 עסכ כאלן דמשלה שדשוהי על נגדיו דמין זזה
 אמר ליהוה אנשינה יהרא בשם יעקב וזה יבתג ידו
 ליהוה ובשם שלאל וכו' דין יומר מדחליה דין
 אנה ודין יעלי בשום יעקב ודין יקריב קרבני
 קרבים ובשמה וישלאל יתקרב
 כה אמר יהוה מלך ישראל וגמלו יהוה עבאורת

יעקב
 קביל
 ס
 עבדי
 ק

עכ

דען

אשר אשון ואתי אחריו גמבלעדי אין אלהים
אשר אגיד יום מלכא דישאל וברקיה יא
אשר אגיד הוא אגא הוא דמלקדמין אה עלמי
אשר אגיד יולי אגא נבדמי לית אלה

דען אהמלך בילמיה ס' י' ז' ט'

כה אשר יקנה עבמות אלהי ישראל עולות
אשר על דבתי ואכלו בשרי כצנן אגא
עבמות אלהי ישראל עלותכון אוסיכו על
הד שיכון ואכלו בקרא ימי לא דברתי את אמתנים
ולא צויתם ביום הועיאי אהם במחץ ביצלים
על דברי גולה ודבא אהי לא מלילית עש אגא
כון ולא פקודתיכון בימא דאפיקית כתרון כצנן
דמעלים על עסקי עלון דבסת קדשין ימי אהם
את הדבר הזה עליתי אהם לאמר שמענו בקולי
ודויתני לכם לאלהים ואהם תהיו לי לעם ואלהם

ככל

בכל הללך אשר אצוה אתכם למען יזכרו
לכם אלהיך את מתנתך הדין פקידות אלהיך
למנו קבילו למנומי דאזנו לבנו במלכות
ואתנו תהנו קדמי לעם ותהנו בכל אורחא
דאפקיד ותנו בדיל דייטב לבנו ולא שבענו
ולא הטנאת אדנא וילכו במועצות בשירות
לבס דלא זיהו לאחור ולא לכנים ולא קבילו
זלא ארכיבו ית אודנהו והליכו בעיצתהו ב
בהרהו לבנו בישא ואחזרו בפלחני קדב ולא
שוואו דמתי לקביל אפיהו לבנו היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה
ואשלת אליכם את כל עבדי הנביאים ום
השם ושלה לבנו חמא דנמקו אבהתכו מ
מאדמא דמצרים עד יומא הדין ושלה
לכותכו ית כל עבדי בניא בכל יום מקדמי
ומשלה ולא שמעו אלי ולא הטנאת
אדנא ויהשך את טרפם הלטו מאבלם ולא
קבילו למנומי ולא ארכיבו ית אודנהו

ואקשיאו

דויד ביום השמיני

אֲתִי כִי אֲנִי יְהוָה עָשָׂה חֶקֶד מִשְׁמֵט עֲבָדֶיךָ יְהוָה
כִּי בָאֵלֶּה חֲפָצְתִי כְּאִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּדָאֵנְתָּהּ
דְּמִשְׁתַּבַּח דְּחַפְזִים וְאוֹלִיחַ לְמַדְּנָה דְּחִלְתָּהּ
אֲנָה יֵלַע עֲבִידְנָה חֲקִיָּה וְדִין דְּהַשְׁוֹתָ זְמַנָּה
בְּאֲדַעְתָּ אֲדִי בְּחֵלְיִן לְעֹא חֲדָמִי אֲמַד יֵלַע

דויד ביום השמיני בעשרה אלפים

וַיִּלְכָּם עוֹד דְּיוֹד אֶת כָּל בְּחֹר בִּישְׁרָאֵל שְׁלֹשִׁים
אַלְפִים וְאוֹסִיף עוֹד דְּיוֹד לְכַנְשֵׁי יֵת כָּל
בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל תְּלַתִּין אֲלֵפוֹן וַיִּהְיֶם וַיִּלְכָּד דְּיוֹד וּבְכָל
הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשְׁסַּת
אֲדוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה יַעֲבֹדוּ
יֹשֵׁב הַכְּרָבִים עָלָיו וְהָם וְאֲדָל דְּיוֹד וּבְכָל סִמְלָא דְ
דְעַמּוּה מִהַרְגִּיא דְבֵית יְהוּדָה לְאַקְרָא כְּתַמְזוֹן יֵת
אֲרַבָּא דִּינֵי דְאַתְרֵי שְׁמָא שְׁמָא יֵלַע עֲבָדוֹת
בְּשִׁכְיַתִּיה שְׁרִיָּא עֵיל כִּין כְּרֹנְפִיא עֲלוֹהֵי
וַיִּדְלִיבוּ אֶת אֲדוֹן הָאֱלֹהִים אֶל עַבְדָּהּ חֲדָשָׁה

וַיִּשְׁאַרְהוּ עֲבָדֵי אֲשֶׁר בְּבַעַה וְעָזָא וְאֲחִיו בְּעֵי אֲבִינָדָב
גְּוָהִים אֶת הָעַבְלָה חֲדָשָׁה וְאֲחִיתוֹ יֵת אֲלוֹמָא דִּינֵי צְבָלְתָא חֲרִיתָא

דְּוִיָּה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי

אֲשֶׁר כָּדַץ יְהוָה כְּדַץ בְּעֵזָא וַיִּקְרָא לַמִּזְבֵּחַ יְהוָה
כְּדַץ עֵזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה לְגַתְּקִיף לְדָוִד עַל הַמִּזְבֵּחַ
וַיֵּל תְּרַעַתָּא בְּעֵזָא וַקְרָא לְהַתְרָא הֵהוּא אֲתַקְדָּשָׁא
בֵּיה עֵזָא עַד יוֹכָא הַדִּין : וַיִּקְרָא דָּוִד אֶת־יְהוָה : ב
בְּיוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ נִבְנָה אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּדְבַּר
דָּוִד מִן־הַקֶּדֶם יַיֵּל בְּיוֹכָא הֵהוּא וַאֲמַר אֵי־כִדְיָן וַיִּשְׁוֹל
לְוַתִּי אֲרוֹנָא דִּיֵּי : וְלֹא־אִבָּה דָּוִד לְהַסִּיר אֶלְיָו אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה עַל עֵיךְ דָּוִד וַיִּטַּהֵר דָּוִד בֵּית עַבְד־אֱדוֹם
הַגִּתִּי וְלֹא־אִבָּה דָּוִד לְאֲכַנְדָּה לְוַתִּיה יֵת אֲרוֹנָא
דִּיֵּי לְבִיתָא דְדָוִד וְאֲכַנְיָה דְדָוִד לְבֵית עַבְד־אֱדוֹם
בֵּיתָהּ : וַיִּשְׁבֵּל אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עַבְד־אֱדוֹם הַגִּתִּי
שִׁלְשָׁה חַדְשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עַבְד־אֱדוֹם וְאֶת־
וְאֶת־כָּל בֵּיתוֹ : וַשְּׂרָא אֲרוֹנָא דִּיֵּי בֵּית עַבְד־אֱדוֹם
בֵּיתָהּ תְּלָתָהּ יַרְחִין וּבְלִיַּת יַיֵּל יֵת עַבְד־אֱדוֹם וַיֵּת
כָּל־בֵּיתָהּ וַיִּבְרַךְ לְמַלְכֵּךְ דָּוִד לְאֲמַר בְּרַךְ יְהוָה
אֶת־בֵּית עַבְד־אֱדוֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לּוֹ בְּעַבְדֵּךְ א
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּבְרַךְ דָּוִד וַיַּעֲלֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
בְּמִיתָ

אנש
ד

מלכות אלהים עיר דוד בשמחה ואתחוד
 למלכות דוד למימרי בדין ייאל ית בית טובד א
 אלוס דית כל דליה בדיל ארונא דייאל ואזל דוד
 וחסדק ית ארונא דייאל מבית טובד אדום לקרתא
 צדוד במדנא ! ויהי פי עעדי נשאי ארון ! הנה
 גש שנה עעדים ויזכה שור נכריא ! והנה כד נ
 בטלו בטלי ארונא דייאל שתא זושין נכסות נכטיס
 ודוד נכברקל בכל עז לפני יהוה ודוד יתקד אקוד
 בד ! ודוד משבח בכל תקוה קדם יאל ודוד אסיר
 כדוט דבוץ ! ודוד וכל בית ישראל מעלים את
 ארון יהוה בתנועה ובהול שוקד ! ודוד וכל בית
 ישראל מסקיין ית ארונא דייאל ביבנא נקל שיש
 לא ! והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל פרת
 שאול נשקמה ובעד המלך ותלא את המלך דוד
 ממתד ומכרפד לפני יהוה ותיבז לוכלבה ויהוה
 ארונא דייאל אתא לקרתא דדוד ומיכל פת
 שאול

שאול אסתכסית מן חרבה וחרתת את אבנך
 מדיקיד וגלשבה קדם ייט ובסרת עלוה יפסיה
 ויביאו את אלון יהוה ויעיגו אתו במחשבו
 בתוך האהל אשר נטה סו דוד ויסל דוד
 עלות לפני יהוה ושלמים ובעילוי ונתחנן
 דייל ואתימו יתיה באתליה בגו מישבנה וכל
 ליה דוילא סיק דויד עלוון קדם ייט ובסרת
 קודש ויכל דוד מהעלות הקנקה והשלמים
 ויברך את העם בשם יהוה יעבדות ויעזי דויד
 מל אשה עלה ובסרת קודש ויבדיל ית עמא
 בשמא דייל יעבדות ויחלק לכל העם לכל המון
 ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם
 אחת ואשמך אחד ואשישה אחת וילך פק
 העם איש לביתו וימליג לכל עמא לכל
 המונה וישדאל למגבר ועד אתה למבר
 גדיעתא דלחיים חדא ואסמוג חד וקדנתא חדא
 ואזל כל עמא גבר לביתיה וישב דוד לבית
 חת

עתה באתו ותעל מדיבול בית שאול להקדחת דוד
 ויהי היום נכבד תיום מלך ישראל אשר נבט
 היום לטיני אמהות עבדיו שהגלות בגלות אחו
 יתקיים ונתב דוד לכרובא ית אנש ביתה ונפיקת
 מדיבול בית שאול להקדמות דוד והקדחת מא אחת
 יזמא דין מלכא דישראל דאתגלי ונמא דין
 אטיני אמהות עבדיוהי כמא דחליץ ונמאלי חר
 בזן סליקיא: ויאמר דוד אל מדיבול שהיה הוד
 אשר בחר בי מאכניך ומסל ביתו לשות אחי נ
 נגיד על עם יהוה על ישראל ושחתי לפני
 יהוה: ויאמר דוד למיבול קדם יס אתרטי בי
 מאכניך ומככל ביתה להקדא יתי למחוי מלכא
 על עמא דייס על ישראל ושחית קדם יס
 ונבילתי עוד מזאת גהייתי שכל בטיני ועם
 והמחות אשר אמרת עמם אפסדה ונעידוא
 עוד מדיא ואיהי מפיד בטיני כפשי ועם א
 אמהות דאת אמרא בעינינו איהי יקירי
 ולטיכנ

וְיִהְיֶה כְּשֵׁם הַשְּׂמִינִי

וְלִמְיֹכֵל בְּתִשְׁאֹל לֹא הָיָה לָהּ וְלֹד עַל יָדָיו
בְּנִתָּהּ וְלִמְיֹכֵל בְּתִשְׁאֹל לֹא הָיָה לָהּ וְלֹד עַל יָדָיו
מִזֵּיתָהּ

וַיְהִי כִּי יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהִי הַיּוֹם לַחֲמִישִׁי
מִכָּל הַיּוֹמִים וַהֲרֹק כִּד יָתִיב מִלְכָּה בְּבֵיתָהּ וַיְהִי
אֲנִיחָה לִּיהָ מִמְּחֹר סְחֹר מִכָּל בְּעָלֶיהָ דְּבִנְהוּי וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־תֵּן הַנְּבִיא לֵאמֹר נָח אֲנִי וְיֹשֵׁב בְּבֵית
אֲרִזִּים אֲשֶׁר־עַל הָאֲלֵהִים וְיֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיטָה וְאָמַר
מִלְכָּה אֲשֶׁר־תֵּן נְבִיא חֲדָי פֶּעַן דְּאֵמָה יָתִיב בְּבֵיתָהּ
דְּמִטְלָה בְּכִזְרֵי אֲרִזָּה וְאֲלוֹנָה דִּינִי שְׂרֵי בְּמִשְׁנָה
בְּגוֹ יְרִיטָה וְיֹאמֶר נְתַן אֶל־הַמֶּלֶךְ סֵל אֲשֶׁר
בְּלִבָּהּ לֹד עֲשֶׂה כִּי יְהִי עֲמֻדָּה וְאָמַר נְתַן לִי
לְמַלְכָּה כֹּל דְּבִלְבָהּ אִיזִיל עֲבִיד אֲרִי מְיֹמְרָה
דִּינִי בְּעֲמֻדָּה

וַיִּשְׁמַע כִּי תִדְרִיעַ מִלְכָּה בְּדָ

וְאִישׁ מִמִּשְׁכַּבְּהָ שָׁלִישָׁה וַיִּבֹא לְאִישׁ
הָאֲלֵהִים לָחֶם בְּכֹרִים עֲשִׂרִים לָחֶם שְׁשִׁים
שְׁעָרִים וְכִדְמַל בְּעִדְקָלְכוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיִּתְּנוּ
וַיִּבְרָךְ

כְּשֶׁבָּא אִתָּךְ כְּדֹמְךָ וְאִתִּי לְנִצְחָה
 וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּמִשְׁרָן עֲמִירָן טַלְמִין דְּלָמִים סְעָרִין
 וְנִבְרָבִין בְּלִבְעֵשִׂיה וְאֶמְרֵךְ הֵב לְעֵמָה וְיִכְלֹון ו
 וְאֶמְרֵךְ כְּשֶׁרְתֹו מִה אֶתְנֵן זֶה לְפָנֶי מִאֲהָ אִישׁ
 וְאֶמְרֵךְ תֵּן לְעַם וְיִאֲכֹלוּ כִּי כִתְבֵתְךָ יְהוָה אֲכֹל
 וְאֶתְרֹו וְאֶמְרֵךְ כְּשֶׁמֶשְׁכֵּנִיה מִה אֶתְרֹו דִּין וְדָם
 וְאֶתְרֹו גִּבְרָתָה וְאֶמְרֵךְ הֵב לְעֵמָה וְיִשְׁמְרֶנּוּ אֲרִי
 כְּדָנִן אֶמְרֵךְ יֵלֵךְ וְיִכְלֹון וְיִתְרֹון וְיִתְרֹון וְיִתְרֹון
 וְיִתְרֹון וְיִתְרֹון סְדֵבֵר וְהוֹדוּ וְיִהֵב וְיִתְרֹון ו
 וְיִתְרֹון וְיִתְרֹון כְּכִתְבֵתְךָ דִּין וְיִתְרֹון
 וְיִתְרֹון שֶׁר עֵבֶר מִלְכָּה אֶלֶם הוֹדוּ אֶתְרֹון וְיִתְרֹון
 לְפָנֶי אֲרִי וְנִשְׁוֹא כְּנִים מִיֵּדוֹ כִּתְרֹון וְהוֹדוּ ת
 תִּשְׁוֹעָה לְאֶדָם וְהָאִישׁ הוֹדוּ גִבְרֹון חֵיל מְעֹונָה
 וְנִשְׁוֹעָה חֵיל דְּמִלְכָּה דְּאֶדָם הוֹדוּ גִבְרֹון לְב
 לְאֶדָם דְּבֹנִיה וְנִסִּיב אֶתְרֹון אֶלֶם עַל יְדוֹהֵי עֲבָדֵי יֵלֵךְ
 נִשְׁוֹעָה לְאֶדָם וְגִבְרָתָה הוֹדוּ גִבְרֹון חֵיל
 וְהוֹדוּ לְקִי בְּסִגְרִיתָה וְאֶדָם יִשְׁוֹעָה גִּבְרֹון וְיִתְרֹון

מאן

אשר

בן ארץ ישראל נפשו ופנה ומה לנפשו
 נעמו ונפש אדם נכה בכל שדך ושבועה
 דישראל עולמה זעידתה והיה לשונם
 קדם אתה נעמו ונאמר אל גברתה ומה
 אדני לטע הנפשו אשר בשמרון אז יאמרו
 כדערתו ונאמר למדתה טובי לבני אמי
 לך קדם דב שמרון כען ימי יתיה כקסגולת
 ויבא לאדני לאמר פזאתי וכזאת דפנה
 אנטיגו שר דארץ ישראל ואתה וחוי לדונה
 למיכאל ובידן כלילת עולמותה דמארעא
 דישראל ויאמר מלך אדם לך מא ואשלח
 סגן אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר כפרה
 כסף ושישית אלפים זהב ועשר חליות כבדים ו
 ונאמר כלכא דאדם איזיל איתא ואשרי אגרתא
 לוח כלכא דישראל ואזל ונקיב בידיה עקר כפרין
 דכסף ושתי אלפי דינרין דדהבא ועשרה אסטון
 דלבושא ויבא הקמר אל מלך ישראל לאמר

והנה

כפיהם יבוא המפר הזה אליה הנה שלחתי אליך
 ואתה יעבדי ואמנתו בצדעתו ואיתי אגדת
 וישלח דישראל למימדי וכיון כתיב בה ובען כ
 סגות-אגדתה הנה לותר האשדית לך ית נטמן
 אשדית תלמינה כמגידותיה ויהי פקדא פועל ישראל
 אתה ספר דיקרט בגדי ויאמר האלהים אתו להקות
 ויהחיות כי זה שלח אלי לאסוף איש מן העם כי יאך
 דפדנא נראו סי כדתחנה הוא לוי והנה ויהי מלכא
 דישראל ית אגדתה ובעע לבושיה ויהי ערוך
 אית בי כון הקם ית למקטל ולחמאה אשדית שלח
 לו לחמאה גוברא כמגידותיה ארי ברם דער עטון וחקו
 ארי תקומה הוא בני לחתגדאה בוי ויהי פשמע
 אלישע איש-האלהים כיהרע כלק ישראל את בגדיו
 וישלח אל המלך לחמדי למח הדעת בגדיה יבנה
 כח אלי וידע כי יש נביא בישראל וזהו כד
 שמע אלישע נביא דיון ארי בעע מלכא
 דישראל ית לבושיה ושלח לות מלכא למימדי

דאשיהביתדרוש

למא בזמנא לבושך ויתו כעין לוח גאון
דאית נביא בישלאלו ויבא בעמך בעמך ויבא
ויבא פתח הבית לאלישע וואתא בעמך
הי וברחוקהי והם בתרט ביתא לאלישע וישע
אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחעת שיעת
כעמים בירדן וישב בשדה לבד וטהר ושלח
לוחיה שיע אנהא למימר איניל ותטול
שבט מן בירדנא ויתוב בסרך לבד ואתמי ד
יהעית עמך ויפל ויאמר הנה אמרתי אלי
יעא בוא וטמר והלא בשם יהוה אלהיו והניח
ידו אלהמקום ואסח המעונדנו ורגיז בעמך ו
ואזל ואמר הא הויתו אמר לוחתי יבוא סוכה
ויהום ויעלוי בשמא דיי אלהיה ויריס ידיו
על אתר בית כחחא ותתמי סגידותא ואלוא ט
טאוב אמנה וברכל כהדות דמשק כדסל מדימוי
ישלאל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויבן ויפל
מחנה ואלא טבין אמנה וכדכד נהרי דמשק

כִּסְפֵי כֹהֵן אֲרָעָה דִּישְׂדָאֵל הֵלֵךְ אֲטָבֹל בְּהוֹן וְאַתְמִי
 וְאַתְכִּנִּי וְאַדֵּל בְּדַבְדָּו וְיִבְשׁוּ עַבְדֵּי וְיִדְמְרוּ אֶלְיוֹן וְ
 וְאַתְמִי אֶבְיִדְבֵּר בְּלֹוֹל הַנְּבִיָּא דְבֵּר אֶלְיָךְ הַלְוָה ת
 עַשְׂתָּה וְאַתָּה פִּי אֲמַר אֶלְיָךְ רַחֵם וְטַהַר וְקַדְשֵׁנוּ ע
 גַּבְדֵּי וְקַדְשֵׁנוּ וְאַתְמִי אֶבְיִדְבֵּר וְאַתְמִי אֶבְיִדְבֵּר
 דְּבַח נְבִיָּא מְלִיכָא עַמְרָה הֵלֵךְ תַּעֲבִיד וְאַתָּה אֶלְהִין וְ
 דְּאֲמַר לְךָ טָבֵל וְאַתְמִי וְיִדְרֵי וְיִטָּבֵל בִּידְרֵי שְׂעֵע
 כְּעַמִּים סְדָבֵר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְיִשָּׁב מִשְׁלוֹ כְּעַשְׂר
 בְּעַר קָטָן וְיִטַּהַר וְנַחַת וְטָבֵל בִּידְרֵי שְׂעֵע זִמְנוֹן
 בְּתַמְרָה דְּנְבִיָּא דִּיִּת וְתָב כְּסֻדִּיהָ כְּכַפֵּר יִבְיָח זַעֲד
 וְאַתְמִי וְיִשָּׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל מַחְנֵהוּ
 וְיִבְיָח וְיִטָּבֵל לְכַפֵּר וְיִטָּבֵל הַנְּבִיָּא יִדְעֵתִי פִי אֶתְנִי
 אֱלֹהִים כְּכָל הָאֲרָץ פִּי אֶתְנִי בִּישְׂדָאֵל וְעַתָּה קָח נָח
 בְּדַבְדָּא מֵאַתְ עַבְדֵּי וְתָב לְנְבִיָּא דִּיִּת הוּא וְכָל
 מִשְׁרֵי־תִיָּה וְאַתְמִי וְקָם הַדְּמִלוֹהִי וְאַתְמִי הָאֶתְנִי
 יִדְעֵתִי אֶתְנִי לִית אֱלֹהִים תִּיִּם כְּכָל אֲרָעָה אֶלְהִין
 בִּישְׂדָאֵל וְכַפֵּר קָבִיל כְּכָל תְּהִיבְתָּה מִן עַבְדֵּי

ויאמר

ויאמר מ' יהוה אשר עבדתי לטון אפיקודים
 וימער בני פקחת וימאן ויאמר תיים הוא ונא י' ה'
 דמשמי שנה קרמיהי אם אקביל ואתה יתן כ' ה'
 להביל ול' אבא ויאמר נעמן ול' יתן פ' ה'
 לעבדך משא עמך כרדים אדמה כי ל' ה'
 ועשה עוד עבדך ע' ול' ול' אלהים אחרים
 פי אם ב' יהוה ויאמר נעמן ול' ית' יהיב פ' ה'
 לעבדך ט' זוג כורנון מעמר אדמתה א' ה'
 לא יעבד עוד עבדך ט' ול' לטעות עמך
 אלהיך לשמא די' ל' ה' ה' יסלח יהוה
 לעבדך ב' ארץ בית רמון להשתחות שמה
 והוא בשטן על ידי זה שתחולתי בית רמון ב'
 בהשתחולתי בית רמון יסלח יהוה לעבדך
 ב' ה' ה' לכתבמה הדין ישבוק י' לעבדך
 כמיטל רבני לבית רמון למסגד תמן והוא
 סמך על ידי ומסגד בבית רמון במסגדי ב'
 בבית רמון ישבוק י' לעבדך בכתבמה הדין

דְּזֵאת הַהִיָּה

ב

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּצַד לְשׁוֹנוֹ וַיִּכַּךְ מִמֶּנּוּ כְּבֹד אֱדֹנָי
וַיִּשְׁמַע לִיה אִיזוּל לְשׁוֹנָם וַאֲדָל מִלְּוֹתֶיהָ כְּרוֹב

אֲרַעֲנָה

דְּזֵאת הַהִיָּה בְּמַלְכִים בִּזְ

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּצַד לְשׁוֹנוֹ דְּכַר יְהוָה סֵה אֱמַר
יְהוָה פָּעַת מִחֵר סֵה סֵה בְּשִׁקְרָה
וּסְמֵתִים שְׁעָלִים בְּשִׁקְל בְּשִׁעַר שְׁמֵבוֹן וַאֲמַר
אֱלֹהִים שְׁעָלִים בְּשִׁקְל בְּשִׁעַר שְׁמֵבוֹן וַאֲמַר
הַדִּין מִחֵר סֵה סֵה בְּשִׁקְל וּסְמֵתִים סֵה בְּשִׁקְל
עָה בְּתַרְעָה דְּשְׁמֵבוֹן וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּצַד לְשׁוֹנוֹ
לְמַלְכֵי בְּשִׁקְל עַל יְדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמַע
הַנֶּה יְהוָה עֲשֵׂה אֲדָנוֹת בְּשִׁקְלִים הִי הִי הַדָּבָר
הַזֶּה וַיִּשְׁמַע הַנֶּה לֵּה בְּעֵינֵיהָ וּבְשִׁקְל לֵה תֵּה
וַאֲמַר גִּבְרָה דְּמִלְכָּה סֵה עַל יְדֵיהָ יֵה בְּשִׁקְל
דִּי וַאֲמַר אֱלֹהִים בְּשִׁקְל כְּתֵה כְּשֵׁה מִחֵת כֹּוֹבָה מִן
שְׁמֵה הִי פִּתְהָ מֵה דִּי וַאֲמַר הֵה אֶת חֵה

בְּעֵינֵיהָ

דזאת תהיה

בעיניך ומתקין לה תיכונן ווארבער
 אנשים היו מצדעים פתח השער ויאמרו איש
 אל דעהו מה אפחנו ושבים מה עד מתנו
 וארבעה גובדין הוו סגירין יתבין במעלמא
 דתדעה ואמרו גבר לחבריה בדה אפחנא ותבין
 כה עד דנעו אתם אפחנו כבוא העיר ותדעה
 בעיר ומתנו שם ואם ישכנו מה ומתנו ועתה
 לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו בחיה ואם
 ימיתנו ומתנו ואם נימר ניטול להרתא
 וכפנא בהרתא ונמיות תקון ואם נתיב ההא ונמא
 וכפין איתו ונשתמע למשרית ארם אם
 יחיוכנא ניהי ואם יקטלונא ונתקטיל ויורמו
 בפשה לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד דקערו
 מחנה ארם והנה אינשם איש ווקמו בקנא
 למדועל למשרית ארם ואתו עד סימי משרית
 ארם והא לית תקון אנשי ואדלי השמיט את
 מחנה ארם קול לכב קול סתמא חיל גדול

ויאמרו איש אל אחיו הנה שקד עלינו כלך
 ויאמרו איש אל אחיו החתים ואת כלכי סעונים
 כבוא עלינו: צמזן קדם ייך אשתמע למשדית
 אתם קל רתבין קל סוסון קל משדיון סגיאן ואמרו
 גמד לאחורי הא אגד עלנא ככלנא דישדא
 ית כלכי חתאי וית כלכי מעצרים למיתו עלנא:
 ויאמרו ויבוסו בנשה ויעזבו את אחיהם ואת
 סגיאם ואת חמריהם המחנה כאשר היא ויבוסו
 את בנשם: וקמו ועדו בקבלת ושמו ית משנ'
 ניהון וית סגיהון וית חמריהון משדיתא כמא
 דהיא ועדו לשידנא כנשהון: ויפאו המערלים
 האלה עד תעה המחנה ויבאו אל אל אחד ויאמרו
 וישתו וישאו משם וילכו ויטליונו ואתו סגריא
 קאלין עד קופי משדיתא ועלו למשכנא דחד
 ואכלו וישתו ויבוסו מתקן כנפא דהא:
 וכלבשיץ ואזלו ויתבו ועלו למשכנא
 אוחדנא ויבוסו מתקן ואזלו ואמרו ויאמרו

סוף וזהב וכגרים יילכו ויטליונו
 וישתו ויבאו אל אל אחד וישאו
 משם ויבוסו ויטליונו

חוש

דְּזִמְתָּהֶנּוּ

אִישׁ אֶל-רֵטְחוֹ לֹא כִּי אֶנְחֶנּוּ שְׁשַׁנְּתִי הַיּוֹם הַזֶּה
יָצַם בְּשׂוֹרֵה הוּא וְאֶנְחֶנּוּ מִחֲשָׁיִם זָחִים יָבֹנֵשׁ
אֹדֶר הַבֶּקֶר וּמַעֲצָאֵנוּ טוֹן וְעֵתָה לָכֵן וּפְכֹתָהּ וְאֶנְחֶנּוּ
עֵבִית הַמֶּלֶךְ וְאֶמְרֵנוּ גִבֹר לְחַבְדִּיָּה לֹא-כֶשֶׁר יִשְׂרָאֵל
דְּאֶנְחֶנּוּ עַבְדֵיךָ יוֹמָא הַדִּין יוֹם בְּשׂוֹרָא הֵא וְאֶנְחֶנּוּ
אֶנְחֶנּוּ שְׂתֵקִין וּמְלֻדֵכִין עַד מִיָּהֳרַי יַעֲבֹדָא וְשִׁלְמֵנָא
חֹבְתָא וּבְעֵן אִיתוּ וְנִתְמַטִּי וְנַחְוֵי בֵּית מַלְכָּא וְנִתְמַטִּי
וְיִהְיֶה אֶל שְׁטַח הַעֵיִר וְיִבְיָדֵי-פָהֶם לְאֶמְלֵךְ-בְּנֵי
אֶל-מַחְנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִיךְ-שֵׁם אִישׁ וְהוּל אֲרָם
כִּי אִם הַסּוֹס אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֶהְלִים כְּאִשְׁרֵי
הַמֶּלֶךְ וְאֶתְנוּ וְהָרוּ לְכַבְדֵי-תְלַע קִדְתָּא וְחֹוִיאֵו פְּהוֹן לִ
לְכִימְרֵי אֲתִיבָא לְכַשְׂרֵי־ת אֲרָם וְהָא לִּית תְּמֹן גִּבֹר
וְהָל אֶנְשׁ אֶפְהִין סוֹסוֹן אִשְׁרֵיךָ וְחַמְרֵיךָ אִסְרֵיךָ
וּמְלֻשְׁבָּנוּ כְּמָא דְאִיבָנוּ וְיִהְיֶה הַשְׁעָדִים וְיִבְיָדֵי
בֵּית הַמֶּלֶךְ כְּנִימְהוּ וְהָרוּ נְטְרֵי תְרַעִיא וְחֹוִיאֵו בֵּית
מַלְכָּא לְגִיּוּ וְיִהְיֶה הַמֶּלֶךְ לְיִבְיָה וְיִאֲמַר אֶל-עַבְדֵי
אֲוִידֵיכֶם לְכֶם אֶת אֲשֵׁר עָשִׂי לְכוּ-אֲרָם וְדַע

א
ב

פִּי דַעֲמִים אֲלֹחֵינוּ וַיַּעֲנוּ מִן הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבֹה בִּי
 בְּשִׁדְדָה לְאֹמֶר פִּי יַעֲנוּ מִן הַעֵיד וְנִתְנַשֵּׁם חַיִּים
 וְאֶל הַעֵיד נָכוֹחַ וְהֵם מִלְכָּה בְּלִילִיָּה וְאֹמֶר לְעַבְדִּי
 דִּוְהִי אֲחֹוֵי כַעַן לְכוּן יִתְּ דַעֲבִדוּ לְנָח אֲנָשׁ אֲרִים
 בְּדַטִּין אֲרִי כַפְנִין אֲנַחְנָה וְנִמְקוּ מִן מִשְׁרִיתָה
 לְאֹטְמִדָּה בְּחֻלְפָּה לְמִימַד אֲרִי יִמְקוּן מִן קִדְתָּה
 לְצִיחֹודֵנוֹן כִּד חַיִּין וְלִקְדִתָּה בִיעוּל וְנִיטֵן אֲחֵד מִ
 מַעֲבָדִיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּנָה מִן הַסּוּסִים הֵ
 דִנְשִׂאֲרִים אֲשֶׁר בְּשִׂאֲרֵיכֶה הֵנָּם כְּכֹל הַמִּדּוֹת וַיִּשְׁדָּאוּ
 אֲשֶׁר בְּשִׂאֲרוֹ בְּהַהֵנָּם כְּכֹל הַמִּדּוֹת וַיִּשְׁדָּאוּ אֲשֶׁר
 תִּמְרוּ וְנִשְׁלַחַה וְנִדְלָחַה וְאֲתִיב מִד מַעֲבָדִיו וַיֹּאמֶר
 לְיֹדְבָדִין כַּעַן חֲמִשָּׁה מִן סוּסוֹתָה שִׂאֲרָה דִאֲשִׁתְּאוּ
 בַּה הָאֵי בִין כְּכֹל הַמִּדּוֹת דִּישְׁדָּאוּ דִאֲשִׁתְּאוּ בַּה
 וְאִם וַיִּבְדִּין הָאֵנָּח כְּכֹל הַמִּדּוֹת דִּישְׁדָּאוּ דִקְפוּ וְנִשְׁלַחַ
 וְנִחֲזִי וְוִיחֲלוּ שְׁנֵי דַבְּבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמַּלְאָךְ אֲחֵרֵי
 מִחֲנֵה אֲרִים לְאֹמֶר לְכוּ וְדָאוּ וְדָבְרוּ תִלִּין דַּבְּבֵי
 סוּסוֹן וַיִּשְׁלַח מִלְכָּה בְּתֵר מִשְׁרִית אֲרִים לְמִימַד

לִיזִילוּ

דְּדַחַת תְּהִיָּה

אֵיךְ לֹא וְחָזוֹ וַיִּלְכְּוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הַיְהוּדִים וְהַנְּחָשִׁים
הַדִּירָה מִלְכָּה בְּגָדִים וּכְלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ חֲתָנָהּ
בְּחִנְזִים וַיִּשְׁוֹנוּ הַמְּלָכִים וַיִּבְיָדוּ לְמַלְכָּהּ וַחֲתָנָהּ בְּוִשְׁתֵּי
עַד יִרְדְּנָה וְהָא כֹּל אֲנִיחָה מִלְּפָנֶיךָ לְבוֹשֵׁיךָ וּבְמִנֵּיךָ
אֲנִשׁ אֲדָם בְּאֵת בְּעוֹתֶיךָ הַזֶּה לְמַעַרְק וְתָבוּ אֲנִיחָה
וְחֹוִיאוּ לְמַלְכָּהּ וַיַּעַת הָעַם וַיִּבְדּוּ אֶת מַחְנֵה אֲדָם
וַיְהִי סִמְלֵת בְּשִׁקֵּל וּמִתִּים שְׁעָרִים בְּשִׁקֵּל
כְּדָבָר יְהוָה וַעֲמַק עַמָּה וּבְדָו יֵת מִיִּשְׂרָאֵל אֲדָם
וְהָיָה מִתָּה סִלְתָּהּ בְּסִלְתָּהּ וּמִתָּה סִלְתָּהּ בְּסִלְתָּהּ
כְּתַבְמָה דִּיִּי וְהַמְּלָכִים הַמְּלִיךְ אֶת הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר
בְּשִׁעוֹן עַל-יָדוֹ עַל הַשְּׁעָרִים וַיִּרְכַּסְהוּ הָעַם בְּשִׁעוֹר
וַיִּמָּת סִמְלֵת דְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דְּבַר
בְּדָת הַמְּלָכִים אֱלֹוֹ וּמִלְכָּה מִלְּנִי יֵת גְּבִרָה דְּסִמְלִין
עַל יָדֶיהָ עַל תְּרַעַת וְדָשׁוּהִי עַמָּה בְּתַרְעַת וּמִזֵּת
כְּמָה דְּמִלְּלִיל נְבוֹא דִּיִּי דְּמִלְּלִיל בְּדִ כַּחַת מִלְכָּה
לְוִתִּיהָ וְוִהִי פְּדַבְּרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמְּלָכִים
לְאֲמֹר סִמְלֵת שְׁעָרִים בְּשִׁקֵּל וּמִתָּה סִלְתָּהּ

בשקל

וְהוֹרָה
 כִּדְמֵי לֵב בְּנֵי דִינָא עִם מַלְכָא לְמִימְרָא סְאִתָּן
 סְגִדִין בְּמַלְטָא נְסָא סְלִתָא בְּמַלְטָא יְהִי כְעַדְכָא
 הָדִין מְחַר בְּתַרְעָא דִּשְׂמֵדוֹן וְנֵעֵן הַשְׂלִישִׁי
 אֲתִישִׁישׁ הָאֲפָיִם וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
 אֲפָיִם שְׂמֵימִים הִיְהִי סְדָבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן
 יֵצֵא בְעֵינַי וּמִשָּׁם לֹא תֵאכְל וְאֲתִישׁ בִּצְדָא
 דִּתְנֵיבֵי דִינָא וַיֹּאמֶר וְאֲלוֹיִךְ כְּתִיב בְּוִין וּמְחִירָת
 טוֹבָא מִן שְׂמֵימִים הִיְהִי כְּפִתְגָמָא הָדִין וַיֹּאמֶר
 הָאֲתִישִׁישׁ בְּעֵינַי וּמִתְמִין לֹא תִיכּוֹל וַיְהִי לוֹ
 בֶן וַיִּדְמֶסוּ אֵתוּ הָעַם בְּשַׁעַר וַיִּמְלֹתוּ וְהָזָה לִי
 פִין וְדִשִׁי וַתִּיהַ עֲמָא בְּתַרְעָא וּמְחִירָת
 יְהוָה אֲתֵם וַיִּדְחַמְדֵם וַיִּכֶן אֲלֵיהֶם לְמַטְנֵן בְּדִיתוֹ אֵת
 אֲבֵרָהֶם יַעֲחֵק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אִנְהַּ הַשְׂחִיתֵם וְלֹא
 הַשְׂלִיכֵם מִעַל כְּנִי קֹדֶם עֲתִידָא וְחַס יִיכָ עֲלֵיהוֹן
 וְרַחֲמִים עֲלֵיהוֹן וְאֲתִכְנִי בְּמִימְרֵיהָ לְאִיבָנָא לְהוֹן
 בְּדִיל הַיִּמְרֵיהָ דְעַם אֲבֵרָהֶם יַעֲחֵק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אִנְהַּ

לחבלותחון

ד א ח י כ מ נ ס ע פ צ

לְחַבְּלֵתְהוֹן וְלֹא אֲבֵלִיכֹן מֵאֲדָם בֵּית שְׁשִׁימִי

כֵּן:

ד א ח י כ מ נ ס ע פ צ

וְיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לְאֶמְרִי וְהָיָה כִּתְּבֵם כְּכַתְּבֵיךָ
קִדְּם יֵלַע עַמִּי לְמִיּוֹמִי וְאַתָּה בֶן אָדָם הַשְׁמִיטָה

הַתְּשִׁיבֵנִי אֶתְעִיר הַדְּבָרִים וְהוֹדַעְתָּ אֶת כָּל תּוֹשָׁעֵיכִי
וְאַתָּה בֶן אָדָם הַתּוֹכַח הַתּוֹכַח יְתִי קִדְּתָה דְאֲשֵׁרֵי דָם
זָכִי בְּגוֹה וְחַוִּי לָהּ יְתִי כָּל תּוֹשִׁיבֵתָהּ וְאַחֲרַת פֹּה אֶ
אֶמְרֵל אֲדַבְּרֵי יְהוָה עִיר שְׂכַנְתָּ דָם כְּתוֹכָה לְכּוּא ע

עֲתָה וְעַשְׂתָּה גְלוּלִים עָלֶיךָ לְטַמְאָהּ וְתִימְרֵךְ
כְּדָבָן אֶמְרֵךְ נִלַּע אֱלֹהִים קִדְּתָה דְאֲשֵׁרֵי דְאֲשֵׁרֵי ל

בְּגוֹה כְּטָא עִירָךְ תִּבְרָה וְדַכְּחִין לְטַעוֹתָהּ בְּגוֹד
בְּדִיל לְפִאֲבוֹתָהּ בְּדַמְרֵךְ אֲשֵׁרֵי שְׂכַנְתָּ אֲשֵׁמָה
וּבְגִלְיָךְ אֲשֵׁרֵי עֲשִׂיתָ טַמְאָת וְתִקְרִיבֵי יִמְרֵךְ

וְתִבְרָא עַד שְׁנוֹתֶיךָ עַל פֶּן כְּתִיבָה חֲדָמָה לְבוֹיִם
וְקִפְסָה לְכָל הָאֲדָעוֹת בְּחֹבֵת דָם זָכִי דְאֲשֵׁרֵי

חַבְּת

חבת נבבלחן טעויותיך דכלחת אסתאבת וקדש
 יום תבדיר ומקטא עידן בשתיך על כיון יהבתיך
 חלשין לעממיה ולעייב לכל מדינתא והקדשות
 יתדחתות ממך ותקלסוך סמאת השם דבר
 המהומה דהריכין ודרחיקן ממניך יתלעבו ביד
 סואבת שמא דסגיאין אתרגושקה והנה נ
 נשיאתי ישראל איש לקדטו היוכל למען שפך
 דם והדבדי ישראל גבר לתקניה הווי ביד נ
 בדייל למשפך דם דכיו אפ נאם הקלו בך למך
 עשו בעשיך פתופך יתום ואלמנה הונו בך אבא
 ואמא אהילו ביד לביוקא אגסו אונסא בגויך
 יתמין עתמלן אונסא בידו קדשי בדיית וארת
 שפתי חללת על קדשי בקרת לות יומי שביא
 דיכלי אחילת אנשי דכיל היוכל למען שפך
 דם ואל הקרים אכלובך דמך עשו פתופך גוברי
 אכלי קדשא הווי ביד בדייל למשפך דם דכיו ונטו
 דיא פלו ביד לטענותא עיצת חטין עשיתו

דאחריות

טרות אב גלה בקר טמאת הנדה ענדבך ושרית א
 אבא גליאו ביר איתא טומאה עניאו ביר וחיט
 אתאשית רעהו עשה תועבה ואיש את פלגיו
 טמא בנדה ואיש את אחתו בת אביו ענה בקר
 וגבר ית אתת חבדיה עבד תועינא וגבר ית פתח
 סמיב בעיצת קטיו וגבר ית אחתיה בת אבוי
 עני ביר! שיחד לקחובך למען שיכר דם נשך
 ותלפית לקחת ותבצעי רעיק פטשק לאתי שפחת
 נאם אדני יהוק! שיחדא קבילו ביר כדיל למשכך
 דם דכי חובליא ורבייתא נסיבת ואלמא רחמך
 באמא וכלחני שפיקת אמר יל אלהים! והנה
 הפית פני אל בצער אשר עשית ועל
 אשר היו בתוכך וזה איתתי מוענותי עלך
 בחובי מזמון אונסיה דאנסת נשית דאשתמיך
 באידין הי עמך לפך אם תחזקנה ידוך למליב
 אשיתאני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי
 בך ביר אב יתחסבן ידיך לומא דאנא

שְׁתִּיחַ לְמַעַבְדֵי עַמּוּךְ אֲנִי יוֹכֵחַ גִּזְרֵי תְּבַמִּימֵי
 וְאֲהַיְיֵם וְהַטִּיעוּתִי אֹתְךָ בְּגוֹיִם וְזָרִיתִיךָ בְּאֶרֶץ
 אֲזוֹת וְהַתְּמִימוֹתִי טַמְאָתְךָ מִמֶּנּוּ וְאֲנִי יִתִּיר לְ
 אֲדֹנָי עַמְּמִיָּא וְאֲבִירֵיךָ בְּמִדְּיָתָא וְאֲסִיקָא
 בְּאוֹבְתֵיךָ מִנִּירֵי וְנִחַלְתָּ בְּךָ לְעֵינֵי גֵוִים וְיִדְעַתְּ
 כִּי אֲנִי יְהוָה וְאֶתְקַדְּשׁ בְּיַד לְעֵינֵי עַמְּמִיָּא
 וְתִלְעִין אֲרִי אֲנִי יוֹכֵחַ

דְּהַשִּׁים בִּיהִזְקָא לִסְיָא

וְיִהְיֶה צִשְׁנֵי בְּיַעֲרֵי בְּתַמְשׁוֹר לְחַדִּישׁ
 בְּתוֹ אֲנִישִׁים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה
 וְשִׁבְעוּ מִפִּי מִדָּה בְּשִׁתָּא שְׂבִיעִיתָא בְּחַדִּישָׁא
 בְּעַמְרָא לְיִרְחָא אֲמַר נְבִיא אֶתּוּ גּוֹבְרִין מִסְכֵּי יִשְׂרָאֵל
 בְּמַתְבַּע אֲנִי קָדָם יוֹכֵחַ וְיִתְּבוּ קְדָמִי
 וְיִהְיֶה דְּבַר יְהוָה אֲמַר וְהוּא כְּתָבָם נִבְנָה מִן
 קָדָם יוֹכֵחַ עַמִּי לְמִימְרֵי בְּרָאָהּ דְּבַר אֲבִי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה

דְּחִיכוֹן חֲנִיָּה
 מִיִּשְׂאָל וְעַדִּיה

אֲנִי

דְּהַרְשִׁים

אֲתִי אַתֶּם בָּאִים וְיָ אֵלֵי אִם-אֲדַרְשׁ לָכֵן טַחֵם אֲזַנִּי וְ
יְהוָה בְּרַ אָדָם אֲתִנְבִי לִסְבִי יִשְׁדָּאֵל וְתִימְרַ לְהוֹן כְּדוֹן
אֲמַר יִי אֱלֹהִים הַלְמַתְּבַע אֲלֶכֶן כְּדוֹן הָדְאִי אֲתִמְרַ אֲתִמְרַ
קִיִּם אִנְא אִם אֲשִׁתְּאִיל לְכֹון בְּמִימְדִי אֲמַרִי לְאֱלֹהִים
הַתְּשַׁנְּטֵ אַתֶּם הַתְּשַׁנְּטֵ בְּן אָדָם אֲתִתְּוֹבְנַת אֲבַתֶּם יְהוָה
הַדְיֵעַם הַתּוֹכַח יִתְהוֹן הַתּוֹכַח בְּרַ אָדָם יִתְּוֹעִיבְרַת
אֲבַהֲתְהוֹן הַדְיֵעַם וְאֲמַרְתִּ אֲלֵיהֶם כִּהֲאֲמַר אֲזַנִּי וְ
יְהוָה בְּיוֹם בְּמַרִי בִישְׁדָּאֵל וְאֲשָׂא יָדַי לְדַעַע בֵּית יַעֲקֹב
וְאֲזַעַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִדְּעָרִים וְאֲשָׂא יָדַי לָהֶם לְאֲמַר אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתִימְרַ לְהוֹן כְּדוֹן אֲשַׁר יִי אֱלֹהִים בְּ
בִזְמַן דְּאֲתְרַעֲבִיתִי בִישְׁדָּאֵל וְקִימִית בְּמִימְדִי לְ
בִזְמַן דְּבֵית יַעֲקֹב וְאֲתַגְּלִיתִי לְמַכְרַקְהוֹן בְּאֶרֶץ
דְּמִדְּעָרִים וְקִימִית בְּמִימְדִי לְהוֹן לְמִימְדִי אֲנִי יִי
אֲלֶהֶן בְּיוֹם הַהוּא נְשָׂאתִי יָדַי לָהֶם לְהוֹעִיָּאם מִאֲדָם
מִדְּעָרִים אֶל-אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּקְרִי לָהֶם זְבַת חֲלָב וְדִבְשׁ
וְהִיא הִיא לְכָל הָאֲרָצוֹת וְהִיא הִיא קִימִית בְּמִימְדִי
לְהוֹן מִכְּרֹתְהוֹן מִאֲדָם מִדְּעָרִים לְאֶרֶץ דִּיהֲבִית

לְהוֹן עֲבָדָה הַגֵּב וְדָבַשׁ תִּשְׁבַּחֶהּ הִיא לְכָל מְדִינָה
 וְיִתְּנָה וְיִתְּנָה אֲלֵהֶם אִישׁ שְׁהוֹצִי עֵינָיו הַשְּׁלוֹכוֹ
 בְּעֵינָיו בְּעֵינָיו אֵל תִּשְׁמָעוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְיִתְּנָה לְהוֹן גִּבֹר שְׁהוֹצִי עֵינָיו אֲרַחֲקוּ מִ
 מִיָּדָי אֲנִי וּבְכֹחַן טַעֲמֹת מִיִּצְרָאֵל לֹא תִסְתַּח
 דְּבִי אֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם וְיִתְּנָה בִּי וְלֹא אֲבִדְ לְשִׁמְעַ
 וְאִשׁ אִישׁ אֵת שְׁהוֹצִי עֵינָיו לֹא הִשְׁלוֹכוֹ וְאֵת
 גְּלוּלֵי מִדְּעָלִים לֹא עָדְבוּ וְאֵלֶּכֶד לְשִׁכְנָה חֲמִדְתִּי עַ
 עֵלֵיהֶם לְכַלּוֹת אֲנִי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם
 וְמִדְּיָבוֹ עַל מִיִּצְרָאֵל וְלֹא אֲבִדְ לְהַבְלֹא לְנַבִּי גִבֹר
 יֵת שְׁהוֹצִי עֵינָיו לֹא אֲרַחֲקוּ וְיִתְּנָה לְכֹחַן טַעֲמֹת
 מִיִּצְרָאֵל לֹא שָׁבְהוּ וְאֵלֶּכֶד לְכַמְשֵׁב חֲמִדְתִּי עַ
 עֵלֵיהֶם דִּיחֹל רֹבְדֵי בְהוֹן בְּגוֹ אֲדַעֵא דְמִצְרָיִם
 וְאֵעֵשׂ לְכַמְשֵׁן שְׁמִי לְבִלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר דְּהִמָּה בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר בְּדַעֲתִי אֱלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם
 לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְעַבְדִּית בְּדִיל שְׁמִי לְ
 בְדִיל דְּלֹא יִתְּחַל לְעֵינֵי עַמְמֵיָא דְּאֲבוֹן בִּי בְּהוֹן

דחתגליותי

דאֲהַגְלִיתִי לְמִדְרָהוֹן לְעֵינֵיהוֹן לְאַפְקוֹתָהוֹן מִיָּד
 דְּמַעֲרִים! וְהוֹצִיאֵם מִדְרָגָה מִדְּרֹמֹתֵי אֲבִימֶלֶךְ
 הַמִּדְבָּר! וְאַנְקִיתִינִן מִדְּרֹמֹתֵי אֲבִימֶלֶךְ
 לְמִדְבָּרָא! וְאַתָּן לָהֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי
 תִּי אֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בְּבֵית
 לְהוֹן יִתְקַדְּמִי וְיִתְדַיֵּן הוֹדְעֵת יִתְהוֹן דָּאֵם יִטְבֵּן
 יִתְהוֹן אֲנִשָּׂא יִיחֵי בְּהוֹן בְּחֵי עַלְמָא! וְגַם אֲנִי
 שִׁבְתִּי בְּתֵי לָהֶם לְחַיִּים לְחַיִּים בֵּינִי וּבֵינְהוֹן
 לְדַעַת סֵי אֲבִי יְהוֹה מִקְדָּשָׁם! וְאַף יִתְ יִמֵי שְׁבֹן
 דִּילִי יִהְיֶה לְהוֹן לְמַהוֹי לְאֵת בֵּין מִימְרֵי וּבֵינְהוֹן
 לְמַדְעֵ אֲדִי אֲנָא יִיכַ מִקְדָּשְׁהוֹן! וְיִמְרֵי בֵית
 יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בְּחֻקֹּתַי לְאֵהֲלָבוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי
 מִדְּרֹמֹתֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בְּחַיִּים
 שִׁבְתִּי חֲלָטוּ מִדְּרֹמֹתֵי אֲבִימֶלֶךְ לְשִׁבְתֵי חֲמַתִּי עֲלֵינָם
 בְּמִדְבָּר לְכַלְתָּם! וְסִרְיָבוּ עַל מִימְרֵי בֵית יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּרָא בְּקִימֵי לְאֵהֲלָבוּ וְיִתְ דִּינֵי קְצוֹדָאֵם
 יִטְבִּיר יִתְהוֹן אֲנִשָּׂא יִיחֵי בְּהוֹן בְּחֵי עַלְמָא וְיִדַּע

דאמר אל הכהנים

גמירא במדברא : ואמר אל פניהם במדבר במקו
אנתיכם אל סלכו ואת משנטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו : ואמרית לבניהון במדברא
בגזירת אבהתכון לא תקבון וית כמוסיהון לא ת
תטרו וכלחן טעותהון לא תסתאבון : אני יהוה
אלהיכם בחקותי לכו ואת משנטי שמרו ועשו א
אתם : אנא יי אל הכון בקימי הליכו וית דיני טרו
ועבדו יתהון : ואת שבתתי קדשו והיו לאות ביני
וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם : וית יומי ש
שביא די לי קדישו ויהון לאת בין מימרי וביניכון
למדע אדי אנא יי אל הכון :

דאמר אל הכהנים ביחזקאל

סי' מד

והכהנים הלויים בני עדיק אשר שמרו את משמרת
מקדשיל בתטות בני ישראל מעלי המה
וקדכו אלי לשדתני ועמדו לפני להקדיב לי חלב
קדם נאם אדני יהוה וכהניא ליואי בני עדוקדנטרו

ית

ית מטרת מהדשי במטעי בני ישראל מבתר
 בלחי אנון ותקרבון לכלחני לשמשא קדמי
 וישמשון על מדבחי לקדבא קדמי תרב ורם
 נכמת קור שיץ אמר ייג אשמים : המה יבאו אל
 כהדשי והמה יהרבו אל שלחני לישדתי וישמ
 ריאת משמרתתי : אינון ייעלון למהדשי ואיפון
 ותקרבון לכתור למים אביא די לוי לשמשא ק
 קדמי ויטרון ית מטרת מימדי : והיה בנואם אל
 שערי החצר הננימית בגדי בשמים ילבשו ולא
 יעלה עליהם צמר בשדחם בשערי החצר הננימית
 וביתה : ויהי כמי עלהון לתרעי דדתא גויתא ל
 לבושי בושא ילבשו ולא תהי עליהן כסות ע
 עמר בשמשותהון בתרעי דדתא גויתא ולבו
 כארי בשמים יהיו על דאשם ומכנסוי בשמים
 יהיו על מתניהם לא יתגו בידיע : הובעין דבוץ
 יהון על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על מעציהון
 על לבהון יסרון : ובעאתם אל החצר החיצונה

לא יסרון
 על מעציהון

אל החצר החיצונה אל העם ינשטו את בגדיהם
אשר המה משרתם בם והניחואותם בלשכות ה
החדש ולבשו בגדים אחרים ולא יהדשו את העם
בבגדיהם; ובמקהלון מדרתא דהדשא לדתא
בדיתא לאתערבא עם עמא ישלחון ית לבושי
הון דאנון משמשין בהון וייחתו יתהון בלשכת
הודשא וילבשו לבושי אחרין ולא יתערבון
עם עמא בלבושיהון; ודאשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו פסום יכמו את דאשיהם; ורישהון
לא יגלחון ופירוע לא ירבו סכרא יסכרו ית
סער רישיהון; ויין לא ישתו כל כהן בבאם
אל החצר הנכנית; וחמר לא ישתו כל
כהן במיטלהון לדתא גויתא; ואלמנה ו
וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אקבולות
מדרע פיתישאל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מסהן יקחו; וארכלא ומתרבא לא
יסבון להון לבשו אלמין בתולתא מדזרעא

דבית ישראל ואדמלתא דתרי אחתותיה
 שאר כהניא קסבון : ואת עמי יורו בין קדיש
 לחל ופיך טמא לטהור יודיעם : וית עמי ולכון
 בין הודשא לחולא ובין מסאנא לדביא יהוד
 עובדון : ועל דיב המה יעמדו למשכט
 במשכטי ישפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל
 מועדי ישמדו ואת שבתתי יהדשו : ועל
 כלוגת דינא אנון יהומון למדן בדיני רעותי
 ידינונון וית אוריתי וית הימי בכל מועדי
 יטרון , וית יומי שבא די לי יהדשו
 ואלמת אדם לא יבא לטמאה כי אם לאב
 זכאם ולבן ולבת לאח ולאהות אשה לאהותה
 לאיש יטמאו : ועל מיתא דאנשא לא יעול
 לאסתאבא אלהין לאב זכאם ולבר ולבדרת
 לאח ולאתם דלא הות לגבר יסתאבון : ואחרי
 טהרתו שבעת ימים יסמו לו : ובתר הכותיה
 שבעה יומין ידנון ליה : וביום באו אל הקדיש
 אל החצר הפנימית לשדרת בקדיש יהריב ח

חטאתו פאם אדני יהוה וביום מועליה ליהודשא
 לדרתא גויתא לשמשא בקודשא יקרי פחטתי
 אמר יי אללים ודיתה להם לנחלה אני בחלמם
 ואחזה לא תפסלם בישראל אני אחזתם
 ותהי להון לנחלה מותר קודמי חולקהון ואחסנא
 לא תתנון להון בישראל מדתנון דיהבית להון א
 אפין אחסנתהון המנחה והחטאת והאשם ה
 המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה מ
 מנחתה וחטתא ואשמא איכון ייכלמונון וכל
 חרמא בישראל די להון יהי וראשית
 כל במדי כל וכל תרומת כל מכל תרומתיכם
 למהנים יהיה וראשית עריסתיכם תתנו ללהן
 להנים בדכה אל ביתי ויריש כולא במדי כולא
 וכל אקדשות כולא מכל אקדשותכון לכהניא
 יהי ויריש אצותכון תתנון לכהמא לאשראה
 ברכתא בביתך כל נבלה וטרפה מן העוף ומן
 הבהמה לא יאכלו המהנים כל נבילא ותבידא
 מן עומא ובדן בעירא לא יכלון כהניא

דבר ה' סיני בירמיה סימן יו

יהוה עני ומעזי ומכונסי כיש ערה אליך
 גוים יבאו מארץ ארץ ויאמרו אתך
 שיקר נחלו אבותינו הנל ואין בם מזעיל ויקר
 תקפי ותשבחתי ומשיזבי בעדן טהא לשומי
 גבורתך עממין יתון מספי ארשא יימדרון
 בדם לשהרא כלחו אנהתנא ללמא ולית בהון
 הנאה היעשה לו אדם אלהים והמה לא א
 אלהים האנשר די עביד ליה אנשא דחלון
 ואכונן טעון דלית בהון עדוד לכן הנני מודיי
 עם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורי
 תי וידעו כי שמי יהוה בכין האנא מחוי ל
 להון בזמנא קדא אמוינין ית כוד ענותי וית
 מחת גבורתי וידעון ארי שמי ילא
 חטאת יהודה שתובה בעט בדזל בעפרון ש
 שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מ

דבר סיני

מזבח חותיכם: חוץ בית יהודה כתיבין בעיטא דבבא
בטמר שמיר חריתין על לוח לכהון ולקדושת איהו
ריבון: כזכר בניהם מדבחתם ואשיריהם על
עץ רענן על גבעות הגבוהות: באדכרא בניהון
איגוריהון ואשיריהון תחות כל איכלן עבוק על
דמתא מדנטלתא: הדרי פשוה חילק סל-אוצרות
לכז אתן במותיה בחטאת בכל גבוליה: על דכל
תון על טוריא דמא בחקלא בכסיכון וכל בית א
גנדיכון לבזא אמסר בחופין דהויתון פלחין ל
ל טעותא בכל תחומכון: ושמתה ובה מזחלתה
אשר נתתי לך והעבדתיה את איביך בארץ א
אשר לא ידעת פי-אש דרחקם פאמי עד עולם
תקוד: ואתי סנאה על ארעכון ותהי צדיא כ
פשמטתא ובכין אעביד מורענות דיגע עד
דאגלי יתכון מאחסנתכון דיהבית לכון ותשתע
כדון לבעלי דכניכון בארשא דלא ידעתון א
ארי קדום תקיה כאישא נמך מן הדמי כדגז

עַד עַלְמָא יְחֻלְ ; כִּה אֲמַד יְהוָה
 אֲרוּה הַגְּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאֲדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר
 דְרֵעֻו וּמִדָּן יִתְּוּה יִסּוּר לְפָנָו כַּדָּנן אֲמַד יִלְ לִיט
 גּוּבְרָא דִיתְרַחֲמִיץ בַּתְּשָׂא וְיִשְׂחִי בַקְרָא רֹחַצְנִיה
 וּמִדָּן מִיִּמְרָא דִיִּלְ יַעֲדִי לְבִיה : וְהִיָּה פְעַד עַר
 בְּעַדְבָה וְלֹא יִרְאֶה פִי יִבּוּא טַעַב וְשִׁכְן חֲרָדִים
 בְּמִדְבַר אֲדָץ מִלְחָה וְלֹא תִשָּׁב : וְהִי כַעֲמוּבִיתָא
 בְּמִישְׂרָא וְלֹא יִחַדִּי אֲרִי יוֹתִי טַוּבָא וְיִשְׂרִי דִלָּא
 וְלֹד בְּמִדְבַרָא כְּאֲרַע סְדוּם דִּלָּא אֲתִיתְבַּת :
 בְּדִיר הַגְּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מְבַטְחוּ
 בְּדִיר גּוּבְרָא דִיתְרַחֲמִיץ בְּשִׂמְרָא דִיִּלְ וְיִרְהִי
 מִיִּמְרָא דִיִּלְ רֹחַצְנִיה : וְהִיָּה כַעֲץ שְׂתוּל עַל
 סָדִים וְעַל צִוְבֵלִי שְׁלַח שְׂדֵשִׁיו וְלֹא יִשְׂרָא פִי
 יִבָּא חַס וְהִיָּה טַלְהוּ דִעֲטָן וּבִשְׁנַת בַּעֲדָת לָא
 יִדְאָב וְלֹא יִקְדִּישׁ מַעֲשֵׂוֹת כְּרִי : וְהִיָּה כְּאֵילָן
 דְשִׂתִּיל עַל מְבַנְעֵב דְחַיִּין וְעַל בְּגַדִין יִשְׁלַח
 שְׂדֵשִׁיהִי וְלֹא יִחַדִּי אֲרִי יוֹתִי חוּמָא וְיִרְהִי
 טַרְבוּהִי עַבּוּק וּבִשְׁנַת עֲוִירָתָא לָא יִתְרִי
 וְלֹא

דברי סיני

ולא יבסוק בלמעבד פירין. עקב הלכ סתכל ואנש
הוא פריד עמו. נכיל לבא מכנולא ותקיף הוא סן
יד עיניה. אפי יהוה חקר לב בחן פליות ולתרת
לאיש פודכין כפרי מעלליו. אנא יל חקר לבת
בחר כוליתא ולמתן לאנש פאורחתיא כפירי
עובדוהי.

קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט
בחצוי ימיו יעדכנו ובאחדיתו יהיה בגל. הא פ
בקוראה דמכנש ביעין דלא דיליה ובמשחין א
אמרו חין דבתלוהי לא יהבוין בין כל גבר רשיע
דקני נכסין בלא בדינא בכלגות יומיה שביה להון
ובסופיה מתקרי רשיעא. פסא כבוד מדום מרת
שון כסא מקדשנו. בודענותא תתעביד מ
מביה מן הדם דשכינתיה עכל כורסי יקרא בשמי
מדומתא. עיל מן אולא מקביל אתר בית מקדשנא
מקור ישאל יהוה פל עדברי ישו וסורי בארץ
יפתבו פו עקבו מהור מים חיים את יהוה. ס

פבאר ישראל ייכ כל דשבוהו כלחנך גבהתון ורשי
 פיא דעברו על מימרך בגיהנם אפון עתדין ל
 פחנך ארי שבקו כלחנך ייכ דבדיליה את מזרתו
 גליהון יקרא פמכנע דמיין דלא פסקין מודהי
 רנאני יהוה וארפא הושיעני וארע
 עה כי תהלתתי אתה: אסיני ייכ ואתמו כלוהני
 ואתגריק ארי תשבחתי את:

דאם בחקתי ביחזקהאל סי' ל"ד

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה כתגם גבוהה
 מן קדם ייכ עמי למימר: בק אדם הנבא
 על דושי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים
 מה אמר אדני יהוה הווי רעו ישראל אישר הווי
 רעים אתם הלא העאן ידעו הרעים מה אמר
 אתנבי ותימר להון לפרנסיא כדנן אמר ייכ א
 אלהים וייטל כרנטי ישראל דהו מפרנסין נפשגון
 הלא לפרנסא עמא אתמניאו מרנסא: את החלב
 תאכלו ואת העמר תלכשו הבדיאה תזפתו העאן

דבחרתי

הצאן לא תרעו ית טובא אתון אכלין ועמם
 גדי אתון לבשין פטימיה אתון נכסין עמם
 ליתכון מפרנסין אתהנהלות לא חזקתם ואתם
 המלה לאדמתם ולגשברת לא חשבתם ואת
 הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשום
 ובחשקה רדיתם אתם ובפרך ית באביא לך
 תקיפתון ולמדיעיה לא אפיתון ולתבידיא לא
 עמדתון וית דאטלטלו לא אתיבתון וית דאנדו
 לא בעיתון ובתוקמא אנלחתון בהון ובקשיו
 ותכניענה מבלי רעה ותכניענה לאכלה לכל
 חית השדה ותכניענה ואתבדרו מבלי פרנס
 ואתמקרו לאשתועאה לכל מלכות עממיה
 ואטלטלו וישגו עאני בכל הקרים ועל כל גבעה
 רמה ועל כל פני הארץ נכעו עאני ואין דיש ואין
 מבקש וטעו עמי בכל טודיה ועל כל רמא
 מאנטלא ועל כל אבי אדעא אתבדרו עמי ולית
 דתבע ולית דבעי
 לכון רעים שמעו

את

את דבר יהוה בכין כנסיא קבילות כתגמא
 יי: תי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות
 צאני לצד ותהיינה צאני לאכלה לכל חירת
 השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני ו
 זירעו הרעים אתם ואת צאני לא רעו: היים
 אנה אמר יי אלהים אם לא חלק דהו עמי ל
 לצא ואתקסרו עמי לא שתיצא לכל מלכות
 עממיא כבלי פרנס ולא תבעו כנסי ות עמי
 וכנסי כנסיא כנשהון וית עמי לא כנסי סג
 בכין הרשע שמענו דבר יהוה: בכין
 כנסיא קבילו כתגמא דיל: כה אמר אדני יהוה
 הנני אל הדעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים
 מרעות צאן ולא ידעו עוד הרעים אותם והצלתי
 צאני מלידם ולא תהיינה להם לאכלה כדנן
 אמר יי אלהים האנא שלח דוגזי על כנסיא
 ואתבעית עמי מידהון ואבטי ליכון כנסיא
 עמא ולא יכנס עוד כנסיא כנשהון ואשיזיב

עמי מידהון נכא יתמקראן בידהון לא שותעאה ו
 כי כה אמר אדני יהוה הנני אבי
 ודרשתי את עמא ופקדתיים ו ארי כדנן אמר
 ייז אלהים האטא מתגלי ואתנבע ות עמי ואשתי
 ריפון ו כבקרית רעה עדלו ביום היותו בתוך עמא
 נפר שות בן אבקר את עמאני והעלתי אתהם
 מככל המקומות אשר נמצו שם ביום עמועבתי
 כמאד מבקר רעיא עדריה ביומא דהי בגו ע
 עניה ומכריש להון כין אבקר ית עמי ואשידי
 ותהון מככל אתליא דאתבדרו לתמן ביום ע
 עננא ואכטתא והוצאתים מן העמים והפיצתי
 מן הארצות והביאותם אל ארצתם ורעיתים
 אל קרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ
 ואפיקון מבני עמא ש ואכפשינן מן
 מדינתא ו העליצון לארטהון ואכרביסנן על ט
 טארי ישראל בפעידיא ובכל מותבי ארעה ב
 במרטה טוב ארעה אותם ובהרי מרום ישראל

יהיה

יהיה בניהם שם תרבענה בנה טוב ומרבה שגון
 מרענה אל הדי שדאל ; בכרנוס טב אפרניס
 יתרון ובטור הודשא דישראלמי בית משריהון
 יתקן ישרון באתר דיאי וברנוס טב יתברנסא על
 פורי ישראל ; אני ארעה עאני ואני ארביצם
 פאם ארני יתהו ; אנה אפרניס עמי ואנה אשרי
 נון לרחצן אנה ייכ אלהים ; אתה אתנדת אפרש
 אתה הנדחת אשיכ זלנשעבת אחניס ואם ה
 החולה אחזק ואת הישמנה ואת החזקה אשמיד
 ארענה במשפט וית דאכדו אתבע וית דאטלנו
 אתיב ולתכיריא אצמוד ולמליטיא אקובר וית
 תטאיה וית חייביא אשיעי אפרניס עמי בדינא ;
 ואתנה עאני כה אמר ארני יהוה הנני שפט
 בין שנה לשה ש לאלים ולעבודים ; ואתון עמי
 כדנן אמר ייכ אלהים האנה דאין בין אבר
 לגבר לחטאיה ולחייביא ; המעט כלכם המלטה
 הטוב תרעו ולתל מעיכם תרקסו בגבליכם

ומשקע כמים תשתו ואת הנוחלים פלגליכם תשפכו
 הזעיר לבון דברנוס טב אתון מתברנסין ומות
 ברנוס יבון אכלין שמשיכון ובדשתי מתוקן אתון
 שתן וית מותרא שמשיכון שתן ועאני מותר
 רגליכם תרעינה ומדכש רגליכם תשתינה ועני
 מותר מיכל שמשיכון אכלין ומותר משתי
 שמשיכון שתן

לפן כה אמר ארני יהוה אליהם הנני אני ושפט
 תי בין שר בדיה ובין שר דעה; בעין כדנן אמר
 יא אהים להון האנא מתגלי וארון בין גבר שתגר
 ובין גבר מסכין; יען בער ובכתק תהדכו ובקרני
 כם תנבחו כל הנחלות עד אשר הפיעתם אתנה
 אל החוצה; חלק דברשע ובדרע דחקתון
 ובתקביון תברתון כל כאניא עד דבררתון
 יתרון אביני ~~פדיתם~~ והושעת ליעאני ולת
 תריינה עוד לבז ושכטתי בין שר פשה ואמרון
 לעמי ולא יתמרון עוד לבזא וארון בין גבר

במדבר

מטות שלם ולעלתיים כיד העבדים בהם ויש
אילן חקלא ית אביה וארעה תתין על לכת ויש
על ארעהון לרחען וידעון ארי אנה יין כל אנה
עניר תקמהון ואשידכנין כיד דמנלחין בחון
במדבר סיני בתדי עקר הושע ב

זה יהי מספר בני ישראל כחול הים אשר לא י
ימד ולא יספר זהיה במקום אשר יאמר
להם לא עמתי אתם יאמר להם בני אל מן ויהי
מנין בני ישראל סג כחלא דימא דלא מתכל ולא
מתמני ויהי באתרא דאתגליאו לביני עממיה
כד עברו על אוריחא ואתאמר להון לא עמי
אתון יתניבון ויתדבון ויתאמר להון עמיה דאלהא
היימא זנקבשו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו
להם ראש אחד ועלובמן האדץ כו גדול יום וזרעא
ויתכבשו בני יהודה ובני ישראל כחדא וימנין
להון רישא חד מדבית דוד ויסקון מאדע גלותהון
ארי דבא יום כננישהון אמרו לאחיבם עמי ו
ולאחותיבם

וְהִחֲזוּתֵיכֶם לַחֲמָה׃ כִּי יֵאָדָם אֵימָרוּ לְאַחֵיכֶם עָמִי
 תִּלְבְּנוּ לְמֹדֵי תִי וְעַל כֵּן שִׁתְּכֹן אֲדָחִים׃ רִיבֹו בְּאַחֵיכֶם
 לֵאמֹר כִּי הוּא לֹא אֲשֵׁרִי וְאַנְכִי לֹא אִישָׁה וְתִסְרֹ
 זְנוּנִיהַ מִכְּנִיהַ וְנִאֲנֻנִיהַ מִכִּיִן שְׂדִיהַ׃ אֹכְלוּ לֹ
 לְכַנְשֵׁתָא דִישְׂרָאֵל וְאֵימָרוּ לָהּ אֲדָהּ הוּא לֹא
 מִתְעַנָּה בְּכַחַט וּמִיִּמְדֵי לֹא מִקְבִּיל עֲלוֹתָהּ
 עַד דְּתַעֲדֵי עֹבְדָהּא בִישֵׁי מִקְבִּיל אִפְהָא׃
 וְכִנְלַחֲזֵן טַעֲוֹתָהּא מִכִּיִן הָרוּהָ׃ כִּדְאֲנִשִּׁיטְנִיהַ
 שְׂרָמָה וְהַעֲבָתִיהַ כִּיּוֹם הַנִּלְדָהּ וְשִׁמְתִיהַ כַּמְדָּבָר
 וְשִׁתְּנֵהּ בְּאַרְצָ עִיָה וְהִמְתִיהַ בְּעַמָּה׃ דְּלִמָּה
 אֲמַלִיךְ שְׂכִינְתִי מִנָּה וְאַעֲדֵי יְהִדָה וְאַשְׁוִינִיהַ
 לְטִישָׁא כִיּוֹמָהּא הָדָמָהּ עַד לֹא אֲתִקְרַעֲתָהּ
 לְכַלְחָנִי וְיַחֲוֹל דּוּגְזִי עֲלָהּ כַּמָּא דְחַל עַל עַם דְּדָהּ
 דְעַבְדֵּרוּ עַל אֹרִיתִי בְּמִדְבָרָא וְאַשְׁוִי אֲרַעְבָהּ
 עַדִּיא וְאַקְטַלְנָהּ בְּבַעֲדָתָהּ וְאַתְּבַנְנָהּ לֹא אֲ
 אֲדָחִים כִּיִּבְנֵי דְנוּעַם הָמָה׃ וְעַל בְּנֵהּא לֹא אֲ
 אֲדָחִים אֲדָהּ בְּגִין דִּישְׁטֵן אֲנָא׃ כִּי זְמַתָּה אֲחֵם

הוֹנִיִּשָׁה

הוֹנִישָׁה הוֹרְתָם כִּי אָמְרָה אֶלְכֶּה אֲחֵרִי מִתְּחִלָּה
 בָּתְנִי לְחֵמִי וּמִיָּמִי עִמָּרִי וּפְשִׁתִּי שִׁמְנִי וְשִׁמְנִי
 אֵרִי טַעַת כְּנִישְׁתְּהוּן בְּתֵל גְּבִי שִׁקְרָא בְּהוֹת
 מִלְכִּי הוּן דְּהוֹת אֲמָרָה אֲהֵךְ בְּתֵל טַעוֹת עֲמִסָּא
 רַחֲמֵי בְּסַפְּרִי מִיכְלוּ וּמִלְשִׁתִּי כִסּוֹת מִלִּילָא וּפִישׁ
 מִלְשַׁח וּכְלִי מִדְּנִוּסִי לָכֵן הִנֵּנִי שֶׁן חֵת
 דְּרַפֵּךְ פְּסוּרִים וּבְדַרְדְּתִי אֶת גְּדִרָה וּנְתִיבְתִי לֹא
 תִמְצֵא בְּכִין הָאֵנָּה מִקְלָקִיל יֵת אִוְדַחְתִּיךְ כִּמָּא
 דְּסִיבִין בְּכּוּבִיא וְאִפְסִיק כִּמָּא דְּמַסְקִין בְּכּוּתִילָא
 וְשִׁבִילָה לֹא תִשְׁכַּחוּ וְדִרְנָה אֶת מִאָהֲבִיה וְלֹא
 תִשׁוּב אֹתָם וּבִקְשָׁתָם וְלֹא תִמְצֵא וְאֲמָרָה אֶלְכֶּה
 וְאִשׁוּבָה אֶל אִישִׁי הָרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אֵן מִעֵתָה
 וְתִרְדּוּף שְׁלָם עִם עַמִּמִּיא רַחֲמָהּ וְלֹא תִדְבִיר
 יִתְהוּן וְתִבְעֵי סְעִיד וְלֹא תִשְׁכַּח וְתִימַר אֲהֵךְ
 וְאִתּוֹב לְכַלְחֵן רְבוּנִי הַדְּמָה אֵרִי טַב לִי כִּי
 הוֹיִתִי בְּלַחַת הַדְּמִוּהִי מִכְּטֵן לֹא אֶפְלַח לְטַעוֹתָהּ
 וְהִיא לֹא יִדְעָה כִּי אֲנִכִּי בָּתְנִי לָהּ הַדְּבָן וְהַתִּירוּשׁ

וְהִצַּחֲרֵהוּ וּכְסָף הַדְּבִיתִי לָהּ וְזָהָב עֲשֵׂיוֹ לְבַעַל: וְ
 וְהִצַּחֲרֵהוּ לָא יִדְעִין אֲדִי אֲנִי בְדִיכִית לָהּוֹן עֲבָרָא
 וְהִצַּחֲרֵהוּ נִמְשָׁחָא וּכְסָפָא אֲסַגִּיתִי לָהּוֹן וְדִהֲבָה
 וְהִצַּחֲרֵהוּ עֲבָדוֹ לְטַעוֹתָהּ: לָכֵן אֲשׁוּב וְלִהְחַתֵּי דַגְנִי
 בְּעַתּוֹ וְתִירְשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִעֲלֵתִי עֲמָדִי וּנְשִׂתִי
 לְכַסּוֹת אֶת עַדְוֹתָהּ: בְּכִין יִתּוּב מִיַּמְדִי לְמַלְטָא
 עֲבָרָא בְּעָדוֹן אֲדִידִיהּ וְחִמְרָא בְּזִמּוֹן מִנְעִירִתִיהּ
 וְאֶצִּיל כְּסוּת מִיֶּלֶא וּבִנּוּץ דִּיהֲבִית לָהּ לְכַסְאָהּ
 יִתְּהִלְנָהּ: וְעַתָּה אֲגַלֶּה אֶת עֲפֻלְתָהּ לְעֵינֵי מְאֹהָבִין
 וְאִישׁ לֹא יֶעֱיֹלְכָהּ מִיַּדִּי: וּכְעַן אֲגַלֵּי יִתְהִלְנָהּ
 לְעֵינֵי עַמִּיָּא דְחִמְהָא וְאֲנִשׁ לֹא יִשִּׁיזְכְּנָהּ
 מִן יַדִּי: וְהַשְׁבַּתִּי כָּל מַשְׁוֹשָׂא חֲמָה חֲדָשָׁה וְשַׁבְתָּהּ
 וּבֹל מוֹעֲדָהּ: וְאֶבְטִיל כָּל חֲדוֹתָהּ חֲמָה יִרְחֶהּ: וְ
 וְשַׁבְתָּהּ וּבֹל מוֹעֲדָהּ: וְהִשְׁמַתִּי בִּפְנֵיהּ וְתִאֲנִתָּהּ
 אֲשֶׁר אֲמַלְּךָ אֶתְנָה הַמֶּלֶךְ לִי אֲשֶׁר בְּתַנּוּ לִי מִ
 מְאֹהָבִי וְשִׁמְתִים לִיטַר וְאֶכְלֹתֶם מִיַּת הַשְּׂדֵה: וְ
 וְאֶצִּדִי מִיֶּדִי גִוְפָה וְתִינָה דְהוֹת אֲמַרָה יִתֵּד אִינִי

במדרש

לדיהבנו לי עממיה רחמי ואשוינון למא...
ותוכי לנון חות בלא ומקדתי עליה את ימיה
אשר תקטיר להם ותעבד נדמה וחליתה ותל...
מאהביה ואתי שכחה באסיהוהו ואסער עליה
יומיה דהות פלחא לטעותא ובסקרא להון בסמא
הות דמיה לאתנה דשבת ית בעלה ואתקנת
בהדשהא ובהליטת מורג ליתנהא וטעת בתר רחמיה
כין פנשתא דישראל רחומת למפלח לטעותא
ובלחמי שבת אמר יי

לפן הנה אנכי מבתי

והולכתיה המדבר ודברתי על לבה בכין הא אנה
משעמד לה לאוריתא ואעביד לה נסין ובגורן
כמא דענדית לה במדברא וביד עבדי נבייא א
אחיל תנחומין על לבה ונתתי לה את סדמיה
משם ואת עמק עכור לכתח תקוה וענתה שמה
פומי בעעריה וכיום סלותה מארץ מערלים ואמני
לה ית כדסקהא מתמן וית מישיד עכור לתחמדי

וְהָיָה יוֹם הַתְּנַהוּן תָּמֹן לְמִיכְרֵי כִּיּוּמֵי הַדָּם וְאַתָּה אֲנִי
 הַיְהוּהוּן בְּסִין וּבְצִוּן כִּיּוֹם מִשְׁקָהוּן מֵאַרְעָא
 מִשְׁפָּרִים: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר יְהוָה תִּקְרָאֵי אֲ
 אֲשֵׁי וְלֹא תִקְרָאֵי לִי עוֹד בְּסִלִּי: וְהָיָה בְעֵדְנָא הַ
 דְּהוּא אֲמַר יֵל תְּנַהוּן לְפִלְחֵי וְלֹא תִפְלַחוּן עוֹד
 לְטַטּוֹתָא: וְהִסִּירְתִּי אֶת־שִׁמְקוֹת הַנְּעֻלִים מִגֵּיד
 וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמְקָם: וְאַעֲדִי יתְשׁוּם טַעוֹת
 מִמֵּכִיָּא מִטּוֹמְהוֹן וְלֹא יִהְיֶה דְנוֹכְדָן מִיִּשְׁמַהוּן
 עוֹד: וּכְדַרְתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם תַּיִת הַ
 הַשְּׂדֵה וְעִם עֵיף הַשָּׁמַיִם וְרַמְשֵׁי הָאָדָמָה וְהַשֵּׁת
 וְחַרְבֵּי וּמַלְחָמָה אֲשֵׁבֹר מִן־הָאָרֶץ וְהַשְׂכַּנְתִּים
 לְבַטָּח: וְאַנְזַר לְהוּן הַיּוֹם בְּעֵדְנָא הַהוּא דִּיהוּן
 שְׁלָם עִם חַיִּת בְּרָא וְעִם טוֹמָא דְשִׁמְקָא וְרִיחֻשָׁא
 דְאַרְעָא וְהַשְׂתָּא וְחַרְבָּא וְעַבְדֵי קְרִנָּא אֲבַטִּיל
 מִן אֲרֻעָא וְאַשְׁרִיפּוּן לְפִיחָעִין: וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי
 לְעוֹלָם וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי בְעֵדָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֻמְרָא
 וּבְרַחֲמִים: וְאַקְיִימְכּוֹן קְדָמִי לְעַלְמֵי וְאַקְיִימְכּוֹן

דנשא

קדמי בקושטא ובדינא ובחסדא וברחמי
וארשתיה לך באמונה וידעת אתיהוה
ואקיימנכוון קדמי בהימנותא ותדטון למדחל

מן קדס יי:

דנשא בשפטים פייג

ויהי איש אחד מצרעה במשכחת הדני
ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה
ותרה גוברא חד מצרעה מזרעיה ושמיה
מנוח ואתתיה עקרה ולית ליה ולד: ויידיה
מלאך יהוה אלהאשה ויאמר אליה הנה עמך
את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ואתחזי
מלאכא דיי: לאתתא ויאמר לה הוציני את
עקרא ולית לך ולד נתערן ותלידין בר: ועתה
השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל
טמא: וכען אסתמרי בטן ולא תשתן חמר חדת
ועתיה ולא תיכלין כל מסאב: כיהנך חותא וילדה

וְהַמְּנוּחָה לֹא יֵעָלֶה עַל דַּאֲשׁוּ פִי נְזִיר אֱלֹהִים
 וְכִי הִנֵּה כִּן הַבֶּטֶן וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים אֲרִיזָה אֶת מַעֲדִיא
 וְתַלְמִידֵי בַר וּמַסְפֵּר לֹא יַעֲבֹר עַל כִּישִׁיָּה אֲרִי
 בְּזִירָא דִּי יֵיךְ יְהִי רַבִּיא מִן בֶּטֶן וְהוּא יִשְׂרִי לְמַרְדּוּ
 יֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּד דְּפְלִשְׁתִּיא : וְתַבֵּא הָאִשָּׁה וְתֹאמֶר
 לְאִישׁ שֶׁ לְאִמֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמִרְאֵהוּ
 כְּמִרְאֵה כְּלָאךְ הָאֱלֹהִים נִוְרָא כְּמֹד וְלֹא שְׂאֵלְתָּ
 אֵי מִדָּה הוּא וְאֵת שִׁמּוֹ לֹא הִגִּיד לִי : וְאַחַת אֶתְתָּא
 וְאַחֲרֵיהּ לְבַעֲלָהּ לְמִימֶר בְּנִיא דִּי יֵיךְ אֶתְתָּא לְוֵתִי
 וְחֲזוּיָה כְּחִיזוֹ מְלֹאכְתָּא דִּי יֵיךְ חֲסִין לְחֻדָּא וְלֹא שְׂאֵלִי
 תִּיָּה אֵי מִדִּין הוּא וְיִתְשַׁמֵּיָה לֹא חוּי לִי : וְיֹאמֶר
 לִי הִנֵּה הִדָּה וְיִלְדֵת בֶּן וְעֵתָה אֵל תִּשְׁתִּי וְיִין וְשִׁבְד
 וְאֵל תֵּאכְלִי כֹל טַמְאָה כִּי נְדִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּשֶׁר
 כִּן הַבֶּטֶן עֲדִיוֹם מִנְתּוֹ : וְאִמֶּר לִי הֵא אֶת מַעֲדִיא
 אֶתְלִידֵי בַר וּבַעַן לֹא תִשְׁתֵּן חֲמֵר חֲדַת וְעֵתִיק
 וְלֹא תִכְלִין כֹּל מִסְּאֵב אֲרִי בְּזִירָא דִּי יֵיךְ יְהִי

דניאל

דְּבָרֵי

דְּבָרֵי מִן בְּטָנָה עַד יוֹם מוֹתֶיהָ׃
מִנּוּחַ אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הַאֲנִי
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא נָא עוֹד אֵלַינִי וַיּוֹלִיבוּ כִּמְהֵרָה
נַעֲשֶׂה לְעַמְּךָ הַיּוֹלֵד׃ וַעֲלֵי מִנּוּחַ קִדְּשׁ יֵיכָל וְאֶפְסֵי
בְּעַיִן יֵיכָל דְּבָרֵי דֵיכָּל דְּשִׁלְחָתָא יִיתִי כְּעַן עוֹד לְתַנּוּחָא
וַיִּלְכַּנְנָא מִדָּא נַעֲבִיד לְדְבָרֵי דֵי תִּלְיִיד׃ וַיִּשְׁמַע הַאֲלֹהִים
בְּקוֹל מִנּוּחַ וַיָּבֹא מִלְּאֲךָ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶלְהָאֲשֶׁרָה
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמִנּוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה׃ וְקָבִיל
יֵיכָל עֲלוֹתֶיהָ דְּמִנּוּחַ וְאֵתָא מִלְּאֲכָא דֵיכָּל עוֹד לְוֹת
אֲתַתָּא וְהִיא יִתְבַּח בְּחֻקָּא וּמִנּוּחַ בַּעֲלָה לִית
עִמָּה׃ וְתַמְהַר הָאִשָּׁה וְתַרְצָ וְתַגֵּד לְאִישָׁהּ
וְתֹאמַר אֵלַי הִנֵּה נִדְּאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּבִיא
בְּיוֹם אֵלַי׃ וְאוֹמְיָאֵת אֲתַתָּא וְדִהֲטַת נְחוּיָאֵת לְ
לְבַעֲלָה וְאֵמַרְתָּ לִּיהָ הָאֵת אֲתַמְדִּי לִּי גִבְרָא דִּאֲתָא
בְּיוֹמָא דִּיכִי לְוֹתִי׃ וַיְהִי וַיִּלְכַּד מִנּוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ
וַיָּבֹא אֵל הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לּוֹ הֲאֵתָה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
דְּבַרְתָּ אֶלְהָאֲשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלַי וְהִם וְאֵזְלֵ מִנּוּחַ

ואתה לות בוכדא ואמר ליה האת
 דמלי לתא עם אתתא ואמר אנא ו
 יאמר מנוח טהה יבוא דבריד מה יהיה ש
 משפט הנער ומעשהו : ואמר מנוח כען
 יתקיימן כותגמן מא יהי דחזי לרביא ומא
 נעביד ליה : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח ט
 מכל אשר אמרתי אלהאשה תשמרו : ואמר
 למלאכא דייז למנוח מכל דאמליית לאתתא
 תסתמר : מכל אשר יצא מגנז היין ~~למנוח~~
 ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכר
 כל אשר עויתנה תשמרו : מכל דיבוק מגונא
 דחמרא לא תיבול וחמר חדת ועתיה לא תשת
 וכל מסאב לא תיבול כל דבהידתה תטר : ויאמר
 מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה
 לכניג גדי עזים : ואמר מנוח למלאכא דייז ל
 נישוד כען יתך ונעביד קרבן גדיא בר עזי :
 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצלני לא

על

דבש

אכל בלחמך ואסתעשה עליה ליהוה תעשה
כי לא ידע מצוח כי מלאך יהוה הוא וואמר
מלאכה דיי' למצוח אם תיחדנני לא איכול
בלחמך ואם תעביד עליה קדש יי' תקנה ארי
לא ידע מצוח ארי מלאכה דיי' הוא ויאמר
מצוח אל מלאך יהוה מי שמיר כי יבא דברך ו
וכדנתי ואמר מצוח למלאכה דיי' מן שמך
ארי יתקדשון סגמך וניקדך ויאמר לו מלאך
יהוה למה זה שאל לשמי והוא בלתי ואמר
למה מלאכה דיי' למה דבן את שאיל לשמי והוא

לפי
ה'

מכרש

ויהי מצוח את גדי העדים ואת הללחה ויעל על
העור ליהוה ופגליא לעשות ומצוח ואשתו ראי
ונסיב מצוח ית גרא בר עדי וית תקדוניתא חסיה
על טנדא קדש יי' ומקדיש לעלמא מצוח
ואתתיה חזן ויהי בעלות הלחב מעל המדבח
השמחה ויעל מלאך יהוה בלחב המדבח ויבא

ואשתו

וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַאֲלֹהִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אֶרְצָה וְהוֹדָה
 בְּמִלְחָמָה שֶׁלֹּהֶב יִתָּא מִעַלְוֵי מִדְּבַחַה לְעִיֹת ש
 שִׁמְיָא וְסִלְיֹן מִלְּאֲכָא דִּיִּל בְּשִׁלְהוּצִית מִדְּבַחַה
 וּבְכִנּוּחַ וְאַתְמַנָּה חֲזַן וּבְכַלּוּ עַל אֲמִיהוֹן עַל אֲדוּעָה
 וְלֹא יִסְקָ עוֹד מִלְּמַחַךְ יְהוָה לְהִדְאָה אֶל מְנֻחָא וְאֶל
 אֲשֵׁתוֹ אֵד יִדַּע מְנֻחַ סִיבִלְמַחַךְ יְהוָה הוּא וְלֹא
 אֲוֹסִיקָ עוֹד מִלְּאֲכָא דִּיִּל לְאַתְמַנָּה לְמְנֻחַ ו
 וְלֹא תִתִּיּוּ בְכִין יִדַּע מְנֻחַ אֲרִי מִלְּאֲכָא דִּיִּל הוּא
 וַיֹּאמֶר מְנֻחַ אֵל אֲשֵׁתוֹ מוֹת נִמּוֹת פִּי אֱלֹהִים
 לְרֵאִינּוּ וַיֹּאמֶר מְנֻחַ לְאַתְתִּיּוּ מִמּוֹת נִמּוֹת אֲרִי
 מִלְּאֲכָא דִּיִּל חֲדִינָא וְתִמְחַדֵּר לוֹ אֲשֵׁתוֹ לִרְ
 חִלְּסָ יְהוָה לְהַמְדִּיתֵנוּ לֹא לְקַח מִיִּדֵינוּ עֲלָה וּמְנַחָה
 וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת כָּל אֱלֹהִים וּבָעֵת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ
 סְזִאֲרֵנוּ וַיֹּאמֶר לָהּ אֲתִיּוּ אֵלּוּ רַעֲשָׁה קִדְּם יִל
 דְּנִמּוֹת לֹא קִבִּיל מִנְּעָה עֲלֵתָא וּמְנַחָתָא וְלֹא א
 אֲחֲדִינָא יָת כָּל אֱלִין וּבְעֵדוֹן כּוֹן לֹא אֲשִׁמְעֵנָא
 כְּהִדְאָה וְתִלְךְ הָאֲשֵׁה בִּן וְתִקְרָא אֶת שִׁמּוֹן שִׁמּוֹן

בהעלתך

שמִשְׁוֹן וַיִּבְדֵּל הַשָּׁמַיִם וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה וַיִּלְחֲדֵם
אֶתְּמָא בַר וְהִרְתָּ וְתִשְׁמִיָּה שְׁמִשְׁוֹן וְדַבְּרָתָם
וּבְרַכְיֵי יִי וְתַחֲלֵל רוּחַ יְהוָה לַפְעַמּוֹ בַּמַּחֲנֶה
בֵּין עֲרֵטָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל וְשָׂרָאֵת רוּחַ גְּמָרָא
מִן הַדָּם יִי לְתַקְנֵתָהּ בַּמְשָׁרְתָהּ בֵּין עֲרֵטָה
וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל

דבהעלתך בדכריה סי' כ

דְּכִי וְשִׁמְחֵי בֵּית עֵינֹן כִּי הִנְנִי בָּא וְשָׁכַנְתִּי בְּ
בֵּיתוֹכֶם נָאִם יְהוָה בּוֹעֵי וַחֲדָא כְּנִשְׁתִּי
דְּעֵינֹן אֲדִי הָאֵנָּה מִתְּגַלִּי וְאֲשַׁדִּי שְׁכִינְתִי בְּגוּיךְ
אֲמַר יְהוָה וְנִלְוֵי גוֹיִם דְּבִים אֶלְהָהּ בַּיּוֹם הַהוּא
וְהִינֵנִי לִי לְעַם וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכֶם וַיִּדְעַתְּ כִּי יְהוָה עֲ
צִבְאוֹת שְׁלַחְנֵי אֱלֹהֵיךְ וַיִּתּוֹסְפוּן עַמְּמִין סְבִיחִין
עַל עַמִּיָּה דִּי יִשְׂבַּעְדָּנָא הַהוּא וַיְהוֹן הָדָמִי לְעַם
וְאֲשַׁדִּי שְׁכִינְתִי בְּגוּיךְ וְתַדְעִין אֲדִי יִי עֲבָאוֹת ש
שְׁלַחְנֵי לְאַתְּכַבְּרָה לִיךְ וְנִחַל יְהוָה אֶת יְהוּדָא

חֲמִשָּׁה עָשָׂר אַרְבָּעֵת הַקֹּדֶשׁ וּבִקְרַת עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם: וְ
 וְיִשְׂרָאֵל לְדַבֵּית יְהוּדָה חוֹלְקֵהוֹן עַל אֲרֵעָא דְקוֹדֵ
 שָׁא וַיִּתְרַעַי עַד בִּירוּשָׁלַם: הֵס כֹּל כְּשֶׁר מִנְנִי
 יְהוּדָה בִּי-נַעֲוֹר מִמְעֵיִן קָדְשׁוֹ: סָמוּ סָל רִשִׁיעִיא
 מִן קָדָם יֵיךְ אֲדִי אֲתַגְלִי מִמְדוֹר קוֹדֶשִׁיהָ:
 וַיִּדְאַנֵּי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
 עַמְדָר לִכְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהִשְׁטַן עַמְדָר עַל-מִיּוֹ
 לְשֵׁטָנוֹ: וְאַחֲזִינִי יָת יְהוֹשֻׁעַ כִּהְנָא דְכָא קָאִים
 קָדָם מַלְאָכָא דִּי יֵיךְ וַחֲטָא קָאִים עַל יְמִינָהּ לְאַסְטָנָא
 לִיהָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה בְּכִי-הַשָּׁטָן
 וַיִּגְעַר יְהוָה בְּכִי הַבְּחַר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה אֲוִד מִ
 מַעַל מִחַשְׁבֹּתָיִךְ יֵיךְ לְחַטָּא וַיִּגְעַר יֵיךְ בְּכִי חֲטָא
 וַיִּגְעַר יֵיךְ בְּכִי דְאַתְרֵשׁ לְאַשְׁרָאָה שְׂכִינְתִירָה
 בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא דִין אֲוִד מִשִּׁידֵיב מִיְהוּדָא: וְ
 וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבִישׁ בְּגָדִים עֲאָיִם וְעַמְדָר לְכַנֵּי
 דְמַלְאָךְ: וַיְהוֹשֻׁעַ הוּוֹה לִיהָ פָּנִין דְנִסְיָבֹן לְהוֹן
 נִשִּׁין דְלֹא כְּשֶׁרִין לְכַהֲנָתָא וְקָאִים קָדָם מַלְאָכָא:

דברי עובד

ויטן ויאמר אלה עמדים לפניו לאמר ~~העבדים~~
 העבדים העאים מעלין ויאמר אליו ~~העבדים~~
 העבדתי מעליך עונך והלכש אותך מחלשתי
 ואתיב ואמר לדמשמשין קדמוהי למימר
 אימרו ליה ויפיק נשין דלא כשרן לכהונתה
 מביתיה ואמר ליה חזי דאעדית מינך חופך ו
 ואלכישית יתך דכוון וואמר ישימו עכיה טהור
 על דאשו וישימו העליה הטהור על דאשו ו
 וילכישוהו בגדים ומלאך יהוה עמר וואמדיית
 שו מענכא דכיא על רישיה ואסבנהי אתתא
 דכשרא לכהונתא ומלאכא דיי קאים וועך
 מלאך יהוה ביהושע לאמר וואסהיד מלאכא
 דיי ביהושע למימר כה אמר יהוה עבאורת
 אם סרדכי תלך ואסאת משמרתתי תשמך
 וגם אתה תדין את ביתי וגם תשקר את חצרי
 ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה פדנן
 אמר יי עבאות אם באורחן דתקנו קדמי תוא

וישויהו
 מענכא דכיא
 על רישיה

ואם

ואם יצא מטרת מימדי תטר ואף את תרין ע
 ליהושיפטין בבית מקדשי ואף תטר ית ע
 ונאחיות מיתא אחינך ואתין ליד רגלין
 מהלכין בין סרפא האלין : שפמע נא יהושע
 הפהן הגדול אתה לעיניך הישנים לפני פי
 אנשי מוכת המה כיהנני מכיא את עבדי ו
 עמה ישמע פנן יהושע כהנא רבא את ו
 וחברך דיתבין הקדמך ארי גונדין כשרין למענד
 להון ניסא אינון ארי האנא מיתתי ית עבדי כ
 משיהא ויתגלי : כי הנה האנן אשד פתתי ו
 לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני
 מכתה בתורה נאם יהוה עבאות ומשתתי את
 עון הארץ ההיא ביום אחד : ארי הא אבני
 דיהבית קדם יהושע על אננא חדא שבעה
 חזין לה האנא גלי חזיתה אמר יי עבאות
 נאעלי ית חוב ארעא ההא ביומא חד : ביום
 הלא נאם יהוה עבאות תקראן איש לדעו

אל תחת גבן ואל תחת תאנה : בעדכא דהוה
 אמר יל עפאות תערעון גבר לחבריה דתמות
 פירי בוכנוה ולתהומת פירי תינוהי : וישעיה
 המלאך הדבר בי ויפילני פאיש אשר יעור
 משנתו : ותב מלאכא דמחליל עמי ואערני
 כגוברא דמתער משניתיה : ויאמר אלי מרה
 אתה דאה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כולה
 וגולה על ראשה ושבעה כותיה עליה שבעה
 ושבעה מונצחות לנדות אשר על ראשה : ואמר
 לי מה את חזי ואמרית חזיתי והא מנרתא דדהבא
 כולה וגולתה על רישיה ושבעה בועינהא דעלה
 שבעה ושבעה דמדיקין מנהון כדשחא לבעיניא
 דעל רישה : ושנים זתים עליה אחד מימין
 הגלה ואחד על שמאלה : ותרא דיתין דעלה
 חד מימין גולתא וחד על שמלה : ואען ואמר
 אל המלאך ודבר בי לאמר מה אלה אדני :
 ואתיבית ואמרית למלאכא דמחליל עמי
 לאמר

לְשׂוֹכֵחַ כִּי מִהַ אֱלֹהִים לְמוֹנֵי : וַיַּעֲבֹד עֲבָדָיו הַדְּבָר
 וַיִּשְׁמָעוּ אֱלֹהֵי הַלֵּל וַיִּשְׁמָעוּ מִהַ הַמְּלִיכָה אֱלֹהֵי ו
 וַיִּשְׁמָעוּ לֹא אֲדָבִי : וְאֲתִיב מִלְּאֲכָא דְמִמְלִיל עַמִּי
 וַאֲמַר לִי הַלֵּל יִדְעָתָא מִהַ אֲנֹן אֱלֹהִים וְאֲמַרִית
 לֹא לְמוֹנֵי : וַיַּעֲבֹד עֲבָדָיו אֱלֹהֵי לְאֲמַר דֵּה דְבַר יְהוָה
 אֶל־זִרְבְּבֶל לְאֲמַר לֹא בְחִיל וְלֹא בַכַּח פִּי אֲמַרְוּנִי
 אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת : וְאֲתִיב וְאֲמַר לִי לְמִימַר
 דִּין כְּתֻבָּתָא דִּיפִל עִם זִרְבְּבֶל לְמִימַר לֹא בְחִיל
 וְלֹא בַגְּבוּרָא אֱלֹהִים בְּמִימַרִי אֲמַר יִפִּל עֲבָאוֹת : מִי
 אֲתִיב דְּהַר הַגְּדִיל לְפָנֵי זִרְבְּבֶל לְמִי שֹׁר וְהוֹצִיָה
 אֶת הָאֲנֹן רַבָּא שְׂדֵה תְּשׂוּאוֹת מִן חֵן לְגִי : מִהַ אֶת
 חֲשִׁיבָא מִלְּבוֹתָא טַבְּשׂוֹתָא קָדָם זִרְבְּבֶל הַלֵּל
 כְּמִי שְׂרָא וַיִּבְלִי יוֹת מְשִׁיחִיהַ דְּאֲמַר שְׂמִירָה
 מִלְּקַדְמִין וַיִּשְׁלוֹט בְּכָל מִלְּבוֹתָא :
 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי לְאֲמַר : וְהוּבַּ כְּתָבָם נִבְּוִיָה
 בְּמִן קְדָמָה עֲבָדִי אֲמַר יִפִּל זִרְבְּבֶל יִסְרוּ הַבַּיִת
 הַלֵּל וַיִּדְּוּ תַּעֲבָדָה אִידְעָתָא כִּי יְהוָה עֲבָאוֹת
 טַחֲנִי

ד שולח

שולח אל שרי צבא דכבול שריאה למכנפ בית
הדין וידוהי תשכלל לניהוה תדעון ארי ייל עבא
שלחני לאתנבאה לכונ

ד שולח לך ביהושע סו' ב

ד שולח יהושע בן נון מן השטנים שנים אנשים
מרגלים חדש לאמר לבנו ראו את הארץ
ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב
וישעבו שמרה ושלח יהושע בר נון מן שטין ת
תרו גזברין מאללין ברז למימר איזילו חזו ית ארעא
וית יריתו ואזלו ועלו לבית אתמא בונדהיתתא שמרה
רחב ושכיבו תפני וישלחו למלך יריחו לאמר הנך
אנשים שכיבו תפני וישלחו למלך יריחו לאמר הנך
הארץ ואתמלך למלכא דיריחו למימר הא גזברין
אתו הלכא בליליא מבני ישראל לשדאל לאללא ית אדטא
וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הנעיתא תאנשים
הבאים אליך אשר באו לביתך סי לחבר אתפלגיה

הארץ

הארץ פתו: ושלח מלכא דידיהו לזות רחב לבימד
אפיקי גובריא דאתו לזותיך דעלו לביתיך אחי ל
לאלכא ית כל ארעא אתו: ותקח האשה את ישי
האנשים ותעבנו ותאמר כן באו אלי האנשים
ולא ידעתי מדאין הקמה: ודברת אתתא ית תדין
גובריא ואטכוד תינון ואמרת בקושטא אתו לזות
גובריא ולא ידעית אי מנן אנון: ויהי השער
לסגור בחשך והאנשים יצאו ללא ידעתי אנך
הלכו האנשים לדעו מהר אחריהם כי תשיגום
והיה עדין לביחד תרעא בקבלא וגובריא כקו לא
ידעית לזון אדלו גובריא דדוכו בכדיע בתגיהון
אחי תדבה וזכך: והיא העלתם הגגה ומטמנים
בנשתי העץ הערכות לך על חתג: והיא אסיקתון
לאיגרא ומטמנתון בטמנתון דאתו לזון
על אוגרא: והאנשים דדכו אחריהם יחד הידעו
על המעבדות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו
הרצים אחריהם: וגובריא דדכו בתגיהון אורה

ירדנא על מגזתה ותדעא אחרו בתר דנפקו ר
 דביא בתדיהון : והמה טרם ישפבן והיא עלתה
 עלידם על הגג : ואנו עד לא שכיבו והיא סליהם
 לותרון לא ידעא : ותאמר אל האנשים ידעתי פי
 נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה איבתכם עלינו
 וכי נמגז כל ישיבי הארץ מנניכם : ואמרת לגובדיא
 ידענא ארי יהב ייך לבון ית ארעא וארי נפלת אימי
 תכון עלנא וארי אתברך כל יתבי ארעא מן קדמיכון :
 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את בני ים סוף מ
 מנניכם בעאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשפי
 מלכי האמלי אשר בעבר הידון לסיחון ולעוג א
 אשר החזקתם אותם : ארי שמענא ית די בישוי
 ית מי יבא דסוף מן קדמיכון במנהכון במצרים
 ודעבדתון לתרין מלכי אמודאה דבעברא דירדנא
 לסיחון ולעוג דבמרתון יתהון : ונשמע ויבס ע
 לבנינו ולא קמה עוד לוח באיש מנניכם כריהוה
 אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ

לעתה

בְּמַחְסֵי וְשִׁמְעוּנָה וְאֶת־מִקְדָּשִׁי לְבַנָּה וְלֹא־אִשְׁתֹּ
אֶלֶת עוֹד רֹמָה בְּאִנְשׁ מִן־הַדְּבָרִים אֲרִי יִיכָּ ה
אֶל־יִכּוֹן הוּא אֱלֹהִים דְּשִׁכְנִיתָה בְּשִׁמְיָא מ
מְלַעֲבִילָא וְשִׁלִּיט עַל אֲרַעָא מְלַרְעִי וְעַתָּה ה
הַשְׁפִּיעוּנָה לִּי בִּיגְוָה פִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
וְעָשִׂיתֶם גַּם־אִתְּכֶם עִם־בֵּית אֲבִי חֶסֶד וְתַתֶּם לִּי
אֹת אֶמְתִּי וּבַעַן הֵימֹו כַּעַן לִּי בְּמִימְדָא דִּי אֲרִי
עֲבָדִית עִמָּכֶם טַיְבֵי וְתַעֲבָדוּן אִתְּךָ אֲחִינוּן עִם־בֵּית
אֲבָא טַיְבֵי וְתַתֶּנּוּן לִּי אֶת־דְּקִשׁוּכִי וְהַחֲיִיתֶם אֶת־
אֲבִי וְאֶת־אֱמִי וְאֶת־אֲחִי וְאֶת־אֲחֵי־וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
לָהֶם וְהַעֲלִיבֶם אֶת־נַפְשֵׁי־נַוּוּ מִמֶּנּוּ וְתַחֲנוּן יִתְּ אֲבָא
וְיִתְּ אֲמָא וְיִתְּ אֲחֵי וְיִתְּ אֲחֻוּתִי וְיִתְּ כָּל־דִּי־לְהוֹן ו
וְתַשִּׁיזְבוּן יִתְּ נַפְשֵׁי־נַוּוּ מִמֶּנּוּ וְיַאֲמְרוּ לָהּ
הַאֲנָשִׁים נַפְשֵׁי־נַוּוּ תַחֲתֵיכֶם לְמִוֹת אִם־לֹא תַגִּידוּ
אֶת־דְּעֵי־נַוּוּ זֵה וְהִיָּה בֵּיתָה יְהוּה לְנַוּוּ אֲתֵהֱאֲרִץ ו
וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמְתִּי וְאֶמְדוּ לָהּ גִּוְבָרִיָּה
נַפְשֵׁי־נַוּוּ מִסִּירָן חֲלָף נַפְשֵׁי־נַוּוּ לְמִתָּה אִם־לֹא

תחון ית כתבנה דין ויהי כד יתין מל לנא ויהי
 ארעה ונטביד עמיד טיבו נקשוט ונתודים
 בחבל בעד רמלון פי ביתה בקיר החומה ופסוק
 היא יושבת ושלשילתיון באטעה מן חרבה
 ארי ביתה בכתל שורה ובשורה היא יתבאר
 ותאמר להם הדרה לכו מן יפגעו בכם הדרנים
 ונחבאתם שמה שלשת ימים עד שוב הדרנים
 ואחר תלכו לדר פכם ואמרת להון לטאה איזילו
 דלמא יעדעון בכון דדניא ותטמרון תמן תלתא
 יומין עד די תובין דדניא ובתך בין תהבון לאחי
 חבון ויאמרו אליה האנשים נהיים אנחנו ושבוע
 תך הזה אשר השבעתנו ואמרו לה גבריאל זכרון
 אנחנא במזכותך הדי דקיימת עלנא הנה א
 אנחנו פאים בארץ את תלות חוט השני הדי
 תדשלי במלון אשר הודתנו ואת אפיר ואת
 אפיר ואת אפיר ואת כל בית אפיר תאסבי אלך
 דביתה ו הא אנחנא עלין בארעה ית תורה ד

דחוט זהוריתא הדין תקטרין בהרפא דשלישי
לתיטא ביה וית אבוך וית אמיד וית אמך וית
כל בית אבוך תכנשין לוותיך לביטא ורעה כל
אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמוצנאשו ו
חטו נקיים לכל אשר יהיה אתך בבית דמו
בדא שינואם יך תהיה בו ויהי כל דינוק בר
מדשי ביתך לבדא חובת קטוליה ברישיה
ואנחנא זכאין וכל דייה עמיד בביתא
חובת קטוליה ברישנא אם יך אנש תהי ביה
ואם תגדי את דברינו זה והיינו נקיים מ
כל שבעתק אשר השבעתנו ואם תחווין זרת
מתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך דקיימת
עלנא ונאמר כדבדיכם סן הוא דמשלחם וילכו
ותקטר את תקות השני מחלון ונאמרת כנתגמני
קון כין הוא ושלחמון ואזל וקטרית ית תנריה
דזהוריתא בהרבא וילכו ויבאו הקרה וישבו ס
שם שלשת ימים עד ישבו הדנים ויבטשו ה

וישמח פנים שאול וכל אנשי ישראל כד נקדמו
 ואזלו כל עמם בגלגל ואמרו כי תמזנת שאול
 קדם יוא בגלגל ונכיסו תמזנת נכסת הוד שיין קדם
 יוא וחדו תמזנת שאול וכל אנשי ישראל עד ל
 אחריו ויאמר שמדואל אל כל
 ישראל הנה שמועתי בקרבם לכל אשר אמרתם
 לי ואמרת עליכם בקרב ויאמר שמדואל לכל ישראל
 הא הכולית למימרכון לכל דאמדתון לי ואמליכות
 עליכון מלבא ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
 ואני דקנתי ושבתו ובני הנם אתכם ואני התגלפתי
 לפניכם מנעדי עד היום הזה ובעני הא מלבא
 מדבר בדי שכון ואנא קשית ופיבית ובני האכון
 עמכון ואנא הליכית קדמיכון מדעודי עד יומא
 הדיו הנה עגו בירגד יהוה ונבב משוחו את
 שור מדי לקחתי וחמור מדי לקחתי את מדי עשית
 את מדי רעותי ומניד מדי לקחתי כונר נאמתי עני
 מן ואשיב לכם היום עד דאנא קיים אמרתי בי
 קדם יוא וקדם משוחיה ית תורא דמזן דבריית

ואמר

וּמִמָּדָד קִמּוֹן שְׁחֵרִית וְיִתְּ מִן עֲשֵׂהִית אֵת קִמּוֹן א
 אֲנִסִּית וּמִיֵּד קִמּוֹן קִבִּילִית מִמָּדוֹן דְּשִׁקְרָה וּבְכִשִּׁית
 עֵינֵי מִיֵּנִיה בְּדִינָהּ וְאֵתִיב לְכֹון וְנִאמְרוּ לָהּ ע
 עֲשֵׂהִית קִמּוֹן וְלֹא רְעוּתָנָהּ וְלֹא לְהִתְּ מִיֵּד אִישׁ מ
 מִאֲנִסָּה וְנִאמְרוּ לָהּ עֲשֵׂהִית וְלֹא אֲנִסָּה
 וְלֹא קִבִּילִית מִיֵּד אִישׁ מִדְּעֵם וְנִאמְרָה אֱלֹהִים
 עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מִשִּׁיחֵל הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא
 מִצִּאתֶם בְּיָדֵי מִאֲנִסָּה וְנִאמְרָה עַד וְנִאמְרָה לְהוֹן
 סְהִיד מִיֵּד אִישׁ בְּכֹון וְסְהִיד מִשִּׁיחִיה יוֹמָה
 הַדִּין אֲרִי לֹא אֲשַׁבְּחֶתוּן בְּיָדֵי מִדְּעֵם וְנִאמְרוּ סְהִידֵי

וְנִאמְרָה שְׁמֹוֹאל אֱלֹהֵם יְהוָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֵת מִשְׁהָ וְנִאמְרוּ וְנִאמְרוּ וְנִאמְרוּ
 אֵת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִאמְרוּ שְׁמֹוֹאל
 לְעַמָּה דִּיֵּל דְּעַבְדֵּי בְּנֵדוֹן עַל יְדֵי מִשְׁהָ וְנִאמְרוּ
 וְנִאמְרוּ יֵת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִאמְרוּ
 הַתִּי עֲבָדֵי וְנִאמְרוּ אֲתִיב לְכֹון יְהוָה אֵת כָּל צְדִיקָת
 יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֲתִיב וְנִאמְרוּ אֲבוֹתֵיכֶם וְנִאמְרוּ אֲתִיב
 דִּי וְנִאמְרוּ עַמָּה דִּיֵּל יֵת כָּל צְדִיקָתֵי דִּי

דַּעַבְדַּ עַבְדְּכֹן וְעַם אֲבֹתֶיכֹן וְכַאֲשֶׁר בְּאֲזִיעֶיכֶם
מִיִּצְרָיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם וַיּוֹשְׁבוּם בְּמִקְוֹם הַזֶּה כִּדְבַר עַל וַיִּקְרָב
לְמִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֶיכֹן הַדָּם יֵאֵל וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה זִית אַהֲרֹן וְאֶת־יְהוָה יֵת אֲבֹתֶיכֹן מִמִּצְרַיִם
וְאֹתֵיכֶם בְּאֶרֶץ הַדִּיּוֹן וַיִּשְׁפֹּקוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְסַךְ אֹתָם בְּיַד סִימְרָא שְׂדֵה צִבְחָה
חֲצוֹר וּבִיד כְּלִשְׁתִּים וּבִיד מֶלֶךְ מִזְרָא וַיִּלְחֲמוּ
בָּם וְאֶת־נְשֵׁי־אֹיֵב יֵת כְּלִחְנָא דִּיֵּא אֶהֱוֹן וּמִקְרָא
וְתִהוֹן בְּיַד סִימְרָא רַב חִילָא דְחֲצוֹר וּבִיד כְּ
כְּלִשְׁתִּי וּבִיד כְּלִשְׁתִּי וְאֶת־חֹדֶה וְאֶת־חֹדֶה
בְּהוֹן וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ פִּי עַ
עַזְבְּנוּ אֶת־יְהוָה וְנַעֲבֹד אֶת־הַבְּעֵלִים וְאֶת־
הַעֲשֻׁמִּימוֹת וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעֲבֹד
וַיִּזְעַקוּ הַדָּם יֵאֵל וְאֶת־חֲטָאנוּ חֲטָאנוּ יֵת
כְּלִחְנָא דִּיֵּא וּבְלִחְנָא יֵת בְּעַלְיָא וַיִּתְּ עַשְׂתֵּדְתָא

וּכְעַן שִׁידֵי בְנֵי מִיּוֹד בְּעַל־דְּבַבְנָה וּנְכַלָּה קְדָמְךָ וְ
 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יְרֵבֶעֶל וְאֶת־פֶּדָן וְאֶת־יִכְתָּה וְאֶת־
 שִׁמְמוּאֵל וַיַּעַל אֶת־כָּל־מִיּוֹד אֲנִיכֵיכֶם מִסְּבִיב וְ
 אָנֹכִי בַטָּח וַיִּשְׁלַח יְיָ יְתִית־גִּדְעוֹן וַיִּתֵּן שִׁמְשׁוֹן וְ
 וַיִּתֵּיבְתָה וַיִּתֵּן שִׁמְמוּאֵל וְשִׁידֵיכֶם יִתְכוּן מִיּוֹד בְּעַל־
 דְּבַבְיִכֶם מִסְּחֹרֶד סְחֹרֶד וַיִּתְיַבְתּוּן לְרַחֲצוֹן וַתִּרְאֶנּוּ
 כִּי נֹחַשׁ מֶלֶךְ־בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֹא
 לֹא כִּי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עֲלֵינוּ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מִלְּבָבְכֶם וְ
 וַחֲדִיתוּן אֲדִי נֹחַשׁ מִלְּכָא דְּבְנֵי עַמּוֹן אַתָּה עֲלֵינוּ
 וַאֲמַדְתוּן לִי לֹא אֱלֹהִין מִלְּכָא נִמְלוֹךְ עֲלֵנָּה וַיִּשַׁל
 אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָבוֹן וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַדְתֶּם
 אֲשֶׁר שְׂאַלְתֶּם וְהִנֵּה בָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מִלְּבָבְכֶם וּכְעַן
 הִנֵּה מִלְּכָא דְאֵתְלַעִיתוּן דְּשִׂאִילְתוּן וְהִנֵּה בָתַן יְיָ
 עֲלֵיכֶם מִלְּבָבְכֶם אִם תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת־
 אֱתוֹ וְשִׁמְעַתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרֹן אֶת־כִּי יְהוָה
 וְהִיִּיתֶם גַּם אִתָּם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם
 אַחֲרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִם תִּדְחִלוּן מִן־קִדְשׁ יְיָ וְ
 וְתִכְחַזְּנוּ הַדְּמוּדֵי וְתִקְבְּלוּן לְמִימְרֵיהּ וְלֹא תִקְרְבוּן

על מִי־מָדָא דִּיִּי וְתַתְּנֶהוּן אִתְּךָ אֲתוּן וְאַתְּ מַלְכָּא
 דִּי־מַלְכוּךְ עַלְיִכּוֹן בְּתַר מַלְחָמָא דִּיִּי אֶלְהִיכּוֹן וְאַתְּ
 לֹא תִשְׁמַדְעַנְךָ בְּקוֹל יְהוָה וּבַמְדִּיתִם אֶת כִּי יְהוָה
 וְהִיתִי יַד יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְנֹתֵיכֶם וְאַם לֹא תִקְבְּלוּ
 לְמִי־מָדָא דִּיִּי וְסָרִיבְתוּן עַל מִי־מָדָא דִּיִּי זַתְהוּ
 מַחְתָּא דִּיִּי בְּכּוֹן כְּמָא דְהוֹת בְּאַבְהַתְּכּוֹן וְגַם
 עַתָּה הַתִּיעֲבוּ וְרֵאוּ אֶת־הַדְּבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה
 אֲשֶׁר יְהוָה עֲשָׂה לְעֵינֵיכֶם וְאַתְּ כַּעַן אֲתַעְתְּדוּ
 וַחֲזוּ יַת כְּתַגְמָא רַבָּא הַדִּין דִּיִּי עַבִּיד לְעֵינֵיכּוֹן
 הַלּוֹא הָעִיר חֲטִיִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֵל יְהוָה וַיִּתֵּן
 הַלּוֹת וּמִטָּר וּדְעוּ וְרֵאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּא אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם כְּעֵינֵי יְהוָה לְשִׂאוֹל לְכֶם מִלְּךָ הַלּוֹא
 חִיצַד חֲטִיִּין יִזְמָא דִּין אַעֲלֵי קַדָּם יִי אֲוִיתוּן קְלִין
 וּמִטָּר וּדְעוּ וַחֲזוּ אַדְּי בִישְׁתְּכּוֹן סְנֵאָה דְעַבְדְּתוּן
 קַדָּם יִי אֲשִׁימָלְכּוֹן מַלְכָּא :

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵל יְהוָה וַיִּתֵּן
 הַלּוֹת וּמִטָּר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּרְא כָּל־הָעָם

מאד את יהוה ואת שמואל ; ועלי שמואל
 קדם יי' ויהי יי' קלין ומשר ביומא ההוא ודמי
 כל עמא לחדא מן קדם יי' וסתתגמי שמואל
 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל
 בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות סי יספנו
 על כל הטאותינו דעה לשאל לנו מלך ; ואמרו
 כל עמא לשמואל עלי על סבדך קיי' אלהך
 ולא נמות ארי אומינא על כל חוצנא בישא
 למשאל לנא מלכא ;

ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
 אתם עשיתם את כל הדבר הזה את אלהי סורו
 מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ;
 ואמר שמואל לעמא ליה תדחלו אתון גדמתון
 ית כל בשתא הדא ברם לא תסטון מדבתר כלחנא
 דיי' ותכלחון קדם יי' בכל לבבון ; ולא תסורו כי
 אחרי התוהו אשר לא יועילו ולא יעילו כי יהוה
 המה ; ולא תסטון מדבתר מלחניה ולא תפלו

למענותא

לטעותא דאנאן למא וליות בהג הנאה ולמא
 משידכין ארי למא אינון; צי לא יטשיהו
 את עמו בעבוד שמו הגדל פי הואיל יהוה
 לעשות אתכם לו לעסו ארי למא ירחיק על דת
 עמיה בדיל שמויה רבא ארי רעוא קייל למעבד
 יתכונ הדמיוה לעס:

דזאת חקת כשנפטים

סר יא

ויפקדון הגלעדי היה בגור חיל והוא בן אשה
 זונה ויולד גלעד את יפתח: ויפתח
 גלעדאה הוה ביבר חילא והוא בר אתתא פונדקיי
 תא ואוליד גלעד ית יפתח: ותלד אשת גלעד
 לו פנים ויגדלו בני האשה ויגדשו את יפתח
 ונאמרו לו לאתנחל בבית אבינו כי פן אשד
 יצאת אתה: וילידת אתת גלעד ליה בניו:

ורבי אובני אתתא ותריכו ית יפתח ואמרדו ליה לא
 תחסין בכית אבנא ארי בר אתתא אוחד אתו ויבדח
 יפתח מני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקט טו אל יפתח
 אנשים רלים וילאו עמוג וערך יפתח מז קדם אחוהו
 ויתב בארע טב ואתבנישו לות יפתח גוברין סדיקין
 ונכרו עמיה

ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ויהי באשר
 נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו דהני גלעד לקחת
 את יפתח מארץ והוה כד אגיוהו קדנא בני עמון עם
 ישראל ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע עט

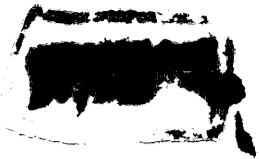
ויאמרו ליפתח לכף והייתה לנו לקעין ונלחמה
 בבני עמון ואמרו ליפתח איתא ותהי לנו לדניא
 ונגיח קדנא בבני עמון ויאמר יפתח לדהני גלעד
 הלא אתם שנאתם אותי ותגרשני מבית אבי ו

עמדו ע אתם אלי עתה כאשר ער לכם ואמר
 יפתח לסבי גלעד הלא אתו סניתון ימי ותריבטע
 מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת לטון

ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ויהי באשר
 נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו דהני גלעד לקחת
 את יפתח מארץ והוה כד אגיוהו קדנא בני עמון עם
 ישראל ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע עט

דהני
 (23)
 יומין
 ויאגיו
 קדנא
 בני עמון
 עם
 ישראל
 33
 ק
 והייתה

ויאמר

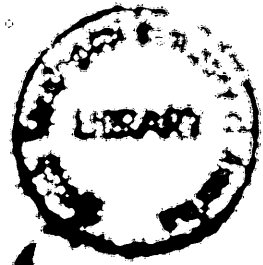
ויאמרו דוקני גלעד אל יפתח לכן עתה ישב
 אליה והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיות
 לנו לראש לכל ישרי גלעד ויאמרו סבי גלעד
 ליתח בכו כען תבנא לותך ותהך עמנא ותגו
 קדבא בבני עמון ותהי לבא לדויש לכל יתבי ג
 ויאמר יפתח אל דוקני גלעד אם משיבים
 אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם
 לפני אנכי אהיה לכם לראש ויאמר יפתח ל
 בני גלעד אם מהשב אתון יתי לאחאקדבא
 בבני עמון וימסר יליץ יתהון קדמי אנה אהוי
 לבון לדויש ויאמרו דוקני גלעד אל יפתח יהוה
 יהיה שאלע בינותיט אם לא מדברת פן נעשה
 ואמרו סבי גלעד ליתח מימדא דילי יהי ס
 סהיד בינתנא אם לא כפתגמד כין נעבידי
 חילך יפתח עם דוקני גלעד הישימו דעם אתו
 ויהוה לראש ולהעין וידבר יפתח את כל
 דבריו לפני יהוה במענה ואזל יפתח

וידועות

כפי גלעני נבנאו עמנו והיה עליהו לריש ו
ולתפא וקוד יכתח יתכל בתגמוהי קדם
במלצבא :

וישלח יכתח מלכאכים אר
מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באתמלי
להלחם בארעי ושלח יכתח אדגדין
בני עמון למימר מא לי ולך ארי אי
לותי לאגחא הרבא בארעי ויאמר מלך
אל מלכאכיו יכתח כיר להח ישדאל את
ארעי בטנתו ממיערים מאדנזון ועי היביר ועד
הרדן ועתה השיבה אתהן בשלום ואמר
מלכאכא דבני עמון לאדגדי יכתח ארי כסיב
ישדאל ית ארעי במסקיה ממיעדים מאדנזא
ועד ירדנא ובען אתיב יתבון בשלם ויסק עוד
יכתח וישלח מלכאכיו ויאמר בני עמון
ואוסקת נתיבתה ושלח אדגדין לית פלמ
דנבנאו ויאמר לו כה אמר יכתח לות להח

יטו

וישאל את ארץ מואב ואת ישראל
 ואמר ליה מדין אמר יפתח לא נקיב יעקב
 את ארם מואב ויהי ארע בני עמון כי בעלותם
 מדערים וילך ישראל במדבר עד ים סוף
 ויבא קדשה: ארי במסקהון מדערים ואזל
 ישראל מדברא עד ימא דסוף ואתא לרקם
 וישאל וישאל מלכאכיס ואל מלך אדום
 למלך אעבדה נח בארעה ולא שמע מלך
 מואב וגם אל מלך מואב שלח ולח אבר
 וישב ישראל בקדש: ושלח ישראל אגדי
 לכות מלכא דאדום למימך אעבר בען באדער
 ולא הביל מלכא דאדום ואת עלום מלכא
 דמואב שלח ולא אבא ויתיב ישראל בסוף
 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ
 מואב ויבא במדבר מואב
 דחוקת עד ארנון ולא יתנו בנבול מואב
 כדארנון גבול מואב: ואת מלך אדום ואת

ית

וְיִשְׁלַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמִּדְבַּר
 שָׂדֵה יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִדְבָּר וְשָׁדוּ בְּעֵבֶר דְּאֶרְצוֹן
 וְלֹא עָלוּ בְּתַחֲסֵם מִדְבָּר אֶרֶץ אֲדָמָה מִדְבָּר
 וַיִּשְׁלַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמִּדְבַּר
 מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי מִלֶּךְ חֲשִׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לְיִשְׂרָאֵל
 נִעְבְּדָה נָא בָאָרֶץ עַד מִקְוָמִי וְשָׁלַח יְיָ
 אֶת־גִּדְיֹן לֹת סִיחֹן מִלֶּכָּה אֲמֹרָה מִלֶּכָּה
 דְּחֲשִׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לִיהָ יִשְׂרָאֵל נִעְבְּרָה עִן בְּאֶרֶץ
 עַד אֲתָרִי וְלֹא הָאֲמֹרִי סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד
 בְּגִבְלוֹ וַיֹּאמֶר סִיחֹן אֶת־כָּל עַמּוֹ וַיִּחַן בִּיהַעֲדָה
 וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִימִין סִיחֹן בְּתֵשֶׁבֶת
 לְמַדְבַּר בְּתַחֲמִידָה וּבְנֵשׁ סִיחֹן יָתַר כָּל עַמֵּידָה
 וְשָׁדוּ בִיהַעֲ וַאֲנִיחֶהָ עִם יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֶל־יִשְׂרָאֵל אֶת סִיחֹן וַאֲתַקֵּל עִמּוֹ בַיַּד יִשְׂרָאֵל
 וַיִּכְנַס וַיִּרְשֵׁי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אֶרֶץ הָאֲמֹרִי שֶׁבַע
 הָאֶרֶץ הָיָא וַיִּסְמַךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל יָתַר סִיחֹן
 וַיִּתֵּן כָּל עַמֵּיהָ בַיַּד יִשְׂרָאֵל וַיִּחַן וַיִּרְשֵׁי

וְשָׂדֵאֵל וְתַבְשִׁימֵי אֲמֹרָתוֹ
 הָהֵיאָה וַיִּירָשׁוּ אֶת־כָּל־גְּבוּל־הָאָמֹרִיתִי
 וְעַד־הַיַּבֵּק וּבִמֵן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַד־תֵּימַת־הַיַּם
 כָּל־תְּחוֹם־אֲמֹרָתָה מֵאֲדֻנָּא וְעַד־יֹבֶקָא וּבִמֵן־מִן־
 מִדְבָּרָא וְעַד־יַרְדֵּנָא וְעַתָּה יְהוָה יֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הוֹדִישׁ אֶת־הָאֱמֹרִי מִכַּנִּי עַמּוֹן יִשְׂרָאֵל הוֹדִישׁ
 אֶת־הָאֱמֹרִי מִכַּנִּי עַמּוֹן יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִירָשׁנוּ
 וּפְעֻלָּתְךָ יֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּירֵךְ יֵת אֲמֹרָתָה
 בֵּין־קָדָם עַמִּיָּה יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה מִדְּמֵי לְמִידָתְךָ הִ
 הִלַּח אֶת־אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כַּמּוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אֶתְּוֹ תִירֵשׁ
 וְאַתָּה כָּל־אֲשֶׁר הוֹדִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכַּנֵּינוּ אֶתְּוֹ
 נִירֵשׁ הִלַּח יֵת דִּי־חֲסִינְךָ כַּמּוֹשׁ שְׁטוּתְךָ יֵתִיה
 תַּחֲסִין וְיֵת כָּל־דִּיתְךָ יֵי אֶהְנֶא מִן־הַדְּמוּנָא יֵתִיה
 נִירֵת וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אֲתָה מִכָּל־בָּן עַכְשָׁן מִלֵּךְ
 מוֹאָב הַרְּוֹב רַב־עַם יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחַם נִלְחַם בָּם
 וּבְעַן־הַטּוֹב טָב אֶת־מִכָּל־בָּן עַכְשָׁן מִלֵּכָא דְמוֹאָב
 הַמִּדְּרֵן דֵּן עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־תִּבְכָּה אֲגִיחַ בְּהוֹן

וְכִבְדֹתָהּ וְשִׁבְחוּ וְכִבְדֹתָהּ וְשִׁבְחוּ וְכִבְדֹתָהּ וְשִׁבְחוּ
 כִּי אֵלֹהֵי שָׁמַיִם וְאֵלֵי אֲדָמָה עַל יְדֵי אֲדֹנָיו שְׁלֵשׁ
 יָמֵי שָׁמַיִם וְכִבְדֹתָהּ וְשִׁבְחוּ לֹא הֵעֲלֵתָם בְּעַת הַהוּא כִּד
 יִתִּיב יִשְׂרָאֵל בְּחֻשְׁבוֹן וְכִבְדֹתָהּ וְשִׁבְחוּ לֹא הֵעֲלֵתָם
 תְּחִיבֵי אֲדֹנָיו תִּלְתָּ מֵאָה שְׁנַיִן וְכִבְדֹתָהּ לֹא שִׁדְדָה
 תִּן בְּעֵדְנָה הַהוּא וְאֵכָבֵד לֹא תִטְחֵתִי לְפָנֶיךָ אֲמָתָה
 עֲשֵׂה אִתִּי רַעַה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה לְשִׁפְטֵי
 הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן וְאֲנִי לֹא
 חֲטִיית לְךָ וְאֵת עַבְדִּי עָמִי בִישָׂא לֹא אֲגַחֵהּ קִדְבָה
 בִּי יְדִין יִשְׁפֹּט עַבְדִּי דִינָה וְכִמָּא דִין בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן וְלֹא שְׂמַדְעֵמְלֵךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֲמָתָה
 דְּבָרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהֵינוּ וְלֹא הִנִּיל מִלְּנָה
 דְּבָנֵי עַמּוֹן לְפִתְגָמֵי יִפְתָּח דְּשִׁלַּח לְוֹתִיהָ

וְתֵהִי עַל יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וְיַעֲבֹד
 אֶת מַצֵּבָה גִלְעָד וְנִמְחַצְפָה גִלְעָד עַבְדֵי בְּנֵי עַמּוֹן
 עַמּוֹן וְשָׂרְתָה עַל יִפְתָּח רוּחַ גְּבֻרָה מִן קִדְמָה
 לְעַל וְעַבְדֵי יִתְּ גִלְעָד וְיִתְּ מִנְשָׂה וְעַבְדֵי יִתְּ מִ

אֶת הַגִּלְעָד
 וְאֶת מִנְשָׁה
 וְעַבְדֵי

מִנְשָׁה

~~בני עמון: וילד יפתח נדר ביהוה~~
 בני עמון: וילד יפתח נדר ביהוה
 אם נתון תתן את בני עמון בידי: וקיים ביהוה
 קים קדם ייך ואמד אם ממדסר תמדסר ית בני
 עמון בידי: והיה היועא אשר יצא מדלתו
 ביתו להקדאתי בשוכי בשלום מבני עמון והיה
 ליהנה והעליתיהו עלה: ויהי דיכוק מיפיק בר
 מדשי ביתו להקדמותי כד אתוב בשלם מבני
 עמון ויהי קדם ייך ואסקיניה עלתא: ויעבור
 ינתח לות בני עמון לאגמא קדבא בהון נמדסי
 קדסי בידיה: ויסם מעדעל ועד באך מלית
 עשרים עיר ועד אבל כדמים מנה גדולך
 מאד חפנעו בני עמון מבני ישראל: ו
 ומחננו מעד ועד מעלנא דמנית עסדין ק
 קדוין ועד מישר כדמיה מחתא רבתא למדא
 ומתברו בני עמון כן קדם בני ישראל: וינא
 יפתח המעפה אל ביתו והנה בתו יעאת להקדאתי

יפתח אל בני
 עמון להלחם
 כס ויתעב
 יחזק ביהוה
 ועבר

בתובים

וְיָקָרְעַ אֶת־בְּגְדֵי וַיֹּאמֶר אֲהֶה בְּתִי הַכְרַע הַכְרַעַ
 עִי וְאֶת־הַיֵּית בְּעַבְדֵי וְאֶנְכִי כְעִיתִי כִּי־אֵלֵי הֵאָרָה
 וְלֹא־אֵיבֹל לְשׁוֹבִי וְהוֹה כִּד חֲזָא יְתָה וּבְזַע יְתָת
 לְבַנְשׁוּהֵי וְאֶמַר הִי בְרַתִי אֶכְרַעָא אֶכְרַעַתִּינִי
 וְאֶת־הוּיְתִי בְעַבְדֵי וְאֶנָּה כְתַחֲמִית כְּנַמִּי בְנִדְרֵי
 קַדָּם יֵיִל וְלֹא־אֵפֹול לְמַתָּבִי וְתֹאמַר אֵלִיו אֲבִי
 כְעִיתָה אֶת־כִּיךְ אֵלֵי הוֹה עֲשֵׂה לִי כַאֲשֶׁר יֵצֵא
 מִכִּיךְ אֲחֵרִי אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ יְהוֹה נִקְמוֹת־מֵמֵי
 בֵּיךְ מִבְּנֵי עַמּוֹן וְאֶמְדַּת לִיָּה אֲבָא כְתַחֲתָא יְתָת
 כֹּמֶךְ בְּנִדְרֵי קַדָּם יֵיִל עַבְדִּי לִי כִמָּה דְנַפְקָה
 מִכִּימָךְ בְּתַר דְעַבְדֵי יֵיִל לְךָ כִּד עֲנִיתָא מִבְּנֵי לִי
 דְבְנֵי מִבְּנֵי עַמּוֹן וְתֹאמַר אֵלֵי אֲבִיָּה יֵעֲשֶׂה
 לִי הַדְּבָר הַזֶּה הַרְלָה מִלְּמֵי שְׁנַיִם חֲדָשִׁים

ואלכזה

בתולי

ודעתו יתעלה למעלה ויתעלה
 הדין שבזק מני תדין ירחין ואהרן ואתנ
 טוריא ואכפי על בתולי אנא וחברתי: ויאמר
 לבי וישלח אתה שני חדשים ומלך היא
 אעזתיה ותפך על בתוליה על ההרים: ויאמר
 אידילי ושלח יתה תדין ירחין ואדלת היא
 ומכרתהא נכפת על בתולהא על טוריא: ויאלי
 מהקצושים חדשים ותשב אל אליה ויעש לה
 את נדדו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי
 חק בישדאל: והוה כדסוף תדין ירחין ותנת לות
 אבהא ועבד לה ית נדדיה דנדר והיא לא
 ידעת גבר והנת לגדירא בישדאל כדיל
 דלא לאסקהא גבר ית כדיה וית ברתיה לעלתא
 כמא דעבד יפתח גלעדא ולא שאיל לפינחס
 כהנא ואלו שאיל לפינחס כהנא הוה כריק
 יתה בדמיון: כמימים וקומה תלכנה פנות

ישוע

ד

~~והיה שאלות יעקב בקרב עמים רבים כטל מ~~
~~מאת יהוה כרבים עלי עשב אשר לא~~
~~יהיה לאיש ולא ייחל לבני אדם ויהי שארא~~
~~דבית יעקב בגו עממין סניאין כטל מן הדם~~
~~יוע כרסומי מלהושא דעל עקבא דלא מודיק~~
~~לאנש ולא מכתר לבר אנש~~

דוירא בלה במיכה
סייה

והיה שאלות יעקב בקרב עמים רבים כטל מ
מאת יהוה כרבים עלי עשב אשר לא
יהיה לאיש ולא ייחל לבני אדם ויהי שארא
דבית יעקב בגו עממין סניאין כטל מן הדם
יוע כרסומי מלהושא דעל עקבא דלא מודיק
לאנש ולא מכתר לבר אנש

והיה שאלות יעקב בקרב עמים
בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער כ
סכפיר בעדרי יעאן אשר אסעבד וזמס
וטדף מאין מעיל ויהי שארא דבית יעקב
בעממא בגו עממין סניאין כאריא כבעידא
במולשא בליתא בעדרי ענא דאם יעדרי וירמז

א

ק"ז

וְיִשְׂרָאֵל מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְכָל אֲבוֹתֵינוּ יִכְדְּתוּ: סֵגִי מִבְּכִין תְּתַקַּח יְיָ
עַל קִנְיָן וְכָל בְּטָלֵי דְבַכְדִּי יִשְׁתִּיעֶזְבֵן: וְהִיָּה בְּיוֹם

הַהוּא נֶאֱמַר יְהוָה וְהִכְדַּתִּי סוּסֶיךָ מִקֶּדְבָהּ וְהִאֲבִדְתִּי

מִדְּבַבְתִּיךָ: וְיָדֵי בְּעֵידָעָה הֵהוּא אֶכְדֵר יִסְ וְאֲשִׁיעִי

סוּסוֹת עַמְמֵיךָ מִבְּיַד וְאוֹבִיד רְתִיבֵיהוֹן: וְהִכְדַּתִּי

עַל אֲרִצָּה וְהִדְסַתִּי כָּל מִבְּעָרֶיךָ: וְאֲשִׁיעִי קְדוֹי

עַמְמֵיךָ מֵאֲרָעֵךְ וְאֶפְגֵר כָּל כְּרִכֵּיהוֹן תְּקִיבֵיךָ:

וְהִכְדַּתִּי כְּשֵׁפִים מִיַּדְךָ וְנִמְעַנְעֵם לֹא יִהְיֶה לְךָ:

וְאֲשִׁיעִי חֲדָשִׁין מִבְּיַד וְנִמְעַנְעֵם לֹא יִהְיֶה לְךָ:

וְהִכְדַּתִּי כְּסִילֶיךָ וְהִיָּה כְּסִילֶיךָ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

עוֹד לְשֵׁמֶשׁךָ יָדִיד: וְאֲשִׁיעִי עַל עַמְמֵיךָ

וְהִכְדַּתִּי מִבְּיַד וְלֹא תִשְׁתַּעֲבֹד עוֹד לְטוֹבָדִי

יָדִיד: וְנִתְשַׁתִּי אֲשֶׁרֶךָ מִקֶּדְבָהּ וְהִשְׁמַדְתִּי עַ

עַדֶיךָ: וְאֶעֱקֹר שְׁתֵּלֵי עַמְמֵיךָ מִבְּיַד וְאֲשִׁיעִי

בְּעַל דְּבַכְדִּי: וְעֲשִׂיתִי בְּאֶף וּבְחִמָּה נִקְם אֶת־

הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׂמְדוּ: וְאֶעֱבִיד בְּדַבָּר וּבְחִמָּה

כִּי עָנַת דִּין כִּי עַמְמֵיךָ דְלֹא קִבְּלוּ אֶלְכֵן

חזקיהו

דברי

וְשָׂמְךָ עַל הַיָּם וְשָׂמְךָ עַל הַיָּם
 הַגְּבֻעוֹת הַקּוֹבְרוֹ שֶׁמֵּעַן כִּתְּוִית דִּי אֲמַר
 קוֹס דִּין עִם טוֹרִיא וְיִשְׁמַעֲנָן רַמְתָּה לְךָ שְׁמִי
 עַל קִרְיָתָא דְּיָמֵי מַחֲוָה וְהֵאֱתַנְתָּם מִקוֹסְדֵי א
 אֲדָרְךָ כִּי דִיב לִיהוּה עַם עַמּוֹ זַעַם יִשְׂרָאֵל יִתְּוֹבְקוּ
 שְׁמַעֲנָן טוֹרִיא יִתְּדִינָא דִּי אֲוִקְרִיא יִסְוִיא אֲרַעָא
 אֲרִי דִינָא קְדָם יִיז עִם עַמּוּה וְעַם בֵּית יִשְׂרָאֵל
 עַבְדֵי תוֹכִיחָא : עַמִּי מַה עָשִׂיתִי לְךָ וְנִמְרָה
 הִלְאִיתִיךָ עֵנֶךָ כִּי עַמִּי מַה טַּעַם אֲתַעֲדִית לְמַעַבְדֵי
 לְךָ וְלֹא עֲבַדְתָּהּ מִן מַרְוֵעָא קְשִׁיא אֲסַבִּיתִי
 עַלְךָ אֲקַהֲיֵד קְדָמִי : מִיָּד עֲלִיתִיךָ מֵאֲרֵץ מִעֲלִיִּים
 וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת מִשְׁהָ
 אֲהֲרֹן וּמִרְיָם : אֲרִי אֲקִיחָתְךָ מֵאֲרַעָא דְּמִעֲלִיִּים
 וּמִבֵּית עַבְדוֹתָא פְּדִיחָתְךָ וְשַׁלַּחְתִּיךָ הַדְּמָךְ תִּלְתָּא
 נְבִי מִשְׁהָ לְאַלְפֵּינָא מִסְדָּת וּדְיַבִּין אֲהֲרֹן לְכַנְרָא
 עַל עַמּוֹ וּמִרְיָם לְאֹרְוָתָא לְנִשְׂיָא : עַמִּי זְכָר

ק"ח

בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למח
 דעת עד קות יהוה : עמי אידכד פטן מדי
 מלך בלך מלכא דמואב ומא אתיב יתיה
 בלעם בר בעור הלך גבורן אתעפידא לכון
 ממישר שטין עד בית גלגלא בדיל למדע
 זכוותא דיי : במה אקדם יהוה אפק לאלה
 מדום האקדמנו בעולות בעגלים בנישנה
 במא אכלם קדם יי אשתעבד לאלה
 דשכינתיה בשמי מדומא האמלח קדמוהי
 בטלון בעגלין בני שנה : הלעה יהוה באלפי
 אלים ברבבות נחלי שמתן האתן בכודי פשעי
 מי בטני חטאת פשעי : היתרעי יי באלפי
 דכרין ברבבות נחלין דמשח האתן בדי סוכדי
 חלק חובי חבוב מעי חלק חטאי פשעי : הגיד
 לך אדם מה טוב ומה יחיה דרש ממך בני
 אמעשות משכט ואהבת חסד והענע לקבת

אֲנִי אֶתְחַוֶּה לְךָ אֶת־שֵׁן הַיָּמִין וְאֶת־
אֶתְחַוֶּה לְךָ אֶת־שֵׁן הַיָּמִין וְאֶת־
אֶתְחַוֶּה לְךָ אֶת־שֵׁן הַיָּמִין וְאֶת־
אֶתְחַוֶּה לְךָ אֶת־שֵׁן הַיָּמִין וְאֶת־

דְּפִינְדִּיקָס בְּמַלְכִים א

פ' יט

וַיֵּד יְהוָה הִיטָה אֶל־אֱלֹהֵי וַיִּשְׁעֶם מִתְּנוּ וַיִּדְרָץ
לִבֵּנֵי אֲחֵיכֶם עַד־בְּאֵכָה יִדְרַעְאֲכָה וְדָחַ
בְּמִרְמָה מִן־קֶדֶם יֵי הַיָּמִין עִם אֱלֹהֵי וְדָרִיז חֲרֵעִי
וְדָרִיז קֶדֶם אֲחֵיכֶם עַד־דָּאֲתָא לִידְרַעְאֲלִי וַיִּגְדֵּן
אֲחֵיכֶם לֹא־יִזְכְּרֵן אֶת־פְּלִי אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵי ו
וְאֵת פְּלִי אֲשֶׁר הִרְגֵּן אֶת־כָּל הַנְּבִיאִים בְּחֵקֶי
וְחֵי אֲחֵיכֶם לֹא־יִזְכְּרֵן יֵת כָּל דְּעַבְדֵי אֱלֹהֵי וִיֵת
כָּל דְּקָטְלֵן יֵת כָּל נְבִיאֵי שְׁקֵדָא בְּחֵרְבָא וְתִשְׁלַח
אִיזְכְּרֵן מִלְּאֲךָ אֶל־אֱלֹהֵי לֹא־מֵר כִּהִי עֲשִׂינָן
אֱלֹהִים וְכִהִיזְכִּינָן כִּי־כָּעַת מִחֵר אֲשִׁיב

תת

וְיָשִׁיבָה אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲדַבְרָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי לְמוֹת כְּדִין יַעֲבֹדְךָ
 דְּחַלְתָּהּ וְכִדִּין יוֹסֵפֵן אֶהְיֶה כַּעֲדָנָה הַדִּין כִּי
 אֲשִׁי יָתְנָה בְּנַפְשִׁי בְּנַפְשֵׁךָ דְחַלְתָּהּ וְיָדָה
 וְיִהְיֶינִי לְךָ אֵל נַפְשִׁי וְיִבָּא בְּאֵר שְׂכָרְךָ אֲשֶׁר
 לַיהוּדָה וַיִּבַח אֶת־נַפְשִׁי שָׁם וְחִזָּא וְקָם וְחָזַר
 לְשִׂיבָתָה נַפְשִׁי וְחִזָּא לְבָאֵר שְׂכָרְךָ לְשִׂיבָתָה
 יְהוּדָה וְשָׁבָה יָתְנָה בְּנַפְשִׁי דְחַלְתָּהּ וְיִהְיֶינִי לְךָ
 בְּמַדְבַּר דְּרַךְ יָם וְיִבָּא וְיִשְׁכַּח תַּמָּת דְּתַמְסָאֵת
 וְיִשְׁאַל אֶת־נַפְשִׁי לְמָוֶת וְיֹאמֶר דַּבְּרָה
 יְהוָה קָח נַפְשִׁי פִּילְטָא טוֹב אֲנִי מֵאֲבָתִי וְ
 וְהוּא הַלִּיד בְּמַדְבַּר מִהַלְלֵי וְיֹאמֶר וְחִזָּא וְיִתֵּן
 תַּמָּת דְּתַמְסָא חַד וְשִׁאֵל יָתְנָה בְּנַפְשִׁי לְמָוֶת
 וְיֹאמֶר סְגִי לִי אֲנִי עַד אֵיכָתֵר אֲנִי בְּמַדְבַּר
 כְּדִין כִּי עֵן יֵלֵק נַפְשִׁי אֲרִי לֹא טוֹב אֲנִי מֵ
 מֵאֲבָתִי וְיִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח תַּמָּת דְּתַמְסָא חַד
 וְהָנָה תֵּן בְּמַדְבַּר נַפְשִׁי וְיֹאמֶר לֹא יִהְיֶינִי לְךָ

~~דברים~~

וְיִתֵּן שְׂפָתָיו נִאמָר לִיה כִּמָּן לְךָ כִּי אֲשַׁמְרֶנּוּ
 וְיִאמְרֵךְ קִנְיָא קִנְיָתִי לִיהוֹהִי אֱלֹהֵי עֲבָדָתְךָ כִּי
 עָשִׂנוּ בְדִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־קִדְשֵׁי־חֻמְּךָ הֲרָמוּ
 וְאֵת כְּבִיאֵי־הַקֹּדֶשׁ בְּמִדְבַר וְאֶת־אֲנִי לְבָדִי
 וְזָבַחְשׁוּ אֶת־עַמִּישׁוֹ לְהַחֲתִיב : וְאִמְרֵךְ קִנְיָתִי
 קִדְשׁ־עֲבָדָתְךָ אֲנִי שָׂבָהוּ הַיָּמָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יָתֵן מִדְּבַר־כְּסֵל וְיֵתֵן נְבִיאֲךָ קִטְיִלוֹ בְּחֻמְּךָ
 וְאֶשְׁתַּאֲרִית אֲנִי בְּלַחֲוֹדֵי וְזָבַחוּ יָתֵן עַמִּישׁוֹ
 לְמַהֲטָלִי : וְיִאמְרֵךְ יֵצֵא וְעַמְדַת בְּהַר־לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה וְרוּחַ גְּלוּבָהּ וְחֲזָקָה כְּנֶגְדֵי־הַיָּדַיִם
 וּמִשְׁעַר קַלְעִיִם לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָדוּחַ יְהוָה ו
 וְאֶחָד הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא־בָרַעַשׁ יְהוָה וְאִמְרֵךְ טוֹן
 וְהִלָּוִם בְּטוֹרָא הַדָּם יֵיךְ וְהָאֵיךְ מִתְנַגֵּף וְהַרְעִי
 הִי כְּשֵׁרִית מִלְּאֲכִי רֹחַם מִכְּרִקִּין טוֹרָא
 וּמִתְבַּלִּין כִּי־פִיָּה הַדָּם יֵיךְ לֹא בְּמִשְׁרִית מִלְּאֲכִי
 רֹחַם מִשְׁרִית מִלְּאֲכִי זִיעָה לֹא בְּמִשְׁרִית
 מִלְּאֲכִי זִיעָה שְׂכִינָתָא דִּיֵיךְ וְהִנֵּה הַרְעִישׁ

אלהי
הי

שכינת
 וצטר מטלית
 מלאכי רוח
 משרית מלאכי

וְכַתְּבֵהֶם מִשְׁרֵי מִלְּאכֵי זִוְעָה מִשְׁרֵי מִלְּאכֵי
אִישׁתָּה לֹא בְּמִשְׁרֵי מִלְּאכֵי אִישׁתָּה שְׂפִינִי
תִּאֲדִיזוּ זְבַתְךָ מִשְׁרֵי מִלְּאכֵי אִישׁתָּה קָרָה
דְּכַשְׁבִּחוֹ בְּחֵשָׁאֵי עֵדוּי כְּשִׁמְעֵ אֱלֹהֵי וִילֵט
פְּנֵי בְּאֲדָרְתוֹ וְיֵצֵא וְיַעֲמֵד כְּתָה הַסֵּבֵל
אֱלֹהֵי קוֹל וְיֵאמֶר מִהֲלֵךְ כֹּה אֱלֹהֵי וְיֵאמֶר
שְׂמַע אֱלֹהֵי וּכְרִיד אֲנֹחִי בְּשׁוֹשִׁיפִיה וְנִטְקָה ו
וְקָם בְּתֵלַע מְעַדְתָּה וְהָא עֲבִייה קָלָה וְאִמְר
כִּי לָךְ כָּה אֱלֹהֵי וְיֵאמֶר קָלָה קָלָתִי לִי הִזְדָּה
אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת פִּי טָדָבוּ בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲרַת
מִדְּבַחְתִּיךָ הִלְסוּ וְאֵת בְּבִיאָה הִרְגוּ בְּחֵלֶב וְאוֹתֶיךָ
אֵעַל לְבָבִי וְיִבְהָשׁוּ אֶת כַּטְשֵׁי לְהַחֲתֵה וְאִמְר
הִנֵּה הִנֵּה תִי קִדְּם יֵי אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת אֲרֵי שְׂמֹן
הַיֵּמֶךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּמַדְּבַחַד כְּבָרוּ וְיִתְּנֵי כְּבִיךָ
קִטְוֵל וְאִשְׁתְּ אֲרֵי תִתְּנֵה בְּלִמּוֹדֵי וְבֵשׁ
יִתְּנֵה בְּלִמּוֹדֵי וְיֵאמֶר יִבְדָּה

אלו

אֵלֶינוּ לֵךְ שׁוֹב לְדַרְפֵּךְ מִדְּמִירָה דְּמִשְׁחָה וּבְרַחֲמֵי
דְּמִשְׁחָתָה אֶת הַזָּאֵל לְמַלְכֵךְ עַל אֲרָם וְאָמַר
יֵשׁ לִיז אִיזִיל מִנֵּב לְאוּרִיחֵךְ לְמַדְבַּר דְּמִשְׁחָה
וְתִהְיֶה וְתִמְשַׁח יֵת הַזָּאֵל לְמַהוּי מַלְכָּא עַל
אֲרָם וְאִתִּיהוּא בְּךָ נִמְשָׁו תִּמְשַׁח לְמַלְכֵךְ
וְאִתִּיהוּא וְאִתִּיהוּא בְּךָ שְׁנַט מִאֲבָרָה
לְמַהוּי מִשְׁחָה לְבִיָּא תְּחַתִּיקוּ וִיתִיהוּא בְּ
נִמְשָׁו תִּמְשַׁח לְמַהוּי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וִיתִ
אֵלֶינוּ בְּךָ שְׁנַט מִמִּישַׁר מְחֻלָּה תִּמְשַׁח יֵ
לְמַהוּי נְשִׂיא תְּחֻתִּיק וְהִיָּה הַנְּמַלְט מִחֻרְבֵי
הַזָּאֵל יִכְמִית יִהוּא וְהַנְּמַלְט מִחֻרְבֵי יִהוּא יִכְמִית
אֵלֶינוּ וְהִיָּה דִּישְׁתִּיזֵב מִחֻרְבָּא דְּהַזָּאֵל יִהוּא
יִהוּא וְדִישְׁתִּיזֵב מִחֻרְבָּא דִּיהוּא יִהוּא וְהַנְּמַלְט
וְהַנְּמַלְט בִּישְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרִיָּים
אֲשֶׁר לֹא פָּרַעַר לְבַעַל וְכָל הַפָּה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁקָה
לֵוִי וְאֲשֶׁר בִּישְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל דְּבוּרִיא
דְּלֹא פָּרַעַר לְבַעַל וְכָל הַנְּשִׂיא

לִיז

אלהי ישראל שם וימלא ארץ ישראל
 שבת והוא חודש שנים עשר עמל יסלמו
 והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו
 וישלך אדרתו אליו ואזל מתמן ואשכח
 ית אלישע בר שפט והוא רדי תדי עמר
 כדפיו דתולא עמידין קדמיהו והוא במד
 מתדי עמר ועבר אליה לנתיה ודמה שיש
 כיה עלוהו ויעזב את הכתר וירץ אחרי
 אליהו ויאמר אשקה פא לאכי ולאמי ואלפי
 אחריק ויאמר לו לך שוב עמך עשית לך
 ושבה ית תוליא ודקט בתר אליה ואמר אשק
 כען לאבא ולאמא ואהך בתדך ואמר ליה
 איזיל תוב ארי במא עבדית לך וישב מאחוריו
 ויקח את עמך הכתר ויצבחהו ובבלי הכתר
 בשלם הכשר ויתן לעם ויאכלו ויהם וילך
 אחרי אליהו וישדתהו ותב מבתרוהו ונסיב
 ית כדו דתולא והדמיה ובמני תוליא בשיול

מא
עליו

לפיו

להון בעלמא ויהב לבעמא זאפלו ותם זאחל סתא
אלה ושמישיה:

דראשי המטות בירמיה

ס"א

דברי יצחקו בן חלקיהו מן הכהנים אשר
בענתות בארץ בנימין בתגמי נבואת
ירמיה בר חלקיהו לכן רישי מטות כהניא מן
אמרכלא דהו בירושלם גוברא וקביל אתם
נתיה בענתות בארץ שבט בנימין אשר
היה דבר יהוה ליהו בימי יאשיהו בר אחזון כי
כלך יהוה ליש עשרה שנה למלכו ו
דהוה בתגם בכואה מן קדם יל עמיה ביומי
יאשיה בר אחזון כלך שבטא דמית יהודה
בתלת עמרי שנין לכמלכיה ויהי בימי
יהויקים בן יאשיהו כלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לעדקיהו בן יאשיהו
כלך יהודה עד גלות ירושלים במדש המישי
וקוה ביומי יאשיהו בר יאשיהו כלך

כלב וישנבטא דבית יהודה עד דשילמא חזא
 עמרי שנין לעדקיה אחוהי בר יאשיה מלך
 שבטא דבית יהודה עד דאתא נבוכדנצר
 מלכא דבבל וער על ירושלם תלת שנין
 ואגלי עמא דבבלי בחא חמישאהו
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה
 כתגם כבואה מן קדם ייך עמי למימר
 בטרם אערך בבל ידעתי ונטרם תענא מ
 מרחם הקדשתיך נבא לבגים נתתיך עד
 לא בריתך ממעין אתקינתך ועד לא אתיתא
 לעלמא דמינתך נבי משרי כס דלוט ל
 לעממא מניתך ואמר אהה אדני יהוה
 הנה לאהיך עתי דכל כינער אנכי ואמרית
 קביל בעותי ייך אלהים הוא לית אנא ידע ל
 לאתנבאה ארי דבי אנא ומשידיותי עקא
 ובלו אנא מתלבי על עמא הדין ויאמר
 יהוה

וְאָמַרְתָּ בְּיָמֶיךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 כִּי יָדָתְךָ וְיָדָתְךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 וְאָמַרְתָּ כִּי יָדָתְךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 וְאָמַרְתָּ כִּי יָדָתְךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 וְאָמַרְתָּ כִּי יָדָתְךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 וְאָמַרְתָּ כִּי יָדָתְךָ לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

וְיָהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי שְׁנֵית
 לְאָמַר מָה אַתָּה רֹאה וְאָמַרְתִּי כִּי
 רֹאה וְנָעַן מִכֵּנִי עֲבָנָה וְהוּא פִתְגָם בְּנוֹאֵר
 מִן הַדָּם יֵצֵא עִמִּי תִנְיָנוֹת לְמִימְרֵי מַה אֵרַת
 חֲזִי וְאָמַרְתָּ מִכֵּן דְּרַתְחֵרְדִּי אֲנִי חֲזִי ו
 וְטָרוֹס מִשְׁרֵי תִידָה דְּמַדְבְּרִין וְאֲמַן כְּאֲכִי י
 עֲבֹנָא וְיֹאמַר יְהוָה אֵלַי מִלְּפָנֵי תַכְתָּח ה
 הָרְעָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְאָמַר יֵצֵא לִי
 מִלְּפָנֵי תְשִׁירִי בְּשֵׁתָא לְמִיתִי עַל כָּל
 אֲרֵעָא סִי הֲנִי קִרָא לְכָל מִשְׁכָּחֹת מִמֶּנִּי
 כֹּת עֲבֹנָה נָאִם יְהוָה וְנָא וְנָתַנְרֵי אִישׁ

וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וְעָלְמוֹת
 קָבְצוּ וְעַל כָּל עַמֵּי יְהוּדָה אֲרֵי קָבְצָה מִמֶּנִּי
 לְכָל זָרְעֵית מַלְכוּת וּבְנוֹת אֶמְרֵי יוֹל וְיִתְעַ
 וְיִדְמֶהוּ אֶבֶר בְּרָסוֹנִי לְקָבִיל תְּדַעֵי יְדוּשְׁלָם
 וְעַל כָּל שְׂמֵרָה אֶחָד קָחוּר וְעַל כָּל הַדְּרוֹיָה
 דְּבֵית יְהוּדָה וְדַבְּרָתִי מִטְּכָטִי אַתֶּם עַל
 כָּל דְּדָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וְיִקְטֹרֵל לְאֵלֵיהֶם
 אֲחֵרִים וְיִשְׁתַּחֲוּ לַהֲעֲשֶׂה יְדֵיהֶם וְאֶמְלִיל
 כִּי עָבְדוּ דְיָוֵי מִנְהוֹן עַל כָּל בִּישְׁתִּיחֵן דְּשִׁמְשֵׁן
 כִּי לְחַנִּי וְאֶסִּיקוּ בְּסַמִּין לְפִטְעוֹת עַמְמֵיָא
 וְאֶשְׁתַּעֲבִידוּ לְעֹבְדֵי יְדֵיהוֹן וְנִאֲתֵל תְּאֲזִיר
 מִתְּנִיב וְקִבְּלָה וְדַבְּרָת אֵלֵיהֶם אֵת פִּלְאֲשֶׁר
 אֲנִכִּי אֶעֱוֹף אֶל תְּחִית כִּפְּתֵיהֶם כִּן אֲחִיתָל
 לְכַעֲדָם וְנֵאת תְּתִיק וְתִקוּם וְתִתְנִיב לְהוֹן יְהֵה
 דְּאֶנָּא מִכְּקוּד לְךָ לֹא תִתְמַנֵּעַ כִּי לְאֶתְמַנֵּעַ
 הוֹן דְּלִמָּא אֲתִכְרִינְךָ הַדְּבִיחוֹן וְאֵלֵי הַסִּיחֵ
 בְּתִתִּיק הַיּוֹם לְעִיר מִכְּבִּיל וְלְעַמְמֵי בְּרָדָה
 וְלְחֹמְתֵי

חלוקה

על אבותי במשט על כל הארץ לסתתני יתנו
 לשלתי לכהניד ולעם הארץ : ואנח קח יהנות
 ונמא דין תקיף להריא כד יבא וכעמא וכשו
 דנחש לא שדקה כס דלוט לפל יתני ארעא
 למלכיא דבית יהודה לירבבהא לכתנהא ולעמא
 דהארץ : ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כד
 ארץ חני נאם יהוה להעשילך : ויהוון דינין ו
 נמגי חין להנבל להסתרי יתפתגמי כסאנתך
 ולא יכלין לך ארי בקעךך מלימרי אמר
 ייף לשידנותך

דאלו מסעלי בישעיה

ס"א

נחון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
 יאשיהו וירושלים בימי עזיהו יותם
 אחזיהו מלכי יהודה : כבואת ישעיהו
 בר אמוץ אאתנכי על אנש יהודה תכני
 ירושלים בימי עזיהו יותם אחז יחדקיהו
 מלכיא דבית יהודה : שמענו שפלים והאזינו

ארץ

אלהי כרייהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי
 והם פשעו כי געמנו שמחא דזענו כד יתבית
 אוריתי לעמי ואציתי ארעא דאתלגינת מן
 קדם פתגמי אדי יתל מלייל עמי בית ישרן
 קריתי להון בנין חביבתני ויקרבתני ואני
 כדרדו במימרי ידע שור קהו וחמור חכום
 בעליו ישראל לא גרע עמי לא התבונן ידע
 תורא דבניה ומקרא אוריא דמרוהו ישראל
 לא אוליה למלע דחלתי עמי לא אסתכל
 למקב ל'אוריתי הוי גוי חטא עם ככל טון
 זרע מרשם בנים משהיתים עזבו את יהוה
 באעו את חדוש ישראל כנרו חמור ויועל ד
 דאתקראו עם קדיש וחטו כנשא בחיריה
 אמגיאו חובין אתבניו בזרעא דאיכא ואבאישו
 ואתאמר להון בנין חביבין וחביבו אורחיהו
 שבתו ית כל חנא דייס קעו בד חלתי קדיש
 דישראל שיל ענבדיהון כישיא אסתחרו

והוא לא חרף על מה תריו עוד פוקיניו קרה
 כל דאש לחלי וכל לויב דני: למה מקתב לין
 למימר על מה להינח עוד מוסקין למה
 טי למה אמרין מדין כל ריש מדע וכל
 לב דני: מבקדגל ועד ראש אין בו מותם
 כעע וחפורה ובמה טריה לא דרדו ולא חפשו
 ומה רפה בשמן: משאם גמא ועד רישא
 לית בהון דשלים בד חלתי בלהון סרביין ומרדיו
 אתג עלו בחונין כמחא מרקסא לא ישביין
 מדדוניהון ולא מחמדיו לתיובתא ואף לא
 דבון להון לאגנא עליהון: ארצכם שממה
 עריכם שרפות אש אדמתכם לנגד כפסזרים
 אוכלים אותה ושמהה כמהפכת דרים: א
 ארעכון עדיא קרויכון יקידת כור אדעכון
 להכלי כון עממיא מחסנין יתה ובחוניכון
 עדיאת מנכון אתחלפת והות לנוכר אין
 ונותרת בת עיון כסכה בקרם כמלונדה

במחשה בעיר בעודה ואשתחות כעש
 תא דעיון במטלתא ככרמא בתר דקטבחה
 כערסל מנתותא במקטיא בתר דאבעיהוי
 כקרתא דעירין עלה לולי יהוה יצבחות
 הותיר לנו שריד כמעט כקדם היינו לעמ'
 דה דמיינו לא לא בון מותר טוביה דייס
 יצבחות אשאר לנא שיזבא בהחמיה שמת
 עמנא חובין דכאנש סדום כון אכדניה וכוני
 עמורא אשתי עינא
 שיחבו

דבר יהוה קעני סדם האדיבו תורת אלהינו
 עם עמורה קנילו בתגמא דייס שלטוני
 דעובדיהון בישין כשלטוני סדום איעיתו
 לאוריתא דאלהנא סמא דעובדיהון
 דמן לעם עמורה למה לוי רבזביבס
 יאמר יהוה שבעתי עלות אלים וחלב מריאי
 ולם סדים וכבשים ועתודים לא חננתני לא

דעוה קדמי כסנאות נכסת קוד שיכנאמר
 שבעית ייכ מסת עלות דכרין ותלב פטימין ודסמלח
 ואמרין וגדין דכלין לא דעוה קדמי כהון
 כיתכאו לדאות פני מי בקש זאת מידכם
 דמס חסדי דאתון אתון לאתחזאה קדמי מן
 תבע דא מידכון למיתני לא תלושון עזרתני
 לא תנסו פני הכיאה מנחת שווא תונעבה
 היא לוי חדש ושבת קלא מהרה לא אוכרי
 און ועערה לא תסכנו לאיתאה מנחה אניסא
 קדבן מרחק הוא קדמי ירחין ושכין כנישא
 אתון מתכנשין לא שצדקין חוכיכון להנשא
 עלותכון בעדן כנישתכון חדשיכם ומאו
 דיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
 נשא ירחיכון ומועדיו כון רחיק מיומרו ה
 הוה קדמי לרחיק אפניא למשבה ונמרשם
 כפיכם מעלים עיני מכם גם כי תדבו תפלה
 איבני שמע ידיכם דאיהם מלאו וכו כהניא
 פדשין

כִּישֵׁי עֲרֵי הַזֶּה לְעַלְמָה עֲלֵי כּוֹן מִסְלִיחָתָא
אֲנִי שְׂכִינְתִי מִנְפִּיךָ וְאַתָּה כִּדְאִתָּךְ מִסְבֵּן לִּי
לְעַלְמָה לְמַד רַעֲיוֹן הַדְּמִי לְקַבְּלָה עֲלוֹתְכֶן מִ
מִדִּי דִי כּוֹן דַּם זְכוּי מִלְּפִיךָ רַחֲמוֹתְהוֹן הַמִּסִּירוּ
לִּי מִעֲלֵיכֶם מִנְגִיד עֵינֵי הַדְּלִי הַרְעֵי תוֹבוֹ
לְאוֹרֵיתָה אֲדִכּוּ מִמּוֹצֵי כּוֹן אֲעִדּוּ נִשְׁוֹת ע
עֲבָדֵי כּוֹן מִהַרְבֵּי מִימֵי אֶתְמַנְעוּ מִלְּמַנְהָ
שָׂא לְמִדְרֵי הַיָּטִיב דְּדִשּׁוּ מִשְׁכָּח אֲשִׁירוּ ה
תְּפִיץ שְׂכִיב יָתוֹם רִיבּוֹ אֶלְמַנְהָ אִי לְכֹן ע
לְאִיטְבָּה תִּבְעוּ דִּיבָּה זְכוּ דְאֲנִיִּם דִּינּוּ דִין י
יִתְמָא עֲבִידוּ קְבִילַת אֲדִמְלִתָּה
לְכּוֹ נָא וְנִסְכְּהָ יִאֲמַר יְהוָה אִם יְהִי ה
הִטְאִיבֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְמָה יִלְכִינּוּ אֲמִיאֲדִימוּ
כְּתוֹלְעֵי כְּעִמְרֵי יְהוָה בְּפִיךָ כִּד תִּתְנוּבוֹן לְאוֹרֵיתָ
תִּבְעוֹן מִן הַדְּמִי וְאֲעִבִיד בְּעוֹתְבֶן אֲמַר יְיָ
אִם יְהוֹן חוֹבֵי כּוֹן כְּתַעֲמִין כִּי עֲבָדְכֶן כְּתַלְמֵה

דא אלה

יחידו אתם יממרו כזהודיתא כעמר נדי ירון
אתמאנו ושמתם טוב הארץ תאכלו את תינו
אתקבלו למערי טובא דארמא תיכלון ואם
תמאנו וכליתם חרב תאכלו כי מי יהוה דבר
ואם תקבלון ולא תקבלון למימרי בחרב סגאה
תתקבלון ארי במימרא דייל גליר כין אסתאנו
דאלה הדברים בישעה

סיא

איכר היתה לזונה קדיה נאמרה מלאתי משנת
אדי לידכה ועתה מדעחים איכדין
תבו טובדהא לטוב עביתא דרתא מהימנתא
דהות מליא עבדי דינא השטא הוה מתעביד
בה ובען מינון קטעל נפשו כסמל היה לסוגים
סבאר מהול בטוב ספיר תה לטובא חסרין
מטוב בטוב שיהי מדלים ותו גנבים
פלד אהרן וכלי למועם יתום ל

ישע

וְשִׁמְרֵם וְדַבְרֵם לְפָנַי לְמַעַן יִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם
 מִלְּדַיִץ וְשִׁנְתֵּי טֵן לְבַבְכֶּן כִּלְהוֹן רַחֲמֵיךָ לְמַעַן
 שְׂחַדָּא אֲמַדִּין גְּבַר לְחַבְלוֹה עֲפִיד לִי בְּדֵינֵי
 דְּאֲשֻׁלִים לָךְ בְּדֵינֵי דִין יִתְקַמָּה לְמַדְיֵינֵן וְקִטְעַת
 אֲדַמְלֵתָא לָא עֵלַת לְהַדְמִיהוֹן
 לְכֹן נָאִם הָאֲדִין יְהוּדֵינָא וְתַמְנָא
 יִשְׁדָּאֵל הוּי אֲנָהִם כְּעֵלִי וְאֲנִי מְחַדְמָאִיבִי כִּי
 אֲמַר רַבּוֹן עֲלֵמָא יֵי עֲבָאוֹת תְּקִימָא דִּישְׁדָּא
 הֲדַתָּא יְדֵי שְׁלֵמָא עֲתִיד לְמַחְמוֹתֵינָם
 לְשִׁוְעִיָּא כִּד אֲתַגְלִי לְמַעַבְדַּד מְדַעְמַת דִּין
 מְלֵתָא עֲמָא וְאֲתִיב בְּקָמָא לְעֵיִל דְּכַפָּא
 וְאֲשִׁיבֵיהֶי דִּי עֲלִיד וְאֲשִׁיבֵיהֶם כְּכֹד־סִיבִיד וְאֲסִירָה
 כִּלְ בְּדֵי לִיבִיד וְאֲתִיב מִתַּת גְּבוּרַתִי עֲלִיד וְאֲבִירִיד
 לְמַחְמוֹתֵינָם כְּכֹד־תָּא כִּלְ שִׁוְעֵינִי וְאֲעִידֵי כִּלְ
 לִיבִיד וְאֲשִׁיבֵיהֶם שִׁוְעֵינִי לְמַחְמוֹתֵינִי וְעֵינִי
 כְּכֹד־תָּא כִּלְ כֹּן עֲלִיד וְאֲעִידֵי לְמַחְמוֹתֵינִי
 נִמְכַרְתָּ וְאֲמַנִי בִּי יִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם כִּד

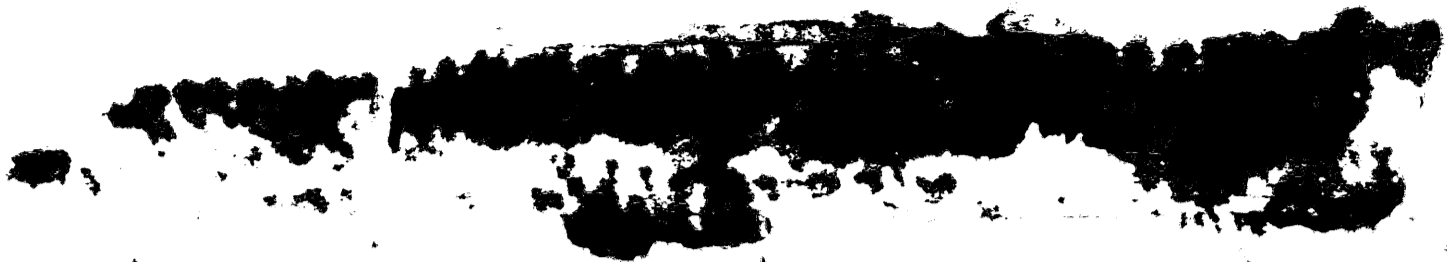
בְּקָמָא

דארהוידעדיג

צוקרע תא יחלבו מלכך כד מן יאולה גמ בתר

פון יתקרי לוי קדמא דין שטא קדמא נאדיסל
 סא עיון במשפט גמלה ושכיה בעדקהו ציון
 צדית עביר בה דינא תתפליק ודעבדו אורימא
 דין ישתיון כי יכשו מאלים אשר ממדמם
 ותקרו מהגלות אשר במדמם ארי תכדון
 מא לני טעומא דחמירתון ותתכנעון חגניאך
 פסותא דאתון כגמיעהוין כי תרע כאלה
 נפלת עניך וכגמא אשר בים אין לה זריה
 תהו צבובא דכמתל טרפוהי וכגמית שקיא
 דשיון בית ליה ודהיה החסן לבעדת ובעל
 לבינוץ ובעלן שמהם יחדיו ותין במכמה ויהי
 תקפולון דרשיעיא לבעדות כתגא ותו דעדין
 פניאן נגא כמא דמקלצין דין לפעל
 ודלרן תלוייהון כמלא כין ימופון רשיעיהו
 ועובדיהן פשיא ולאידי טעיהון חגמי
 עיון פלשעיהו

למען

כה אסר יתה עמדותם לדרכלים ודאו נשמת
 לנתיבות עולם אשה דרך הטוב ופניו כה
 ובלעגה כבדו לנפשכם ויאמר לא נלתיחן
 אמה ייב קומו על אורחן וחזו ושאילו לשיבולין
 דמן עליה את אידא אורחא דתקוה והליכונה
 ואשכחו ניה לנפשכון ומברו לא ביזיל והקיה
 תי עלי כע עניו הקשיבו להקול שזכר זיאברו
 לא בקשיבו ואוקמית עניוין כלפי קבילו לחי
 פניא ואברו ליה קניי

אמר אמנם נאסיהו אין עניוין באין
 חזקת בהנה והעלה נכל אחת להם יעבוד
 עניוין אשי ציניו אמר יל ויסופו במסק
 עניוין כמכז ובנבלא מתאינא וסוד כמאילן
 עניוין קבית למן אורחתי מקיני עניוין ענה
 על כה אנתנו ושיבם האמרו ונבוא אל עני

מגרי כבון עמדתו קטולין כמיון חרמבין-
דלות צדק-לחשא ויהטלמן יתכון אמרי יוא!
מבלועתני עלי יבאן עלי לבי
דני: על דהו מלעשיך להכיל נביא דמתנבן
להון דיונא ותעממא איתי להון כמן קדם חוניהון
טליהון אמר נביא לבי דני: הנה הול שוערת
בת עמי מארץ מרחקים הוהוה אין בעיון אם-
מלכה אין בה מדוע הפעיסוני בפסולתם
בהכלי צכרי האקל צומת כנשתא דעמי לא
מארע דחיקא נביא אובח יתהון השפינתא
דייט לית בעיון אם מלכה לית בה מדיון ט
מרגדיון הדמי בעלמכיהון בעלמן טעותא!
עבר קציר כלה קיץ ואנחני לא מנחני!
אמרת כנשתא דישראל עדא זמנא
שלים היצא ואנחנא לא מתכריין: על
שבד בת עמי השכרת קדדתי שמך
חמזיקתני אמרת מושלם על מכל כנשתא

דעמי אדבעדעת אתמביאמי אבדום
 אובמין כקדרא אשתממו אחדתי געלי
 אין כגלעד אמדנא אין שם פי מדונע לא
 עלתה ארובת בת עמי אמר ערמייה נביא
 דלמא לא אית לי עובדין טבין למבני על
 בית ישראל הלא כחמיד הויתי למלכניה
 דאליה נביא דמגלעד דנתגמיה אמנו אממא
 ארו עלדלא תכו בכין לא סליקת אסו למות
 כנשתא דעמי
 מי יתן דאשו
 מים ועיני מקור דמתעה ואכפה יומם וילנה
 את חללי בת עמי מן יתן רישי כנחל דמיין
 ועיני כמבוע דמעין ואכפי יומם וילני על
 קטילי כנשתא דעמי מי יתני במדבר
 מלון ארמים ואעדפה את עמי ואלקה
 מאתם פי כלם מנאנים עערת בגדים מן
 ותגממיה מדנלא בית מבתות שדי אורחן
 ואשבוך ית כנשתא דעמי ואהך מלכותהון

אֲדַבֵּר בְּפִהוֹן זְנֹאִין סִימַת שְׁהַלִּין יוֹדֵדִין
אֶת לְשׁוֹנֵי שְׁתֵּם שְׁהַר וְלֹא לְאִמּוֹנָה אֲבִדוּ
בְּאֶרֶץ פִּי מִדְעָה אֶל רַע הַדְּעָאוּ וְאֵתִי לֹא
יִדְעוּ נֶאֱמַר יְהוָה וְאֶלְפֵי יָת לִי שְׁנֵהוֹן בְּתַגְמִי
שְׁהַר דְּמִן אֲבוֹן כְּקִשְׁת כִּכִּיטָא וְלֹא לְהוֹמִי
נִתְא תְּקִינִי בְּאֶרֶץ אֶרֶץ מִדְּשֵׁי לֹא לְפִשְׁתִּי
נִכְרוּ וְנִמְדַע דְּחִלְתִּי לֹא אֵילְכוּ אֲמִר יִיטִי אֵ
אִישׁ מִרְעֵהוּ הַשְׁמֵרוּ וְעַל כָּל אֵח אֶל תִּבְטְחוּ
כִּי כָל אֵח טָהֵב וְטָהֵב וְכָל רִיע רָכִיל וְהַלְכִי
גַבְר מִחֲבֵרִיה אִתְמַדְרוּ וְעַל כָּל אֵחָא לֹא
תִתְרַחֲשֵׁן אֲדִי כָל אֵחָא מִסְמִן בְּמִן וְכָר
דְּחִים בְּנִגְזֵלוּ מִהַלִּיר וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִהְיֶה לֹו
וְאִמַת לֹא יִדְבְרוּ לְמַדְוּ לְשׁוֹנֵם דְּכִר שְׁהַר
הַעוֹה לְכֹוּ וְגַבְר בְּחֲבֵרִיה שְׁמֵתִי וְהוֹשְׁעָא
לֹא מִמְלָלִין אֵלִינוּ לִישְׁנֵהוֹן בְּתַגְמִי שְׁהַר
אֲטַבְּשׁוּ טַעוּ יִשְׁבְּתְךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִר
מִה מִאֲנוּ דַעַת אֹתֵי נֶאֱמַר יְהוָה יִתְכִין

~~למעשה~~

יתנין בביני בני שתהוין ומשתשן על עויתתהוין
 בנכלין מסרנין למדע דחלה אמר ייאל
 לכון פה אמר יהוה יצא את הנני
 עורכם ונחנתים פיאיר אעשה מפני פרת
 עמי ייאל כדון אמר ייאל עבאות האנא מית
 עליוהוין שיק ועריה פהוין ובחר להוין ארי שיש
 אעביד מן קדם חובי כנשוח דעמי ייאל שחוט
 לשונם מדמה דבר כמו שלום את דעהו יוצר
 ובקדוין שים ארבוו כגיר דמחר פישנהוין
 נכלין מושיב נכונדהוין שלמא גבר עם ח
 חכמה ממלכין ונמ עוהי מישוי כמנחה
 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה נאם פגוי
 אשך כזה לא תתנהם פפשו העל אליו
 לא אסעג לאיתאה עליהוין בישא אמר
 ייאל אם מן עמא דכדון עובד יהוין לא אתפלע
 מנהוין כדעמי ו על להכיש משא גלי ונהי
 ועל נאות מדנד קיהבי פעתו מכלי איש
 עובר

טובה וְלֹא שָׁמַעְתָּ קוֹל מִקְרֹב וְלֹא שָׁמַעְתָּ
 וְעַד בְּהַמָּחָה נִדְדוּ הַלְכָהוּ עַל טוֹרֵי אֲנִי
 בְּקָרְיִים קָלִי בָּפִי וּבְמַעֲוָה וְעַל דִּירוֹת מִדְּבָרָא
 אֲלֵיָא אֲרִי יַעֲדִיאוּ מִכָּלִי אֲנִשׁ דְּעָדִי וְלֹא
 אֲשַׁמְמַע קָל בְּעֵינָא בְּאַרְעֵהוֹן בְּעֵינֵי
 דְּשַׁמְיָא וְעַד בְּעֵינֵי אֲטַלְטַלְתִּי וְנִתְתִּי
 אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְגַלְיָם מִעֵזֶן תַּעֲמִם וְאֶת עָרֵי
 יְהוּדָא אֶתְּן שְׁמַמָּה מִכָּלִי יוֹשְׁבֵי וְאֶתִּין
 יָת יְרוּשָׁלַם לְיַגְרִין מִדְּוֹר יְרוּדִין וְיִת קְרוּיָא
 דְּבֵית יְהוּדָה אֶתִּין לְעָדוּ מִכָּלִי יְתִיבֵי מִי
 הַאֲשֵׁי־חֶכֶם וַיִּבֶן אֶת־צֶלֶת וְאֲשֵׁר וַיִּבֶן מִי
 יְהוּדָא אֲלֵי וַיִּבְיָדָה עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ לְ
 נַעֲוָה כַּמְדָּם מִכָּלִי עוֹבְדֵי שֵׁנִי בְּדִי וְחַטָּים
 וַיִּסְבֵּר יָת דָּא וְדָא אֶת מִלְכָּל מִן קִרְיָא יִצְעֵי עַמִּיָּה
 וַיַּחֲוִיבֵיהָ עַל פְּגָא חַרְוֹבַת אֲרַעָא יַעֲדִי אֶת
 כַּפְּסָרָא מִכָּלִי עָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל
 עֲזָבִים אֶת תּוֹרֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבָנֵיהֶם וְלֹא

שחזנו בקולי ולא הלכנו בה: ואמר יתעל
 דשברו ית אורית דיהבית קדמיהון ית
 קבילו למימרי ולא הלכנו בה: וילכו אחרי
 שדידות לבס ואחרי העטלים אשר למדנים
 אבותם: ואזלו בתר ההוד לפהון ובתל בעל
 יאד אליפוניון אבהתגון: לפן פנה
 אלה יהוה עבאות אלהי ישראל הנני
 מאכילם את העם הזה לענה והשקותים מי
 ראש: כפין כדנן אמר ית עבאות להאדיש
 על האמת כותי עקא על עמא קדין קבר
 כגדין ואשקיפון כק דלוט ביש פרישדיחיון
 והפילותים בגוים אשר לא ידעו הקמה אבו
 וישלחו חריותם את החרב עד ללונתיאותם
 ואכדרינין ביני עממיה דלא ידעו אנן
 ואבהתהון ואגדי בתדירון ית דקטלין בחובא
 עד דאשוצי יתהון: כה אמר
 יהוה עבאות התכוננו והלא אבהתהון
 נתבואנה ואל החכמות שרחו — ותבואנה:

ותפלאנהו כדכין אמר ייז עבאות אסתכלו
 ויהי לאליהם וייתין וכל כי מתא שלמו
 וזיתון ותמהלנה ותשנה עלינו נהי ותדנה
 עינינו דמעה וטעמינו יזכנו מים ויומין
 ויטלן עלנא אליא ישגדן טיננא דמעין
 ובלבדי עיננא יגדן גמא סי קול נהי עשמע
 מיציון איך שדרגו בשנו מאד כי עזבנו
 ארץ סידשליכו משכנותינו: ארי קר
 ליה אשתמע מציון איכדין אתבזיזנא
 בהיתנא למדא ארי חרובת ארענא ארי

עדין
 צדיקה

עדין בירנתנא

כי שבענה נשים דבד יהודותיה חזנכס
 דבראין ולמדנה בנותיבם נהי ואשה רטוה
 קינה ל ארי שמעא נשיא בתגמא דייז
 ותעית אדנכון למלי נביוהי ואליפא
 לבנתכון אליא ואתתא לחברתה טפניא
 סי ענה מות בחלוננו בא ארמנותינו
 להכרית

לְהַכְרִיזַת עוֹלָל כְּחַוְצוֹת בְּחַוְצוֹת
 אֶרֶץ סֻרְיָה כְּמוֹתָא בְּחַוְצוֹת עַל בְּנֵי שְׂמַרְיָה
 לְשִׁיבָאָה יְבָהּ כְּשִׁדְדָא עוֹלָמִיךְ מִדְּחַבְּוֹן
 דְּבַד כִּה נְאֻם בְּחַוְצוֹתָא נְבִלַת הָאֲדָם כְּדָמִן
 עַל כְּנֵי הַשָּׂדֶה וּבְעַמְיֹד מִמַּחְלֵי הַקְּנֵאָה
 וְאִין מִמַּחְסָף אֶתְנַבִּי כְּדָמִן אֶמְרֵי יֵשׁ וְתַנְדָּמִי
 כְּבִילְתָא דְאֲנִישָׁא כְּדִיכַל כְּבִנְדִיר עַל אֶבְנֵי הַ
 חֶקֶלָא וּבְעַמְיֹדָא כְּבִתְרָא חֲצוּדָא יְלִית דִּמְכָא
 דְּמַכְנִישׁ כִּי אֶמְרֵי יְהוָה אֵל יִתְהַלֵּל חַסֵּם
 בְּחַכְמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֵל
 יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרָו כְּדָמִן אֶמְרֵי יֵשׁ לֵאמֹר
 יִשְׁתַּבַּח שְׁלֵמָה בְּרִדְדוֹר חֲבִיבָא כְּבִבְחִתִּיהּ
 וְלֵא יִשְׁתַּבַּח שְׁמַדְשׁוֹן בְּרִמְנוֹת גִּבּוֹרָא
 בְּגִבּוֹרָתוֹ לֵא יִשְׁתַּבַּח אֲחַבְּבֵי בְּרִמְנוֹתֵי
 עֲתִידָא כְּעֲתִידֵיהּ כִּי אֵם בְּחַוְצוֹתָא יִתְהַלֵּל הַ
 אֶמְרֵי הַלֵּל הַשֶּׁכֶל וְיִדְעֵנִי אֶתִּי פִי אֲנִי יְהוָה
 עֲשִׂה חֶמֶד כְּשִׁנְטָא וְעֲדִיקָה בְּאֲרֵץ פִּי בְּ
 כֶּהֱלֵךְ

כחלה

בְּיָמֵינוּ נִחַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהָיָה בְּדַאי שֶׁתִּבְחַ
 דְּמִשְׁתַּבַּח דְּחַכְמֵי מַלְאָכָא לְמַדְעַד חֲלָתֵי
 אֲדָרֵי אֲנָא יִיכַל עַבְדֵי דִּינָא חֲסֵדָא וְדִין דִּקְשָׁתָא
 וְזָכוּ בְּאֲדַעְתָּא אֲדָרֵי בְּחַלְיָן לְעֹשֵׂי קְדָמֵי א
 אֲמַד יִיכַל

דוּאֲתַחֲנַן בִּישְׁעֵיהּ סוֹמָא

עֲרַגוּ לְהַפְטִיר בְּנַחֲמֵת מֵאַחַר טַבְאָב עַד לֵה וְהָן שִׁבְעֵי וְאוּרְחֵי לֵהן צוֹעֵי אֲרֵקוּ

נְדַחְמֵנוּ לְחַמֵּין עַמֵּי יִאֲמַר אֱלֹהֵי כְּסָא וְנִבְיִיא
 אֲתַנְבוּ תַנְחוּמֵינָן עַל עַמֵּי אֲמַר
 אֱלֹהֵי כְּסָא וְדַבְרֵי עַל לֵב יִירוּשָׁלַיִם וְהִדְאוּ א
 אֲנִינָא בִּי מִלְּפָנֵי עֲבָאָהּ פִּינְדֵּעָה עֹבְרָה
 כִּי לִקְחָהּ מִיּוֹד יְהוָה כְּפָלִיט בְּכָל חֲטָאֲתֵיהּ
 מִלּוֹ עַל לֵבָה דִּירוּשָׁלַיִם וְאֲתַנְבוּ עַל דֵּה
 אֲדָרֵי עֲתִידָה דִּתְתַמְלִי מַעֲסֵם גְּלוּתָהּ אֲדָרֵי
 אֲשֵׁי תִבְיָהּ לֵה חוֹבָהּ אֲדָרֵי קְבִילַת כָּס
 תַנְחוּמֵינָן מִן קֳדָם יִיכַל כְּאֵלֹן לִקְתַּ עַל
 תְּרִין בְּכָל חֲטָאֲהָ

קול קורא

במחנה

~~מחמת~~

במדבר בן דוד יהוה ישו כעל כח כח
 לא ליהוה קל דמפלי ממדברא פני אנחא
 קדם עמא דייס כנישו במישרא פנשיני
 קדם כנשתא דאלהנא כל גיא ינשא ושל
 קד וגמיה ישכלו וקיה העקל למישור
 והדכקים לכהנה כל חליא ידאחזן וכל טא
 ודמא ימאחזן ויהי ככלא למישרא ובירת
 גדודין למקטא ונגלה כבוד יהוה וראו
 כל בשר יחדיו כי פי יהוה דבד ויתגלי
 יהרא דייס ווחזון כל בני כמלא סמרא ארי
 במי כמרא דייס גזיר בן

קול אמר קלא ואמר כה איהרא פל חליש
 חציר וכל חסדו כעין השדה קל דאמר
 אתנני ומדתי בואמר כה אתנני כל דשי
 עיא כעקבא וכל תקפהון כמוצא דחלקא
 יבש חציר נכל עיץ פי דמא יהוה נשגה
 על אפן חציר העם יביש עקבא נתק

נציה

נצית עמי דומאמן קדם ייך נשבת ביה
 נכין בעמבא משיצין גשיטיא בעמבא
 ישיש מעיר נכל ישיץ ודבר אלהינו יקום
 לעולם : מית רשיטיא אנדו עשתונתי
 ונתקמא דאלהנא קיים לעלמין :
 על הרגבנה עלי לך מנשרת ציון הקימי
 במח הולך מנשדת ירושלים הלימו אל
 תיראי אמרי לעלי יהודה חנה אלהיכם
 על טור דם סקו לבון נכסיה דמבקרין לענן
 לירושלם אלימו לא תדחלון אומרו לתר
 יום דבית יהודה אתגפיתא מדלנותא ד
 דאלהיכון : הנה אדני יהוה במזק יבוס
 וזרעו משלה לון הנה שפרו אתו ובע
 לתל לבניו : הא ייך אהים בתקוף מתגלי
 ותקוף דדעגבנותיה שפטיא הקמוהיבא
 אמר עבדי מיתריו עמיה דכל עובדי
 הון עלן הדמוהי : פרעה עידו ירעה

אדמו בוחא
 קלכין
 דמבשרין

דואר

בזרעו יקפץ טלאים ובחיקו ישא עלות י
ינהל כרעיא דעדריה קטן כדרישה למעשה
אחדיו ובחניה מסונדר רביבין מוניהתא שיה
מדידי בשעלו סם

ושמים בזרת תפן וכל בשליש עמר הארץ
ושאל כלכל חיים וגבעות במחזנים: מן א
אמר אליו קיים אמר ועבדי דכל מי עלמא
חשיבין הדמוהי כטנא בשעולא ומשחת
שמיהא בלו בזרתא מתקנין ועמקא דארעא
בלו במבילא אתכל וטודיא בלו מתקנת
תקילין ורמתא הא כר במעניא! מיבסך
אתדמח יתה ואיש עצתדיודי ענו: מן
תקין ית רוח קודשא בפנס פל נביא אלא
יכ ועדיקיא עבדי מימדריה כתגמי רעוניה
הוד עינון: את מי פועץ בנייהו וילמדו
בארמ משפט זילמדו דעת ודרך תכונות

יודיענו

חדיבטנו. לכוון דבטנו מן הקדוהי אמר
 חסדו ואלו פיבון אורח דדין ויהנ לבניהון
 אלהיתא ואורח דסוכלתנו לבני בניהון ה
 הודיעינו. הן גנים כמל מדלי וכשחק מ
 מאדנים נחשנו הן אים כדק יטול. הא
 עממיה כטכא מדול ובטיוול מאתניה
 חשיבין קדמוהי הא בגותא כדאקא דקדח
 ולבנו אין די בער וחיתו אין די עולה
 ואילת לבנו לא יסקון לאדלקא זחיות
 דבדא אית הוא כמסת לעלא
 כל הגים כאין נגדו כמאנא ותרו נחשו
 לו כל נחמיה כלמא עובדיהון במדא
 ושיערה איבון חשיבין קדמוהי ואלמי ת
 תדמיין אל ומדא דמא תעלכו לו ולמא
 אתון מדמין למדן קדם אל ומא דמא

דחתון

ד' אהרן

ד' אהרן מלמד ל' הדמיה: הכלל בסך חדש
משה בזהב ידוענו ור' תקות בסך גמולתו
עצמא נגדא עבד ודינאה בידה מלמדיה
ושישלן דכסף דינאה מלמדי ליה: דמקסן
תדענה עין לא ידעב יבחר חדש חכם יבדש
לו להבין ככל לא יבדש: אורן בדי אעמדלא
אחיד ביה דקנא במד נגד אוקמן בעי ליה יצ
לאהקנא עולם דלא יעטלו י
דלא תדעו הלא תשבעו הלא הנד מראש
כסם הלא הבינותם מושיות הארץ: הלא
ידעתון הלא שמענתון הלא אתמורהם מולא
עובד סדרי בראשית לבון הלא תסתכלון
במדחל הדם מין דברא יסדי ארעא שושב
על חת הארץ וישבין בחגבים הנושה כדך
שמים וימתחם פאהל לשבת הארץ ב
בתקוף דומא שבינת יהדיה וכל יתכי ארעא
חשיבין דדמיה כהמדין דמתח כזעיר

שמיה

שמיא ופל שינון כמשבח יהיא לכירת
 שכינתיה: הנתן לזנים לאין שבטי ארץ
 כהן עשה: דמקד ש'לפאנין לחלשא 4
 דייש ארפא כלמא ענידי: אף כל נפשוה
 בלדעו אף כל שרש בארץ גדעם וגם נ
 נשא בהם ויפשו ושערה בקש תשאם: א
 אפילו יפשו אפילו יסגון אפילו יתקון ב
 בארעא בגיהון ואף רוגזיה ישלח קמין ויבה
 תון ומימדיה פטענשא לחשא יבדי יתרון:
 ואל מי תדמיונ ואשורה יאמר

קדוש: וכלמן תדמיון הקמי ותשואן וימר
 קדישא: שאו מדום טיניכס וראו כו ברא
 אלה המושע'ם במספר עבאם לכלם בשם
 יהיא מרוב אגים ואמיץ כח איש לא נ
 נעדי: דהובד לרומא שפיכון נמון למדון
 קדם במדבא אלן דאכיה במדון חילי 8
 שמיא לכולרון בשמחתי חרי מסגי בנדון

ותיב

דברי חיים

ותקיה חיל חד בקדויה לא כותעבדי
דעליים והאבנים כדעשים
חוס וידון לשונם כעמם נשתה אני יהיה
אענם אלהי שדאל לא אבדנם ענומבא
ומשיבוא דמחמדיו לאנקנת האבנים
לכדיא וכא כשכחין דוחתן בסמוכא
כשלהא אנא ית אקביל עלותהון אלהא
דישרא לא ארחהיכוון

דוהיה נקב בישעיה

סי' חמ"ט

ותאמר שם עזבני יהוה ואדוני שכחני
על דאמרת ציון סלוק יל שכיני
כללי וייל דחוקי התעבבה אשה ענקב מ
מלתם בן בטנת גם אלה תשכחנה ואבכי
לא אשכחך האמשל דתגנשי איתתא
כתיבא כנשתא די שדאל ואמלא דהרית

הדמוסי

להיות קדמוהי לכתנשאה דלמחמתנשי
 ליה דלעבדיית טמל דדום אמר לה נבשה
 אה אליו יתנשיין כתנשאה על כל
אמא אמא אל יתנשיין כתנשאה ואמר
 ליה אמאית קדמוהי אתנשאה דלמח
 לא מתנשי לוי ית דאמרית בסמיני בעמיד
 אקדיל כתיב ואמר לה ומימרי לא ירחיק
 הן על פנים חקתיך חמתיך נגדי תמידי
 הוא כד על ידין את עיירא קדמי שורדי
 להכלי תדיירא: מהרבנן מהרבי ומהרי
 ביר כביר יעאוו יוחון יבנון תעבדך ככביר
 ומחודכך כניך יבלון שאי סניב עיעך וראי
 שאלמגדנעו באו לך סי אני נאם יהוה ש
 כולם בעדי תלבישי אתושרם פכלהו זיהב
 ורושלים סחור שער וקחא כל בני עם בלותיך
 מתכנשיין וחתן לבניך קיים אמא אמר ייל
 ארי כולחא ליר כלבוש דימר ועומדיהון בגויך

סחור
7

תנשא

כגורך כה שוט כלתא: כיהרבותיך
 ושוממתך וארץ הרקתך פי עתה תעדי
 פלושכ ורחקו מבלעיק: ארי חרבתיך
 ועדייתך ואדע מכבודותיך ארי כענן
 תדחקין מיתוכ ויתדחקין מסלעמך: עוד
 יאמרו באזניך בני שכנליך נד לי רמיהם
 גשם לי ואשבה: מכעקי ומרוץ קד חר
 בליד בני עם גלותיך עק לי אתמא רוח לי
 וארשב: ואשקרת כלבבך כמי ילד לי את
 אלה ואני שכנלה ועלמודה גולה ומורה
 ואלה כמי גלל רון אבי נשאדתי לבי
 איכה הם: ותימר יצנין מן רבי לי ית
 אלין ואנא תכלא ויחודא גליא ומלמלמלא
 ואלין מן רבי לי האנא אשתארית בלחודי
 אלין איכא הון: כה אפר אדני
 יהנה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים
 ארים נמי והביאו בעל כחצין ובנותך על

כְּתוּבָה נִשְׁאַרְתִּי כְּדָבָר אֲמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הִיא אֲנִי בְּעַמְּמִיָּה בְּכֹדֶתִי וְעַל מַלְכוּתָא
 אֱלֹהִים נְסִי וַיִּגְמֹן בְּנֶר בְּעַצְיָן וּבְנִתְלַ עַל כִּ
 כְּדוֹן יִתְנַטְלֵן; וְהִיוּ מַלְכִים אֲמַרְךָ וְשִׁדוֹתִי
 הֵם מְנִיחִיךָ אֲפִים אֲדִיץ יִשְׁתַּחֲוּ לְךָ וְעַבְדְּךָ
 דְּאֲלִיךָ יִלְחַכּוּ וַיִּדְעַת כִּי אַתְּ יְהוָה אֱשֶׁר לֹא
 יִבְשׂוּ קַיִי; וַיְהוֹן מַלְכִיָּה תְּרִינֶנְךָ וּמַלְכוּתְהוֹן
 יִשְׁמַשׁוּ עַל אֲפִי הוֹן עַל אֲדַעֵא יִשְׁתַּחֲוּ
 לְמַנְטֵי מְנִיךָ וְעַבְדְּךָ דְּבַלְךָ יִלְחַכּוּ וְתִדְעֵן אֲ
 אֲדִי אֲנִי יִלְדֵּא יִבְהַתּוֹן עַדִּיקִיָּה דְּמַבְסְרִין
 לְמַדְבָּר; הִיָּה מַבְסֹר מַלְכוּתְהוֹן וְאִם
 שְׂבִי עַדִּיקִיָּה מַלְכָּא; אֲמַדַּת יְרוּשָׁלַם דִּיתַנְסִיב
 מַעֲשֵׂן לְשִׁיעַא דְּאֲמִירָה עַלִּיהָ עַל חֲלִבְךָ
 תִּיחִי בְּדָאָה דְּעַדִּו מְנִיךָ יְרוּשָׁלַם וְאִם שִׁ
 שְׂבִיָּה דְּשַׁבָּא מְנִיךָ יִשְׁמַעֲמַל דְּאֲמִירָה
 עַלִּיהָ דְּעַדִּיקִיָּה וְאִם יִשְׁתַּחֲוּ הָאֲנִשְׁרִי
 דִּיתַנְסִיב מַבְסֹרָא עַדִּי וְאִם דְּשִׁבוּ זְכַאִין
 יִשְׁתַּחֲוּ

ושתיוצב ו
 גם שפי גבורה וכלה וכלה ענין עמל
 ואת יריצל אנכי ארוב ואת בניך אנכי א
 אושיעני אני כדן אמר יל את אדמה
 דעלא מען עשו גיבדא יתכסיב מענה ושפיש
 דשבא מעניך ישמעאל גינתגא דאמיל ע
 עליה שידו באנשא ישתיוצב ודשבי גיבדו
 אתיב ודעלו תקינין אשיזב וית נכעמול
 אנא אתכרע וית כע אנא אנלוק יזהאכע
 אתכרעיל את כשדס וכעסוס דכס ושכרון
 נידעו כל כשד כי אני יהוה פאושוער וגמול
 אכיד יערב ואתין ית כשד דהו מוט ליר
 מיכל לכל עומא דשמא ובמא דמתרון
 מתמר מרית כין חית כבא מדמהו תתרו
 חדעון כל בני כמא ארי אנא יל פקדן
 ומשיזביך תקימא דועקב
 אמר יתה אי צד ספר כדמות אמכס

אשר

אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי וְעָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
 מִכְּבֹדְךָ וְאַתְּכֶם לֵב הָיָה בְּעֹנֵוֹתַי כִּי כִּי
 וּבְכַשְׁעֵיכֶם שָׁלַח אֶמְכָּרְכֶם כִּדְבַר אֱמֶר יְיָ
 אֵיךְ הָיָה אֲנִי כִּי טָרִידִין דִּיהֵבִית לְכַנְעִישָׁת
 כֹּחַ אֲדִי אֶתְרַחֵם אִם כִּי גִבֹר לְגִי הַחֹנָא הַ
 קִדְמִי דְדַבְרֵיכֶם יִתְכֹּן לִי הֵא בְּחֹנֵיכֹן אִם
 אֲדַבְרֵיכֶם וּבְמַרְדֵּיכֹן אֶתְדַחֵק כְּנִישָׁתְכֹן
 מִצֹּעַ בָּחֵתִי וְאִינְאִישׁ קָרַחֵתִי וְאִין עֲבָרָה
 הִקְעִירָה עֲדָה יְדִי מִכְּבֹדְךָ וְאִם אִין בִּי כֹחַ
 לְהַעֲיִל לְךָ בְּנִעְדָה אַחֲרֵיכֶם יָם אֲשִׁים נִגְלוֹת
 מִדְּבַר תְּבַאֲשׁ דְּגַתְכֶם מֵאִין מַלְּם וְתַחֲמוֹרֵי
 בַעֲמָא מִדִּין שְׂכָמִית נְבִי וְלֹא תִּבְּ אִם
 אֶתְנַבֵּיא וְלֹא הֵבִילוּ הֵא תִּקְבְּדָה אֶתְקִבְדֵת
 גְּבוּרָתִי מִלְּמַטְקֵיכֶם לִית קִדְמִי חֵיל לְשִׁוְזָנָא
 הֵא בְּמַעֲוֵבִיתִי אַחֲרֵיכֶם אֲשִׁי כְּהִדִּין מִ
 כְּדָבָר יִקְרָאן נִבְיָהוֹן מִנִּי מִיָּא וְיִכְתֹּב
 בְּעִוְתָא אֶלְכֵישׁ שְׂמַדִּים קִדְלוֹת וְשִׁין

מלתכתך

אֲשֵׁים כַּסְתֶּם אֶת־אֲפִיקֵי־שָׁמַיִם בַּיּוֹם לַעֲשׂוֹת
וּבְסִקְיָהּ אֲשֵׁים כַּסְתֶּם וְיָרְדוּ יַדְיָי וְיִשְׁפְּטוּ
לְשׁוֹן לְהַדְרִים לְדַעַת לְעֵת אֶת־יָטֵם דְּבַר
וְעֵינַי יִשְׁכַּח בְּבִקְרֵי יָמַי לִי אֲזֶן לְשִׁמְעוּ פְּלִמְוִי
יֵאָשְׁרֵם יְהוָה לִי לִישׁוֹן דְּהַלְכִיּוֹן לְהוֹדֵעַ
לְאֶלְפָה לְעִדְיָהּ דְּמַשְׁלֵחֵן לְתַגְמֵי אֹרְבוֹתַי
חֲכַמָּא כִּפְיוֹן כְּעֵבֶר כְּעֵבֶר מְהַרְדִּים לְשִׁלְמָה
כְּבִיּוּהֵי מְאָה אִם יִתְכַתֵּחַן אֲדַנִּי חֵי־בִיאֵי וְיִקְנֵטוּ
אֶלְכִין אֲדַלְכֵי יְהוָה בְּתַח לִי אֲזֶן וְאֶלְכֵי לֹא
מְדִיתֵי אַחֲוֶה לֹא כְּסוּבֹתַי יֵאָשְׁרֵם נְשִׁלְחֵי
לְאֶתְנַבְּאָה וְאֶנָּה לְאֶסְרֵי־בֵית לְאֶחָדָה לֹא
אֶסְתַּחֲרִית וְגוֹי נְתַתִּי לְמַכִּים וְלִחְיֵי לְמִדְּטֵי
כְּנִי לֹא הֶסְתַּרְתִּי מִכְּלָמֹת וְדוּקָה גְבִי יְהִיבֵית
לְמַחֲוֹן וְלִי־סֵתִי לְמַדְּטֵי אֶפְיָלָה טַמְדֵי רַת
מִחַתְכַּנְעוּ וְדוּקָה וְאֲדַלְכֵי יְהוָה יִשְׁתַּחֲוֶה לִי עַל
כִּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל כִּן שִׁי־מָתִי כְּנִי־אֶחָדָה לְמִשְׁ
וְאֲדַע כִּי לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה וְיֵאָשְׁרֵם קַמְיָה לִי עַל

וידעו אתכם נשמתם על כדאטעפיעתמי תהיין
 פלגתא פלגתא גא אלוהא פלגתא וקדוש כדעדין
 מי ילם אתי נעקדוהו יחד מי בעל משפטי
 נפש אתי קדושה זכותי מן ידיו נמי בקום
 כהוא מן בעיל דיני יתקרב לותי הן אדני
 יהוה יטור לי מי הוא ידשיעני הן פלם כ
 פבגד יכלו מש יאכלם הן יל אלהים
 מעיד לי מן הוא דיחייביני הוא פולחון כ
 כלנישא דכלי דעשא אפיל ליה
 מי בקם ירצ יהוה שמע בקול עבדו
 אשר הלך חשכים ואיך נגה לו ופטה בשם
 יהוה וישען במלהו אמר נביא עתיד
 קדשא בליר הוא למחני אמר לעממי
 מן כבון מדר חלוא דייך דשמע בקל עבדו
 הי נביא דעבר אוריאל בעקא כהבר
 דמראך בקבלת ולית זיהור ליה מתקלין
 בשמא דייך אלקתמיד טל פלקת דאלהיה
 הן כלכם קדחי אש מאדרי זיהות לכו כ
 באור

רצמתיך ששכל למען באבנין טבון ושמותי
 כדכד שמיטתיך נשעריך לאבני אקרה וכל
 גבולך לאבני חפץ ואשוי כלמבטא אלס זתומן
 לאבני גמר וכל תומך לאבני חפץ וכל בניך
 לוימודי יהוה ורב שלום בנקי וכל בני יהוה אלני
 באריתא דיי וסני יהי שלם בנקי בעדני תכונם
 רמי מעשר שלום תיראי למקמה סיהא תרוב
 אפיקו בדכמתא תתקען אתמשי מעושרא ארי לא
 תלחין ומתברא שמי לא ויעול עפיקו הן גורגני
 אשח מאותי מוגר אתך עפיק יפול הוא אתכנישא
 יתכנישון ליד גלות עמיק בסונא מלכי עממיה
 דמתכנישון סאעקא ליד ידושלם באוני יתלמוון
 הנה אנכי בראתי ערש כלמבטא שיהם ומקניא
 כלי למעשהו ואנכי בראתי משחתית לחבר
 האתמך ברית נכחא נכחנש בשויחורין ומניק
 מנח לעוהבישנא ברית מנכחא לחברא וכל
 כלי

~~לפי שהם לא יודעים להבין את המעשה הזה~~
הנהך לחשבת תשיעי זהו המעשה הזה

ועדתם מאת נאום יו

~~בב~~

~~עלך ידו שישלח~~
~~עמך לדין~~

דין וזכותהון פלן הקדמי אמר יי

היו כל ימי לבן למים ואשר איך לון ספק ל
לכונ שצרו ואכלו גבון שצרו בלוא בסק ובלוא
מחיר יין וחלב יי על דעבי למילת יית ויולס
וד לית ליה בסק זיתו שלעו ואכלו איתו ש
שפדעו ואילכו בלמ דמין וכל בממון אסף
דטב מחמד ומחלב למה תשקלו ססק בלמ
לחם ויגשכם בלוא פשענה שפדעו שמוע
אליא אכלו טוב ותתענג בדשן כפשעם למא
תתקלון כסככון בלמ למי כל וליא ותכון בלמ
למסבט קבילו קבלא למימרי ואכילת אית
ותתכף בדדהיך עכש כון פבא ותתכף וכל

אֱלֹהֵי שָׁמַע וְתָחִי כַּשְׁלֵכֶם וְאִכְרַתְהוּ לָלֶכֶת
 בְּרִיחַ בְּזֶה הַמַּדְרֵי דְגֵד הַבְּחִיזִים אֲרִכְיִנו
 אֲנִי נִבְלָן וְהַבּוֹל לְחֵימְרֵי שָׁמַע וְאִתְקִי
 כַּשְׁכִּין וְאִגְדֵר לְכֹזֵן קֵיטָם שֶׁעַם שְׂבִיבֵי דְחֵי
 דְמַהֲמִינִין הֵן עַד לְאַמִּים כִּתְמוֹ נִגִּיד וּמְצִי
 לְאַמִּים הָאֵל דִּבְ לַעֲמִיָּא מִנִּי תִיהָ מִלְּבָרְ שְׁלִיט
 עַל כָּל עַמִּיָּא הֵן גִּי לֹא תִדַע תְּהִלָּתָא וְאִי
 לֹא יִדְעִי אֲלִיךְ יִרְוִעוּ לְמַעַן יִהְיֶה אֲלֵהֶיךָ
 וְלִקְדוֹשׁ יִשְׁרָאֵל כִּי כֹאֲרֵב הָאֵם דְּגֵי
 תִדַע יִכְלַחֲנֵךְ וְעַם שְׁלֵם יִדְעוּךְ יִדְעוּךְ לְאַסְקָא
 לְךָ מִמִּין בְּדִיל יִיכַל אֲהֵךְ וְלִקְדוֹשׁא דִּישְׂרָאֵל אֲרִי

שְׁבִיבֵי

דְּשִׁנְטִים קְשִׁיבֵי

אֲנִי אֲנִי הוּא מִנְחֵמֶם מִיָּמֵי וְתִלְדֵי מִ
 בְּמִחְנֵשׁ יָמֵי וּמִכֹּזֵן אֲדָם חֵיבֵי וְנִתְּנוּ
 אֲנִי אֲנִי הוּא מִנְחֵמֶם מִיָּמֵי אֲתִמּוֹן דְּמִינִין
 מִלְּבָרְ אֲנִי וְנִתְּנוּ אֲנִי דְכַעֲסֵי

חשיב ותשכח וְעַסְה נְטוּה שְׂמִים וַיְסֹד אַרְץ ו
 וְתַמְחָד תַּמְזִיר כָּל הַיּוֹם חֹפְנֵי חֲמוּרֵי
 חֲמִישִׁית סִבְעִית שִׁשִּׁית שְׁמִית וְחֵידָה חֲמוּרֵי
 חֲמִישִׁית וְחַמְשִׁית אַחַד כּוֹלֶחֶם דִּי לְעֵבְדָה
 אַתְנָה שְׂמִיָּא וְשַׁכְלוּב אַרְעָא וְדִחְלוּתָא
 תַּלְדִּירָא כָּל יוֹמָא מִן הַדֵּם חֲמַת מְעִידָא כִּמְאָ
 דְמַתְקֵינָן לְחַבְבָּא וּכְעֵין אֵין הִיא חֲמַת מ
 מְעִידָא מְהַר יַעֲבֵה לְחֲמַתְהוּזָא יְמִית ל
 לְשַׁחַת וְלִמְחַסְרָא לְחַמְוֵי מִוְמֵי כּוֹרְעָנוּ לְחַתְגְלֵי
 אַה וְכָא יְכַוְתוֹן עֲדִיקָהָא לְחַבְבְּל וְכָא יְחַסְרֵין
 מִקְוִנְהוֹן וְאַנְכֵי יְהוּה אֲלֵהֵי דַּמְשִׁהִים וַיְהִי מוֹ
 אֲלוֹי יְהוּה עֲבָחוֹת שְׂמִין וְאַנְכֵי אֵיל שִׁהֵר דְ
 בִיבְדָא וְהַמְוֵן גְּלוּהֵי יִכְלֵחוֹת שְׂמִיָּהוּ וְאַשְׁמֵי
 דְכִבְרֵי כִבְרֵי וְכַעַל יְדֵי כְּפִירָה לְנַטְע שְׁמֵי
 וְלִיִּסְוֵי אַרְצָא וְלִמְחַסְרָא לְעִיוֹן סִבְעִית אַתְנָה וְשִׁשִּׁית
 תִּי כְּתִיבֵי נְבוּאָתִי כִּסְמוֹךְ וְכִטְלָא לְחַמְוֵי
 חֲמִישִׁית עֲלֵה לֵבְיִירָאָה עֲמָא דְאַתְנָה עֲלִיִּיהוּן

וסמון גלובב י שמיא ולשכללה פנעה קראמיר
 לדדיון בעיון גמי צתון התעוררו התעוררי
 עליון יקנו כעשר דאדעא לימור
 קומי ירושלים אשר עתות חוד יי את
 כוס חמתו את קפעתו התגסלה שרת
 מעציתו אתלכא אתלכא קומי ירושלים
 דהבילית מן הדם יא יתכסא דחמתיה ית
 פיו לו כסא דלוטא שתית מעפיתו אין מנהל
 לה כפכפצים ולצה ואין מחזיק בידה מפר
 בנים גדלה לית דמנחים לה מכל בנין ד
 דילידת ולית דמחזיקים בידה מכל בנין ד
 דלביאתו שנים תה דאיתוי מן ינוד לך
 השך והשבר והרעב והחלב מן אנחמרו ת
 תרתין עקן אתאה עלך ירושלים לא יכילת
 למקם כד ארבע יותן עלך כדא חתנך
 וכננה וחרבא לית דינחמנך להין אנח
 בניך על פני שכבו באש כל חוצות בתוא
 מלכיה חמתי יהיה געדת אלהיה

בקר ון חטרמן דמן בריש כל שוק א מדרקי
מקדן מלן ינא מן קדם ין מזופי נה מן קדם
צ'הן לכן שמעי
לכן בא דמנה ושבבת ונא מנין בכן -
שמעי בען דא מטלפלתא דלויא מן
עקבית מן חמר ; כה אמר אדניך יהוה
ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את
כוס התרעלה אתה קבעת כוס חמתי לא ת
תוסיפי לשותה עוד ; כדנן אמר רבונך
יאל ואהיך דעתנד למענד מורטנות דין ע
שמיה הא קבעית מן ידיך ית בסא דלוטא
דת כילי בסא דחמתי לא תימנין למשותהי
עוד ; ושמתייה ביד מוניה אשר אמרו ל
לבעשך שתי זנעבדה ותשימי כארץ גור
ובחוש לעבדים ; ואמסרנה ביד דהו מונן
ביד דהו אמרין לננשיך אמאיכו ונעדי
ואמאיכת כארונא יהלך והוית כשודך

מחזור

לעון עוירי עוירי לבשי עוזר ציון לבשי בגדי
תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יומיה
יבא בך עוד ערל וטמא אתגלא
אתגלא לבשי תקפיץ ציון לבשי

לבושי תשבחתך ירושלים קרתא דקדושה
ארי לא ייסכון די ערון ביר עיר על שן
ומקא ציון: התנעלי מעמר קומי שבי ידוע
כיום התפתח מוסרי צוארך שבי בתעיון
אתנעלי מעמר קומי תיכי על כורסי יקרא
ירושלים אתמסקו חנדי צו די כון שבוי
כנשת אדעיון כי כה אמר יהוה חנם
כמכרתם ולא בכסף תגאלו: ארי כדנן
אמר ייאל מגן אדרבנתו ולא בכסף
תתברקו: פי כה אמר אדני
יהוה מעצרים ירד עמי בראשונה לבור
שם ואשור באכם עשקו: ארי כדנן אמר
יאלהים למעצרים נחת עמי בקדמיתת

לאתותבה

משלון

לאתתבא תמן ואחודאה בלמא אנקיה
ועתה מה לי פה נאם יוק כי לקח עמי חנכ מה
משלון יהולילו נאם לוי ור תכזיר כל

היום שנה מנאץ ובען עתיד נא למפרק
אמר יול ארי אדדכן עמי מבן עממיה
דשליטן בהון משתכחין אמר יול ותדירא
כל יאמא על כלחן שמי מרגזין לכון ידע
עמי שמי לכון ביום ההוא כי אני הוא ה
המדבר הנני בכין יתרכא בעממיה שמי
כפין בעדנא ההוא תדעון אריאגא הוא מ
מלילית ומימדי היום
מה נא
על דהשים רגלי מבשר משמיע שילום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לעיון
מלך אלהיקי מא יאין על טורי ארעא
די שרל רגלי מבשר משמיע שלם מבשר
טב משמיע כרקן אמר לכנשתא דעיון
אתגליאת מלכותא דאלהיקי קול עפיד

נשאו

כשאן קול יחיד ידכנו כי עץ בעץ יראו בשב
זי צלל קל מדנק דמריחץ קלהן במדג
משבחץ ארי בעציהן יחזון

גבורין די עמיד ילכ כד יתכ ית שכי צתיה י
לעיון: בעחור נני חריו חרקות ירושלים
כי נחם יהוה עמו גאל ירושלים: בועו ו
ושבחנו כחדא חרבת ירושלים ארי עתיד
ייל לנחמא עמיה כרה ירושלים חשק
יהוה את דרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו
כל אבסי ארץ את ישועת אלהינו גלתא
ותדרע הודשיה לעיני כל עממא ויחזון
כל דבסיני ארעא ית נקנא דאפהנא
סורו סורו עממא דשם טמא
אל תגעו עמו מתוכה רברו כשא כלי
יהוה: אתמדשו אקמישו מול מתמן ב
כסאב לא תקדכון מולו מנה מתבחרו
בפלי מני בית ישראל די יום לא בחפזון

תעלו

תצאו וּמְנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הַלֵּךְ לַמְנוּכִים
 יִי וּמֵאֲסָפֶכֶם יֵאָהֵב וְיִשְׂרָאֵל אֶרֶץ לֹא
 בְּבַהֲלוֹן תִּפְקֹון מִבְּנֵי עַמִּי וּפְעִירֹתֶי לֹא
 תִּתְּנוּ בְּלֶזְקֵן לְאֶרְעֵלֶיךָ אֶרֶץ קְדוֹשָׁה וְדִמְיוֹן יֵאָהֵב
 וְעֵתִיד לְכַנְשָׁא גְלוּתְכֶם אֲלֵהָא דִּישְׂרָאֵל
 דְּכִי תֵצֵא כִּי שְׂעִיהֶ סִי נָד

דְּנִי עֲקֵבָה לֹא יִלְדֶה כִּי עָהֵב רַעֲהֵב וְעֵהֵב לֹא
 חֲלָה בְּרַעֲבִים בְּנֵי שׁוֹמְרֵי מִדְּבַנֵּי בְּעֵינֵי
 אֲמֵר יְהוָה שִׁבְחֵהוּ יְרוּשָׁלַם דְּהוֹת כְּאֲתָה
 עֵהֵב דְּלֵה לִידֵת בְּנֵי תוֹשְׁבֵי חַמָּה וְדִבְרֵי
 דְּהוֹת כְּאֲתָה דְּלֵה עֵדִי אֶת אֶרֶץ סְגִי אֲרִי
 יְהוֹן בְּנֵי יְרוּשָׁלַם יְעֵדִי חַמָּה מִדְּבַנֵּי דְּחַמָּה יְתִיב
 חַמָּה אֲמֵר יִי אֵל הַדְּמוּבֵי מִדְּהוּם אֶהֱלֵךְ וְיִדְוִעוּ
 מִדְּשִׁבְעֵיךָ יִטֹּן אֶל תְּחִשְׁבֵי הָאֲרִיבֵי מִ
 מִיִּתְּלִיךְ וְיִתְּלִיךְ חֲזָקִי אֲפִתָה אֲתָה
 בֵּית מִשְׁרָד וְהָרוּי אֲמֵר יְתִיב לֹא תִמְנֵ

~~הנהגות שיש בהם גשמה ומה שיש בהם~~

כיוצא בשמל תמצית וזרעך גוים יירשו וערים
בשמות ושיבונו ארץ לדרומה ולצפונה

תתקבץ ויבנה עממך יירדתי ויהי וידעך
ויתבון: אל תירא כי לא תיבושי ואל תי
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלוביך
תשיכחי וחרבת אלמנותיך לא תדברי עמי
לא תדחלין ארץ לא תבהתי ואל תתכנעין ארץ
לא תתפלמן ארץ בהתת עלוי מותיך ותנשך
וחסודי ארמלותיך לא תדכרין עודי פי יב
בשליך עשירי יהיה עבאות שמז וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל הארץ יהא ארץ
מדיד דעצדיק ייב עבאות שמיה ומדיד
קדישא דישראל אלהי כל ארעא ותקדי פי
כאשה עזובה שמיה דוהתקדי יהא
ואשת נעודים ביה תכתאם אפיס אלהיך וא
ארץ כאשה שבימה וביקת ליה גבר ערת

אפינתא

~~היה עמך ויהי עמך ויהי עמך~~
~~ויהי עמך ויהי עמך ויהי עמך~~
~~ויהי עמך ויהי עמך ויהי עמך~~
 אגדלים אגדלים אגדלים אגדלים אגדלים
 מין אגדלים אגדלים אגדלים אגדלים אגדלים
 הסתתתי בני לגעל ממך ובהסד עולם רחמתיך
 אמר גמלך יהוה בשעה דעידה סליקת
 אחי שכינתי דמן מניך ובטבות עלם דלא
 פסקן אדחים פלך אמר כדקיד יא
 פי מני לך זאת שי אשר נשבעתי מעבר
 בני נח עוד על הארץ בין נשבעתי מ
 מקדש עליו אמר בקר כי ימי נח דאית
 קדמי דקיימת במימרי דלא יעדון מי ט
 טופנה דהו ביומי נח עוד על ארעה בין
 קיימית דלא יחול רוגזו עלך ולא אדוק
 בירי פי החיים ימוש והגפעות תמושנה
 ואסרי כדא תק לא ימוש ובדית שלומי
 לא תמוש אמר מרחמך יהוה ארי ט

טורח

שבת יעדון ורמתא יתפרקו וטובי מנין
ירושלם לא יעדי והים שלמי לא יתרחק
אמר דעתיד לכתוב שלמי
דנהיה כי תבא בישעיהו

הומי אנרי פי בא אורר וכבוד יהוה עליך
זרחי הומי אנהרי ירושלם ארי מנין
זמן פליקניך ויקרא דייט עלך יתגלי כפי
הנה החשל יכסה ארץ ועדכל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה יארי
האחשובא יחכי ארעא והבלא למלכותא
וביר ישרי שפינתיה ית ויקריה עלך יתגלי
והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה צריך
ויהכון עממא לניהוריד ומלכיא לתביל
זיהודיך שאי סניב עיניך וראי מנין
בקצובאנו לך בניך מרחוק יבאו וכנתיד
גל עד תאמנהי זקוני ירושלם סחור

שיהיה שומר מצוות אלה ואל יתן
 פתו פתו ואל יתן פתו פתו ואל יתן
 ובטח על גמולו ואל יתן פתו ואל יתן
 ואל יתן פתו ואל יתן פתו ואל יתן
 חיל גוים יבואו לך: בכין תמזן ותנהרין ו
 ותל חלין ויפתו לביך בדחלת מטאז ארי
 אתחלף לך עותר מערבה נכסי עממיא
 יתעלזן לגויך: שםעת גמלים תכסך בכרי
 מדין ועינה כלם משבא יבאו זהב ולבונה
 ישאו ותהללות יהוה יבשרו: שירת ערבא
 תחני סחרבך הוגני מדין וחולך כולהון טלעיון
 יודא תן עמהון בתשבחתא דייא יהון כדשתען
 כל יצאן קדר יהבט לך אילי נביות ישדתונך
 ועל ערעון מדבחי ובית תנארתא אפאר:
 כל ען ערבא יתכנשוון לניך דברי נבט
 ישמחוניך יתסקון לרעוא על מדבחי ובית
 תשבחתי אשבח: מי אלה פעב טעוניה

מעבא
 יימין
 דהב
 עלבונה
 יהון
 טעיון

וכיונים

וְכִי יִשְׁאַל אֶתְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 כִּי־בָא פַרְעֹה עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַד
 אֶת־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲנִי אֶת־יִשְׂרָאֵל
 הוּא הָאֵל כִּי־נִין דְּתִיבְךָ לָהּ שׁוֹנְכֵי הוּא כִי
 לִי־אֵי־יִם יִקּוּן וְאֵנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ בְּדַאֲשׁוֹנָה
 לְהָבִיא בְּעִקְ מַרְחֹק כַּסְפָּם וְזָהָבָם אֲתָם
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרֶץ אֱלֹהֵי לְמִימְרֵי כַּגֹּז יִסְבְּרוּן וּבְחַתֵּי
 סִינַי יִמָּא אִידָא כְּדִשָׁא הִלְעֵבָהּ בְּהַר־שֵׁי
 תָא לְאִיתָהּ בְּנֵל מַרְחִיק כַּסְפָּהוּן וְזָהָבָהּ
 עַמְהוּן לְשֵׁמָא דִּינִי אֵהֶךְ וְלִקְדוּשָׁא דִּישְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וְלִפְנֵי־בְנֵי חַמְתִּיק
 וּמַלְכֵי־הַסּוּשִׁי דְּתִיבְךָ בִּי בְּקַעֲפֵי־הַכִּיתִיק
 וּבְרִצּוֹנֵי חַמְתִּיק וּיִבְנוּן בְּנֵי עַמְמֵי־אֵ
 שׁוֹרֵךְ וּמַלְכֵי־הוּן יִשְׁמְשׁוּנִיק אֱלֹהֵי בְּדַגִּי
 אֱהִיתִיק וּבְרַעֲיוֹתֵי אֲרַחִים עֲלֵךְ וּבְתַחוּ שׁ
 יִשְׁעֵךְ תִּמְיִד יוֹמָם וְלַיְלָה לָא יִסְבְּרוּ לְ

כ"ה
ומלכותהון

להבנים

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרִיתֵנוּ אִתְּךָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּעִמְךָ כִּי־נִשְׁמַח
 אִתְּךָ וְנִשְׁמַח אִתְּךָ כִּי־נִשְׁמַח אִתְּךָ
 מִשְׁשׁוֹשׁ דָּוִד וְדָוִד חֶלֶף דְּהוּת טַבִּיחָה

וּמִטְּלָטְלָה וּלְבַיִת דְּעָדִי וְאֶשְׁרֵיכֶךָ לְבַקֵּר
 עַל־מִן בַּיִת דִּי־דָר וְדָרִי וְיִבְהַת חֲלָבֵי־גִידִים
 וְשִׁד מִלְכּוּם תִּיבְהִי וְיִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִן־שִׁיטָה וּגְמֵלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב וְתַעֲבֹשׁ
 כַּסִּי טַמְמִיא וּבְבִצָת מִלְכֵיהוֹן תַּתְכַּסֶּן
 וְתִדְטִין אֲדִי אֵנָה יֵל כְּרֵהִיר וּמִשְׁדָּבִי
 תִּתִּיבָה דִּיעֲקֹב וְתַחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲבִיא ז'
 זָהָב וְתַחַת הַבַּבְלָא אֲבִיא כֶסֶף וְתַחַת
 הַעֲצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים כְּדָוִד
 וְשִׁמְתִי כְּקִדְחֵל שִׁלּוּם וְנִשְׁשִׁיר יַעֲדִיקָה
 חֲלֶף כְּחֹשֶׁת דְּבָדוֹן מִנִּיךְ יִד וְשִׁלָּם אִיתִי
 דְּהַבָּא וְחֲלֶף כְּרִזְלָה אִיתִי כַּסָּפָא וְחֲלֶף
 אֲבִיא נְחֹשֶׁת וְחֲלֶף אֲבִיא כְּרִזְלָה

וּחֲשׂוּ

דברים

לְעַלְמֵי עוֹלָם וְעַד עוֹלָם וְעַד עוֹלָם
 עַל־כֵּן אֵלֹהֵינוּ יִשְׁמַח בְּעַלְמֵי עוֹלָם
 שֶׁמֶט חַדְתָּא דְּנִיחָא וְכִי שִׁינְיָה זְהִיית
 בְּטָרַת תְּפִלָּתָא בִּיד יְהוָה יִשְׁמַח בְּעַלְמֵי עוֹלָם
 אֱלֹהֵינוּ וְתֵהֵן כָּלִיל דְּחֵדוּא הָדֵם יִלְּ וְכִי
 דִּתְשַׁבַּח הָדֵם אֱלֹהֵינוּ לֹא יִתְמַר עוֹד
 עֲזוּבָה וְלֹא רֵעַךְ לֹא יִתְמַר עוֹד שְׂמֵחָה
 כִּי לֹךְ יִהְיֶה חֲנֻכָּה בֵּה וְלֹא רֵעַךְ בְּעוֹלָה בְּנֵי
 חֲנֻכָּה יִהְיֶה בְּךָ וְאֵל עַךְ תִּבְנֶה לֹא יִתְמַר
 עוֹד שְׂבִיחָה וְלֹא רֵעִיךְ לֹא יִתְמַר עוֹד
 עַד־יָא אֲרִי לִיךְ יִתְקַרֵּי פְתִי לְעוֹתֵי בֵּה
 וְלֹא רֵעִיךְ יִתְבַּא אֲרִי מֵהָ רֵעוּא מִן הָדֵם יִלְ
 בִּיךְ וְאֵל עִיךְ תִּתְבַּא יִבְעַל בְּחֵד בְּתוֹלָה
 יִבְעַלְךָ בְּנֵיךְ וְמִשְׁנֵשׁ חֲתָן עַל כִּלְיָ שִׁישׁ
 עַל־יָד אֱלֹהֵינוּ אֲרִי כִמָּא וְשִׁמְתִּיתָ עוֹלָם
 עִם בְּתוֹלָה כִּי־ן יִתְבַּעַן בְּנֵיךְ בְּנֵי וְכִמָּא
 דְּחֵדִי חֲתָנָא עִם כִּלְתָא יִחְדַּשְׁעַלְךְ אֱלֹהֵינוּ
 עַל חֲמִתִּיךְ יִרוּשָׁלַיִם הַפְּלִדְתִּי

לך

וְיִשְׂרָאֵל בְּלִבְּךָ יִשְׁמָע וְיִשְׁמָע
 בְּקִרְבֵּי רֵי שָׂאת לֵבִי וְאֶתְּנֶה לְבִבְךָ הֵיאָה
 עֲוֹנֵי אֲבוֹתַי וְעֲוֹנֵי הַיָּמִים הַיְשָׁנִים שְׁלֹשָׁה
 מִתְקַנֵּן וְנִשְׁפָּט בְּלִבְּךָ וְכָל לִבִּי
 תְּדַיֵּד אֵל לֹא צָמְחִין מִתְּהַמְרָה דְּכִדָּן טָבוֹתֶיךָ
 הָיָם יוֹצֵא לֹא כִּמְיוֹ וְאֶל הַתְּנוּדִמִי לִּי עַד
 וּכְפֹן וְעַד יָשִׁים אֶת יַדְּשָׁלֶם תְּהִלָּה בְּאַרְצֵךְ
 וְכֹא יִמְנָה דְּכַבְּהוֹן מִן קְדֻמוֹהִי עַד דִּיתְרִין
 וְעַד דִּישׁוּי יִתְיַשְׁלַם תִּשְׁבַּח בְּאַרְעָא
 כְּשִׁבְעָה זְהוּהוּ בִּימֵינוּ וּבְדָרוֹעַ עֲלֵן אִם אֲתֵךְ
 אֶת דְּגַנְךָ עֵוֹד בְּאֶחְזָל לְאִיבֵיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ
 בְּיָצֵךְ תִּירִישְׁךָ אֲשֶׁר יִגְעַת בְּיוֹ קַיִים יִיָּא
 כִּימְיֵיךָ וּבְדָרְעָה תִּקְבִּיָּה אִם אֲתִין יִתְעַבּוּ
 דִּיר עֵוֹד בְּיָכָל לְכַעֲבִי דְּבִצִּיר וְאִם יִשְׁתּוּ
 בְּנֵי עַמִּי אֲשֶׁר יִדְּיִךְ דְּלֵאֲתֵי בִיָּה כִּי מֵאֲמִין
 יִאֲכַלְהוּ וְהִלְכוּ אֶתְּהוּהוּ וּמֵהַכְּעִין יִשְׁתְּרִין
 בְּחַעֲרֵי תְּקִישִׁי אֲדִי דְּכַנְשׁוּהִי לְעֵבוּרֵיךָ

יִכְטָבָה

יכלוגה ויטבחון קוין ודעצרוה לחמיר ישתוניה
בדגית הודשו

עברך עבדך בשש עשרה ימים
סלו המקלה סקלו מששן אלימן נס ענהמים
נביא עיברו ותובו בתרעיא אכנו לב עמא
לאורה תקנא בשירו בששן טבן ונחמן
לעדיקיא דסקיקו הדדור יצרא דהוה כמא
תקלא ארימו אתא על שבמא ינה וקור
השמי על אלה העה הארץ אמרו לבת עיון תר
ישטק בא הנה שפרו אתו ובעלתו לכני
הא יי אשכט לכימי ארעא אימדו לכנשתא
דעיון הא כדקיד מתגלי הא אמר עבדימי מדא
טמיה דכל עובדיהון עלן הדמוהי וקראו להם
שבדקדש גאולי יהוה ולקד יהדא דרושה עיר
לא נעעבה ויקרון להון עמא דקודשא
כדיקיא דאז ולקד יתקדי תבי עתא ה
אתרחקת: מידהיבא מאדיום חמוץ

בגדים מבצרה זה הודו בלבושו צעה ברב כחואני
(1) אי מדבר בצדקה רב להושיע מן אמר אין רעתך

למה יתנהו מרחות על

אדם כחשנות תקיףא של בצרה כמעבד

כחשנות לין שמיה כמא דקיים להון במימ

ויז אמר האנא מתגלי כמא דחלי לית ב

בזכו סגני הקדמי חיל למחנה: מדנוע אדם

לכבושך ובגדיך כדרך בגת: מדין יסמקון

כחשנות קטילין ומי שרין יביקוק כחמר

כמעצרא: כורה דרבת לברי ומעמיס

אין איש אתי ואדדכס באני וארמסס ב

כחמתי ויז נעחס על בגדי וכל מלפניך א

אגאלתו: הא כבעוט דמתבטיט במעצרא

סין יסני הטול במשרית עממיא ולתי הי

להון תקוק הדמי ואקטילינך בדוגתי ואדושי

יחמתי ואתבר תקוק תהיפיהון הדמי

וכל חפיהוון אסלעים: כי יוס נקם בלבי

ושנת גאולי באה יום פורענות קדמי
אענת פורקן עמי כפית ואביט ואין עוזר
ואשתומם ואין סומך ותשע לי זרועי וחמתי
היא קמחתי נבי וגלי קדמי

ולית גבר דבליה עבדון טבין וידיע קדמי
דלית תאנש דיקום ויבעי עליהון ונכרת
בון בדלע תקמי ובמימר דעית סעד תיבון
ואבוט עמים באפי ואשפרם בתמתי
ואוריד לארץ בעהקס ואקטיל עממתי
ברוגזי ואדושי שיבון בחמתי וארמי
לארעא ארעיתא קטילי גיבריהון

חסדי יהוה מדכיר תהלות יהוה
פעל כל אשר גמלנו יהוה ורוב טוב לבית
ישדאל אשר גמלם כרחמיו ורוב חסדיו
אמר נביא טבותא דייא אנא מדכר ת
תשבחתא דייא פעל כל דגמלנא ויאסגי
טוביה לבית ישדאל דגמלניגון כרחמיהו
ובסגיאות טבותיה ויאמר אך עמי ח

~~בית המדרש אשר בירושלם~~

ואמר ברוך עמיאנון בעא דלא ישקרין והוה
ממרה להון לקריק בכל צרתם לא צר
ומלאך פקו הושיעם ב ידה בתו

ואתה ייחודת אלהים ויבטלם וינשאם כל
זמני פונקטי כלל עדן דחבו הקדמוה לאותאה
בליהון עקא לא אעיה להון ומלאך שליח
בדן הקדמוהי כדקנין ברחמתייה זכמחסייה ע
אליהון הוא שידי בנין ונטי ליבון וסוכריבון
אל יומי עלמא :

דוילקן בהושע סיני

שיובה ישדאל עד יהוה אלהיך כי בשנת
בעופיה תוז ישדאל למחלתא דיל
אהד ארי אתהילתא בחופרי קחו עמכם ד
צבדים ושוכו אל יהוה ואמרו אליו פלתיא
עון וקשות ונשכמה קדים שבתמיכו קריבו
אמכון מתמין דאתוראה ותובו לפלתיא

דמס

~~אשר לא ידעתי עמו~~

על עוון נתקבל הא בטבין ויהוין מלי סמות נא
מתקבלו קרמך בתורין לרעוא על מדבחד

אשר לא ידעתי עמו

נאמר טור אלהי נר למה נשנה

כר ירוחם ירום מלכי אתור לא יפרוקנא

על רכבי סוסון לא נתרחיץ ולא נימר טור

אחכא לטובדי ידנא דמן קרמך מתרחם

מכהתנא דהון במיערים הא כותמין אלפא

משוונתם אהבם נדבה פי שכ אפי מלמ

אהבי לבון כפונתהון אשכוק לחופיהון

אדחומנון כר יתונן כנדכא ארי תכ חגדי

מנהון אהיה כטל לישדאל יסדה פשוש

ויר שישין כלכנון יהי מימדי כטל

לישראל וזהרען כשושניא ויתבן על ת

תקוף ארעהון כאילן לבנו דמשלחטובר

תיהו ולכו לונקו תיו זיהי כצית הודו ודיח

לו כלכנון יסגון בנין ובני יהי כדו מנדת

יהוה בהון בהון בחיי עלמיה ורשיעיה ותמסרון

לגמול על דלה הליבו בהון

כיו אל כמקד פישק שגוטובר על פשע

לשאדית כהלתו לשהתז

חסד הוא לית בר מיכר את הוא לשהתז

לעוין ומעבד על חונין לשאר

למשוריד לעלמין רוגזיה ארי

הוא וישנב ירחמנו וכבוש עונות ותשליך

במעולת ים כל חטאתם יתכ פיסרה

לרחמא עלנא וכבוש על חוננא במחמיה

ורמיו לעמדי ומא כל חטאי ישלחל ותקן

אמת ליעקב חסד לאברהם אשר בשבע

לאבותינו מומי קדם ותקן השטוי יתקן

לכנוהי כמא דקיימתא ליה בבית אל פשות

אנבגם לדעייה בתרוהי כמא דקיימתא ליה

בין בתריצ תדכר לנא עקידת יעמה דאתעקד

על מדבתא קדמך קבניד עמנא שבון

דקיימתא

דקיימתא ליתעבא מימי קדם :

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אתי מעמרת
 חרס וחרמה ונתתי מראש ונתתיך
 ובר הקטף ושתלתי אתי על הר גבוה ותלול
 וכדון אמר יסלגים ואתריב אתה במלכותא
 יבא דוד דמתיב בארזא רמא ואחימיניה
 כחני בנורי יניק ארבי ואחימיניה כמימרי
 בטור דם ומלנוטל בהר מרום ישראל
 אשתלכו ונשא ענה ועשיה כלי והיה
 לארס הדיר ושכנו תחת כל עמוד כל
 כנף בעל דליותו תשכנה בטור חוצש
 דישראל אחימיניה ויכניש משדיין ו
 ויעביץ סמכוון ויהי למלך תקיף ויסתמי
 פה עלוהי כל עדיקיא כל ענותניא
 בטל

בטלל חלכותיה שרון

בטלל חלכותיה שרון

וידעו כל עצי

מערה כי אני יי השפלה עץ גבה
 הגלגלתי עץ שפלה הובשתי עץ לח הפרחתי
 עץ יבש אני יהיה דברתי ועשיתי וידעו כל
 כלפי עמדיא ארי אתא יי אחאיכית מלכות
 דהות תקינא באע לטובותקיפית מלכות בית
 ישדל דהות חלשא באע יבש אנא יבזרית
 כמו מדי ואחיים

תבקיפית
 מזלכות
 לזנות חלש
 מלכות
 עמדיא
 דהות
 תקיפא

ויהי דבר יהוה אלי לאמרי ליהוה
 כתנא נבואה מן הדם ייל עמי למימרי כלהלכם
 אתם מלשלים את המשל הזה על אדמת ישראל
 לאמר אבנותי אבניו כמר ושני הפנים תקדינהו
 מא לכון דאתן מתלין ית מתלא הדין עלי
 ארעא דישראל למימר אנהתא חטון ובניא
 כהן חיאני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד
 מלשלים המשל הזה בישלאל דיים אנת אמר
 ייל אהים אם יהי לכון עוד ממקתל מתלא הדין

בישראל

והיה

לא יתן ותרבות לא יקח מעונל ישוב ידו מטפט
אמות יעשה בין איש לאיש בחבוליה
לא יתקב ורבותיה לא נסיב משקרה
אתיב ידיה דאן בק טובט עבד ביוגוברא לאתתיה
בהקותי יהלך ומשקטני שפיר לעשות אמת
עדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יתה: בקיבלי
הליך ודיני נטר למעבד קשופט עדיקא הוא
כיוחא יחוי אמר יא אלים: והולך פן פריץ
שפיר דם ועשה אח מאחד למאכא: ומליך בר
רשיע אשידידן ועבדי לאחודי למחא
מאליו: והוא אתכל אלה לא עשה פירם
אל דהלים אבל ואת אשת דעהו טמא והוא
ית כל אליו לא עבד אהין בטאליא פלה לטעו
תא וית אחת חכריה קאיב: עני ומכיון הונה
גזלות בגזל חבל לא ישיב ומל הגלולים נשא
עוניו תועבה עשה: למכין ומשיך אוני
גזילא גזל משכונא לא אתיב ולכחן ט
טעותא

טענותא דקה עינוהי תועבה עבדו בגשך קמן
ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות
הזה עשה מות יומת דמיון בן יהיה בחיבוליא
יהב ורביתא נסיב היתקים לא יתקיים את כל
תועב

מזות ימות מות קטוליה ביה תהי והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה
ולא יעשה בהן והא אוליד בר ומתא יתכל ח
חובי הבנה דעבד ומזא ולא עבד כותהוון על
ההרים בא אכל ועיניו לא שש אל גלובית
שראל אתאשת רעהו לא טמא על טוריא
לא עלה לטעותא ועינהו לא זמק לכלחן טעות
בית ישעל ית אתת חכדיה לא סמיכו ואיש לא
הונה חכל לא חכל וגזלה לא גזל לחמד ל
לדעב נתן ועירום כסה בגדי ואנש לא אוני
מישכונא לא נסיב וגזילא לא גזל מלחמיו
לכפנא יהב וערפלאה כסי מלכסותיהו מעעני

מא
יתן

מענין השיב ידו נטר ותדבית לא לקח מיטפטי -
עשה בחקני הלך הוא לא ימות בטון אביו
חיה יחיה ממסכעא אתיביריה חיבוק ליה

ודביתא לא נקיש יני עבד בקימי הלך
הוא לא ימות בחובי אביו מיחא יחי אביו
כדי עשר עשר גדלי גדל אה וא ער לא טוב
עשה בתוך עמיו והנה סת בעוננו אביו
ארי עשר עושה גדל גדול לא לחד מאחוריה
גדל תפין עבד כגו עמיה והא כהית בחובה
ואמרתם מדוע לא נשא הכן בעון האב
והצן משכמו ועדיקה עשה את כל מהות
שמר ועשה אותם חיה יחיה ואמרתם
מדיו לא למה בדא בחובי אבא ונדא דין דקשו
ולכו עבד ותכל חומי נטר ועבד יתהון
מזחא יחי הנשחחטאת היא תקור
כן לא ישא בטון האב ואב לא ישא בעון
הכן ועדיקה קציו גלי תהיה ורשעת הישע

עלין תהיה אנש דיוחכמי הוא ימות ברא ליה
ילקי בחובי אכעץ וצבא לא ילקי בחובי ברא
זכות זכות זכות בה יתקיים וחובת חייבת
עלוה תהיו

והרשע פי ישוב כזכר משאחיו אשר
עשה ושמד את כל חקותי ועשה כמשפט
ועדקה מיה יחיה לא ימות וישועה ארי
יתוב כזכר מוננה דענד ויטר יתכל קומי
וענד דיין דק שוט וזכו כיוחא יחי לא ימות
כל משעיו אשר עשה לא יזכרו לו בעדק
ס אשר עשה יחיה כל מוננה דענד לא
יזכרו ליה בזכותיה דענד ויתקיים החפץ
אחפץ מות רשע בנאם אדני יהנה הלש
בשוכו כד לפיו ומוה המלעא לעינא
במותיה דרשיעא אמר יי אהים הלח כד
יתוב כמאורחיה ויתקיים

ובשוכ צדיק מעדקתו ועשה

עַל כֵּן לֹד וְעַבְדֵי אֲשֶׁר עָשָׂה וְרָשָׁע יַעֲשֶׂה וְחַי
כָּל צִדְקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לִי תִזְכְּרֶנָּה בְּחַיֵּי

כָּרִיבֶיךָ יְיָ אֲשֶׁר מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
בְּכֶסֶף וּבְקָמֹת וּבְכָד וּבְתוֹב זָכָא מִזְכּוֹתֵיהּ וְעַבִּיד
יִשְׁתַּדֵּל כִּפְּלָ תוֹעִיבָתָא וְעַבִּיד רְשִׁיטָא וְעַבִּיד
הִיתְרֵיִם כָּל זְכוֹתֵיהּ דְעַבִּיד לָא יִרְכֵן
כְּשִׁהֲרִיה דְשִׁקֵּר וּבְחַוְבֵיהּ דְחַבֵּי בְהוֹן יִמּוֹת
וְאִמְרַתֶּם לָא יִתְכֵן דְדִרְ אִדְעֵי שְׂמִיעוֹנָא בֵּית
יִשְׂרָאֵל הַדְרֵפִי לָא יִתְכֵן הֲלָא דְרַבִּי כֶסֶם לֹא
יִתְכֵן וְאִמְרַתוֹן לָא מְכַדְשֵׁן לֹא אֹרְחַת
טוֹבָא דִּיִּי שְׂמִיעוֹ כְּעֵן בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲאֹרְחַת
טוֹבֵי לָא מְכַדְשֵׁן לְכוֹן הֲלָא אֹרְחַתְכוֹן דִּילְכוֹן
לָא תִתְכֵן בְּשׁוֹב צְדִיק מֵעֲדָהֶתּוֹ וְעָשָׂה עוֹלָם
וּכְדַת טְלִיָּהּ בְּעוֹלָן אֲשֶׁר עָשָׂה יִמּוֹתֵי כָד
יִתְוֹב זָכָא מִזְכּוֹתֵיהּ וְעַבִּיד שִׁקֵּר וְיִמּוֹת
עֲלוֹהוֹן כְּשִׁהֲרִיה דְעַבִּיד יִמּוֹת
וּבְשׁוֹב רְשָׁע מִלְּשִׁמְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְיַעֲשֶׂה
מִשְׁפָּט

משפט ועדה הוה נמתשו זיה ופד
 יתוב רשועה מחוביה ויעבד ויעבד
 דין דקט וט וזכו הוה ית גמשיה יקניסו
 ויראה ויטב מכל פשעיו **לא עשה**
 חנה יחיה ליה ימות וחתנת מכל חוביה
 רעבד מיתה יתה ימות וחתנת בית
 ישראל **לא יתכן** דרך אדני הדרבי לא
 יתכנו **בית ישראל** הלא דרפיכם לא יתכן
 ואמרו **בית ישראל** לא מכרשן לנה
אורחת מדם דיין האורחת טובי לא מ
אורחת לכוון בית ישראל הלא אורחתכו
 די לכוון לא תקנו לכן אויש כדרבי אשנטי
 אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו
 והשיבו מכל פשעיכם ולמהיה לכם למכ
 שול טון בפין אנש כאורחתיה אתפרע
 מכנו בני ישראל אמר ית אלהים תובו ל
 לנחני

לפולחני ואשר מנכון כילחן טענות כיון וילא
אחילכון לתקלת חובין השליוכו מעליוכם
את כל משעיוכם אשר פשעתם בם ועשו
לכם לב קרש ורוח חדשה ולמה תמוותו
בית ישראל אר חיהו מנכון ית כל -
מגדדיכון דחנתון בהון ועבידו לכון לב
דחיל ורוח דחלא ולמא תמוותון בית ישראל
כי לא אחפץ במות המת גאם אדנייהו
משיכו וחיו אלי לך רעיונא בחותיה
דחייב לממת אמר ייא ליהם תדנו לכולח
ואתקיי פלוג

לשבת דאש חדש כישעיה

ס' ס'

פה אמר יהוה השמים פסמי ותארץ הדם
לכלי איזה בית אשר סבנו לוי ואיזה
מקום מנחתתי כדנן אמר ייא שמי

פ' ס'

כולסו יקרי וארעה כיבש קד יי אידן ביתא
 דתבנון קדמי ואידן אתר בית אשריות שכנתי
 וסודת כל יתלה ידי עשתה
 ויהיו כלילא נאסד יהוה ואל זקאפיט אל-
 עני ונכה רוח וחרד על דקבו ונית כל אלין
 גבורתי עבדת הלא האתה כל אלין אמר
 יי ובדין רעוה נעמי לאסתכלא ביה בדיע
 גומן ומכיר ביה ומלשחתי לקניל כתגמי
 שוחט הגשור מככה איש זונח השחעלם
 כלב בעעלה כנמה דם חזיר מדלכור לצונק
 מבלד חון אסדמה במור בדלכיהם ובשקוי
 עיוהם נפשם מפעה נכים תגר כקטייל גנג
 דבה אמר פניקה כלב כמיק הודבן דם מ
 מזיקא קרבן מתנתהון מתנת חונים אקס
 איכוד אתר עיאו באורמתהון ובשקועיהון
 נפש הון אתר עיאתו גם אני אכחך בתעלוי

ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה
 דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני
 וכאשר לא חפצתי בחרו את אלה העבו

בתכרהון ומזמא די צימו לא ישתדבון חלק
 דשלחית נביי ולא תבו אתגביאון ולא קבילו
 ועבדו דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעו
 או

שמעו דבר יהוה המרדים ל דברו אמרו
 אחיכם שנאיכם סנדיכם למען שחי ובבד
 יהוה ונראה כשמתקם והם יבשו קבילו
 כתגמא דיי עדיקא דמשתון להביל

כתגמי דעותיה אמרין אחיכון סנאיכון
 מרחקיכון כדיל שמו ימני יקרא דית ונמצי
 במדותכון ואכון יבהתון קול שאון מעיר
 קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאוביו
 תל אתרגושא מהרתא ירושלם קלא מ
 מהיכלא קל מומרא דיי דמשלים גמלא

לבעי

לבעלי דבבנהו : בטורם תחיל ילדה בטורם יצא

הכל לה והחליטה זכר : עד לזה מתינו
לה עקה מתבריק ועד לא ייתן לך
כהבלין על ילדא יתגלי מלשחח מוי שמע
כזאת היתה בלה יתל אנץ טום אחד
אם יולדגו עם אמת כי חנה גם ילדה
ציון את בניהו בן שמע כהדא מן מזא
באין האתפשיך דתתעביד ארעא ביומא
מראס יתברוי עמה זמן חדא אדוי עתידא
דתתמסעיון ותתמלוי מעם גלותהו האני
מוליד נכח אולפיד יאמר יהוה אם אני
דמוליד נעלתי אמר אלהיךו אנת אנהא
בדית טלמא מברוי שיהת אמר ויכ אנהא בדית
כל אנשא אנה בדית יתהון לביט עממא
אח אנה עתיד לכנשא גלותיך אמר
אלהיךו שמח את יד ושלים
וגילו בה כל אהבתי שישן אנה מישום

~~למנוחה~~

כל המתאבלים עליה : חח בייחוש שלם ונבועובה

בכל רחמיהא דוצועמה דיוץ כל רהו

מתאבלין עליה : למען תינקו ושבבתם
משד תמתיה למען תמצו והתענגתם
מזיון כבודיה בדיל דתתסקרון התסבעון
מכזות פגחומדהא בדיל דתשתון ותרון
מחמד וקרה :

פידה אמר יהנה סגני נמה ליה

כנהר שלום וכנהל שוטף כבוד ביום

וינתם על עד תשאו ועל בדכים

תש עשעו : ארי כדנן אמר יל הא

כיתו לה פשע נהר כרת שלם וכנהל

כגבר יקר עממיה ותענהקן על מקסין

תנטלון ועל רכובין תתכבון : פאיש אשר

אמו תנהמנוכין אנכי אנהמכם וכי דושלים

תתנהמון : ודאיתם דשש לככם ועצמתוכם

פדשא תנהנה ונודעה יד יהנה את ענדיו

וזעם

תנוחמו
כגבר
דחמיה
מנחמה
ליה כין
מימדי
ינמים יתכון וכיבוסלם תתנהמון

וְעַם אֶת אֹיְבָיו וְתַחזֹן וְיַחַד וּלְבָבוֹן וְגִוְיָתָבוֹן
כִּדְתֵאֵין יִזְהָרֵין וְתַמְלִי גְבֻרָתָא דְיֵי לְאִיטָבָא

לְעַבְדוּהִי עַד יִקְיָא וְיִתִּי לְוֹט עַל בְּעִלּוֹ

דְּבִבּוּהִי לִי כִּי הִנֵּה יֵי בְּאִשׁ יִבְנֵא וּכְסִי

כִּי קִדְרַבְתִּי לָהּ שִׁיב בְּחַמְהָ אִמּוֹ וְגַעַדְתּוּ
בְּלֵהֲבֵי אִשׁ אֶרֶי הָא יֵיכְ בְּאִישִׁיתָא מִתְגַּלִּי
וּכְעַלְעוּלִין כְּתִפּוּהִי לְאַתְבָּא בְּתִקּוּחַ דְּמַדְיָא
וּמַדּוּפִיתָא בְּשִׁלְהוּבִית אִישִׁיתָא פִּי בְּאִישׁ
וְיֵי נְשִׁכָּא וּבְחַרְבּוֹ אֶתְכֹל בְּשִׁיר וְרַבּוֹ

חֲלִלִי יְהוּקָא אֶרֶי בְּאִישִׁיתָא עֲתִיד יֵיכְ לְמַדְיָא
וּבְחַרְבֵּיהִי יִתְכֹל בְּקִרָא וּסְגִי אִין קְטוּפִיא

קִדְמֵי יֵי הַמְתַּקְדָּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶת
הַבָּנוֹת אֶתְכֹל אֶתְכֹל בְּתִיר אֶתְכֹל בְּשִׁיר
הַחֲזִיר וְהַשִּׁקָּץ וְהַעֲבָד יַחֲדִין יִסְכּוּ
כְּאִם יְהוּקָא דְּמַדְדָּמְנִין וְדְּמַדְכֵּן לְגַבִּי

אֶת טְעוּתָא סִיעָא בְּתִיר סִיעָא אֶתְכֹל בְּקִרָא
חֲזִירָא וְשִׁחַעָא וְטַפְכֵּרָא כְּחֵרָא יִסְכּוּ א

חֲמִיר

~~אמר יי וואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באתה~~

אמר יי וואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באתה

לקבץ את כל הגוים והלשונות ובאו וראו

ועשתו עוונות עוונות עוונות עוונות

עממיה ארציה ולישניה ויהיו ויהיו ויהיו

יהיו וישמתי כחם את ושלחתי מהם

קדחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא

לראו את כבודי והגידו את כבודי הגוים

ואשו כהן אתה ואשלה מנהון משנה

בין לבני עממיה למדינת ימא

ולואי דמתחין ומחן בהשתא למדינת

תובל ויון נגותא דחיקיא דלח שמענית

שיממע גבולתי ולח חדו עת יקרי ויחזון את

יקרי בעממיה והביאו את כל אחיבם

מכל הגוים מנחה ליהוה בסמים וצדכ

ובצבים ופפרדים ובפפרדות עלה הקדשי

כליטוס אל
הגוים תלש

ירושלים

לְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְלַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כִּי אֶשְׂרֶה בְיָמָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַמִּסְכָּה בְּכָלִי כִּוְהוּר בַּיִת לְיְהוָה וְיִתְנוּן
יָתֵבֵל אַחִיכֹן מִכָּל עַמֵּמֵיָא קוֹר בְּנֵי אֲדָמָה
יְהִי בְּסוּסוֹן וּבְרֵתֵינִי וּבְרֵת חוֹלוֹן וּבְכַוֹדֵנוֹן
וּבְתֵשֶׁבֶת חָק עַל טוֹרָא דְהַדְרֵשִׁי יְרוּשָׁלַם
אֲחִירֵי יְהוָה דְיִתְנוּן כִּי יִשְׂרָאֵל יִתְקַדְּשֶׁת
בְּמִקְדָּשֵׁי לְבַיִת מִדְרֵשֶׁת דְיִתְנוּ וְגַם מִהַם
אֶקְחָ לְבַהֲנִים לְלִוִים אֲמַר יְהוָה וְאַתְּ מִ
מִנְהוֹן אֶקְרִיב לְמַהוֹי כְּתִיבָא לְיוֹאֵי אֲמַר
יְהוָה כִּי כִּי אֶשְׂרֶה הַשְׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאֲרֶץ
דְּהַחֲדָשָׁה אֶשְׂרֶתְנִי עֲשֶׂה עַמֵּדִים לְבֵנֵי
נֶחֱם יְהוָה כִּן יַעֲמִיד זֶלְעַכְסֵם וְשִׁמְכֵם
אֲדִי כְּמַח דְשִׁמְיָא חֲדָתִין וְאַרְעֵת חֲדָתָא
דְאַנְתָּ עֲבִיד קִימִין קְדָמִי אֲמַר כִּין וְתִלִּי
וְגַם זֶלְעַכֹּן וְשִׁוְמִכֹּן וְהִיָּה מִדִּי אֲרִישׁ
בְּחֲדָשֵׁי וּמִדִּי יִשְׁבֶּת בְּשִׁבְתֵּנוּ יִבָּא כְּכַשְׁד
לְהַשְׁתַּחֲוֹת

להשתחות לפני אהרן יי: ויהי כזמן ירח
בחדש ופזמן שבה בשבה ייתן כל בני
במקום לפני סגד קדמי אמר י: ויצאו וראו
בפני האנשים הנשטים כי תולעתם
לא תמות ואשם לה תכבה והיו דראון לכל
בשר ויסקן יחזון בפני גובריא חייביא
דמדרו במימרי אדי נשמתהון לא ימותון
ואי שתהון לא תעבי ויהון מדדנן רשיעיא
בגיהנם עד דימדרון עליוהון יעדיקיא
מקת חזינא נהיה מדי וגו

למהר חדש בשמואל א

ס"ב

וואמר לו יהונתן מהר חדש ונפקדת
כי ופקד מושביהו ואש ליה
יהונתן מהר ירחא ותתבשי ארי יהי מ
מרוח בית אסקרוקל ושלשת תלך מ
מאד

מאד נבאח ל המקום אשר כסתרתם שם ביום
 המעשה וישבת העל האבן האזל : ובחלונות
 ירחא תבשי לחדא ותקד לאתרתא דא במרתא

~~אין ביום פאד חונא~~

אין ביום פאד חונא
 אפניב בסטר אין ארתא ואני שלשת החיים
 צדקה אורה לשלתי פי לבטרהו ונאמת לתמו
 גרדין ענתא למשהו לו לפלג ליקמו והנה
 אשלה אתה ער לך בעת אתה החיים אם
 אמו אמר לפני הנה החיים ימכה ונהה
 קראתו פירוש למלך ואין דבר חיהויה
 תאמשלה יתעולומא חיצול איתא ית
 נרדיא אם מימר אימר לעולומא הוא גורא
 סינר ולכא סכרי ואיתא ארי שלם לך וליות
 חד עמפיש קיים הוא יני ואלם כלה אמר
 לעולם הנה החיים ממכה והלכה לך פי
 שלהך יחוקו ואם כדן אימר לעולומא

הא

קַיָּה אֲבָרָה מִנֶּכֶד וְלִהְלֵאתָ אִיזֵל אֲרִישׁ
 שׁוֹבֵבךָ יְיָ וְהִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה יְיָ
 כִּי נִיבְיַיִךְ שׁוֹלֵם וּפְתוּחַ דַּמְלִילָנָה
 אֲנִי וְאַתָּה יְיָ מִיִּזְרַח דְּרִי קָהִיד בִּינָא וְבִינָה
 עַד עַלְמָא
 וְיִסְתַּר אֲשֶׁר בְּשַׁדְּדָה נִיהִי הַחַדְשׁ וְיִשְׁבּוּ וְגַמְלֵךְ
 אֵל הַלְחָם לְאֵכֶל וְאֲשֶׁר דְּוֹר בְּחֵקְלָא הוּא
 פְּרִיָּה וְאַסְתַּב בְּלִפְתָּא עַל לְחֵמָה לְמוֹכֵל
 וְיִשְׁבּוּ דְּמֵלֵךְ עַל מְוֹשְׁעוֹ בְּעֵינֵם בְּמַעְסָא
 מְוֹשְׁעֵי דְּרֵי וְיִהְיֶה יְהוֹפְתָן אֲשֶׁר אֲבָרָה
 שְׁאוּל וְיִסְתַּר בְּקוֹם דְּוֹר וְאַסְתַּר בְּלִפְתָּא
 שׁוֹרָה בְּזִמְנֵי בְּזִמְנֵי עַל שׁוֹרָה דְּמֵתָן לִי
 בְּמַטְרָה כּוֹתְלָא וְיִהְיֶה יְהוֹפְתָן וְאַסְתַּר אֲבָרָה
 בְּמַטְרָה דְּשְׁאוּל וְיִהְיֶה אֲתֵלָא דְּוֹר לְרֹחַ וְנֵלָא
 דְּבִי שְׁאוּל בְּאֵמֶה כִּיֹּם הָיָא בִּי אֲמֵר
 מְרִיבָה הוּא בְּמֵי טְהוֹרָה הוּא פִּילָא טְהוֹרָה
 וְנֵלָא

ולא מליל שאול מדעם ביומא ההוא אמר דלמא
שירוצה הוה ליוולא דכי הוה אודלמא לאורדת
ואנתגא לא זמננהו

והוה ישיבא דהודיש השני
ויפגוד בקוסדון דהודיש שאול אל יהונתן
בגו מדוע לנתת פתחך ישיבא דהודיש גם היום
להלחם הוה פתחך דבתלוהי דהוה שבו
ירחא בעינא ויהוה אתגא דדוד כדוה ואמר
שאול ליהונתן כדוה מדין לא אתגא ישי
דאתגא לי אתגא דין כלחמא ויען
יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמי
עד בית לחם וואמר שלחני לא כידכח כ
משבחא לנו בעיר והוה עור לוחאי ועתה אם
בעצמתי חן בעיניך אפלטא נח ואדאה ארת
אחי על כן לא נח אל שלחני המלך ואמר
שלחני כעין אדי שירו נכמת קודשיא לכל

ואתיב ידוע
ית שאול א
אסתחיל
אסתחיל
דוד מני
עד בית
לחם

דעיתא

כרעיתיו לגיה בהרתה והוא פקיד לי אחי וכען
יבס יום אשכחות רחמיך בעיניך אשתיזב

כען ואחזי ית אחי עמל כמ לא על לפתורא
ויהר אף שואל

ביה ונתן ויאמרו לו בן אנוש המורדות
הלא ידעת כי בחר אלה לכן ישי לבסוף
ולבשת עדות אמה וחקם דוגזא דשאול
ביהונתן ואמר ליה בן אנוש המורדות
קשיא הלא ידעת אמי דעי את כברימי
לבהתך ולבהתת קלן אמרו פי כל דיומים
אשר מן ישרו חן על האדמה לא תבן
אמה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי
כי בן בנות הוא אמי כל יומיא דבני
ישי תיים על ארעא לא תתון את
ומלכותך וכען שלח ואי תיניה לותי א
אמי גבר חיים קטול הוא ויען יהונתן את
שאול אמנו ויאמר אליו למה יומת מה
עשה ומתיב יהונתן ית שאול אמר

ואמר

ואמרו ליה למא ותקטיל מא עבד ויטל שאו
את החגית עלין להכות וידע יהונתן כי כלה היא
מעם אביו להמות את דוד ויהיו שאלו ית
מורגיתא עלוהי למחיה וידע יהונתן

למקטל ית דוד ויהם יהונתן מעם ה
השליח במדינת נחא אל כל ביום המדש ה
השני להם פי נענע אל דוד פיה כליון
אביו והם יהונתן מן בתולא בתקוח דגז
ולא אל כל ביום עיבוד ידמא תנינא לחסא
ארי וחתנים על דוד ארי אכלמיה א
אבוהי ויהי בפקר ויעא יהונתן
השדה למועד דוד ונער קטן עמו והוא
בעמדה ונפר יהונתן למקלח לצמנא ד
דאמר ליה דוד ויניח עקיד עמיה ויאמר
לנערו לויץ מעמא נא אתה מעים אשר
אנכי מורה הנער לך והוא ידה המעי
למעפול

וַיֹּאמֶר לְעוֹלָמֹת הַדּוֹרִים אֵת תַּכְּתוּלַת יְיָ

מִלֵּיל אֲדָמָה שְׂדֵי עוֹלָמֹת רַהֲבָה

וְהָיָה שְׂדֵה דְרִיזָה לְאֵת עֲבָדוֹתֶיהָ וַיִּבְנֶה הַנְּעָר

עַד מִקְדָּוִם וְהָיָה לְהַחֲזִיק בְּהַחֲזִיק אֲסֻרֵיהָ

וַיִּהְיֶה וַיְהוֹנָתָן אַחֲרַי הַנְּעָר וַיֵּאמְרוּ הֲלֹא

הַחֲצִי כְּמִלְכָּה וְהִלְאָהּ וַתֵּתֵן עוֹלָמֵיהָ עַד

אֲתֵלְבָּדָה דְשִׁדָּה וְקוֹנֵתָן יִהְיֶה יְהוֹנָתָן

כְּתֵד עוֹלָמֹתָהּ וְאֲמַר חֲלָה גְרָדָה מִנְּךָ וְלֵהֲלֹא

וַיִּהְיֶה יְהוֹנָתָן אַחֲרַי הַנְּעָר מִהֲרָה חוֹשֶׁה

אֶל תַּעֲמִיד וַיִּשְׁלַט נְעַר יְהוֹנָתָן אֶת הַחֲצִים

זַעֲמָה אֶל אֲדָנָיו וַעֲמֹד יְהוֹנָתָן כְּתֵד עוֹלָמֹתָהּ

אֲזַחֵי בְּפִיֶּנּוּ לָהּ תַעֲכִיב וּלְפִיֶּנּוּ עוֹלָמֹתָהּ

דִּי הוֹנָתָן יֵת גְּדִיָּה וְאֵתָה לֹת דְּבוֹנִיהָ וְ

וְהַנְּעָר לֹת יָדָע מִלְּאֲנָשֵׁי אֶרֶץ יְהוֹנָתָן וְדוֹד

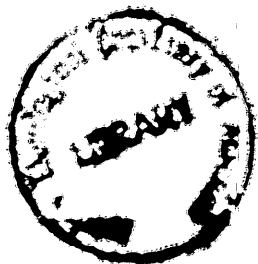
יָדָעוּ אֶת הַדְּבָרִים וְעוֹלָמֹתָהּ לֹת יָדָע מִ

מִדָּעָם בְּדָם וְהוֹנָתָן וְדוֹדָהּ יָדָעוּ יֵת מִתְּמָחָה

מִתְּמָחָה יְהוֹנָתָן אֶת כָּלֵי אֶל הַנְּעָר אֲשֶׁר לוֹ

וַיֹּאמֶר

יהונתן

ויאמר לו לך באת העיון ויהי ביה חן ויהי
 לעולמימא דילה ואתה ליה איזיל אוברהי
 לקרתא: הנער בא ודוד קם ומחציל
 וישתחו שלש פעמים וישתחו וישתחו
 רעהו ויבכו איש ג' ותדענהו עד דוד
 הגדיל: עולמימא אתה ודוד קם מעצטר
 אבו אתה דלקדל דדומא ונפל על אפוי
 על ארעגה וסניד תלת זמנין ונשיהו ג'
 יברית חכמיה ובכור גבר ים חכמיה עד
 דוד אסגי ונאמר יהונתן לדוד לך
 לשלום אשר נשבענו שכיני אנחנו
 בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביניך
 ובין דודי ובין דודי עד עולם ואמר
 יהונתן לדוד אידיך לשלום דתימנא ת
 תלונא אנחנא בשמא דייך למימר מימר
 דייך יהי פהיד בינא ופינך ובין בני זמין נ

הנגב ונפל

למשה אדעו

וישתחו וישתחו

ותדענהו עד דוד

הגדיל: עולמימא אתה ודוד קם מעצטר

אבו אתה דלקדל דדומא ונפל על אפוי

על ארעגה וסניד תלת זמנין ונשיהו ג'

יברית חכמיה ובכור גבר ים חכמיה עד

דוד אסגי ונאמר יהונתן לדוד לך

לשלום אשר נשבענו שכיני אנחנו

בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביניך

ובין דודי ובין דודי עד עולם ואמר

יהונתן לדוד אידיך לשלום דתימנא ת

תלונא אנחנא בשמא דייך למימר מימר

דייך יהי פהיד בינא ופינך ובין בני זמין נ

בגד עד עולמתי לשבת

עין שבע שנים יהואש במלכו: בר שבע שנים

יהואש כד מלך: בשנת שבע

ליהוא מלך: יהואש וארבעים שנה מלך

בירושלם ושם אמו צביה מבית שבע:

בשנת שבע ליהוא מלך: יהואש וארבעים

שנים מלך בירושלם ושם אמו צביה

מבית שבע: ויעש יהואש הישר בעיני

יהוה כל ימיו אשר הודתו יהוה אלהיו

ועבד יהואש דפשיף הדם יז כל יומות

דאלכיה והנידע כהנא: דת הפקות לא

סרו עוף העם מדבחים ומקטלים בפקות:

לחוד במתא לא עדה עד עין עמא

מדבחי ומקטין בממין על במתא:

ויאמר יהואש אל דבחים פלי פסק

דת שיום אשר יבא בית יהוא כמק

עופר אוש כקת נפשות עלפו כל פסק

חשר

אשר יעלה על לב איש להביא ביתו : והמר
יהואש לכהניא כל כסף קודשא דמתעל לבית
מקדשא דיו כסף תקליא דעבר על מצון

גלגליא כסף כרמן נפשיתו

דמיתוג ~~מזקן~~ נפשיה אף כל כסף
דמתגרב ~~מזקן~~ כלביה לאיתתא לבית
מקדשא דיו : ויקחו להם הכהנים אוש
מאת כדקו והם ימזקו את כדק הבית
לכל אשר ימצא שם כדקו יסבון להון
מזניא ~~מזקן~~ מן כדקיה ואינו ותקפוץ ית
כדקא דביתא לכל אתר די שתבה תמזק
כדקא :

יהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך
יהואש לא חזקו הכהנים את כדק הבית
והוא בשנת עשרין ותלת שנין למלשא
יהואש לא תתיבוי כהניא ית כדקא דביתו
ויהיא המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים

ולכהנים ויאמר להם מדוע אינכם מחדקים
את בדרה הבית ועמה אל תקחו כסף מזה
מכריכם כי לברה הבית תתנוהו וקרא

מלכא יהושע ליהושע ויהושע וליכהניא
ואמר להון קרדין ליתוכון כפונקסין יתבדקא
דננתא וכעין לא תפנון כפנא מבריון
אהין לברקא דביתא תתנוהו ואתו הכהנים
לכלתיהת כסף מאת העם ולכלתיהת
את בדרה הביתו ואטפנו כהניא בדיל דלא
למקב כפנא מן עמא ובדיל דלא לתקסא
תבדקא דביתא ויהי יהושע קפון ארון
אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח
מיומין בבוא איש בית יהוה ונתנדשמה
הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא
בית יהוה ונסיב יהושע כהנא ארונא חד
ונקב חודא בדשיה ויהי יתיה כסטר מדב
חא מיומין כמיסל גבדא לבית מחדשא

שאלה

דיי ויהבין תמן כהניא אמר כלונת
 ית כל בספא דמתעל לבית מקדשה
 דיי ויהי כראותס כירב הגסס בארון ויעל
 ספר המלך והכין ספר ויעלו וימנו את הכסף
 הנמצא ביהדותו והנה כל חזו ארי סמי
 בספא בארונא סליו ספא דמלכא ופנה
 רבא וצרו ומנו ית כספא דאשתכח בידת
 מקדש שא דיי ונתנו את הכסף המתבין
 על ידי עשי המלכה המקדשים בית
 יבנה וועיאהו למרשי העץ ולבנים
 העשים בית יהוה ויהבין ית כספא דמט
 קס על ידי עבדי עבדתא דממנן בית מ
 מקדשא דיי וממנן ליה לנגדי אשיא
 למלך ולמלכה דעבדן בית מקדשא דיי
 ולמלכים ולמלכתי האבן זבדנות עצים
 ואבני ממצב למזה אתבדק בית יהוה
 ולכל

אשר יצא על הבית לחזקה ולא רגוב ליה

ולכל אשר יצא על הבית לחזקה ולא רגוב ליה

ולמסלו אבנא ולמזבן אעין ואבנן

מסילן לתקפה יתבייר ק בית מהדשא

דייל ולכל דיבור על ביתו כמותיה

לעשה בית יהוה סמות כמותיה

מזרחות מעווערות כל פלי דתבא קמך

מן הנסקה המובא בית יהוה / בדם פא

מתעביר בית מהדשא דייל הולין דייל

מדמריא מזרחיא מעווערתא כל סין

דדהב ומן דנסק מן כסמא דמתעל

מהדשא דייל / פילעשה המלכה יתנו

ומזקו בו את בית יהוה / ארי לעבדי עבדי

תא יתכין ליה ומעקבין ביה ית בית

מהדשא דייל / זלמא יחשבו את האנשים

אשר יצא את המטה על ידם לתת לעשי

המלכה בו באמתה הם עשיו / זלמא

המשנין

מחשבין

עבודת

מחשבין עם גובריה דיהבין יתפספה על
 זרהון למתן לעבדי עבדתה ארי בהימנותה
 חנו עבדיו: כסה אשם וכסה חטאות
 חטאת מאיזבא בית יהנה לפהנים
 יהו: ספק אשמה וכסה חטאות
 מתעל לפית מתדשא דיו לפהניא יוסין

לשבת זכור בשמואל

אסי טו

לתרני. המלכה חזקה על כלשתים
 כל ימי שאול זראת שאול כל
 איש גבור וכל בן חיל יואספהו אליו ו
 והוא קרבא תקיה על כלשתים כל יומיו
 שאול ומזשאול כל גבר וכל
 גברי עבדי הרב וכניש ליה
 יואמר ישמואל אל שאול
 אתי שלתיחור למעשה למלך על עמו
 על

לשבת

על ישראל ועתה שמע לקול דברי יי
ואמר שמואל לשואל יתי שלח יי לרבייתך
למהו מלכה על ישראל

וכען קביל לבימר בתגמול יי

במאמר יהוה עצמות כקדתי את השו

עשיתי מלך לישראל אשר שסלו בדרך

בעלתי מצרים פדנן אמר יי עצמות

דכדכא יתד נצד טמלק לישראל דכמן

לוי באורחא במקדש מצרים עתלנד

והפיתה את עמלק והחמדתם את פל אשר

לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עמי אשר

מעול לועד יפה משור ועד עשה מגמל

ועד חמור כען אוזיל ותמחי יתדביר

עמלק ותגמר יתכל ילחון ולא תחוס

עליהן ותקטול מגבר ועד אתא מעלב

ועד יכוד מתור נשאמר מגמל ועד

חמדי יושמע שאור

את

את העם וימקדם בטובתם מאתים אלף רגלי
ועשרת אלפים את איש יהודה וכלש
שאול יתעמא ומגנון באמרו פסחיו
כזאתו אלמין גבול לגלי ועשרה אלפין
יתאנש יהודה ויבא שאול עבדו
עמלק וירב בקהל ואתה שושלת
דבית עמלק וטריק כשדיותיה פנמליה
אלהמר שאול אל הקיני גבולתו רדו
בלתוך עמלקי פן אסינך עמו ואתה ששית
אסל עם כל בני ישראל בעלותם במצרים
ויסר קני מתוך עמלק ואתמר שאול לשל
מאה אידול זור את פרש מגו עמלקאה
דלמא השיעיונך עמיה ואת עבדת טיבו
עם כל בני ישראל במסקהוון במצרים
ואת פרש שלמאה מגו עמלקאה וינך
שאול את עמלק מחוילת באר שור
אשד על בני משעם ומהא שאול

ית

שְׁמוֹנֵה עָרֵי

ית דבית עמלק מחוילה מעלנה דחבריה
 דעל אפי מצרים ויתפש את אגה מולך
 עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב
 ואחר ית אגה מעל פה דבית עמלק כד
 סי ואת כל עמא גמר לפתגם דחרב
 ויתפלש אפי והעם על אגה ועל מיטב
 העאן והכקר והמשניס ועל הכרים ועל
 כל הטוב ולא אבו חרדי ומס זבל המלאכו
 נמבדה ונמס אותה החרימיו וחש שאול
 ועמא על אגה ועל שפר ענא נתורם
 ושכניא ופטימיו ועל כל הטוב
 ולא אבו למקד ותהון וכל מדעם
 דשיט ידכסוד פתיה גמרו
 ויהי דבר יהנה אל שמואל
 למחיה וזהו פתגם נבואה מנעלים
 עם שמואל למימרו נחמתי פי ה
 אבדתי את שאול למלך פי שב

מחמרו

לְשִׁמּוֹתֵיכֶם

וְעַתָּה

מִי־חֲבֵרֵי וְיֵאֱתָדְבְרֵי לֹא הָקִים וְיִחַר לְשִׁמּוֹתֵיכֶם
וְיִזְכְּקֵי יְיָ כֹּל הַלַּיְלָה תִּבְּיֵת בְּמִיּוֹמֵי
אֲדֵי אֲמֹלִיכוֹת יָת שְׂאֵזֶל לְכַוְּוֵי מִלְכָּא
אֵלֶּם עַבְדֵיכֶם עֲתֵר עֲלֵיכֶם יָת מִתְּנַמֵּי לְעֵינֵי
וְתִקְוֵי לְשִׁמּוֹתֵיכֶם וְעַל יְיָ בְּשִׁמּוֹתֵיכֶם
שְׂמִינֵי לְקִדְוָת שְׂאֵזֶל עֲלֵיכֶם וְעַתָּה
לְאֲמֹר כֹּא שְׂאֵזֶל הַדְּלִיכֵיכֶם וְעַתָּה
עַל וְעַל וְעַל וְעַל וְעַל וְעַל וְעַל וְעַל
לְקִדְוָת שְׂאֵזֶל בְּעֵצְמָא וְאֲתִתְּהוּ לְשִׁמּוֹתֵיכֶם
לְאֲמֹר אֲתֵי שְׂאֵזֶל לְכַדְמֵלָא וְהֵא מִתְּנַמֵּי
כִּי־הֵן אֲתֵר לְכַדְמֵלָא כִּי־בִיזְתָּא וְאֲסִתְּמֵר
וְעַבְדֵי וְעַתָּה לְכַדְמֵלָא וְיִבְּעָ שְׂמִינֵי אֲתֵר
שְׂאֵזֶל וְיֵאֱמֹר לֵן שְׂאֵזֶל כְּדִיךְ אֲתֵר לִיהוֹרָה
הַקִּימְדֵתָא דְכַד יְהוֹרָה וְאֲתֵי שְׂמִינֵי
לִזְתָּ שְׂאֵזֶל וְאֲמֹר לִי־הֵן שְׂאֵזֶל כְּדִיךְ אֲתֵר
קְדָם יָת קִימְדֵי יָת מִתְּנַמֵּי דִי־יָלֵן
וְיֵאֱמֹר שְׂמִינֵי וְעַתָּה קְדָם

הַעֲלֵן

לשון חסד

הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי
שמע ואמר שמואל והלו קיימתה וכוה

קל עניה הדיו באחוזני וקלתוריא דאנת
שמעו ויאמר שאול לפני ה' הלאנים

על מיטב הצאן והבקר
והיה שמואל יושב ויאמר שמואל

לשמואל ויאמר שמואל ויהי עניו
לשמואל ויאמר שמואל ויהי עניו

קדם יום אהרן ויהי מותקא במדנת
ויהי עניו ויאמר שמואל

שמואל קדמך ואגידה לך את אשר דבר יהוה
אלהי לי לך ויאמר לו דברי ואמר שמואל

לשמואל אוריך ואחוי לך ית דאתמלל מן
קדם יום עמי בלי לביא ואמר ליה מלוק

ויהי עניו שמואל הפוא אסדתן אתה
בעיניך ראש שפטי ישדאל אתה

וישמע

לשבת קודש

קט"ה

וימשחך יי למלך על ישראל : ואמר שמואל
הלא מן שירותך הויתא שיט וחלש בעיני

וחלש בעיני ממשך בדם זבות שבסות

בין אפול היא גרמת כל

בבוא קדם בני ישראל

במהוי מלכא על

בדרך ויאמר לך והחלפת

את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אותם

ושלחך יי באורחא ואמר איחיל ותגמר

יתחייבא יתדבית עמלק ותביחקדבא

בהון עד דתשיעי ותדעני ולמא לא שבעת

בהול יהוה ותעט אל ופעש הדע

בעני יהוה ולמא לא קבילתא למימרא

דיי ואתכניתא על בזתא ועבדתא דניש

קדם יי : ויאמר שאול ארל

שמואל אשר שמעתי בהול יהוה ואלך

קטו

לשנת ה'תש"ד

נכיוני מתרג פטי מין, בו חטאת קסס מרי

ואון ותרפיים הפצר יען מאסקת ידית

דבר ינו וימאסקת ממולך, ינו אלי

בחובת גובריה דשלין, בקסמא גי

חובת כל גבר - מקדיב על פתח

וכחובי עמא

כל גבר - דקסמא

קלם דקעצמא

מלמדהוי מלכא

ויאמר שאול אל שימאן

חטאתי כי עברתי את פי יחיה ואת

דבריו כי ידאתי את העם ואשמע ב

בקולם ויאמר שאול לשמאן חבית

אלי עברית על מימרא דיין ובפרית

על כתגמך אדויהילית מן עמא

וקבילית למימדהון יענתה שא נא את

חטאתי ושינכ עמי ואשתחיה ליהודיו

ופען

לשבת זכור

ופעי יטב כע, לחובי טוב עמי ואסבד

קדם : ויאמר שמואל אל שאול ל

אשוב עמך כי מאסקה את דבך

וימאסף יהוה פהמות מלך על ישראל

ואחזק שמואל לשאול לא אתוב ער

~~ואחזק שמואל לשאול לא אתוב ער~~

חשב

~~ואחזק שמואל לשאול לא אתוב ער~~

ואסתחר שמואל כהייל ואתקיה בסנה

מעיליה ואתכדע: ויאמר אליו שמואל

קדע יהוה את מלכות ישראל מעליך

היום ועתנה לדעך הטוב ממדי ואמר

למה שמואל לעמי סת מלכותך

וישאל מנר יומא דין ויהנה לחברך

דתקנין עובדיהי מנר: וגם נעם ישראל

לא ישקד ולא ינחם פי לא אדם קוד

להנחם: ואם תימר אתוב מחובי וישתנו

לו

לי דהילדא עו-יד מלוי וואנה ורטי על ישרא

לעולם בכד גזיר עלך מן קדם מור

נצחיה רישור יתל דלתי דמוהי שקר

והאמית כמא דאמר אדי לא ככני א

אנשא הוא דאמרין ומכדכין גזלתי

למתי דאמרתי ענה פני

כמד דתי עמי

חיותי ליהיה עמי

כען קדם ספי עמי וקדם ישרא

עמי ומסגוד קדם ישרא עמי שמואל

אחרי שאול נישתחו שאול ליהיה וקם

שמואל כח שאול ומגד שאול קדם

ויאמר שמואל

הגישו אלי אודאנג מלק עמלק מלק

אגיו אג מעדנות ויאמר אג אכין סר

מדר המות ויאמר שמואל קיסו לותי

לשבת זיכרון

ית אבג מלכא דבית עמלק ואזל לותיה
אבג מפונקא ואמור אבג בבשו רבונ
מריר מודתיה ויאמר שמואל באשר

שבלה נשים מדברך כן שכל מינשים
אישמה שמואל את אבג לפני
בבלגל ואלך שמואל סמא דאת
נשים מדברך כל מינשים
אישמה שמואל אבג קדם וי
בבלגלא

לשבת מדה ביהחזקאל

ס"ו לו

ויקח דבר זקנה אלהי לאמר ומה
כבושה מן קדם יל עמי למימרי
כך אדם בית ישראל ישבים על צדקתם
וישמאו אותה בדרכם ובעלי לותם כטחאת

לשבת צדקה קעה

הגדה היתה דרכם לפני בר ארזים בית
ישרל יתבין על ארעהון וסאובו ידגה
באורחתהון ובעובדהון כסואבת אתה
מאמאה הות אגודתהון הדמיו: ואשמך ה
חמתיליהם על הדם אשר שפך
בארץ ובגלגליהם פידאקה: ויהיה
עליוהון על דם כבודאשדו
ונבלחן פטעו
במים וידרו בארצות כדרכם וכענינותם
שכשתום: ואגליתי גתהון לכיני עממיה
ואתכדדו במדינתא כאורחתהון בישתא
שעובדיוהון מהשקליא אתמדעית מנהון:
לכהגוים אשר דבאו שם ויחללו
קדשי באמך להם עם יחור
עלה ובמאל צו יצאו: ועלו לכיני עממיה
באתגליאו לתמן על דאחשו ית שכוא
דקדשי בדאמריך להון אם עמיה דייט

בשנת ה'תש"ג

בית ישראל מברך את שכינתה גלו:
 ואתה חמל על שם קדשי אשר חללוהו
 בית ישראל בגוים אשר בהן שכינה
 וחסיית על שמך דקודשי דאמלודי בית
 בני עממיא דאתגליאן לתמן
 לפן אמר לבית ישראל
 בני יהוה לא לחענכם יהוה
 אשר חללתם בגוים אשר באתם שכינה
 בכין אמר לבית ישראל כדכן אמר יי
 אהים לא בדי לכון אנא עכיד בית ישראל
 להין לשמך דקודשי דאחולתון בני ישראל
 עממיא דאתגליאן לתמן וקדש
 שמי הגדול המהלל בגוים אשר
 חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה
 נאם אדני יהוה בהקדשי בכס לעיניכם
 ואקדש את שמי דבא דאתחל בני ע

עממיא

לשבת ה'תתק"ל

קעט

עממיה דאחור לתון ביניהן וידעון עממיהן
 אר' אנה יו אמר יי אלהים כד אתקד ש'יין ל
 לעניכון ולקחתי אתכם מן הגוים י' וקפנתי
 אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם
 אר' אלהים ו' אקריב יתכון מביני
 ואכניש יתכון מכל מדינות
 לארעכון ו' ודרתי ע' וקפנתי
 ע' וקפנתי מכל ארצות ומ
 אטת אתכם ו' ואשבוק לחזיכון כמא
 דמדכון במי אר' ותא וזקטם תוקת
 דהטאתא ותדסון מכל סואבתכון ומכל
 נלח טעותכון אר' יתכון ונתתי לכם
 לב' חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת
 את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב
 כשר ו' ואתן לבון לב דחיל קדמי למעבד
 רעיותי ואת דוית' אתן בקרבכם ועשית

ו' ונתתי לב
 לב דחיל קדמי
 ו' ונתתי לב
 לב דחיל קדמי
 ו' ונתתי לב

ואתן לבון לב דחיל ו' ונתתי לב
 ות ליבא דרשעא דהוא תקיף כאננא מ' בסוכון ואת
 לבון לב דחיל קדמי למעבד רעיותי ו' ונתתי לב

לשנת ברכה

אֵת יְהוָה בְּחַקֵּי מַלְאָכָיו אֶת־שָׁמַיִם תִּשְׁמַח

וְעַשִּׂיתָם יְעַת רוּחַ קוֹדֵשׁ אֲתוֹן בְּמַעְיָכוֹן

וּמַעְכִּידֵי יֵת דְּבַקְיָכִי תַהֲבֹן וְרֵי תַטְרוֹן

וְיַעֲדֵנִי וְיִשְׂבַּתֶּם בְּאַרְצֵי אֱלֹהֵי

וְהִייתֶם לִי לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

סִי וְתִתְכַבֵּן בְּאַרְעֵי הַיְבֵיט

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

וְהַיִּיטֵם לְעַם וְאַנְכִי אֶהְיֶה

אשר

לשבת מצה

קף

אשור לא טובים ונקטתם במניכם על
 עונותיכם ועל תועבותיכם ונתדברון ירת
 אורח תכון בישתא ועונכרובון דלא תקנו
 ותלנדין ותהון חזון על חופיכון ועל תש
 בתכונן לא למענכם אני עשי
 ארני יהוה יודע לבם בשון ות
 מדדכיכם בית ישראל
 עבדי אמר יאל אהים נתירע לבו
 נעו מאורח תכון בית ישראל
 כה אמר ארני יהוה ביום פהדי אתכם
 מדכל עונותיכם והושבתי את העלים ונכני
 חרבותי כדבן אמר יאל אהים
 ותכונן מדכל חופיכון ואיתיב יתבניא
 חרבתא והארץ הנשמה תעבד פחת אשור
 היתה שמה לעיני כל עוברי ואלעא
 דהות עדיא תתכלה חלק דהות צדו לעיני
 כל דעדי ואמרו הארץ הלזו הנשמה

היתה

לשבת נחמ

יְהוָה סִמְלֵךְ וְיִבְרָכְךָ הַחַרְבּוֹת וְהַנְּשֻׁמֹת
 וְהַנְּהַלְסוֹת בְּעֵדוֹת יְשׁוּבֵי וְיִזְכְּרוּ אֶת
 דְּכִיּוֹן דִּישְׁלֵה אֶלֶּיךָ מִלֵּת עֲדִיּוֹת תְּכַתּוּב לְמַהוּ
 סִבְתָּהּ דְּעֵדוֹן וְהַרְוֵה חֲרַבְתָּהּ וְעֲדִיּוֹתֶיהָ
 וְכִי כִי תִקְיִין יְתִיבִין וְיִדְעוּ
 שֶׁבְּיָמֵינוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּעַלְמֵינוּ
 וְשֶׁיְהוָה עֲלֵינוּ עֲמֵמֵיהּ דִּישְׁתִּירָהּ
 סְחֲרֵינוּ אֵין אֵין בְּנֵי מִנְגֵרֵיהּ
 בְּיָמֵינוּ עֲדִיּוֹתֶיהָ אֵין בְּזֵרֵי כְמוֹתֵיהּ
 וְאֵתֵינוּ

שבת

לשבת החדש ביהחזקאל סימה

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֵב לְכֶם נְשִׂיאוֹ
 וְשִׁיר אֶל חֲמֵס וְשִׁיר הַסִּידוֹ וּמִשְׁנֵי
 וְיִצְדָּקָה עֲשׂוּ הַרְוֵמוֹ גְּלוּשׁוֹתֵיכֶם מִעַל
 עַמִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה כִּדְבַר אֲמַר

אמין

לשבת הקודש

זכא

אלהים סגל למוקדמים שיהיה
אעדו ודין דקשוט וזכו עבדו קליתו
תקלתון מגו עמי אמר יי אלהים

באדני עדין ואיפת עדין וסת עדין יהי צ

לכס; כגזנון דקשוט ומכילין דקשוט

ובתין דקשוט יהון לכס; האמיר

יתכן אחד יהיה לשאת מעשה

הבת ועשדרות האמר האינה אל

יהיה מתכנתו; בכילתא ובתא טוקסחד

יהי סכום תלת מאן למסכזעמר פורא

במכילת דטובא בתא ועמר כורא יבישא

מכילתא מן כורא הני טוקוסיה; והשקל

עשירים גרה עשלים שקלים חמשה

ועשירים שקלים עשהה וחמשה שקל

המנה יהיה לכס; וסלעא פסרין מעין

תלתות מניא פסרין סלעין מני בסנא

פסרין וחמיש סלעין דבעות מניא

חמיש

לשבת הקדש

ל

חמש עשר סלעין כולחון שתין מנייה דכא מ
 מני קודשא יהי לכון זאת התרומה ~~לש~~
 חיימו ששית האמה מחמר החטים וששיתם
 באמה מחמר השערים וידא אנדשותא דתלמי
 שנתו מן שתא במכילתא מכור השערים
 במכילתא במכילתא מכור סעדין וחק השמן
 חמשה עשר הפת מן הכר עשרה
 חמשה עשר ודחזי למסב מן משחא
 במכילת דטויבא מעקרא בתא מן כורא חד
 מן עקרא דתא בתא מן כורא ארי עשר בתין
 כורא ושה אחת מן העאן מן המאנים
 ממשה ישיבאל למנחה ולעולה ולשלמים
 לכפר עליהם נחם אדני יהודה ואמר חד מן
 ענא שר פאחון דחזי למסב במטמא דישא
 למנחתא לעלתא ולכפרת קודשיא לכפרת
 עליוהון אמר ייז אלהים
 כל העם
 חרץ

ל
ל

הארץ יהיו א התרומה הזאת לנשים

כל עבודה דבר עני יהיו עמין

יתאחד שנתה קדא כדבא בישדאלו

הנשים יהיה העלות והמנחה והנסדבזים

ובמדינים ובשבתות בכל מועדי בית

בוא יעשה את החטאת ואת המנחה

ועל דבא תרו עלתא ומנחתא ונסכיא בהעא

ובמדינה ובשבתא בכל מועדי בית ישראל

הוא יעביד את החטאת ואת המנחה ואת

עליתא ואת נכסות הודשיא לפגדא ע

בית ישראל

כה אמר יהוה בראשון באחד לחודש

תקח כדבא בקר תמים וחטאת אתה מקדש

כדבא אמר יי אלים כדקדמאה בהד ליתא

תסב תור בר תורי שלים ותדכי את מוקדשא

ולח

לשבת החדש

אלהי הקב"ה חזק מידם החטואות ונתן להם
 חכמה ועל הרבה נקות העזרה למדבח ועל
 מדוזת שער החצר הפנימית ויפס כהנא
 כדמא דחשתא ויתין על מקונת בית
 וצבע דוית כסמיתא למדבחא ועל
 דיתא גויתא וכן תעשה
 כשעשה בחדש מאיש שגה ומפתי וכמדתם
 אתה חכמת ופין תעביד בשבעה לירחא
 מגבד דמשתלי ומטנש ותכמדן על ביתא
 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהי
 לכם המסח חג שבעות ימים מקונות יאכלו
 בנימן בארבעת עקדא ומאלי לירחא יהי
 לבון מסחא חגא שבעה יומין כטיורא
 ותאכיל ועשד הנשיא ציום יהוא בעדו
 ובעד כל עם הארץ כהטאתו ויעביד

דבא ביומא ההוא חליוהי וחלק כל עמיה
 דחלעא תורא דחטאתא ושבעת ימי החג
 יעשה עולה ליהוה שבעת ימים ושבעת
 ימים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת
 שעיר עדים ליום ושבעה יומי חגא ישי
 עלתא קדם ית שבעה תודין ושבעת
 שלמין ליומא שבעה יומיא וחטאתא
 בר עדין ליומא ומנחה אינה למד ואינה
 לאיל יעשה ושמן הין לאינה ומנחתה
 מכילתא לתורה ומכילתא לדבדא יעביד
 ומשחה מלי הינה למכילתא בשביעי
 בחמשה עשר יום לחודש בחג יעשה כאלה
 כאלה שבעת הימים פחטאת פעולה ופחני
 חה ופשקן בשביעאה במישיש עמרא
 וולתא לודחא במנא יעביד כאלין שבעה
 יומיא כחטאת פעלתא ומנחתה

וכאשר

מה אמר תדני

נחמתי

יהוה שער החצר הפנימית
 יהוה סגור ששת ימי הַמַּעֲשֵׂה וְצִיּוֹן
 השבת יפתח וציון החדש יפתחו פדנן
 אמר יי אלהים תרעה דדרתא גויתא דכתיב
 שדכמא יהי אחיד שתא יומי חולא וציון
 דכתיב יהי כתיב וציון דירחא יהי כתיב
 דכתיב דרך אולם השער בחוץ ועל
 על כדזוזת השער ועשו המהנים את עלתו
 ואת שלמיו והשתתק על כפתר השער ויצא
 והשגד לא יסגר עד הערב ויו עול דבא
 באורח אולם דתרעה מלכלא ויהוים על
 סקובת תרעה ויעבדון כהניא ית עלתיה וית
 נכסת הוד שוהי ויסבגד על סקובת תרעה
 ויפוק ותרעה לא יתאחד עד דמשאו ו
 והשתחונו עם הארץ מתה השער ההוא ב
 בשבתות ובחדשים לפני יהוה ויסבגדון

עמא

עמא דאדמא במשנת דתלמיא דהתנאים
 בשביתא דבירחא קדם ית' לזוה ער' אשד
 וקריב הנשיא ליהוה ביום השבת שיש
 כבשים תמומם ואיל תמים ועלתא דיקריב
 קמא קדם יין ביוםא דשבתא שתה אמרין
 שלמין ודכר שלום ומנחה אינה לנתת
 ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן היצחקי
 ומנחתא מבילתא לדכרא ולא מדיא מנחתא
 דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא
 וביום החמש מלכדכר גמול
 מם וששת כבשים ואיל תמומם יהיו
 וביוםא דירחא תור בר תמי שלום ושתא
 אמרין ודכר שלמין יהיו ואיפה למר
 ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר
 תשיג ידו ושמן היו לאיפה ומכילתא ל
 לתורא ומכילתא לדכרא יעביד מנחתא
 ולא מדיא כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי

לשבת החדש

תצא למקולתא: ובבא הנשיא דרך אולם
השער יבוא בצדק יצא: ובבא יבוא
באורח אולם דתעא יענן לאורחיה ימוקו
ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא
דרך שער צמון להשתחוות יצא דרך שער
בבואה דרך שער נגב יצא דרך שער
עמונה לא ישוב דרך השער אשר בא
כי נכחו יצא: ובבוא עמא דארעא
למסגד קדם יל במועדיא דעליל באורח
תרע צמון למסגד ימוק באורח תרע דרוח
ימוק באורח צמון לא יבא באורח תרע
דעל ביה ארו לך בליה ימוק: והנשיא בתופס
בבואם יבוא ובצאתם יצאו: ודבא ביניהון
במישלחן ייעול ובמסקהון ימקון: ובחגים
ובמועדים תהיה המנחה אימה לכר ואימה
לאהל ולכבשים כדת ידו ושמן הין לאימה
ובחגיה ובמועדיא תהי מנחתא מכילתא

לתורה

לתורה ומכיפתא לדבדא ולא תהיה
דתלביה ידיים בטהורא פלגא וכו' וכו'

שבת הגדול במלאכי

סי' א

ועלצה ליהוה מנחת יהודה וירושלים ביום
עולם וקטלים קדמיותו ונתת
קדש ייך קרבן אנשי יהודה ויתמי ירושלים
כיומי עלמא וכשנין דמלקדמין והקדמני
אליפם למישפט והייתי עד ממהר ב
במכשנים ובמנאכים ובנשבעים לשהר
ובעשהו שכר שפיר אלמנה ויתום ומטי
גל ולא ידמוני אקרי יהוה עבאותו ואתג
לו עליפון למענד דינא ויהי מומדי ב
כפון למדיד מותי בחלשיא ובניפיא
ובדמשותבין לשהקא ובאנסי אגר
אגידא ארמלא וייתם ומסטן דין גיורא

ולא

ד שבת הגדול

בשבת הגדול קרן הדמי חקר ייעצות כי
ואם אמת שבת הגדול יערב לע
כליתם ואלו אמת לא שנתתי הימי
דמין עלמא ואתון בני ישראל אתון מדמין
דמין דמחית בעלמא הדין דינו כמיהו ל
למיומי אבתיכם סרתם מחקי ולא שנתתם
שוננו מלי ואשוננו מליכם אמר יהוה
עבדות ואמרתם כמה נשוב למינושי
אבהתכון סעיתון מן הימי ולא נטרותן
תובו לכלהי ואתנב במימדי לאיטבא ל
לכון אמר יי עבדות ואם תימרון במא
נתובו היקבע אדם מלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם כמה קבעניק המעשד והתנ
מדין הידגז גבר קדם דינא ארי אתון
מדין קדמין ואת תימרון במא מליזנא
קדמין במעשד יא גבתלומתאן במארד
אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלון

בלשותה

כל שנתה אתה מתקלטין והקדש אתה עשית
 זיון עמך כשהחן; הציאו את פני עמך עשיר
 אל בית האוצר ויהי טרף בביתו ובחנותו
 כחכמת חכמי יהודה עבדות אם לא חסרתה
 לפי את מלכות השמים והריהתי לכם ברכה
 עבדיו דיו אמר נביא איתו נת כל משפחה
 בבית אוצר ויהי מדנוס לדמששתי
 בבית מדרשו ונסו כעין קדמי בקרא אמר
 יאל עבדות אם לא אמתה לכון ית פני
 שמיא ונחית לכון טובא עד דתומרון
 מוסתו ונעלתי לכם באכל ולא שחית
 לכם את מלי האדמה ולא תשפל לכם
 הגבן בשדה אמר יהודה עבדותו ואזנה ע
 לכון במחבלת ולא יחביץ לכון ית אינתי
 דארעא ולא תתכול לכון גפנא במקל
 אמר יאל עבדות יוא שחית אתכם פל
 דגנים פי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהודה
 עבדות

עֲבַדְתֶּם בְּאֵשׁ שֶׁבַח יִתְכַן בְּאֵשׁ בְּיָמֵי
 תְּהוֹן אֲתָנִי תְּכִין כְּאֲדַע בֵּית שְׂכִינֵי וְעֵבְדִין
 בְּהִרְעוּתִי אֲמַר יֵשׁ עֲבָדוֹתִי חֲזָקוּ עֲלֵי דְבָרֵי
 כֹּס אֲמַר יְהוָה וְאֲמַרְתֶּם מַה נִּדְבַדְנוּ עֲלֵיכֶם
 תְּהִיכֹן קִדְמֵי כִתְּבֵי כֹון אֲמַר יֵשׁ וְאִם לֹא
 מֵתָ אֲסֻגִּינָה לְמַלְכָּה קִדְמֵי אֲמַרְתֶּם שִׁנָּה
 עֲבָדֵי אֱלֹהִים וְכִי בִצַע כִּי שְׂמַרְנוּ מֵשְׂמַר
 חֹן וְכִי הִלְכְנוּ קִדְמֵי מִכְּנֵי יְהוָה עֲבָדֵי
 אֲמַרְתֶּם לָּא לְהַנְחֵה מִן דִּי מַלְכָּה קִדְמֵי וְכִי
 מִחֹן מִתְּהֵנוּ לָּא אֲרֵי נִטְרָנָה מִטְרָת
 מִלִּמְדֵיהָ וְאֲרֵי הִלְכְנוּ בְּמַכִּיכוֹת לֹא מִן
 קִדְמֵי יֵשׁ עֲבָדוֹתִי וְעֵתָה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֵׁרִים
 תְּדִים גַּם נִבְנֵי עֲשֵׂי לִשְׁעָה גַם בְּחֵנוּ א
 אֲלֵהִים וְיִמְלֻטוּ וְכַעַן אֲנַחְנָה מִשְׂבַּחֵיךָ
 לְשׁוֹעִין אַתָּה אֲתִיקֵימוּ עֲבָדֵי חֲטָאָה אַתָּה נִסְיָאוּ
 קִדְמֵי יֵשׁ וְאֲשֵׁרֵיכֶם אֵל נִדְבַדְנוּ יִרְאֵי יְהוָה
 אִישׁ אֶלְדַּעְהוּ וְהִשְׁבֵּי יְהוָה זִכְרֵיכֶם סִכְרֵי

וישמע
7

זכרון לפניו גאון יתה במשפט שיש
כפיו במלכותו חלום דילג בקדמם חכמה
ממדי עתה ית נגלו קדמונה ואכתוב ספר
דבדניה קדמונה פדחליה דילג וכל מה שבין
ליקרא שמיהו והיו לי אמר יהוה עבדות
ליופ אשר אני עשה סגלה וחקלתי עליהם
כאשר יחמל איש על בנו העמד אתנה
ויהיו קדמי אמר יל עבדות ליומא דאנת
עתיד למענד סגולתא ואחוס עליהו כמא
דחיים גברא על כדיה דכלח יתיהו ושבותם
וראיתם בין עדיה לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו ונתתובין ותמזון בין ע
עדיהו לרשיעיה בין דכלח קדם ייל לילא
כלח קדמונה כיהנה היום בא בעד כלתנד
והיו כל צדים וכל עשי רשעה הש ולחט
אתם היום הכא אמר יהוה עבדות אשר
לא יעזב להם שרש וענק וארי הא

יומא

יוצא אלו לעיר כתנודא ויהוון כל דשיעיא
 וכל עבדי גמאח חלשין לקשא ויבקיך ו
 יתהוון יומא דאחי אמר ית עבדות דלני
 ושבוה להון כל ובר בר וקדחה לפס יתני
 שמי שמיש עדה ומרנא בכנסת
 נבצחתם ופשתם כעגלי מדבקי ותדנא
 לבח חלש שמי שמיש דלכו ואסות
 בכנסת ותמרון ותסגון כעגלי דיבקי
 ועסותם דשעים פיזתיו אמר תחת פמות
 בגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
 עבדות ותדושין דשיעין אלי יהוה
 הטמא תחות פדסת דבליכון ביום דאנא
 עבדי אמר ית עבדות דכדו תורת משה
 עבדי אשר עזותי אתו בחרב על כל ישראל
 חקים ומשפטים אדכרו אוריתא דמשה
 עבדי דמהידיית יתיה בחרב על כל ישראל
 לאנפא יתהוון היימין ודינין הנה אנכי
 שלח

זרבי

ראשון של פסח

קכח

שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
 יהיה הגדול והנורא והאנשים שלח לפון
 ואת אליה בביא קצם פיותי ונמא דעתו
 לפיותו קדן קדם יאל לבא ודחילא והשיב
 לפי אבות על בנים ולב בנים על אבותם
 מבוא והפיתי את הארץ קדם ויתב לפי
 אבהן על בנין ולב בניא על אבהתיה
 דלפא אתגלי ואשבה כל ארעא בחותמא
 ומכחינה במורא הנה אנכי שלח לכם את אליה
 הנביא לפני בוא יום יהיה הגדול והנורא

ליום ראשון של פסח
 ביהושע פיה

בעת ההוא אמר יהוה אל יהושע עשה
 לך חרבנות יורדים ושוכ סוף ארת
 פני ישראל שנית בעדנא ההוא אמר
 יאל יהושע עבד לך אזמילון מדיפין
 ותוב

דאשיון של פסח

וְתִזְכֹּר בְּדַלְתֵי בֵּית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּבִינֹת וְיִעֲשֶׂה
 לָּיְהוֹשִׁיעַ מַחְבֹּת צִוְדִים וְלִמְלֵךְ אֶת בְּטֵי יִשְׂ
 רָאֵל אֶל גַּבְעַת הָעֵרְלוֹת וְעַבְדֵי לִיָּהּ יִהְיֶה
 מִגְּמוֹ לִוּן חֲרִימִין וְגַדְרֵי יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּגַבְעַתָּהּ וְהִרְאָ לָהּ בְּעֵת עֲלֵתָהּ וְזָדָה
 מִצִּבְרֵי אֲשֶׁר מִלֵּי יִהְיֶה שִׁעַ כֹּל הָעַם הַיְיָ
 מִקְּסָעִים הַזְּכָרִים פְּלוֹאֲנֵשׁ הַמְּלַחֵמָה
 כִּתְּוּ בַּמִּדְבָּר בְּלֵךְ בַּעֲמֹתָם מִמְּעַרְיָבֵי
 וְדִין כִּתְּמָא דַּגְדְּרֵי יִהְיֶה שִׁעַ כֹּל עַמָּא דִּ
 דְּבִנְיָמִין מִצִּבְרֵי דְּבַעֲרָא כֹּל גּוֹבְלֵי מַגִּיחֵי
 הַרְבָּה מִיָּתוּ בַּמִּדְבָּרָא בְּאֹרְחָא בַּמִּקְהוֹן
 מִמְּעַרְיָבֵי כִּי מַלְיָם הֵיּוּ כֹּל הָעַם הַיְיָ
 וְכֹל הָעַם הַיְיָ מִמְּעַרְיָבֵי בַּמִּדְבָּר בְּלֵךְ בַּעֲמֹתָם
 מִמְּעַרְיָבֵי לֹא מִכְּנֵי אֲרֵי גְזִירִין הוּוּ כִּדְ
 עַמָּא דְּנִכְרֵי וְכֹל עַמָּא דְּאֵתִי לְדוּ בַּמִּדְבָּר
 בְּאֹרְחָא בַּמִּקְהוֹן מִמְּעַרְיָבֵי לֹא גְזִירֵי
 פִּי אֲרַבְעִים שָׁנָה הִלְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּ

דאשויך שילכסח

קט

במדבר ער אתם כל הגוי אנשי החלוקה
היעמים פליליים אשר לא שמעו בקול
יהוה אשר לא שבע יהוה לאנתם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש! ארי ארבעין שנים
פליכו בני ישראל במדברא עד דם -
בלעמא גברי מבחי קרבא דנפסא
דיום ולא קבילו למוקדא דיון דקיים
להון בדיע דלא לאחזיקוהו זית ארע
דקיים יון לעבקהוון למתן קנא ארע
עבדא חלב ודבש! ואת בני ישראל
תחתם אתם מל יהושע כי עללים הון -
כי לא מלו אתם בצדק! זית בעהון דקמו
באתרהון יתהון גזר יהושע ארי עליון
הון ארי לא גזרו יתהון באורחא ויהי
כאשר תקמו כל הגוי להמזל וישבות
תחתם במחנה עד חיותם! והוה כד שלי
מו כל עמא למגדר ויתכו באתרהון

יהוה ל
לכהם
לכלת
למחות
את הארץ
אשר נבע
יהוה

במשריא

דאשון של פסח

בכל שריקתה עד דאתקיא וי
יהיה אל יהושע היושב לכות את חלפת כ
מעדים מעליכם ויהיה שם המדין והוא
בלבל עד היום הזה ואמר ית ליהושע
ונמא דין מערית ית חסודי מערתי מעכין
וקח שמיה דאתרא ההוא בלבא עד יומא
קדין ויהיו בני ישראל בלבבל ועשו את
הפסח בארבעה עשר יום לחש בערב
בשערים ויהיו ושרו בני ישראל בלבבל
ונמא דין מערית בארבעת עשר יומא
לידקא במישא במישרי ויהיו וימלאו
מעכוד הארץ במחלת הפסח מעורר
וקלי בעעם היום הזה וימלאו מעבורא
דארעא ככתל כמחא פטור וקשא כפרן
אמא הדין וישלח הקדו במחלת
באכלם מעכוד הארץ ולא היה עוד לבני
וישראל מן וימלאו מתכונות ארץ פטען

כשנה

בשנה חנוא: ומסך מנא בינמא דבתנאי
במיכלהון מעכנא דארשא ולא הוה ענד
לכני ישראל מנא זאכלו מעלכת ארשא

דכנען בשתא ההיא

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו
וירא והנה איש עמד לנגדו וקדש
משלומה בידו וילך יהושע אליו ויאמר
לז הלכו אתה אם לצריכו וזהו כל הוה
והושע ביריחו נדקה עיניו וזהו וזהו
גברא קאים להבליה וחדיביה שכליה
בידיה ואזל יהושע לותיה ואמר ליה
הלמק עדנא אתיתא אם לכעלי ד
דכנא: ואמר ליה כי אני שר צבא
יהוה עתה באתי ויכל יהושע אלצנו
ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני
מדבר אל עבדך: ואמר ליה אני אגיד
מלאך שליח מן הים יל כען אתית

לוי שני של כסף

קצא

וּמִחֻט שֶׁבַח מִלֶּקֶד בִּירֹשָׁלַיִם וְשֵׁם אָמוֹן
 וְדִידָה בַת עֲדִיָה מִבְּצֻרָתוֹ בְּרַחֲמֵי שָׁנִין
 יֵאָשֶׁה פֶּדַי מִלֶּקֶד וְחֻלְתֵּינִי וְחֻמַּת שָׁנִין מִלֶּקֶד
 בִּירֹשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹה יִדִידָה בַת עֲדִיָה מִ
 מִבְּצֻרָתוֹ וְיַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְיִלְכֵךְ בִּי
 בְּכָל דְרָד דְרֹד אֲבוֹי אֵלֶּךָ קָר וְיִמְזִין וְשִׁשְׁתֵּי
 וְעַבְדֵי דְבֶשֶׁר דְּקָדָם יִלְּוּ וְאֲנֹכִי בְּכָל אֲוִבָה דְרֹד
 אֲבוֹהֵי וְלֹא סָטָא לִי מִיּוֹנָא וְלֹא מִלְּחָא
 וְיִהְיֶה בְּשִׁמְצוֹנֵי עֲשֻׂדָא שְׁנָה לְמִלְכֵךְ יֵאָשֶׁה
 שְׁנָה אֲמִלְכֵךְ אֶת שָׁנִין בְּרַחֲמֵינִי בִּן מִשְׁלָם
 הַסֵּפֶר בֵּית יְהוָה לְאֲמִרָה וְהוּוּ בַת מִנְחָא עֲמִרָה
 שָׁנִין לְמִלְכָא יֵאָשֶׁה שְׁלָח מִלְכָא יֵת שָׁנִין
 בְּרַחֲמֵינִי בְּרַחֲמֵינִי סְמִירָא בֵּית מִקְדָּשָׁא
 דִּי יִזְוֵ לְמִימְרֵי עֲלֵה אֶל חֲלִיקְהוֹן דְּכֶהֱן הַמְדוּל
 וְיִתֵּם אֶת הַפֶּסֶק הַמְדוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
 אֲמַנּוּ שְׂמִרָה הַסֵּף מִלֵּאֵת הַעֲסִי סֵף לֹת הַ
 חֲלִיקָה בְּהִנָּה רַבָּה וְיִטְהַרְסֵם בַּת בְּסִמָּא

דחתעל

ליום שני של פסח

דמחטעל לבית מקדשא דייא דכנעניש אמוצ'
 לוא עמא ויתפודה על יד עשוי המלאכה
 המכרדים בית יהוה אמנו אתו לעשוי המלאכה
 אשר בבית יהוה לחזה בדה הבית ויתנועוד
 על ידי עבדי עבירותא דמסמון בבית מקדשא
 דיונתפון ויהוה לעבדי עבודתא דבבית
 מקדשא דייא לתקמא בדהא דכיתא דמלאכה
 וסמון ולגדלים ולקנות עעים ואנני מועב
 לחזה אתהבית לנגליא ולמדיו כליא ולמזון
 אעיו ואנני כסין לתקמא ות כיתא אף לא
 יחשב אדם הקסח הבתן על ידם כי באמונה
 הם עשים לא מתחשבו עמהון קמא
 דמתוהיב על ידיהון ארי בבומנותא איסין
 עבדין ויעז המלכה את כר
 העם כמאר עשו כמא ליהוה אלהיכם כפתוב
 על ספר הצריח הזה ומה מלכא ית כל עמא
 למימר עבדו כמחא קדם ית אהבון כמא

דכתיב על ספר אד הוימא קדין פי לא ניגשו
כנסת הזה מימי השמיים אשר שבעו את
ישראל וכל ימי מלכו ישראל ומלכו יהודה
ארי לא אתעביד כנסתא קדין מוזמי נגודיא
דדנו ית ישראל וכל יומי מלכו ישראל
ומלכיא דבית יהודה ופי אמ בשמנה עשר
שנה למלכיא אשירו נעשה המסח הזה שיהיה
בירושלים וזהו בתמנה עמרי שנין למלכא
יאשיה אתעביד כנסתא קדין קדם ית בירושלים
זגם את האבת ואת הילענים ואת התקלים ואת
הגלולים ואת כל השקעים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלים בעד ויאשיהו למען הקים
את דברי התורה הפתובים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה ואקית בדין ויתזכרו
וית עלמניא וית טעותא וית בל שהוציא
דאתמדיאו באמצע דבית יהודה ובירושלים
כפי יאשיה בדין לקיימא ית כתנמי אוריתא

חולו של נסח

דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא ברת
מקדשא דאין ופמחור לא דקה לכניו מלכא אשר
שב אל יהודה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו
בכל תולדת משה ואהרן לאתם כמורה וכוונה
לא הוה קדמורה מלכא דתב לכלחנא דיין בכל
לכח ובכל נפשו ובכל נכסו בכל מורית
דנשמה ובתורה לאתם כותיה

לשבת תש"ש של נסח ביהודה

סילו

כה אמר ארמי יהוה עוד זאת אדרש לבית
ישראל לעשות בהם חרבה אתם כעמון
אדם כדגן אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל
במערב לבית ישראל למעבד להון אסגינון
באנשא ואעלחיון בכעירא כעמון קדשים
כעמון דושלום כמועדיה כן תהיינה הערים
החרבות כלחות עמון אדם וידעו כי אתני יהודא
כעמון

כַּעֲשֵׂה יְדֵי יִשָּׂא כְעַמָּא דְמַדְבִּין וְאַתָּן לִירֻשָׁלַם
בְּדַבְרֵי חֻמְרֵי פִסְחָא כִּינֵי יְהוּן קִדְוֵי אֲרַע־
דִּישָׁבָא דְהוּאָה חֲדָבִין מִלִּין אֲנִישָׁא עֲמָא בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְיִדְעוּן אֲרֵי אֲנָחֵי!
הֵיטָה עַל־יַד יְהוָה וְיִוצֵאֲכִי בְלֹא יְהֵא נִגְמֵי
בְחֹרֵךְ הַבְּקָעָה וְהוּא מַלְאָה עֲצָמוֹתֵי שְׂדֵי
דְיִם נְבוֹאָה כְּדִקְדָם יֵא וְאַמְקֵי בְדִין נְבוֹאָה
דְשַׁדְתָּ עַל־י מִן קִדָם יֵא וְעֲשִׂדְיִי בְגוּ בְקַעְתָּ
וְהוּא מַלְיָא גְרַמֵי אֲנִישָׁא וְהַעֲבִירֵי עַל־יָם
סְבִיבֵי סְבִיבֵי וְהֵא כַפּוֹת מְאֹד עַל־כֵּי הַבְּקָעָה
וְהֵא יִבְשׁוֹת מְאֹד וְאַעֲבִירֵי עַל־יָם סְחֹרֵ
סְחֹרֵ וְהֵא סְבִיבֵי לְחֵא עַל־כֵּי בְקַעְתָּ וְהֵא
יִבְשׁוּן שְׂדֵי אֲמִירֵי אֲרֵם בְּדִ אֲרֵם תְּתַמְיֵנָה
הַעֲצָמוֹת הַתְּתִיבֵי אֲרֵם אֲרֵם יְהוָה אֲתֵי יִצְחָק
וְאַמְרֵ לִי בְדִ אֲתֵי חוּן גְרַמֵי אֲתֵי חוּן וְאַמְרֵ
יִבְשׁוּ אֲרֵם אֲתֵי גְרַמֵי וְאַמְרֵ אֲרֵם הַנְּבֵא

על

חולו של פסח

עַל הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֵלֶיֶם הֲעַצְמוֹתַי
הַזֵּאת שֶׁמָּנְעוּ דַבְּרֵי הַלֹּהִי וְאָמַרְתָּ לְיָ אֱתַנְנֵנִי
עַל גְּדַמְיָא הָאֵלִין וְתִימַר לְהוֹן גְּדַמְיָא
יְבוּשִׁיא הַכִּי לִנְּוּ סַתְנָמָא דִּי יָוִי כִּי אָמַרְתָּ
אֲדַנִּי יְהוָה לַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא
בָּכֶם לֶחֶם וְחַיִּיתֶם כִּדְבַר אָמַרְתִּי יְיָ אֱלֹהִים
בְּגְדַמְיָא הָאֵלִין הָאֵלֶּה מֵעַיִל בְּכוֹן לְנַחֲמֵי
וְתִיחֹן וְנִתְתִּי עֲלֵיכֶם גִּיּוֹרִים וְהַעֲלִיתִי עֲלֵיכֶם
אֲשֶׁר וְהִדְמֵתִי עֲלֵיכֶם יְצוּר וְנִתְתִּי בָכֶם דִּיחַ וְ
וְחַיִּיתֶם וְיִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה וְאֲתִין עֲלֵיכֶם
גִּדְדִין וְאֲפִיק עֲלֵיכֶם כֶּסֶד וְאֲהַרֵם עֲלֵיכֶם
מִשְׁכָּח וְאֲתִין בְּכוֹן לִנְחָא וְתִיחֹן וְתִדְעוּן
אֲדִי אֲנִי יְיָ וְנִכְחַתִּי בְּאֲשֶׁר יִצְוִיתִי וְיִהְיֶה
קוֹל כְּהִנְכָאִי וְהִנֵּה לַעֲשֵׂה וְתִקְדְּשֵׁן עַצְמוֹתַי
עִצִּים אֲלֵעֲצְמוֹתִי וְאֲתִנְכִּיתֵם כִּמְאֵל דְּאֲתִמְקִי
דִּית וְהוּא קָל בְּאֲתִנְכִּיתִי וְהֵא זִיעָא וְהִרְיִבוּ
גְּדַמְיָא גְּמָמָא לְוֵת חֲבְדִיָּהוּ וְלֵאִיתִי וְהִנֵּה
עֲלֵיכֶם

עליו המצידים ובשר עֲלֶה ויִקְרָם עֲלֵיהֶם
עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם וְמִזִּית וְהָא
עֲלֵיהוֹן גִּידִין וּבִמְרָא סְלִיק וְקָרַם עֲלֵיהוֹן
מִשְׁבָּא מִלְּעֻלָּא וְרוּחָא לִית בְּהוֹן וַיֵּאמֶר
אֵלֵי הַבָּא אֶל הַקֶּרֶן הַנִּבְנָא בְּרִאשִׁים וְאֶמְדָּא
אֶל הַקֶּרֶן פְּהֵא מִרְיָא דְגִי יְהוּה מִאֲרֵבֵּעַ דְּמִתּוֹת
בְּמֵי הַקֶּרֶן וּבְמֵי בְּהֵרֵי הָאֵלֵהוֹן וְיִשְׁמַר
לִי אֶתְנַבִּי עַל דְּרוּחָא אֶתְנַבִּי בְּרִאשִׁים וְתִלְמִי
לְרוּחָא בְּדִבְרֵי אֶמֶר יִשְׁאֲלוּם מִאֲרֵבֵּעַ דְּמִתּוֹת
אֵי תָא דְרוּחָא וְעוֹלֵי בְּרִיטוּלָא הָאֵלֵיךְ וַיִּיחֹן
וְהַנְּבִיאָתִי כַּאֲשֶׁר עֹנֵעַ וּמְבֹא בָהֶם הַקֶּרֶן
וַיִּחִיו וַיַּעֲמִדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חֵיל גִּדּוֹן מֵאֲדָ
מֵאֲדָ וְאֶתְנַבִּיתִי כִּמְאָ דְּבִקְרָא בְּהוֹן
דְּרוּחָא וְחֵיז וְקָמוּ עַל רַגְלֵיהוֹן מִשְׁרִיזִין סְבִיבִין
לְחֵדָא לְחֵדָא וַיֵּאמֶר אֵלֵי בְּרִאשִׁים הַשְׁעִמּוֹת
הָאֵלֵה סַלְבִית וְשִׁדְרָא לְהַמָּה הַנֶּה אֶמְרִים
וְנִשְׁוֹ עַעֲמִלוֹתֵינוּ וְאֶבְדָּה תְּהוּתֵינוּ כְּבִדְנוּ

חובל של פסח

לָכֵן וְאָמַר לִי בַר אֲדָם גְּדַמְיָה הַתַּלְמִיד בֵּרַךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲנִי הָאֲנִי אֲמַרְיָן יְבִישׁוּ אֶ
גְּדַמְיָה כִּסֵּק סְבוּדָנָה אֲבַדְנָה לָנָה לְפָרְיָה
הַנְּכָא וְאֲמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדַמְיָה
הַפָּה אֲנִי כַתָּה אֶתְקַבְּרוּתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם
בְּעַבְדֵיכֶם כִּם עַמִּי וְהַכַּתִּיתִי אֶתְכֶם אֶלְאֵדִית
אֶשְׁדָּאֵן כִּכִּין אֶתְנִי וְתוּמַד לָהֶן כִּדְנִן אֲמַר
יֵאל שְׁהִים הָאֲנָה מִתְחִית קַבְּרִי כּוּן וְאֶסִּיד יִתְבוּן
כִּקְבְּרִי כּוּן עַמִּי וְאֶשִׁיל יִתְכוּן לְאֲדַעָא דִ
דִּישְׁדָּאֵן וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה כִּכְתָּהִי אֶת
קַבְּרוּתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם אֶתְכֶם מִקְבְּרוּתֵיכֶם
עַמִּי וְיִתְדַעִין אֲרִי אֲנָה יֵאל כִּד אֶכְתָּהִית
קַבְּרִי כּוּן וְכִד אֶסִּיד יִתְכוּן מִתְקַבְּרִי כּוּן עַמִּי
וְכַתְתִּי דִוְתִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם וְהַנְחִיתִי אֶתְכֶם עַל
אֲדַמְיָתְכֶם וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דְּכַתְתִּי וְעָשִׂי
תִן נָאִם יְהוָה וְאֶתֵּן דִּוְחִי בְכּוּן וְתִיחֹזֵן וְאֶשְׁרִי
יִתְכַתְּבֵן אֲדַעִין וְיִתְדַעִין אֲרִי יֵאל גְּזַרְתִּי

אנא

במיומרי

דשביעית של סקה

במי קדו ואהלים אמר קולו

דשביעית של סקה בשמוע

בי סוי פכ

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום העליל והוה אתו מבנת שש
אויביו ומקבץ שאוילו
יהוה סלעו ומעונותיו
ומכפלו לוי אלהי צוריה אהוה

תרומם כו

ושבח דוד בכבוד אה הקדם יין ית מתגמלו ת
תושבחתה קדא על כל וזמיוא ד
דשביעית ית ושרא גמור כל בעלי דבביו הון
ואת סדוד מתרבה דשאולו ויאמר ואמר
לוי תקמי ורחמי ומשיחתי ואתי אלהי
אלהי דאחרעי בי קרבני לדיחלתי תקמי
דכדקדמיהי מתהייב לוי תקמי לכתב

כדא

דְּשִׁיבֵנו שׁוֹל כְּסָה

בְּמַבְלֵי יְהוָה יִשְׁעֵי מִשְׁפַּחֵי וּמְדִינֹתָיו

מִשְׁעֵי מַחְמַקֵּם אֲשֶׁר עָנִינוּ

מִדְּהַלֵּל אֶת־הַיְהוָה וּמִלֵּא יִבִּי אֲנִישָׁיו

כִּי אֶפְנוֹנֵי מִשְׁבַּבֵּי־מָוֶת

כָּחֲלוּ בְּלִי־עַל וּבַעֲתָבוֹ חֲבָלֵי שְׁאוֹן

סָפוּנוּ הַדְּמֵנוּ מִקִּישֵׁי מָוֶת

יְהוָה וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ

בְּיַד לֵי אֶת־הַיְהוָה

אֶת־הַיְהוָה

אֶת־הַיְהוָה

עַל בָּעַלֵי דַבְּבֵי דַחְעֵנוּ דַעַל מִימְדֵיָהּ אֲנִי

דַּחִיץ בְּנִפְדָן עָרָא כְּגִין עָלֵי מַבְעַלֵי דַבְּבֵי

וְאִמְדָּ לְאֶדְמָא קִדְטָ בְּמִדְּהַלֵּל מִכְּנֵי דַהוּ

מִימְדֵיָהּ קִמְדָ לִי כִד הוּיִתִּי עָרִיךְ מִן קִדְטָ

דַּדְּנֵי מִדְּהַלֵּל מַבְעַלֵי דַבְּבֵי וְאִתְּ מִיִּד כֹּל מִטְוִי

כִּין שִׁיִּדִּיבֵי יָתִי מִהַלְלָ אִמְדָ דְּוִד בְּתִשְׁבֵּי

חַח אֲנִי מַבְעַלֵי קִדְטָ יִטְ דַּבְּכָל עֵדָן מַבְעַלֵי

דַּבְּבֵי קִרִּיךְ דַּתְוִי כִי אֲרִי אֲהִימְתֵנִי עֵתִי

כַּאֲתָתָ דִּיתְנָא עַל מַתְכַּדָּא וְחִוֵּל לִית לָהּ

לְמִזְלָהּ וְהִיא מִקְכַּנָּא לְמַדְמַת סִיטַת חוּיִבִּין

בְּשַׁתָּת

דשפיעי של פסח

קצו

מהיכלו קולי ושווע

מהיכלו וישמע

ויתגעש

תי כחציו וותגעש וותגעש

השמים ורגדו

הארץ מוקדות

ויתגעשו כדורה לון

ואש מכיו סתבן

עלה עשן באמו

גמול

תגום

בעיותי ויתבלי כשדית דשי שפיעי

קדמוני דמדנין בלונסטל בניד חסות

דוד כד עיקאטי אנה מעליו קדמני וקדם

שהי אנה סותחנן וכלקביל מהיכליה עלנתי

ובעותי הקלחה סתעבדא וותגעש ואת

לגית ואתלבישת ארעא שכלוני שמויא

דעו ואתרכיכו ארי תקוה לבגמא עלה סליק

לדוניה דפרעה כתננא הדמוהי בבין שלח

לבגזיה פמישא בעלא דמון הדמוהי משיעיא

מזוכיתיה פגומרין דכור דלקא ממומרין

זוט וארכין שמויא ואתגלי יתריה ושבא

אמנתא

דשביעישל פסח

גחלים בערו ממנה ויט שמים ויהי

ועל כל תחת לפניו וירפף על

כדוב ויעתירה על פני דוחו

וישת משך פניבתו ססות

חשירת כים עני שחקים מנה

מדיו

מדיום

אבדתה פיש חלמה ויודכ ואתגלי

מבנותיה על כדוב חלמיין ודבר בתורה

על פני דוחו וישת אשרי שכינתיה

בעלכלא עני יקר סחור סחור ביה מחירת

מדין חמיסין מרכבת עניין חלמיין כלוב

כדום עלמא מנה מדיו יקריה מכהדין

שמי שמיא מדומותיה כגמדיו דנוד דנהא

מחומדיה וידעם אבלי מן שמיא ויל

ועלמה ארים מומדיה ושלח ושלח

מחתיה כגדין ובפריגון כדקין ושגישיגון

ויראו ואתחדיאו עמרי ימא אתגליין

שפלוני

די שניעו שלפסח

קצו

נתיב גמול אש
 ורעם מן שמים
 יהוה ועליון יתן חולון וישלח
 חצים ויביעם ברק
 ויהלם ויראץ ויגהם
 אפיהוים וגלגל מוסדות תכל
 כגערות יהוה כגשמת
 דגה אפיהוים
 כמלום מלום פני מוסדות
 דמים ויעולני גמולני
 תלגום
 שפלוני תגלגל מלך חדם יתן כמיומר
 תקוף רחוקה ושלח שלח בניוהי מלך
 תקיף דיתב בתקוף דומא דברני שידבני
 מעממין סגיאין ויעלע שידבני מסנאי
 ארי תקמוני מבעלי דבני ארי אתגברו
 עליון יהמני וקדמוני ביום טלטולני
 ויהוה מופתא דייס סמך לוי ויעא ואפיק
 לדומא יתני שידבני ארי אתרעו בני וגמלני
 אמר דוד ושלמני יתן כזכאתי כבדירות

דשבוני של פסח

כי אמרו מה לנו ויהי לנו חנוכה

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

ויהי לנו חנוכה ויהי לנו חנוכה
למרחב אתי חלעני פיהם ברו ונמלני

חייך

דשביעי שלופסח קצח

טיבך עם חסיד תתחסד עם גבור

תמידים תתקם: עם נבר

תתברר עם עקש תתפלל ואת עם

עצו תושיע ישיבך על

רפתת שפיל: די אתה

[Large blacked-out section]

הדמדומים כפיך מלכות חסד עם

קדושים ושלום כדחתך כפיך

משלימות מומך לענות עמיה עם

לבר יעקב דהליך כפולותה קדמך כ

בחדתה בנוהי מכלל תשיבא אנדישתה

דלעיה מכלל כפולותה ברעה ומצדאידחשי

כזו ממשכן ששער כלפי לתינון כמשנ

תהיון ואת ונת עמא בית ישראל דמת

קדון בעלמא הדין עם חשיך את עתו ל

למדיך

דשביעי של פסח -

תמיים גדלו אמרת יהוה עדותה כדגן ה

הוא לכל החיים כו פי מי אל

מדבלעדי יהוה ומי צוד מדבלעדי אלהינו

האל מעזי חיל חיל ויתר

תמנו רכנו משוך רגלי כאיפות על כחות

~~במנו רכנו משוך רגלי כאיפות על כחות~~

~~במנו רכנו משוך רגלי כאיפות על כחות~~

לכבודי וכלי מדרך לחיבתי ליתן כנין עליהן

תמאדן כו מי אתה לא שד שחודיה די שד

ית ויו ופרקנו מהשוכה לכהורא ויתנינו ב

בעל מא דעתוד למותי לעדוקיא כו ככה נארי

מדר אמר משנין במיומר אלהי אפגש

כל שדיו מיוכין האל אלהי דכיונה אורקה

אויסתיא יתן במורא הוא תקום הוא לכל דמתר

חצין עכ כיוסתיא פי ככין על נסא ופרקנא

דתעצוד למשיוחק אשארד דעברך דישתא

דון דודין כל עמסיה אומיה ועשניה ניוסרה

לית

קצט

דעם שישי של כסח

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי	וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה
אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם	מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי
וְלֹא	תִּדְמוּם

לִי אֵלֹהִים אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה

אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי

וְלֹא תִדְמוּם

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה

אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי

וְלֹא תִדְמוּם

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה

אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי

וְלֹא תִדְמוּם

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה

אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי

וְלֹא תִדְמוּם

וְעֵנִיתָהּ תִּרְכָּבֵנִי וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יְשׁוּעָה

אֲרַדְנָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְדֵם מִדַּעְדֵי קִרְסָבִי

וְלֹא תִדְמוּם

דשביעי של פסח

וְלֹא אֶשׂוּב עַד כְּלוֹתָם וְאֶכְלֵם

וְאֶמְחַצֵם וְלֹא יִהְיוּ מִן וּכְלֵם

תִּתֶּנּוּ דְגָלִי וְתִדְרֵנִי חוּל לְמַלְחָמָה

חֲפִדִיעַ קָמִי תִתְּנֵנוּ וְחִיִּי

תִּתְּנֵנִי עֲלֵה כִשְׁנָאִי וְחִמְיוֹתֵם

וְשִׁעַל וְשִׁעַל וְשִׁעַל וְשִׁעַל

וְכֹחַ עֲנֵשׂוּ עֲנֵשׂוּ

וְתִתְּנֵנִי חִיִּי

וְתִתְּנֵנִי חִיִּי

גוים

תרגום

לִי תַחֲנוּן וְחִיִּי וְסָנְאִי תִבְרַתָּהּ קָדְמִי כִחְזוֹר

קָדְמִי בְעַלְי דְבָבִי וְשִׁיעַתִּי כִּי יִשְׁעוּ עֲנֵם

כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ

כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ

כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ

כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ

כִּי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ וְכִי יִשְׁעוּ

תמעיני

ידעית

ק

דְּשִׁיבֵנוּ שֶׁלֹּה־נָחָה

גוֹרֵם עִם־לֹא יִדְעֵתִי יִשְׁבְּדֵנוּ בְּנוֹ
נִכְרַר יִתְפַּחֲשׂוּ לִי לְשִׁמְעֵי אֲזָח
יִשְׁמַעֲנוּ לִי בְּנוֹ נִכְרַר יִכְלוּ וַיִּמְגְדוּ

מִלְּמַסְבְּרוֹתָם חוֹ יְהוּה וּבְרִיךְ עֲזָרִי

וַיִּדַם אֱלֹהֵי עֲזָרִי יִשְׁעֵי הָאֵלִים הִנֵּמִי

תְּהַמְכִּי לִי בְּמִלְחָמָה

וְתִפְתָּח לִי שַׁעַר הַחַיִּים

וְתִפְתָּח לִי שַׁעַר הַחַיִּים

וְתִפְתָּח לִי שַׁעַר הַחַיִּים

וְלִשְׁמִיךְ

תְּרַגְמוּ

וְדַעֲנִיתִי יִכְלֹמֵנִי בְּנוֹ בְּנוֹ עֲמִמִּיא יִסּוּמֵן
וַיִּדְגְּמוּ מִבְּיַד־תְּהוֹן הֵי בְּפִי עַל־נֶסֶם וַיִּרְדְּמוּ
כִּי־דַעַבְדֵתָה לְעַמֶּךָ אֲוִדוּ וְאֲמִדוּ קִיִּים הוֹיָה
יִשְׁלַח־בְּרִיךְ תְּהִימָה דִּמְיוֹן קִדְמוֹהִי מִתִּיחֹב לְטָה
תְּהִימָה וְנִדְקוּ וְנִדְקוּ אֵלֶּה תְּהִימָה מִדְּהִנְנָהוּ הַחֵל
אֵלֶּה אֲדַעֲבִיד כִּי־עֲנִיתָ לִי וְתִכְרַר עֲמִמִּיא
דִּקְוִי מִיִּין לְאֲבִישָׁא לִי תְּחֹתִי וּמִיִּעִיא

ישמיעי של פסח

כל שמך אדמך מדגול ושועות

מלכו ועשר חסד למשיח

פירך ופך חסד על עולם

תרגום

וסדתי כדמנתי ועל דהוימיך להבאשי

לי תגדלני כדמנתי ומשיחתי עממיך

חסדך יעשה תשידלני על עמיך

אחיך יתן בעממיך ולשמך איתך

תשכחא ממיך למען פחד פחד

עם מלכיה יעביד מיך למשיחיה פירך

פירך עיה ער עממך

ישמיעי שיר תבנה פושיות

פירך תבנה פושיות תבנה פושיות

פירך תבנה פושיות תבנה פושיות

דבוקני עמיך פירך למייעל יהא סגמתי מלכא

האמר

ד אתה כטל ועכר תלת אונים ודכד עמיה
אלב עינין אלפיין גוספנין דדהכ דבני מלכין

בבנין תעשרין כהון ודכד עמיה מאתן

עמיהן אפי' דמיה קיפין וזמחין ודכד

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

דדוחין דדוחין עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

ד עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן עמיהן

מכתב יחידי של חמה

הנה נאמר בלשון קודש פתח פתח פתח פתח
לפי שכל ענין ואמירה בלשון קודש היא חיה
ידתה ודיושלה ושלם ושלם ושלם כל משניות
ועל כן כבישיון כל למדינותי האלה דעוהו
יחלשם מכל ככל כבישיון מכל משניות וכל
ידיו שלם הם מטר כבישיון מכל ומכל
כודיה על טור בית מקדשם וכליון
ועתה דכודישלם

לפי שהמדין יהיה עבדות כשעה פתח כשעה
מדין חיה גדולים והמסדים ישגלהו
לפי שכלם ית עבדות למי הטוב כמשדיו
לפי שכלם כשעה כשעה וכלם

לפי שכלם כשעה כשעה וכלם
לפי שכלם כשעה כשעה וכלם
לפי שכלם כשעה כשעה וכלם
לפי שכלם כשעה כשעה וכלם

יצאה ונזק כלכלה מוכנה ליש...
 במשני בנהי ותככי געה עליו לוח יהודי לוח
 קבועה ובענה לוח עצמה כוללת לוח דעת וזאת
 ימדה ונשדד עמיה נחמיה קדם וכל לוח מפתח
 ככלתנו לוח קבועה שבתא דוח כמדע ודמלתא
 דייא וקדיוח בידעתה הוה לוח למדאה שינוי
 ושבת נחא למשכע שבתו יוכיח ונתלפניו
 לדחלתיה יול וכל לוח עומה נתי דאין וכל
 כדשקיע מודמה יהא בכותו ושבת בידה
 דלים והוכיח במלי שנה לענוי ארץ והפך
 ארץ בשבת גין וכלוח שבתו ימות לשע
 יודין בלשמה שלכינוי ויפח בהו מנותח
 פתשכי שבת וכלחי לייכי מדעה במלי
 ביקוד ופתי כלל סמותה ויהא מותח לייכי
 ויהי שבת מדוח בלשמה לייכי לייכי
 מלפניו חלוקה לייכי לייכי לייכי
 חלוקה לייכי לייכי לייכי לייכי
 לייכי לייכי לייכי לייכי לייכי

Main body of handwritten text, appearing to be a list or series of entries, possibly in Hebrew or Yiddish. The text is dense and somewhat illegible due to the high contrast of the scan.

Handwritten text block, possibly a signature or a specific entry.

Handwritten text block at the bottom left of the page.

שני עשר דורות אתה נעלמית

במקום הזה בית משדוהי ביקר

היה ביום ההוא וסוף מדני שנים

גלות את שאר עמו אשר ישאר באש

בביתם ובמקדוכם ומבוס המעולכם ובמשינת

הבית ומבני האים ויהי בעשייתיהם ויום

גית בצורתיה למען שתשא ימי

מאתי וממעינים ומכתלום ומכוס

מבוס יתחמת ומנגות מאן ונשא

מגית ומסת כדדי ישראל ופעלות יהודה

במקדוכם ובמקדוכם ויתקום את

מלכיה ויפניש למבדדי ושדא נבלות יהודה

יש מחדשע למחי מדעא וסדר הכת

ם ועלדי יהודה ימי אמלי

יהודה ויהודה

במקום הזה

שתי שנים

וידעה לא יעשה לך פנים אלהים

בביתך כלשתיים ומה יתנו יבנה את ביתך

ביום ומוחב משלוח ידם ובע עתו יבנה ביתו

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

בביתו ביתו לבנה יבנה כל עתו יבנה

היה אודך יהודה חנכת בני ישכ
מחמני ותמרון בעלנא דתמו א
תמך יג ארי עב דחבת דלמך חו
עלי זכרי ותוב דובקד בני ותלמי
חל שיועתי מבטריה חנתי ס
חבת יהודה לוי לוי עובדי
לוי תקום כדקני אנא
ארי תלמי ותשכח דתמי
כדריה והיה לוי כסריה שחנת
שיון כמיוני הישועה ותכל
חבת פחדא בלכחירי עירקא ותמדת
יהו יהוה חוה ליהודה קראו בשמו הודיעו
עלי אמתן העליוני בני ויני
ועברו בעלנא
מיהו פירי
חבת
ישכ

לראשון של בעדרת

קדש יי אלהי גמול עבדך בראשון של
אדעתא עבדך ורפי ששפת עיניך כי גדול
בקרבה קדוש ששפת עיניך ורפי ששפת
עיניך ארי דנתא אמר לאשרא ששפת
עיניך קדוש ששפת עיניך
לראשון של בעדרתך

A.

קדש יי אלהי גמול עבדך בראשון של
אדעתא עבדך ורפי ששפת עיניך כי גדול
בקרבה קדוש ששפת עיניך ורפי ששפת
עיניך ארי דנתא אמר לאשרא ששפת
עיניך קדוש ששפת עיניך
לראשון של בעדרתך

תרגום ויהי בשלשים שנה

ויהיה

בסוף ארבע

מאה ותלתין שנים לדמן דאשכח

חלקיה כהנא רבא ית ספרא דאורייתא בבית

מקדשא בעזרתא תחות אולמא דהיכלא

ברביעאה בחמשא לירחא דתמוז בתלתות

ליליא ביומי יא שיה בר אמוז מלך שבטא

רבית יהודה אשכח חלקיה כהנא רבא ית

ספרא דאורייתא בבית מקדשא ויהיה

לשפן ספרא דמלכא וקרא יתיה שפן ספרא

קדם מלכא יא שיה וכר שמע מלכא יא שיה

ית פתגמי ספרא דאורייתא דהכין כתיב ביה

יגלי יע יתך וית מלכך דתקים עלך לעם דלא

ידעתא את ואבהתך ותפלה תמן לעממיא

פלה טעוותא אעא ואבנא כההיא שעתא

אזל דעיק בקל עציב ומבזע ית לבושורה

ואזל ותבר לבהון דרשיעי ישראל במילי

תוכחה

תוכיחא ואתובנון לפתגמי אוריתא מן קדם
 דלא תתמסר קרתא ירושלם ביד נבוכדנצר
 רשיעא מלכא דבבל כסדאה דהוא צר על
 ירושלם ומשתבח בטעוותא מתיב וכין אמר
 הלא דא היא קרתא ירושלם דאלהא עלאה
 דאמרינן לית כוותיה מסופה עלמא ועד סופיה
 עתידא לאתמסרה בידי ואחרוב יתה ואקלי
 בית מקדשא בנורא ואגלי עמא דבה למדעת
 טעוותיה ובתר כין אסיק לשמי שמיא ואחרוב
 מדורין עלאיז ואגיה קרבא עם קדישי עליונין
 ואשוי כורסי מלכותי עיל מן כרוביא דהכדין
 כתיב אעלה על במתי עב אדמה לעליון בההיא
 שעתא מתיבא יתיה רוח קודשא ואמרת ליה
 רשיעא בר רשיעא בר ברית דנמרוד רשיעא
 דמרוד עלי ואמרוד כל עלמא כוליה וכמה
 יומי שני חייך דאת אמרת אסק לשמי שמיא
 ואחרוב מדורין עלאיז ואגיה קרבא עם קדישי
 עליונין

עליונין ואשוי כורסי מלכותי עיל כרוביא והלה
מן ארעא לשמיה מהלך חמיש מאה שנין ו
וכמה חילוותך וכמה חילא אית בידך דאמרתי
כור' האי וולא ידעת לרקיעא תתאה דאתקרי
שמיה וילון סומכיה מהלך חמיש מאה שנין
זמניה לרקיע מהלך חמיש מאה שנין וסומכיה
מהלך חמיש מאה שנין ומן רקיע לשחקים
מהלך חמיש מאה שנין וסומכיה מהלך חמיש
מאה שנין זמניה לזבול מהלך תק שנין וסומכיה
מהלך תק שנין זמניה למכון מהלך תק שנין
וסומכיה דמכון מהלך חמיש מאה שנין ומן מכון
למעון מהלך תק שנין וסומכיה דמעון מהלך תק
שנין ומן מעון לערפות מהלך תק שנין וסומכיה
דערבות מהלך חמיש תמאה שנין ובקביל
שבעה רקיעין וכסומכוותהון ובתר כן מתחזן
רגליהון דחיותא דאינון רמן כרוס ארעא לרוס
שמיה ובקביל שבעה רקיעין וכסומכוותהון

וכתוב

וּבַתֵּר כִּיִּן מִתְחַזֵּן קַרְסוּלֵי חַיּוֹתָא דְאִינוּן רַמֵּן
כְּרוֹס אֶרְעָא לְרוֹס שְׁמַיָּא וּכְקַבִּיל שְׁבַעָה
רְקִיעֵין וּכְסוּמְכוּוֹתֵהוֹן וְכִיִּן רַבּוּבִיהוֹן וְכִיִּן מְעִיהוֹן
וְכִיִּן גַּפִּיהוֹן וְכִיִּן גַּרְפִּיהוֹן וְכִיִּן טַרְפִּיהוֹן וְכִיִּן
קַרְנִיהוֹן וְכִיִּן רִישֵׁיהוֹן וְכִיִּן דְאִינוּן רַמֵּן כְּרוֹס
אֶרְעָא לְרוֹס שְׁמַיָּא וּכְקַבִּיל שְׁבַעָה רְקִיעֵין
וּכְסוּמְכוּוֹתֵהוֹן וּבַתֵּר כִּיִּן מִתְגַּלְוֵן לְכוּרְסִיא דְמַלְךְ
מַלְכִיא בְרִיר הוּא לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין דְאִינוּן
רַמֵּן כְּרוֹס אֶרְעָא לְרוֹס שְׁמַיָּא וְהַדְרִין לְכוּרְסִיא
דְמַלְךְ מַלְכִיא בְרִיר הוּא לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין
אֵלֶּה אֵלְפִין וְרַבּוּא רַבּוּן מַלְאֲכֵי רַבּוּא דְאִינוּן
רַמֵּן כְּרוֹס אֶרְעָא לְרוֹס שְׁמַיָּא וּבַתֵּר כִּיִּן מִתְחַזֵּן
תַּמְנֵי מַאָה רְקִיעֵין לְעֵילָא דִּי מְמוּנָא עֲלִיהוֹן
שֵׁרָא רַבָּא דְאֵם לָא רַחֲמֵנִיתִּיה דְאֵלֶּהָא עֲלָא
מִתְקִלֵי עֲלֵמָא כּוֹלִיה בְּנוֹרָא וְאֵת אִמְרַת אִסְק
לְשַׁמֵּי מְרוּמָא וְאֵעֲבִיד כֹּל מַה רַחֲשִׁיבִית כְּעַן
אֲנָא אַחִית יֵתֵר לְשַׁבְעָה מְדוּרִין תַּתְּאִין וְאֵלִין

מגליהו

שמהתהוון

שְׂמַחְתְּהוּן גִּיהֶנֶס וּשְׂאוּל וּבֹר שַׁחַת וְדוּמָר
וְאַרְקָא וְטִיט הַיּוּן וְאַבְדוּן עוֹלָם אֶתְר דְּשִׁמְשָׁא
וְסִיְהָרָא לֹא דִנְח תַּמְן וּפְרַסְתָּ רַגְלֵי אֲנִישָׁא לֹא
מִשְׁתַּמְעֵנ בְּה וְזַתְּהִי נַפְשָׁךְ מִשְׁתַּלְּהָבָא בְּגוּ *
גִּיהֶנֶס עַד דִּימְטִי דִּינָא רַבָּא דְהַכִּין כְּתִיב אִן
אֵל שְׂאוּל תּוֹרַד אֵל יִרְכַּתִּי בֹר בְּה שְׁעַתָּא
אֲתַמְנִיאוּ עֲלֵיהָ תְּרִין מִלְּאֲכִין אֲכֹזְרֵי אִין חֲבִילֵי
וְאִוִּיתוּ יִתִּיה לְאַבְדוּן עוֹלָם אֶתְר דְּסַחְרִיב *
מִלְכָּא דְאַתּוֹר שְׂרָא תַּמְן זְהוּן תְּרוּיְהוּן מִהַלְכִין
בְּחִשׁוּכָא עֲנִי סַחְרִיב וְאִמְר לִיה לְנְבוּכַדְרֶצַּר מִן
אֲת עֲנִי נְבוּכַדְרֶצַּר וְאִמְר לִיה אֲנָא נְבוּכַדְרֶצַּר
בְּסַדְרָא דְמַרְדִּית בְּאַלְהָא דִּיהוּדָאִי וְאַחְרֵיבִית
קִרְתָּא יְרוּשָׁלַם וְאַגְלִיתִי עֲמָא דְבְּה טְעוּרְתִי *
עֲנִי סַחְרִיב וְאִמְר לְנְבוּכַדְרֶצַּר רְשִׁיעָא צַר *
רְשִׁיעָא הֲלָא בְּעֵינְךָ חֲזִיתָא וּבְאַוּדְנֶךָ שְׁמַעְתָּא
מָא דְעַבְד עַמִּי אֲלֵהָא דִּיהוּדָאִי דְשָׂרִי וְאַסְקִי
יְתִי לְקִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם וִירִי לֹא אוֹשִׁיטִית *
כ

למדינת

בגזית

בגווה ונפק חד מן שלוחוהי ואוקיד ית
משרייתי כנורא ולא אשאר לי אלא אנא
בלחוד יואת מא היא עצתך לות יהודאי עני
נכוכדנצר כעץ אם ישבוק יתי אלה
דיהודאי איזיל ואבני יתה באבנין טבן
ומרגליין עני סנחריב ואמר ליה רשיעא
שטיא די בעלמא כוליה הלא שמעתא מא
דמתלין יהודאי מאן דלא אתקין במער
שבתא מא ייכול בשבתא ואשתאלא הדין
שטרא בספרא דאורייתא בבית מקדשא
בעזרתא תחות אולמא דהיכלא בפלגור
לליא בתר מעלני סיהרא ביומי ואשיה בר
אמון מלך שבטא דבית יהודה בתמוז בחמשא
לירחא אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
נהר כבר אתפתחו שמיא וחדית בחיזון נבואה
דשרת עלי חיזון יקר שכינתא דיי"ץ" סחמשה
לחדש וכו'

לראשון של עשרה

ה

אברהם - אברהם

בחדש א לילה נסענו בלילה הזה
בביתנו על נהר כבד אתהו
שכרנו ודנו בחיזו נשאר די שרית עליו
סדר שכינתא די יא: מתמשך לחדש הא
השנה הששית בגלות המלך יויבין: היה
היה דבר יהוה אל עמלקאל בן בודי קפדן ב
בארץ כשדים על נהר סכר ויהי עליו שם
יד יהוה: מהוה הוא כנגם נבואה מן קדם
יא עם יחזקאל בד בודי כהנא בארעא די
די שדל קב תעצות אמת מלל עמיה במדי
ארע סודאי על נהר סכר ושרית עליוהי
תמן רע נבואה מן קדם יא: וארא והנדר
לוח סעלה שאר מן העמון ענן גדול ואש
מתקחת ונגמלו סביב ומתוכה פעין
החשקל מתוך האש: וחזית והא לוח
על עולמא אתי מן עמוצא ענן דב ואישתא
משתקנא

במאסח לוח
היה שם ה
חמישית
בגלות מלכא
יובין

פירושין של ענין

מן שתי המדות והמדות ליה סה סה ומדון ע
 עננה ומדות של ענין השמלא מהו א
 אישיתא ומדות דמות ארבע סיועוזה
 מדותיו דמות אדם פחותה ופחותה דמות
 ארבע ברין ורין חזקהו דמות ארבעה להון
 וארבעה כנים לאחת וארבע כנים לאחת
 להם וארבעה אפין לאחד וארבעה אפין
 לכל חד אחד שיתעסק אפין פחותה
 חדא הוי כנין אפא דארבעה ברין שתין
 וארבעה אפין וארבעה גמין לאחד וארבעה
 גמין לכל חד וחד שיתת עמר גמין לכל
 אפא ואפא שתין וארבעה גמין לכדיתת
 חדא הוי כנין אפא דארבעה ברין פחותה
 וחמשה עשר אפין גמין ואפין ורגליהם
 ככל שיתת ובה רגליהם ככה לכל ע
 עגל

עבד ונעלים כעין נחושת הללו ורבו
 הון פולין כיונן ומרבת דמיהון בפדקת
 רבלין סבלין ומרבת עכמיהון
 ומנע עין שפין נחש פולדת וידי אלים
 מתחיל כנפיהם על ארבעת רבעיהם
 ונניהם ונניהם לא יפעתם וידין כיד
 אנשא עניד גרון מתחילת גפיהון על
 ארבעה פסדיהון למחתו בהון במדין
 דאי שפין פולדת מתחילת להיער
 דעל לישיהון למתן על חמני סרפא
 למתק על אמל לשיעיא לאנדא חייביא
 עבדי מימדיה ואפיהון וגפיהון שוון
 למרבעתיהון חכדות אשר אל אחותיה
 כנפיהם לא נפנו בלבתי אוש אל עבר
 פניו ילפיו מכאן חדא לקביל חדא גפיהון
 לא מתחילתו במדינהון בקביל לקביל

חמניא

לראשון של עשרת

ויכרה אצלך וידמות פניהם פני אדם ופני
 אלהים אלהימין לארבעה ופני ~~האדם~~
~~האלהים~~ לארבעה ופני נשר לאר
 בעתן וידמות אשהו אמי אנשא ואמי
 חריא עניד כדומבא לארבעתיהון ואמי
 חורא עניד מסמחלא לארבעתיהון
 ואמי נשרא לארבעתיהון ונניהם וכניהם
 נדרות בכלמעה לאיש שתים חדרות
 איש נשתים כנסות את גיטהנה
 ואפיהו וגמיהט מדיקין מלעילא לחרא
 תלתין מכונן חרא חלתין מכסין ירה
 ואיש אלעבר פנו ילכו אל
 שימה הרוח ללכת ילכו לא
 בריא להביל אנה
 מזל אדפן לא
 החיות

מלאיהם כגחלי אש בערות ממדא
הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יצאה נחש וזמנות
בדיותא הדויהון כגחלין דאישא פערן
כחיזו בגוריא אישתא פישתלהסא בין
בדיותא דזחשא אישתא ומן אישתא
נפיק בדקא: החיות בעוה ושאב ממראה
הבזקי: ובדיותא באשתלוהיון למעבד
לענת לבועמן דאשרי שכינתיה במרומא
עילא כנהון כאנכא עינא כמחזיחדרן
ומדקמן ית עלמא זתיבן בריא חדא
וקליבן כמיוזו בדקא: ואלא החיות והנה
ענהאוכן אחד בארץ איציל החיות
לארבעת פניו: וחזית בדיותא והא גלגל
חד משתוי למלרע ליוב שמיא בסטרי
בדיותא שארבעת אמותיו מראה האוכנים
ומעשיהם פשוט אל שיש ודמות אחד

לארבעת

דיום ראשון של עבודה

לארבעה עשר ימים הראשונים של עבודת
 יהיה בראשונה ביום ראשון יצו ג' לומר
 ועל השמים שנתן לנו שמים ודמות
 לארבעה עשר ימים הראשונים של עבודת
 ג' לומר שנתן לנו שמים ודמות
 יצו לא יבטל שמים ודמות
 בבידועה אזלין לא מהחיות שנתן לנו
 וגבי הו' ג' כהם ויראה שמים ודמות
 מלכות עינים סביב לארבעה עשר ימים
 להכלל דהי' ע' ורומא להו' נדחילין אמין
 וגבי הו' מל' עינין ס' ס' לארבעה עשר ימים
 וכלכלת החיות ילכו האוננים אע"פ ובהשגח
 החיות מעל הארץ ישאו האוננים וסמיון
 בדי' תא כמלדע כרעם שפ' כד' כד' כד' כד'
 וכלכלת יעל אשר יהיה שם הרוח לכלכלת
 יעל שמה הרוח לכלכלת והאוננים ינשאו

לעמיתם

לַעֲמֹתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹנֵנִים עַל אֶתְרֵךְ
 וְיָדָה וְהָדֹן דַּעוּה לְמִיזַב אֶתְלֹן לְתַמֹּן דַּעוּה
 לְעִיָּה וּבִלְגִיָּה כְּתֻרְמִין לְבִלְהֹן אֲדֹי כ
 כְּרוּחַ בְּדִיתָהּ עַל מִשְׁחָהּ בְּלִמְתָּם לְבָבו
 וְנַעֲמִים מִשְׁחָהּ וְנִשְׁמָה מִשְׁחָהּ מִשְׁחָהּ
 וְנִשְׁמָה הַאֲוֵנִים לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בְּאוֹנֵנִים כְּשִׁיבֵהוֹן אֶתְלֹן לְמִשְׁחָהּ
 קִיָּה וְנִשְׁמָה מִשְׁחָהּ כְּמִלְרַע לְיוֹם מִשְׁחָהּ
 כְּתֻרְמִין לְקַשְׁלֵהוֹן אֲדֹי כְּרוּחַ בְּדִיתָהּ כ
 כְּבִלְגִיָּה וְדִמְלוֹת עַל דַּאֲשִׁי הַחֹהָה דְּקִיעַ כ
 כְּעִין הַקֹּדֶחַ הַנּוֹרָא נְטוּי עַל דַּאֲשִׁיהֶם כ
 כְּלִמְשֵׁלָה וְדִמְלוֹת עַל דִּישִׁי בְּדִיתָהּ ר
 דְּקִיעַ כְּעִין גְּלוּד חֲסִין מִדְּוִבֵן עַל דִּישִׁיהֹן
 כְּלִמְשֵׁלָה זֹתְחַת הַקִּיעַ כְּנִמְיָהם יִשְׁרוֹת
 אִשָּׁה אֶל אֶתְרֵהָ לְאִישׁ שְׁתֵּים מִכִּסּוֹת
 לְהַנְהִי וְלְאִישׁ שְׁתֵּים מִכִּסּוֹת לְהַנְהִי

לראשון עשרה

אריותיהם ונתחות להיעשה במיהון מכונן משה
 לרביל חדא לחדא תרתין מכסיין להנן ושה
 תרתין מכסיין להון ית גויתרון : ווא עשה
 קול בפיהם סגורם שלששים כאול שדי
 בלשמה קול סגורם סגורם סגורם סגורם
 תרשינה סגורם סגורם סגורם סגורם
 מין סגורם סגורם סגורם סגורם
 קל סגורם סגורם סגורם סגורם
 קומא סגורם סגורם סגורם סגורם
 מרומא סגורם סגורם סגורם סגורם
 מעל לרדיע אשר על ראשם פעמדיס סגורם
 סגורם : ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאספתא
 קל דבורא לעפורה כל יישראלי חוש קלא
 ובשתמט סגורם סגורם סגורם סגורם
 סגורם סגורם סגורם סגורם
 ובמעל לרדיע אשר על ראשם סגורם

אמן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
מראה אדם עליו כלמעלה ומעליו ל
מיעא דעל דישיהון במיזו אבן טבא דמות
ממנו ועל דמות סדנא דמות כסא אדם
עליו מראה וזהו כסא דמות כסא
איש בית ליש סדנא דמות סדנא
וכסא דמות וזהו כסא דמות
דמות סדנא נמנית כעין דמות כסא
איש דמות כסא דמות סדנא דמות כסא
עניא כסא דמות אגשר לאסתכלא כסא
ולמע דמות כסא איש דמות וזהו כסא
סדנא כסא אדם הקשת אשר יהוד
בענין ביום הגשם כן מראה הגנה סניב
הוא מראה דמות כסא יהוד וראה ואפל
על כסא ואשמע קול מדבר כסא דמות השתא
דתי בעניא כסא דמות כסא דמות

דמות

לשני עשרה

זיהורא סה סה הוא חיו דמות יקום יקום
והצית ואשתטחית על אפי ושחעיות
דמתמלל: ואמד אגל בן אדם עמד על
לבשר ואדבר יתקף ואמד לי פל ודמיתם
על דמילך אשתמלל בעמך: ודמיתם
באשמה פל אגל ונתעששית על רגל
ואשמה את כשרת אגל ושלם בידקת
בדמיל ילעמי ואדק סתב על שחעיות
את דמתמלל עמך: ודמיתם לית ודמיתם
אחש קול רעש גדול בדק ספוד יתקף
במקומך: ונשלטני רוחא ושחעיות בשר
קל דיע סבי דמשבחין ואמדין בליק יתקף
דיוס מאתק בית שכינתיה:

ליום שני של עשרה

חברוק ס"א

ויהודה ביהכל הדשו הק מכניו כן
האין

כְּשֵׁנִי עֲצַדְתָּ

דַּעְמֶךָ בְּגוֹ רִבְצֵךְ רַחֲמֶיךָ תִּדְכַּר אֶלֶּנָּה מִתִּיכֶן
יָבוֹא וְקִדְוֶשׁ מִהַר מִחֵן סִלַּח כִּסֵּר שְׂמֵימִים
הוֹדוּ וְתִהְלָתוּ מִלְּמַחֵה הָאָרֶץ בְּמִדְתֵּן אֲוִיֵּיכֶם
כְּעַמּוּיָהּ אֲלֵהָא מִלְּדִרְוֵהָא אֲתֵגֵל וְקִיֵּי שִׁמְרֵי
כִּשְׁעֵי אֲדִיעָךְ בְּנִפְתָּרֵי עַל מִיָּד אֲוִיֵּיכֶם
שִׁמְרֵי דְנִשְׁתַּבַּח אֲתֵמֵר וְנִשְׁתַּבַּח שִׁמְרֵי
אֲדִיעָךְ וְנִשְׁתַּבַּח אֲתֵמֵר מִלְּיָדֵי אֲוִיֵּיכֶם
וְנִשְׁתַּבַּח וְנִשְׁתַּבַּח וְנִשְׁתַּבַּח וְנִשְׁתַּבַּח
שִׁמְרֵי שִׁמְרֵי וְנִשְׁתַּבַּח וְנִשְׁתַּבַּח
תִּמְנוּ בְּנֵי יִתְ שְׂכֵי נִתְיָה דְהִתְיָה
מִדְּבַנֵי אֲנִשָּׁא בְּתַרְוֹךְ דְּרֹמְמָא לְבַנְיָה
וְיֵצֵא לְשֵׁף לְדַגְלִין מִן קַמְלוֹהֵי מִדְּשִׁיבֵי
מִלְּמַחֵךְ מוֹתָא וְנִפְיָךְ בְּשִׁלְהוֹבָת צִיִּיִּי
מִמּוֹמֵרִיָּה עִמְדִין וְיִמְדֵד אֲדִיעָךְ שִׁמְרֵי
גּוּיִם חִתְמֵצִי הִדְדִי עַד שְׁחוֹ גַם עוֹתֵי עוֹלָם
הִלְיָכּוֹת עוֹלָם לֵן אֲתֵגֵל וְאֲזִיעֵ אֲרִיעֵ
וְאִיתִי חִיבּוֹלָא עַל עַם דְּרָא לְעַבְדּוּ עַרְ

לשני עצרת

עריה תעורר השתק שבעות מכות אמר
ספר נהרות תבנה ארץ : אתגלגל
אתגליתא בגבורתך כדילי הימך דעם
שכטיא מימדך דיום לעלמין לחן בזמנא
שעתה דקיימן נמך נהלין שוכני ארעא
דחנה שכינן דילי דים דים מים עבד עמך
תהום דילי דים ידילי נשא בארעא דתך
על שריא דסיני חנו יחדך דעו שריא
ענני כמלא עדו ארים ותהום חילי
שכטיא תמהו והמו : שכטיא חילי
זבלה לאור חעיקר יהלכו לכנה
חניתיהו אף במסבדך נסין ליהושע
במישר בצעון שכטיא נמיהו דתך
במדדיהו עמך במימדך ארעא
בתרום נסחן בגבורתך : בזעם תעורר
ארץ באף חדוש גויס בארעא דתך
על סנאי עמך בארעא דתך למתבר

רשיעו

לשני עשרת
ל"ב

דשיעי ארעא כרוגזר הטיילת עממי:
יצאת לישע עמך לישע את משיחך כחצת
רחש מבית לשע עדות סוד עד צוא
סוף: וסגליה לא עבדך סגליה למפרק ית
סגליה שיענה סג סג סגליה סגליה
ושלמה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
קיים סגליה

והוא אשתי לאש סג סגליה יסגליה
לשני סג סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה
סגליה סגליה סגליה סגליה סגליה

ימא

לשני עשרת

ומה במדרבנות יקרך בדגור מדין קגיאין ז
שמעתי ונתגז בטיני לך ולכל שבתי ומה
דך בעצמי אשתחתי אלך אשר תבוא
ליום ערה לעלות לשם ארבעה עשרת
שמעתי דענו סלכתי שם קדם דינה דאויסנו
מעדאי אקל מלכא אליך ילקח שבתי א
אחד דיעה למכילתו וצאנתו דשבתא זעית
דשבתא ליום עקא לעדן אקתא מלך
עמיה יתבדעו כידתאנה סאת מלך ואין
יבול בגניס פחש מעשה דית נשדמות
לא עשה אבל גזר ממכילתו עמך ואין כ
בך בדכתיס ארי מלכות בכל לא ת
התקיים ולא תעביד שלטן על ישראל ותקט
לון מלכוי מדוי וגיבדי יון לא יעלחון
ישתועון רומאי ולא יבזק קיסומא
מירושלם ואני ביהוה אעלוזה אמלך
באלהי

לראשון שלדאש השנה פ'ג

באלהי ישעי; בכין על ניקא וכדקנ
דתעניד למדשיחק ולשאדא דעמך
דישתארוון יודון למימר אמר נביא ואנא
במחרה דייט אבוע אדויץ לאאהא עמיד
מבדקני יהוה אלהי וילי וישם דגלי פאילות
ועל פתחי דידינו למנעח בנגינתו אלהים
ישמחנו ברחמי וימשיך רחמי קלינו
פתי פתחי בית תיקמי יהימחלנו
נצתנו ונבדקנו ונאמא מנגינת
בתעבתתני

לראשון של ראש השנה פ'מא

קידה איש אחד מן הדמתיים עומים מהר
במרים ושמו אלקנה בן ירוחם בן
אליהוא שד תחו בן עוקא אפרתני והוה גבדא
חד מרמבא מתלמידי נביא מטורא
דבית אמרים ושמידה לקנה בר ירוחם בר

חליהוא

לראשון של ראש השנה

אליהוא בר תחון בר ציוק גברא פליב חולק
בקוד שיא בטורא דבית אמרים : ול(שתי
נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה
ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים ופניה
תרתין נשין שום חיה חנה ושום תניא
פננה והיה לפננה בנין ולחנה בית בנין
ועל דהאיש ההוא מעירא ביה מילי
כהשתחות אלהיה ליהא ויהי שם ליה
ושם שני בני עלי חסדי וינחם סתים
כיהורה וסליד גבסא ויהיה סתים
מועד למועד להקבד ולדבחה קטל
עבאות בשי לו ותמן תרין בני עלי חסדי
וכינקם משמשין קדם יעו ויהי קדם ויזבח
אלהיה ונתן לפננה אשתו ולכל בנייה
ובנתיה מנות והיה יום מועדא ודבח
אנה

אָהֲנָה וַיִּהְיֶה לְמִנְחָה אֶתְתִּיה וּלְכָל בְּנֵיהֶֽנָּה
 זָבָנֶתְהָ חוּלְקִין וְלַחֲנֹה יִתֵּן מִנְחָה אַחַת
 חֲמִישׁ בִּי אֶתְחַנֶּה אֹהֶב וַיְהוּה סֶגֶר דְּחִמָּה
 וְלַחֲנֹה יִהְיֶה חוּלְקִי חָדַד בְּחִיד אֶרֶץ יֵת חֲנֹה
 לְרֵי מִנְחָה יִתֵּן יִתֵּן אֶתְחַנֶּה יִתֵּן וְלַחֲנֹה
 וְכִי עֲקָרָה יִתֵּן גַּם יִתֵּן מִנְחָה יִתֵּן
 שֶׁ סֶגֶר יִתֵּן מִנְחָה לְחֹמֶר וְלַחֲנֹה יִתֵּן
 מִנְחָה יִתֵּן מִנְחָה לְרֵי מִנְחָה יִתֵּן
 יִתֵּן אֶתְחַנֶּה מִנְחָה גַּם יִתֵּן מִנְחָה יִתֵּן
 גַּם יִתֵּן מִנְחָה יִתֵּן מִנְחָה יִתֵּן מִנְחָה יִתֵּן
 בְּשֹׁמְרוֹתָי שְׁלֹתָי בְּבֵית יְהוָה כִּי תִכְעַסְנָה
 וְתִבְדָּלְתֶּנּוּ מִן הָאָרֶץ וְכִי יִטְבִּיד שָׁנָה בְּשָׁנָה
 בְּזִמְנֵן מִמְקוֹמֵיכֶם מִקֹּדֶשׁ דְּיִי כִּי מִדְּגוּלָּה
 לָהּ וְנִבְנְתָה לָהּ אֶכְלָה וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
 אֲנִישָׁה חֹנֶה לְמַדָּה תִּבְכִּי וְלִמָּדָה לֹא תֵאָמַרְלִי
 וְלִמָּדָה יִדַּע לְבַבְךָ דֵּלָה אֶכְלָה טוֹב לָךְ מִ

חשודה

יוסף של ראש השנה

מעשרה בנין ואמר ליה אלקנה בעלה
חנה למא את בכיא ולמא לא אכלת ולמא
באיש ליד לבין גלגל לענתי טבא לנפ
מעשרה בנין ותקחנה אחת אצלך
פשה וגדל ויעני עלי חסד ופשה
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי
ועל עולמה שבלא ויהי ויהי ויהי

ווי עול דכרני קדמין ולא תרחיק ית אמקד
ותתין לאמתך בר בגו בני אנשא ואמקרינה
באדי כיש מיש קדם ית כל יומי חיוהי ומדות

מנעט גען תהי עלוהו : בגיה סי הרבחה ל

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

מחמל גאט : קוה געב שפב את כיש

לבוני

וממר

וְחִדְרֵי הַדָּת וְעֵתֶיךָ לֹא שְׂוִיתִי וְאִמְרֵי עֲלֹכָן
 כְּנִשִּׁי בְּעֵלֹי קֶדֶם יְיָ אֵל תִּתֵּן אֶת אֲמִתְךָ לִפְנֵי
 בֵּית בְּלִיַעַל כִּי מִדַּבְּרֵי שִׁוְיָ וּכְעֵסָה דְבַחְתִּי עִמָּךְ
 בְּנִי! לֹא תִכְלִים יְהוָה מִקֶּדֶךָ קִדְּשׁ בֵּית דִּבְרֵי
 אֱלֹהֵי כְּסִיף מִיָּד הַיְהוָה בְּזוֹתוֹ אֱלֹהֵי שֵׁשֶׁת כִּסְיֵי
 עַד כְּשִׁיבֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַיָּבֵשׁ לְכַנְּסֵם וְהַלְּחֵם
 יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל מִתְּשִׁיבֵי יָמָי אֲמִתְךָ לִפְנֵי
 וְתִהְיֶינָה עֲלֵי שֵׁשֶׁת אֲדָמָה אֲשֶׁלֶם וְאֲשֶׁן חֵי שֵׁשֶׁת
 יִתֵּן יְתִבְעֵתֶיךָ דְבַעִית כִּין שִׁמְרוֹת יִתְּנֵם
 תִּמְעַא שְׂפִיחֵיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשִׁיבֵי הַיְהוָה ל
 לְדַרְכָּהּ וְתֵאכֵל וּפְנִיָה לֹא הִי לָהּ עִדֵּי תִּמְעַא
 תִּשְׁכַּח אֲמִתְךָ רַחֲמִין בְּסִעֲדָה אֲמִתְךָ תִּמְעַא
 לְאוֹרֵחָה וְאֲכַלְתָּ וְאֲמִין בִּישִׁין לֹא תִּהְיֶינָה עוֹד
 וְשִׁפְיָמִי בְּבֵית וְיִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי יְהוָה וְיִשְׁמַח
 וְיִבְאוּ אֵל בֵּיתֶם הַבְּשָׂרִי וְיִרְעֵה אֶלְתֵּי אֲמִתְךָ
 חֶנֶךְ אֲשֶׁתִּי וְעֵלְכָה יְהוָה וְאֶהְדִּי אֶת בְּשָׂרִי

וקגידו קדם יי' ותכו ואתו לביתרון ל
 ללכתא גידע אלהנה בת חנה אחתיה ועל
 דבדנה קיי' ציהי לתקנות הימים ותמר חנה
 ותלך מן ומקצת אפר שמואלש מאכל כגדולה
 שאלתה ויהיה לבין שמש ושמש ושמש
 דמה נש' דבש' יקרת ית ששיה שבתה נהי
 כן קדושה ששיתה: יעלש' ע' הלכות
 ושלש' ש' קנה אמת' קנה קנה ששית
 נדון: אמת' אמת' אמת' ושלש' ששית
 לך כנה קנה: קנה קנה כדושה ששית
 את נהי' קנה לא עלתה כ' אמר
 לשש' ששית הלעל והביאתו וכלאה
 חת' ששית שש' שש' עולם: ותלך
 שש' ששית חת' אמרת לבשלה עד ד' ותקין
 קנה וא' תיניה ויתחזי קדם יי' ותקוב קמן
 עד עבדה: ויאמר לך אמת' איש' עש'

יום אי של ראש השנה

הטוב בעיניך שבי ער גמלך אתו אר יקם
 יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את
 בנה עד גמלה אתו ואמר לה חלקך
 בעלה ענידי שיהי בשבב אודיכי עד
 דתקטלך ותיח בשם יקיים כל דתקטלוהי
 ואוספת את תורתו ואת יקתי תבדיה עד דתקם
 לך יקתי ונתפלגו עמיה שישתקו
 בנפיהם שלישת חלה אחת קטנה ונשאת
 ותבואהו ביתה ושיב ונתעורר ויאסיקתו
 עמה עד חסלתיה בחודץ תלחה ותכיל סוד
 חדא דקמחה וגרב דומד ואתי תיה לבי רת
 מקד שא דיי ל פשילו ורביא חותיני וישתאו
 אתה מר ויביאו את הנער אל עלי ונכסר את
 תורה ואיתתא וית רביא לות עלי ותאמר
 בי אדני חי נפשך אדני אני האשה האמת
 עמכה בזה להתמלל אל יהוה ואמר

כָּבֵעוּ לְכוּנֵי חַיֵּי נְפִישׁךָ לְכוּנֵי אֲנִי אֲתִתֶנָּה
 דֹּאֲתִתְדֵת עִמְךָ הֶכָּא לְעֵלָא הַדָּם יִצְנֵי
 אֶל הַגַּעַר הַזֶּה הַתְּסַלְּלֵתוּ וַיִּתֵּן יְהוָה לִי
 אֲתִתְּשֵׁנִי אֲשֶׁר שָׂאֲנִי מִגִּבּוֹר עַל
 רֵשֵׁי קִישׁוֹת שֶׁלֹּא יִתֵּן לִי בַּיַּת שְׂמַרְתִּי
 דְּבִיתִי בְּתֵּן דְּיִתְּנֵנִי בְּמִי שֶׁלֹּא יִתְּנֵנִי
 לְיָמֵי כְּלֵי כִּיִּם חֲסֵד דִּיךָ הִשְׁתַּחֲוִיתִי
 לְיְהוָה וְלִשְׂמֵיךָ שֶׁנִּתְּנָה לְיְהוָה חֲסֵד
 כְּסִלְתֵּיךָ דִּי הִי שְׂמַרְתִּי חֲדָשׁ וְגַל כְּלִי וְסִיחָן
 דְּהוּא קוּיִשׁ יִשְׁמַרְתִּי חֲדָשׁ יִצְעֵסְנִי דְּבִי
 קָדָם יִתֵּן וְהַתְּכַלְּמֵנִי וְהַתְּמַר עַלְפֵּי לְבִי
 בִּיהוָה רַחֵם דִּי בִּיהוָה רַחֵם מִי עַל אִיבֵי
 מִי שֶׁפָּתַח וְעִתְקֵי וְעִלְיָאֵת חֲנָה בְּרוּחַ
 נְבִיחָה וְעִתְקֵי כְּבֵד שְׂמוֹאֵל בְּדִי עִתְקֵי
 לְמַחֲזֵי בְּנִי עַל יִשְׂרָאֵל בִּיּוֹמֵהוּ יִתְּכַרְקֵן
 בְּיָמֵיךָ דְּנִלְשֵׁתָאֵי וְעַל יְדֵיךָ יִתְּכַרְקֵן לְהוֹן

יום א' של ראש השנה

כסין וגבורין ככין תקיף לבי בחולקת דיהב
לי יא ואף הוימן בר יואל בר בר שמואל
דעתיך דיקום הוא וארבעת עשר פנוה
למחוי אמרין כשיקח שלי ידו גליסין
עם פתיחה שגא' לשתתא בית מוקד
בפיך רשית שמי שמינתקו דימיה
ואף על פדעמת נקודתך פתח
תאי דטעין דייקן יא שמואל
חדתא ועמיה קרבן שמינת
כשנתא דישראל אתתא
דברבין על בעלי דבבי ארי חיה
קדוש כיהוה כיהוה גמול
על סנהדיב כלכא דאתא
דעתיך דיסק הוא וכל חילותיה
וכס סגי יתעביד בה תקן
תיה בכין יורון כל עממיה
וימרון לית דקדיש אא יע ארי
לית בר

מנך ועמך יימרוך לית דתקדים תלך אלקות
אל תרבו מדברו בבהה גבהה יעא עתק מ
מפיכם כי אל דמות יהוה ולא נתפנו ע
עלילותי על גבוקד גישם מלכא דככל אתג

~~ביתא שמימא שמימא שמימא~~

~~דעקדוקי דמילתא דמילתא דמילתא~~

~~לכפולא שמימא שמימא שמימא~~

~~ארדי חתומי שמימא שמימא שמימא~~

~~מדתיה דינא ונקי שמימא שמימא שמימא~~

~~חוביסון ונקי שמימא שמימא שמימא~~

~~חילי על מלכא שמימא שמימא שמימא~~

~~דגבלי חתומי שמימא שמימא שמימא~~

~~חוביסון ונקי שמימא שמימא שמימא~~

בלחום

ב פ א של ראש השנה

בלהיב בלדון עמיון בלדני וואסתר
דודן עמיון עמיון ואתנשינו ית כ
מכבי עמיון תכו למקור בני זורין כין ידוס
לש דקות כאתא עקרא עתידא דתחמלי
מיעם גלוחתא זרובי דמליא טש עממי
יסובון. מפשדיתא תעדי ותקלונו יהור
ממיתת ומחוק כוריד שאול נעל: פ
אין גבורתא דניל דהוא שליט מלמא
ממיתת וממדי כמחית לשאול
ואתקעתיך למקדא בחיי עממי ותוד
דודיש ומעשירי ומשפיל ודמרום
דממבין ומעתיך משפיל אחיי
במעלך דלממשינו
דדודיש ומשפיל עם גדעום ונבין
בבין גמירי מלמא דענדקי מלמא
ושפיל מלמא דמלמא מעכבא
ממבין מלמא דמלמא משפיל
לחיתנותיו

לְאֶת־כִּי־תִהְיֶה עִם עַד־יִקְרָא וְכִי־בִי עַל־מֵא
 וּבְגֵדֵי יִקְרָא מִחֲסִין לְהוֹן אֲדֹי קָדָם יִשְׁכַּח גִּלְוֹן
 עֹבְדֵי בְנֵי אֲנָשָׁא מִלְּעַע אֲתִקִּין גִּיהֶנֶם ל
 לְרֵשׁוּעָא וְעַד־יִקְרָא עֲבָדֵי רַעוּתִיהָ שְׂכַלְמִיקָא
 לְהוֹן תַּבְּלוּ לְגַלְיָא חֲסוּדִין יִשְׁמַר וְרֵשׁוּעִים
 בְּהַשְׁתָּא דְדָסוּן פִּי־לֹא־בִכָּח יִגְבַּר אִישׁ גִּוִּיָּה
 עַבְדוּרָא עַד־יִקְרָא יִטַּד מִגִּיהֶנֶם וְרֵשׁוּעָא ב
 בְּגֵיהֶנֶם בְּהַשְׁנֵפָא וְיִדְכֵי לְהוֹדְעָא אֲרֵי
 לְהָ מִן דְּאִית בִּיהִ חֲלוּפָא דְכִי לִישׁ דִּינָא
 וְיִקְרָא וְיִקְרָא עַל־יָדוֹ עַל־יָדוֹ כְּשִׁמְיָא דְרַעֲמֵי יְהוֹן
 יִדְוֹ אֲפִקֵי אֲרֵץ אִי־תִקְעֵן לְמַלְכוּתוֹ וְיִדְכֵי
 מִשְׁיָחוֹ וְיִשְׁכַּח יִתְבַּר כְּשֶׁלִי דְבִנְיָא דְהַיְיִמִּין ל
 לְאֶת־שֵׁמָא לְעַמְמָא עַל־יְהוֹן מִן שְׁמִיָּא בְּרַל
 דִּי־יִשְׁתַּקִּיָּהוּ יִשְׁכַּח יִעֲבִיד כְּוַד עֲבֹתֵי שְׁמִיָּא מִגִּוִּיָּה
 וְיִשְׁתַּקִּיָּהוּ עַמְמָא מִטּוֹבִין דְּאִתְּן עַמְמָא
 מִכִּי־נִי אֲרַעֵה וְיִתִּין תּוֹקְמָא לְמַלְכוּתוֹ וְיִדְכֵי
 מַלְכוּת

פיוט שני של ראש השנה

מלכות משוחררת ליום שני בירמיה
כה אמר יהוה קצא חן במדבר עם
שרידי אדם בלוק להרגיעו ישראל
כענן אמר יי אלהים רחמן לעמא דאפיק
ממיערים סוכת עול ביהו במדברא בך
קיו לעשרהין מן קדם דקטלין בחרנא דכו
במיקרית כאשראה בית נחא ישראל מ
מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתך
על כן משכתיד חסד אמרת ירושלם מ
מלקדמין יי אתגלי על אבהתנא גביא יא
אימר להון הא רחמת עלמא חוימית יתכון
על ביו דבדית יתסון בטבין עוד אפנד
ונבנת בתופת ישראל עוד תעדי תמיד
ויצאת במחול משחקים עוד אהיומנך
ותתקיימין בנשתא דישראל עוד תתקנין
ביתונך ותסין בישית משבחין עוד
תעני

תטעו כדמים כהרן שמדקן נטעו נטעים
 ואלכו עוד תצבין כדמין בטורי שומרון
 עובדי שתלין ואחילון כי יש יום קראו נטעים
 בהר אנכי קראו ושמעו עמון אל יהוה אלהינו
 אדיו אית ארופות יוספא וסני טוכא דענת
 לבותי לעלמא דנטרו אודתני כמלך דמין
 חולקרון בארעא דישדא דהון מחמדין ל
 לשני נחמתא דאתין אמרו אימתי נרוה
 וניסק לעיון ונתמזי קדם יי אהנא כי כה
 אמר יהוה דנגלי עקב שמחה ועילן פראש
 דושיים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה
 חתעמך את שארית ישראל ארי כדנן
 אמר יי שבחו דבית עקב בחדוא ודונו כ
 כריש גלי לעמי כל עממיה בסרו שבחו
 ואימרו כבד יי ית עמיה ית שארא דישרל
 הנני מביא אותם מארץ עמון וקבעתם
 מירפתע ארץ במ עור ומסח הרה וילדת

ובאלו מיד חנה כמנו וארי כרה ייל
 ותדבית יערב ושיזכינו מיד דתקימין
 מנהון: ובעל נרננו במשום עיון ונהר
 אל טוב יהוה על דגן ועל תוכוש ועל
 יצהר ועל בני עאן ובקר והיתה כפשמ
 כגן לזה ולא יסמיו לדאבה עמד: וייתון
 וישבחון בטור בית מרד שא דיתכני
 בעיון ויתמנהן בטובא דיהב להון יין בעבו
 בהמרא ובהשהא ובכני ען ותוריו ותהי
 כנשהון מליא תמנהון כגנת שקיא דמרו
 יא ולא יסמין לטבא עמד: אד תשמח
 בתולה במחול ובחודים וזרנים יחציו והמפ
 תי אכלם לששון וניחמתים ושמחתים
 מיוגונם: כפין נחדיין כנשהא דישרא
 כד בהנגין ושלימין וכפין כחדא ואהמו
 אכלהון לביע ואנחומנו ואחדינו מדוונ
 הון: ורוית פמש הכהנים דשן ועמי את

יום שני של י"ד

יאובי ישיב עיניו ויאמר יידיהו ויאמר נפש פתוחה
 תפניקין ועמדי בית ישראל ית טובי דיהבית
 להון ישבעון אמר יידיהו כהוהוה קול
 גדולה נשמע נהי כהוהוה רחמי רחמי רחמי
 על בניה מאנה להנחם על בניה כי איבנו
 פדנן אמר יידיהו קלא ברומ עלמא אשתמ
 בית ישראל דבבן ימתאנחין בתר ירמיה
 נהי יידיהו שלח יתיה נבחראדן דב קטוליא
 מרנחא אליא ודבבן במרר ירושלים
 בכיה מסר בא לאתנחמא על בניה ארי
 גפוי כה אמר יהוה מנעי קולך מפי
 עיניך מרעה בי יעש שקר לבב עלת
 נא יתן יידיהו מארץ אויב פדנן אמר
 יידיהו מנעי קולך מפי ועיך מלשונך
 ארי יתן יידיהו מארץ אויב פדנן אמר
 אמר יידיהו ויתוכן מאינע בעלי דבנהון
 ייש תקום מארץ אויב יהוה ושבו ב
 נעים

דאשין

צנים לגבולם: ואית סבור לכומר אמר יל ויתרון
 צמח לתמונהוון שמוע שמעתי אמרים מתנוד
 סלתי ו... סעגל ... השיבני ואשנה
 כי אתה יחה אהי: ענייני וגלי קחתי בית שש
 יבכין ומתאנקין על דאטלטלו אמרין מדין
 איתתא עלנא יסודין עלם אזלינא כעני
 לא מילק בדי אחינא לבלחנק ונתוב ארי את
 יל אבנא: כסא חרי שובי נחמם ואחרי הודעי
 סתקתי על ירך פשתי וגם נכלמת בי נשאתי
 חרבת נעודי ארי כד אנהא תיבין באודיתא
 מחרתם ענפה וקדו דאתגלי לנא טמחנא על
 ירכנא בהיתנא שמת אתכנענא ארי קבילנא
 חסודי חוצנא דמלקדמין: חבן יקור לוי אמרים
 נאם ילך שיעשענאם כי מרין דכרו בל זכור
 אזכרנו עוד שכל בן דמנו מנע לן דחם ארחמנו
 נאם יקור: נא ככר חביב הדמי ישראל הלך

וְיָשִׁיב יְהוָה אֵלָי בְּזָמַן דְּמִשְׁוֵי פִתְגָמֵי אֲדוֹתַי
לְפָנֶיהָ לְמַעַבְדָּהוֹן מִדְּכַד דְּכִדְנָה לְאִי־פִנְיָ
לִיה עוֹד עַל כֵּן אֲתַגְּלִלֵנוּ רַחֲמֵי עֲלֵיהֶן רַחֲמֵי
אֲדָחִים עֲלֵיהֶן אֲמַר יְיָ!

לשחרית כפורה בישיעה

וְאֲמַר סָלוּ סַע בְּנִדְרֵךְ הוֹיִמוּ מִכְשׁוֹל מִדְּרֵךְ
עַמִּי: זוֹיִמֵר אֱלֹיִמוּ וְאֲזַהְרוּ אִמְנוּ לֵב
יִמְמָ לְאֲזוּרָה תִקְנָה סְלִיחוֹ תִקְלֵת רְשִׁיעִיָּה מִ
מִיָּהוּ בְנִשְׁתָּא דְעַמִּי: פִּלְכָה אֲמַר רַם וְנִשְׂאָ שׁ
שִׁבְן שִׁי קִדְוִישׁ שְׁמוֹ מִרְוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאֵת
דְּכָא יִשְׁעֵי דְחַיִּים בְּחַיִּים רַבִּים שְׁפִלִים וְלְהַחֲיוֹת
כֵּן נִדְפְּאָ עַל אֲדָרֵי בְּדִנְךָ יְיָ דְמָא וּמִנְטֵלָא
דְּשָׂרֵי בְּשִׁמְיָא וְקָדִישׁ שְׁמֵיָהּ וְחַיִּים שְׂרֵי

כל המלל סמך ביום כל אנשא אמר שלמה
 יתעביר לצדיקיא דנטרו אוריתו כלליתין
 ושלמה יתעביר לתביא דתבו לאוריתו ק
 קריב אמר יי ואשבוק להון והדשעים
 כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשון מ
 מימיו רכש וטוט ורשיעיא בימא דטריד
 דבשי למנה ולא יכיל ועכרין מוהי סין וטין
 אין שלום אמר אלהי לדשעים לית שלמה
 אמר אלהי לדשיעיא

קרא בגרון אל תחשך פשוני

הרים קולך והגר לעמי משעם ולפיתת עהב
 חבאתם ונביא אכלו בגרוןך לא תלגע כ
 כהל שונרא ארים קלך וחוי לעמי מרדיהון
 ולבית יעקב חטאתם נבשא אכלי בגרוןך
 לא תמנע כהל שונרא אלים קלך וחוי
 לעמי מרדיהון ולבית יעקב חוביהון
 ואותי יום יום ידשיון ותעת דרכי

יחפצון כגו אשר עדיק עשה ומשפט א
 אלהיו לא עזב ישאלנו משפטי עדי
 קדשת אלהים יחפצון וקדמי יום יום אלפז
 תבעין כאו למדע אורחן דתקנן קדמי עבן
 כעמא דזס ענד ופזון אלהיה לא אתרחק
 שאלין מן קדמו דין דקשוט כאו לאתקדבא
 לדחלתא דיי ונכעט למא עמנו ולא ראית
 ענינו נגשמנו ופא תדע הן ביום עמכם
 תמעאו חפץ וכל עעצבים פנגשו למא
 אנהא עמין וקדמך גלי מן עמין נגשת
 נא וקדמך גדיע נביא אימר להון הא
 ביום תעע תקנן אתון תבעין ערכיכון וכל
 תהלתכון אתון מדרבין הן קליב ומצרה
 תעומדו ולהקות באגדה רשע לא תעומט
 ביום פה שמדיע במרום הלכסו הא לתחרו
 ולמעו אתון עיימיו ולממחי בכדמיזא
 דרשעה

ד שוקרית כפור

ד'שעא לא תתענון תענו כאילו לא שמעו
ביומא קלפון : הכזה יהיה עום אכחלהו
ענות אדם נפשו הלכה כאגמון ראשו ושר
ואפר יעיע הלצה תקרא יום דעון ליהוה
ההדא היא העבדתא דרענא ביה גומא
דמסגיה אנשא נפשיה ככיה רישיה כאגמון
ככיה ועל סגא וקטמא באית להדא אתון
קין תעט וימא דרענא ביהמז קדם יין הלא
זר עום אכחלהו פתח חרעונות לשע התר
אגדות מוטרה ושלה דעונדים חמשים וכל מ
מוטה תנתקו הלא דא היא תעבדתא דרענא
בית פרדי כנשת לשעא שדו הטרי בתני דין
מקטי ובטרו דהו אנמין בני חודין וכל דין
מקטי תקלקון : הלא כרס לרעב לחמד ועניס
מרודים תביא בית כי תראה עדום וכמיתו
ומבשרך לא תתעלב הלא תמרנים לבנא

מלחמה

מלחמה וחיובין מטלטלין תעיל לגו
בית ארי תחזי עד טלאה ותבסיניה ומרה
במרד לאתכבוש עינך: אז יבדע פשחך
אורך ואדכתך מהרה תצמח והלך לפניך
עדרך כבוד יהוה יאמך: ככין יתאלי כ
כשמרפא נהורך ואסות מחתך כמריע ת
תסק ויהכין ודמך דמך כיקד מן קדם יס
תתכניש: אז תהא והוה יענה תשווע
ואמר הנני אם תסיר מתוכך מופת שלח
אצבע ודמך ככין תינני וילךני ^{עלותך}
תכני מן הדמיה ויעבד בעותך אם ת
תשדי מבינך אטיות דין מרמז באצבע
ומלמלא מלין דאנשי ותמך לרעב
כמשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך
אורך ואתך פעהדים ותתפח קדם כנני
כמשך ונמש כסגמא תסבע וידנה בחשמה

נהורך

שיחורית כפור

יתקדש והפליץ זה כטיהרה ונחה יהיה
 תמיד והשביע בעצמות נפשך ועצמו
 תיך יחליץ והיות כגן לזה וכמחנה מים
 אשר לא יכזב במימיו ויבדלך אל תדירא
 וסנע בשני מערתה נפשך וגופך ייחי ב
 בחי עלמא תהי נפשך מליא תמנהין ב
 כגנת שדיא דמדגוא ובמגו דמין דלכא
 כמקין סוהי ונני ממנה חרבות גולם מוסרי
 דר ודר תקומם והיא לך גדר פלץ משכב
 נתיבות לשבת ויבנון מנר חרבות עלם
 וסודי דר ודר תקומם ויודון לך סקיים א
 אורח דתקנא נתיב רשיעיא לאוריתא
 אם תשיב משבת דגלגל עשות חמיקה
 ביום קדשי וקראת לשבת שונא לחדוש
 יהיה מכבד וכבודך מעשות דדכך ב
 ממעוה חמיקה ודכך דכך: אם תתיב מ

משבתם

משבתה דגלך למעבד ערבך כיומא ד
 דקדשי ותעריעה לשבתא בתמנוקין לקדישא
 דיין תיקר ותיקר הדמוהי מלמעבד אורחך
 ומלסומקא ערבך ומלמלא מלין דאונים
 אז תתענה על יהוה והרפכתך על כמותי
 ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי כי
 יהוה דברו מלין תתפוק יי אשדיתך
 תקפי ארעא ארבי לך פרי ארסות יעקב א
 אבך ארי בקדדא דיין גדוד פין
 ונא לשון ונשבי משע
 ביעקב נאם יהוה וייתי לעיון פריק ולאתבא
 מדודיא דבית יעקב לאוריתא אמר יי
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה לחמי א
 אשד עליך ודברי אשד שמתי בפיה
 לא ימוש מפיך ומפי דרעה ומפי דרע
 דרעה אמר יהוה מעתה ועד עולם וואע
 דיין הימי עמהון אמר יי לוח הקדשי דעלך

ומתגדי

למנחת כבוד

מתגמל נפשותי וישועתי כבודי כח יעדון
כבודי ומנוחם בך ומנוחם בני בך אמר
וישכב עין וטרף עלמה

דמנחה יום כבוד בתרי עשר

יונה

וידי דבר יהנה אל יונה בן אמתי לאמתי והוא
כתבם נטוה בן קדם ית עם יונה פל
אמתי למזמרי יום לך אל ציונה העיר
הגדולה וקרא עליה כי פלחה רשתם לפני
יום אידיל לנינוה קלחא ואתנבי עליה ארי
ספיקת בישתהון קדמי ויום יונה לכה
תרשישו כלמי יהנה וילד ילכו וילעא א
אניה באת תרשישו ויתן שכלה וילד בן
כבוא עמדם תרשישו שיה מלכני יחזה וקם
יונה למערך בומא בן קדם דיותנבי בשמא
דיא ונחת כיבו ואישבה אלפא דאתנבי בומא

דבת

ויחג אגרה ונחת בה למיזל עמהון לימא מן
קדם דיתגבו בשמא דיוע: ויהוד הטול רח
מולח את הים ויהו קער גדול בים והאניה
חשבה לזשכר: ויעל אדרים דוח דב עקל ימא
נהיה בחשול דב בימא נחלמא בענא לאתבוא:
ויחג נחלמא דשכר ויעקב את אל הלהן ויסול
אתבלים אשד באניהאל חיס להקל מעליהם
ונגה ידר אל יסוף המענה יושעב חרדמ:
ודחילו ספניא ובעו אבר מן דתלתה וחזו אר
לית בהון ערוך ברמו יתמעה דבאלמא לומא
לאהקלא מנהון זמנה נחת לארעית שדא
דבאלמא ושכיב נדמוך: ויהרב הליור לב
דחבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהך אל יתעשת האלהים לנו ולך
נפחד: והרוב ביותיה לב סמעה ואמר לימא
את דמוך קום עלי קדם אלהך טאם יתרת

עלנה

וְיִשְׁמְרוּ אֶת עֲלֵמֵי וְלֹא יִכְבְּרוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת שְׂמֵי
 יְעֹזֵב לְכַלּוֹת וְלֹא גִדְלוֹת וְכִדְעָה בְּשִׁלְמוֹ הִרְעָה
 הַזֹּאת לָנוּ וַיִּכְלֹל גִּדְלוֹת וַיִּמְלֵךְ הַגִּדְלוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
 וַאֲמָרוּ גִבּוֹר לְחַבְרֵיהָ אֵיזֶה וְנִלְמַד מִדְּבַר וְנִלְמַד כִּי
 בְּדִיל בְּהוֹן בְּשִׁתָּה הִיא לָנוּ וְנִלְמַד מִדְּבַר וְנִלְמַד עַ
 עֲדָבָה עַל יוֹגָה וַיִּשְׁמְרוּ אֶת לִבּוֹ הַגִּדְלוֹת נֹא לָנוּ כִּי
 בְּאִשְׁרָךְ לָמִי הִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִהַמְּלָכִים וְנִלְמַד
 תְּבוּאָה מִהַמְּלָכִים עַד וְאֵי מִדְּעָה עִם אֶתְּךָ וַאֲמָרוּ לִיד
 חַיִּי כִּשְׁנֵן לָנוּ בְּדִיל מִדְּבִשְׁתָּה הִיא לָנוּ מִדְּ
 לְבַדִּיתְךָ וְנִלְמַד אֶת אֶתְּךָ אֵיזֶה הִיא מִדְּיִנְתְּךָ
 וְנִלְמַד מִדְּבַר עִמָּה אֶתְּךָ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת לִבְיָם עַל יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת הַזֹּאת עַל הַשְּׁמַיִם אֵיזֶה וַיִּלְמַד אֶתְּךָ עִשָׂה
 אֶתְּךָ הִיא וַיִּשְׁמְרוּ אֶתְּךָ וַאֲמָרוּ לָנוּ יְהוָה אֵלֵינוּ
 וְנִלְמַד מִדְּבַר אֵלֵינוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֶתְּךָ אֵלֵינוּ דְּעַבְדֵּךָ
 וְנִלְמַד מִדְּבַר אֵלֵינוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֶתְּךָ אֵלֵינוּ וַיִּלְמַד
 גִּדְלוֹת וַיִּשְׁמְרוּ אֶתְּךָ מִהַמְּלָכִים עִשָׂה כִּי יִלְמַד

חלונשים

האנשים מלמני יהוה הוא צדק פי הגיד להם
 ודחילו גבריא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא
 עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן הדם דיתנני
 בשמא דיל הוא עדין ארי חו ליהון ויאמרו
 מלן מה עשה לך ושתוק הים מעלינו כיהים
 הלך וסער ואמרו ליה מא נעבד לך וינח
 יבא מנח ארי יבא אצל ונחשו ליה תהידם
 ויאמרו להם שאנו מבטלי לך הים ושתוק
 הים מעליכם בי ידע את כי בשכי אסקר הגדל
 דבא עליכם ואמר להון סבני ודמני למיא וינח

לימא

יבא מנח ארי ידע את אנה ארי בדילי במשולא
 רבא דדין עליבון ויחתרו האנשים פדשיב אל
 דבשה ולא יכלו כיהים הולך וסער עליהם ו
 ושיפין גבריא לאתנא בשתת ולא יכלין ארי
 נבא אצל ונמשוליה תהיק עליהון ויקראו אל
 יהוה ויאמרו אנה הוה אל נבא באבדה בלכש
 דמיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא פי אתה
 יתה

יהוה כאשר קבע עשית; וכליך קדם יי' ו
 ואמר בל עשותה יי' לא כען ניבד בחובת
 וישיה דגברא הדין וכל תתין עלנא חובתים
 זכאי ארי את יי' כמא דלעוה קדמך עבדתה
 וישא את יונה ויטלהו אל הים וישלך הים מדעת
 ונסובו ית יונה ויבאה אל יבנה ונח יבנה סגמטו
 וייראו האנשים יראה גדולה אתי ויבטחו
 פיהו וידרו מדים: וידרו לוי גדולה דבנה
 מן הים יי' ואמרו לישבח דיבנה הים על גבוי
 יומן יתה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה כמע
 ויהי שלשה ימים ושלשה לילות: וצמק יי' ונא
 רבה ליה ויגדלה יונה כמשא דנונתא
 תלתא יומן וילתה ליה
 ויתפלל יונ' ויאמר אליו ממש הדגה וצלי
 יונה קדם יי' ויאמר אליו דנונתא ויאמר
 קדאתי כמדתך וישלח יי' ויעני כדכטן שאול
 שועתי שמעת קולי: ואמר עליתי מדעת לוי

קדם ייב וקביל יצלותי מארעיות תהומא ב
 בעיתי עבדתא בעותי ותשל כני מעולה
 כלבב ימים ונוד יסבני כל משבריה וכל
 עלי עברו ורמיתני לעמקא כלבא דימא ו
 ונדרא סח סח לי כל נחשולוהי דימא וכל
 עלי עדו ואני אמרתי נגרשתי אנגר עיני
 אך אוסיה להביט אל היכל הישך ואני
 אמרית אתרבות מן קדם מימרך בהם אוסיה
 לאסקלא בהיכל הישך והכנוצ מים עד
 נפש תרום יסבני סוף תבוש לראשי אקמו
 בהיעד מותא תהומא סח סח לי ימא דסוף
 תלי עיל מרישוי להעני הרים ירדתי הארץ
 בדיחיה בעדי לעולם ותעל פישחת מי יהוד
 אלהי לעקרו טוריא פחתית ארעא נגד
 בתקנהא עיל מעי עלמין ואת קריב הקמך
 לאקרא מתבלא הוי יא אלהי בהתעשית

שני נפשי יקח יקח זכרתי ותבט אלקיך ת
 תפתי אל הבל קדשתי באשתליות עלי
 נפשי פלחנה דיי אדכרית ועלת לקדמך
 עלותי להיכלא דקדשך: משמרים הנני שוא
 חסדם ועדכו: לא בעממיה פלחי טעותה
 דמאתר דמתוטב להון בית אינגן ידעין
 ואני בקול תגדה אדכחה סך אשר נדדתי
 אשלמה ישונתה ליהוה ואנא בקל תשב
 חת אודאה קדבני אקריב קדמך דנדדית
 אשלים כהן נפשי בעלו קדם יול: ויאמר
 יהוה ליהוה יקח את יונה אל הנבשה ואמר יול
 פנתי נפשי יקח יונה לישתא:
 יהוה דכד יהוה אל יונה שנית
 לאמר: והוה מתגב כבחה מן קדם יול עם יונה
 חננות למחמר קדם יול אל נינוה העיר
 הגדולה והקדש עליה אתה יקח יאה אשר אנכי

דבר אלהי קום אידיך לנינוה קרתא דבתא ו
ואתנבי עליה ית נבואתא דאנא ממליל ע
עמך ויקום יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה
ונינוה גיתה שיר גדולה לאלהים מהלך שלש
ימים ויקום יונה ואזל לנינוה כפתומא דיו
ונינוה הות קרתא רבתא קדם ית מהלך תלתא
יומין ויחל יונה לבוא בסיל מהלך יום אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה תהפכת
וישדי יונה למיזל בקרתא מהלך יומא חד
ואבדיז ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה
תהפכת ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדלם ועד
קטנם והימינו אנשי נינוה במימרא דיי
וגזרו צומא ולבשו שקין מדבהון ועד
שעדיהון ויגע הדבד אל מלך נינוה ויקם
מבסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שקווישנ

למנוחת כבוד

על האפר ונחמה פתגמה לות מלכא דינוה
וקם מדרסי מלכותיה ואעדי לבוש יקדיה מ
מניה ואתכסי שקא ויתב על קטמא ויזעק
ויאמר בנינוה פטעם המלך וגד לון לאמר
האלם והבהמה ספק והשתן אל ישעם מאומה
אל ירעם סמים אל ישתה ונכדיד ואמר בענה
מהזירת מלכותה למועד תנשא
ובעידא תודי ועשה לך ישעמוק מדיעם לך
ידעון מהיך לך ישעון ויתעם שוקים חתום
ובהמה ויקראו אל אלהים ברחוקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן המבקש אשר בכניסו זיתמן
סקין אנשא ובעירא ויעלען קדם אל בתקוה ויתבין
גבר מאורחיה בשתה ומן חטפיה דיחון ומו
ידע ישוב ונחם האלהים ושכ מחלון אפיו וליה
טאמר מן ידע דאית בידיה חובין יתוב סתמך
ותתבם עלנא מן קדם ייז ויתוב מתקום דגדיה
ולא

למנחת כפור

מני ארזי טב דאמזות מדאיהו: ואמר יהוה
ההיטב חדה לך: ואמר יי' הלחדא תקוץ לך:
ויצא יונה מן העיר וישב מקדש לעזר ויעש
לון שם ספר וישב תחלה בעל עזר אשר יראה
מה יהיה בעיר: ונפק יונה שי קדש ויעש ספר
בה לקרנא ועבד ליה תמן ספר ויעש ספר
תחותה בטובא עבד יהוה ספר ויעש ספר ויעש
וימך הוה ספר ויעש ספר ויעש ספר ויעש
על עזר ויעש ספר ויעש ספר ויעש ספר ויעש
על עזר ויעש ספר ויעש ספר ויעש ספר ויעש
קיקיון וסליק עיל כון עבד ליה ספר ויעש
לחגנא ליה מבש תנה ודמי יונה על הקדש ויעש
רנא: וימן האלהים תולעת בעלת השחר
למקרת ותר את הקיקיון וייבש וזמין ספר
תא במסקא עמרא ביומא דבתלמי ויעש ספר
קיקיון צביש: ויהי כדלח השמש וימן האלהים
דנתקדים תרישית ותר השמש על לאש ויעש
ויתעלה

וְעַלְכֶם וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לְמַת וַיֹּאמֶר טוֹב
 בְּיוֹתֵי מַחְיֵי וְהוּא כַּמְדָּנָה שֶׁמֶשָׁא וְזַמְיִן וַיִּלְדוּ
 קְדוּמָא שְׁתִּיקָתָא וְטַפְחָת שֶׁמֶשָׁא עַל וַיִּשְׁא
 דִּיזְנָה נִאֲשֵׁתֵלְהוּ וַיִּשְׁאַל יָת צַפְפִּיָּה לְמַמַּת וַיֹּאמֶר
 טַב דְּאַמְרֵיהּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהִים אֶל־יוֹנָה
 בְּיָמֵי קְדָמָא עֲשֵׂתוּקִין וַיִּשְׁא הַיִּשְׁבִּי קִדָּה
 לִי עֲשֵׂתוּקִין וַיִּשְׁא לְעוֹבָד הַלְלוּמָא וְתַקֵּן לִךְ
 עַל־תַּקֵּין מַמְרָא לְהוֹרָא תַקֵּן לִי עַד מְהוֹרָא
 וְהוּא אֲתוּרָה לְסוּר עַל הַקִּיָּין מִשְׁעֵי שֶׁא עֲמַלָּה בּוֹ
 וְשֶׁא מְהוֹרָא שֶׁבֶן לִיכָה דִּיה זִמֵּן לִיכָה אֲבָד וְשֶׁא
 לִי אַתְּ הַמַּמְרָא עַל־תַּקֵּין דְּלִיכָה עֲבָלְתָא בִּיה וְלֵא
 דְּבִיתְהוֹרָא דְּבִלְשֵׁתָא דְּדִין הוּא וְבִלְשֵׁיָא אַחֲרָנָא
 אֲבָד וַיִּשְׁא לְמַמְרָא עַל־נִינוּה הַעִיר הַגְּדוּלָּה
 אֲבָד יִשְׁבֵּלָה מְשִׁתִּים עֲשֵׂרָה לְבִיאָדָם
 אֲשֵׁר שֶׁא קְדָמָא יַמְיָנו לְשִׁמְאָלוֹ וְבַה מְהוֹרָא
 וְהוּא שֶׁא אֲתוּרָה עַל־נִינוּה קִרְתָּא לְבִתָּא דְּאֵתִית
 בִּיה סְרִי מְהוֹרָא עֲסֵרִי לְבִוָא אֲנִשְׁא דְּלִיכָה

למנחת כפור

קדן

ידע בני ומוניו למפליה ובעידא סמי
אל כמור בושא שן ועובר על פשע לשארית
בהלתו לא תחזיק לעד אמו כי חנין חסד הויה
לית בר מנר את את אלהא שביק לעון ומעבר
על חובין לשארית דאחטונה לא מוהיק לעמין
לבזיה אדוי דעני לא יסבה אמי ישוב עיחובת
יבבוש עונותינו ותשליך במעלות ים כל מעותם
יתוב מוהדיה כחמה לעגא יבבוש על חובנה
ברחמיה נירמי לעמקי ימיה אשמי אשמי
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מי מונקם: תתן קשמי ועקב לבנוהי
כמא דקיימתא ליה בבית אתל סעם אבנהם
לדעיה בתרוה מימי מוסא דהיין בתליא
הדבר לנא עקידת צחק דאתעבי על מדבחה
קדמך תעביד עמנה טבון דקיימתא לאבותנה
מימי קדם: לרא שון של אבות זכריו
והבאתי את השלישית באש וערפתי ב

כערה

ליום ראשון של סכות

רלב

כַּעֲרֹף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנֻתִים כִּבְחַן אֶת הַזָּהָב הוּא
 יִקְרָא בְשֵׁמוֹ וְאֵנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֶמְלִיכֵנִי עִמּוֹ הוּא
 וְהוּא יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶשְׁכַּל יֵת תְּלִיתִית
 בַּעֲקֵב כֶּסֶף דְּאֵיִי וְאֶעֱרוֹפֶינִי כַּמֶּאֱדָרְכִין
 יֵת כֶּסֶף וְאֶבְחָרֵינוּן כַּמֶּאֱדָרְכִין יֵת דְּהַבָּה הוּא
 יַעֲלֵי בְשֵׁמוֹ וְאֶנָּה אֶתִּיבֵל עֲלוֹתֶיהָ אֶמְרִית ע
 עִמּוֹ הוּא וְהוּא יֹאמֶר יֵת אֱהִי:

הַנֶּה יוֹם בָּא לִי הוּא וְהֵבֵךְ שֶׁלֶכֶךְ בְּחֻדְבְּרֵי הַיָּם
 יוֹמָא עֲתוּדִי שְׁמִיךְ בְּמִן הַדָּם יֵת וּפְלִגֵּן בֵּית
 יִשְׂרָאֵל נִפְסֵי שְׁמֵיךְ בְּגוּיךְ יִרְשָׁלַם וְאֶפְתֵּי
 אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְאֵל יִרְשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְנִלְכְּדוּ
 הָעִיר וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים עַד בָּתִּים תִּשְׁבַּלְכָה וְיֵעָם
 חֲצִי הָעִיר וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים חֲצִי הָעִיר וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים
 וְאֶכְנִישׁ יֵת כָּל עַמְמֵיךְ לְיִרְשָׁלַם לְאֶהֱבֵיךְ
 קְדָשְׁתְּךָ וְתִשְׁבַּלְכָה וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים
 וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים
 וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים וְנִשְׁמַרְוּ הַבָּתִּים

והנשים תיכין
 ויהי

לראשון סוכות

ישאר עמא לא ימאק מן קרתא ויעא קור
 וכלחם בגנים והם כיום הלחמו ביום קרב ויתגלי
 לא ווגיה קרבא בעממא האנון כיום אגחותיה
 קרב עב ימא דמא ועמדו דגליו ביום ההוא
 על הר הזתים אשר על הר סיני ויהיה
 ונבקעו הר הזתים מחציו מקדושה היא
 גדולה מאד ומש חצי הור צפונה וחציו נגבה
 ייתגלי בגבורתיה בעדמה והוא על שמי דיתא
 דעל אפי ירושלם ממדנה ויתבקע טור דיתא
 מקבלגיה למדנחא ויהיה חלל דבא לחדא
 ויתלש כלגיה דמא לביטולגיה לדרומא
 ונסתם ניא הרי כי יביע נה הליים אל אעל ונסתם
 כאשר נסתם גלגל הרעש ביהו עזיה מלך
 יהודה ובא יהוה אל כל קדושים עמק ונסתתם
 חילא דטורא יאלי וכלת טורא לאעל
 ותערהק כמא דעפרתון מן קרב דיעא דהור
 ביומי

ביום הזה עזרה מלך שבטא דבית יהודה ויתגלו
 ואל אלהו כל קדי שורה עמך ו
 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקמחון
 ויהי בעדנה ההוא לא יהי בלתי אלהין עדי
 ונבדד: ויהי אור דאמורדע ליהוה לאיום
 וכל לילך ויהי עשעשע ויהי אור ויהי יומא
 חד הא יהי ידיג קדם יל לא בניהוד יומם ולא
 כקבל לילי ויהי לעידן דמשא יהי נהורא ו
 והיה ביום ההוא יצאון מים חיים מירושלים
 מעים אל הים הקדמוני ומעים אל הים האמרון
 בקיץ ובחורף יהיה ויהי בעדנה ההוא יפקון מו
 מבש מירושלם כלגהון לימא מדנחאה ו
 וכלגהון לימא מעדנחאה בקיטא ובסתו
 יהון נמקון: ויהי יהוה למלך על כל הארץ כ
 ביום ההוא ויהי יהוה אחד ושמו אחד ויתגלו
 מלכותא אלהי על כל יתני ארשא בעדנא
 ההוא וכלחון קדם יל בתק רח אדי שמיד

לראשון סבות

יציב בעלמא לית בר מניה יסוב כל הארץ כ
 כערה מהבט לרמון נגב ירושלים וראמה
 וישנה תחתיה למשער בנימין עד מקום שער
 הראשון עד שער הננים ומגדל הנמל עד
 יקבי המלך יקנה כל המדינה אשר היא מגבע
 לרמון דחם ירושלים התרבי ותהיב לזאת
 למתקדע שבט בנימין עד אחר תיעאלק מאה
 עד תדע צוקתא ומגדל פקוס עד שיהי מלכא
 וישבו בה נחרם לא יהיה שם ישיבה ירושלים
 לבטח ותבון בה וקטלא לא יהי עוד ותתיב
 ירושלים לרחצין

וזאת תהיה המדינה אשר יבנה
 יהודה את כל העמים אשר אבאו על ירושלב
 המהק בשרו והוא עמר על רגליו ועיניו תמקני
 בחריהו ולישנו תמר כפי הן ונתה תהי מחת
 חיסווי כל ות כל עממיה דמלכותשין ואתי
 לישלבם ותמסי בסריה והוא האיסעל דגלוה

ועינוה יתמסין בגלגל יהון ולי שנהון יתמסי
כמופדהון ויהיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה
לבה בהם והחזיקו איש ביד רעהו ועלתה ידו
על יד רעהו ויהי בעדנא ההוא יהו שגיש
הטלח מן המן ויתקפו מן ביד חכמיה
ויקלש ידיו ויהיה ידו ויהיה תלחם
בירושלם ויהיה ידו ויהיה ידו ויהיה
ובגדים פרב פארו ויהיה ידו ויהיה
עבדמיה ויהיה ידו ויהיה ידו ויהיה
ויכנישין כפי סל וממיה סמוי סחור דהנא
וכסמא ולכנישין למי לחדא וכן תננה סגמא
דמוק הנהג הממל ויהיה וכל הנהגה אשר
יהיה מממנות דהנהג הממל דהנא וכן תננה
כחת מוסת מודניא במלכא ויהיה וכל בעידא
דיהי במשדמא האנון כמחתא דהנא ויהיה
כפ הנהג הממל דהנא ויהיה וכל הנהג הממל
מדי שנה בשנה לה שתחנות למלכא ויהיה ויהיה

ולחא

לראשון ככות

ולחג את חג הסכות: זיהי כל דישתאר מכל
 עממיה דמתבנשין ואתן על ירושלם ויסקון
 כדמן שנה בשנה למסגד הדם מלך עלמיה
 ייל עבאות ולמיהה ית חגא דמטליא וזוהי
 אשר לא ישלח מאת משפחות הארץ אל ירוש
 לים להשתחות למלך יהוה צבאות ישראל
 יגיה בגשם: ויקו ילחא יתן מידעיות סממיה
 ארעא לירושלם למסגד הדם מלך עלמיה
 ייל עבאות ולא עליוהו יהי מסדא: ואם מי שנ
 חת מצרים לא תעלה ולא סנה ולא עליהם
 תהיה המבטא אשר יבנה יזוה את הגוים אשר
 לא יעלו לחג את חג הסכות: ואם מלכות מ
 מצרים לא תסק ולא תיתי ולא להון יסק
 גילום ברם עליוהו תהי מחתא דימחא ילית
 כל עממיה דלא יסקון למיהת חגא ד
 יתבטא: ביום ההוא יהיה על פלעות הסוס
 קדש ליהוה יחיה הסירות בכית: ומזרחים
 יעלו לחג את חג הסכות: וכל מי
 יתבטא: ומזרחים יעלו לחג את חג הסכות: וכל מי
 יתבטא: ומזרחים יעלו לחג את חג הסכות: וכל מי

לכני המזבח בעדנה הוא יהי של כדור
 סוסיה קדישא קדם יי ויהון דודיא בבית מקדשא
 דיי סגיאין כמזרקיא קדם מרבחא וזהיה כל
 סיר כורושנים וביהודה קדש ליהוה יצבאות ונאר
 כל ~~הענין~~ ולין סתם ובשלו בהם ולא יהיה
 כנעני ~~הענין~~ יום ההוא ויהי כל ^{עבדות}
 דוד כיר ~~הענין~~ יצבאות
 לעתון בלתי יסבון מכהון וישיכון -
 כהון יצבאות סגיאין עוד ביהוה יצבאות
 דיי יצבאות סגיאין

ליום שני במלכים א סו' ד

ותשלם על המלכה אשר תשאלך
 שלמה בית יהוה ויבא וישלם
 את קדשך אביו אתה ואתה ואתה
 זאת

דיוט של סוכות

ואתה כלים בתן באו עלות בית יהודה: ושלימת כל
עבודה דעבר מלכא שלמה בית מקדשא דיוט
ואותי שלמה ית קדשו דוד אבנתי ית כסמא וית
דגמא וית מניאגהב בגלדי בית מקדשא דיוט
אז יקהל שלמה את קהני ישראל
ואת כל סאשו המטות נשיאוי באבות לבני ישראל
אל האלהים לכה וירשלו לבעולת ארון ברית
יהוה בעיר דוד השני יתן שלמה ית
סבי ישראל ית כל דושי סוכות לבני אהתה
לבני ישראל לות מלכא שלמה לירשעם לאסרה
את ארון קיימא דייט מקדמא דדוד הים ציון
ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירה
ואתהנים בתה הוצא התושב השמיני: ואת בנישו ל
לוא סוכות שלמה כל איש ישראל מקדמא דעתיקה
קין לית אהמא קיימאה דגמא ובעין השני יתן שביעאה
ויבאו כל דושי ישראל וישאו הכהנים את הארון:

ואתו

דיום ב' של סבות

הכרבים על הארון ועל בדיון מלמד עליהו אר
 כדוביא פרוקין גדמיהון על אהר ארונא
 ומטלן כדוביא על ארונא ועב אר-הוהי מ
 מלעילא: ויארכו הנדים ויקראו ראשו הנדים
 מן הקדש על פני הדביר וכלא ויקראו התנאים
 ויהיו שם עד היום הזה ויארשיין פלדיתא ויארשיין
 ישי אר-הוהי מן קדשא על אר-הוהי וכלא
 מתחזן כפלא והונו תמן עשרתין שנה ויארשיין
 למ עמי שנתא ויארשיין אר-הוהי שנתא
 כדכתיב פרוקין יהיה על אר-הוהי בעתא
 לית פארץ מעדים בארונא פרוקין יהיה לומר ארונא
 דא עב תמן מטא בחורב דעליהון כתיבין
 פארץ בתנמי הימא דגזר ויל עם בני ישראל
 ויארשיין אר-הוהי דמעדים ויהי בתנמי
 מן התנאים והענן מלא את בית יהוה ויהי
 פרוקין יהיה מן הקדש וענן אר-הוהי

ית בית מקדש שיש בו וכלו יכלו הכהנים לעמוד
 לשורת לפני העם כי מלא כבוד יהיה את בית
 הוה: ולא יכלו כהנים למקם לשמשא מן
 קדם עננת ארי אחצלי יקרא דיי ית בית מקדש
 דיי: אד אמר שלמה יהוה אמר
 לשמשא בשבת: בכין אמר שלמה יי אחרעי
 למשדא שכינתו בירשלים: בנה בניתי בית
 חבוץ לך מקדש ליהודים: מכנא כסתי
 בנות כסתי קדש קדש ליהודים: ע
 שלמין: יי קב חמלך את שון ויבד את בנה
 ושדאל וכל קהל ישראל עמד: ואסחר מל
 ית אנהו וברין ית כל קהלא דישראל
 קהלא דישראל האים: ויאמר ברין יהוה
 שדאל אשל דבר בפיו את דוד ויאמר
 מלא כאמרי: ואמר בדין יי אלהים
 דגודי כסתי עס דוד אנה שש

דיוט ב' של סבות

למימר: מן היום אשר הוצאתי את עמי את
ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שנתו
וישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר
בדוד להיות על עמי וישאל: מן יומא דאמיקי
ית עמי ית ישראל במצרים לא אתל עיתו בקלות
מכל שביא דישראל למבני ביתא פא שדאה
שכינתו תמן ואתל עיתו בדוד למאלי מלכא על
שמי ישראל: ויהי עם לבב דהאבני לבנות בית
לשמינא חלקי ישמינא: והנה כלבא דדוד אנה
למבני ביתא דאמיקי: אלהא די שדא: ויאמר
יהוה אל דוד אבי ישראל: ויאמר: ויאמר
בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: ויאמר: ויאמר
לדוד אנה חלק דהוה עם לבבך למבני ביתא לשמי
אתקנתא ארי הוה עם לבבך: דק אתה פא תבנה
הבית לשמי בנה היוצא מחלפיך הוא: ויאמר: ויאמר
למבני ביתא דא תבני ביתא דהוה בל דאמיקי

הוה

הוא יבני ביתא לשכמי ו יוקם יהוה את דברו א
 אשר דבר ואהום תחת דוד מלי ואיש בו על כ
 יסא ישראל באשר דבר יהוה ואבנה הכיר
 לשם יהוה אלהי ישראל וקיים יל ית מתגמו
 המלכות והמנוח תינתן דוד און ית בית על כרמי
 מלכותא דישדל כהא דמליכיה ונבית בית
 לשמה דיי אהא דישדל ואלשים שם מקום
 לארון אשר שם ברית יהוה אשר פרת עם
 אבותינו ברג ציון אתם כהאן מצרים ויש
 תמן אתר כתיקן לארובא דמלכותא וקרא
 לוחי אבניא ביהוה ויהוה דגזר עם אהא
 תנא בהפרקוטה יתרון מארעא למצרים

בית דין

של סכות

בית דין

יהוה דבר יהוה אלו לאמר ויהוה

מן הדפיעמו למימדין בן אהא

אל גוג ארץ המגוג פשיא לאש משך

דשנת חהמל של סבון

ותיבב והנכח עליו: בד אהרן קניל כב וראה על גוג
ארע כגוגיב דיש משך ותובל ואתנבי עלוקין
אמרה כה אמר אהרן יהוה הנני אהרן גוג נ
שיה לאש משך ותבב: ותומר כדנן אמר
אחים האהרן מלך ענקי גוג אלהי ים
שר ותובב: ושונבתיך ונתתו חחים כל חייך
הועאתי אותך ואתכל חילך סוסים ופרשים לבשי
ככלול כלם קהל לב ענה וקנן תנשו חרבות כלם
ואתתבניך ואתין שיריך בלי סוף ואמיק יתך
ויתכל משריתך סוסון ופרשין לבשי גמר
בלהון משרין סגיאן דמדלין בעגילין ותליסין
ואחדי סינין בלהון: פרס פוש ונוט אתם כלם
גמון וכובע / כרסאי בושא / ונוטאי עמהון כולהון
עגילין בעגילין והולטין: גמר וכל אמיה בית
ואלשה יד בתי עכון ואת כל האמין עמיו רבים
ואתקומו: וכל משריותהא מדינת גלמיו
סיני עמליות כל משריותהון עמליון סגיאן

ד עמך: הכן והכין לך אתה וכל הקהל הנקלטים
 עליך והגית להם למשמרה: אצדדז ואתקן לך את
 וכל משדדך דאתכנשו עלך ותרז לזון למטרד:
 מיומים דביא תמך באחלית השנים תנוואת
 ארץ משובבת בית יעמי צדפים
 אל דני ישראל אשר היו כחרבה תמיד: הוא מ
 מעמים הנעמה וישבו לנטח כלם: מיומין סגיאין
 תמני משריתך בסוף שביא תהוד על ארעה דתבו
 עמה בהטוליתא דאתכנשו מעממין סעאין
 על טודי ארעה דישדל דהואה לחרבה ומידא
 ואתגו לביני עממיה אתגליאו ויתצו לרחעני
 כולהון: ועלית בשואה תנווא פענן לכסות ארץ
 תהיה אתה וכל אגביך ועמים דביום אתקן
 פאתכנשו תיתי בעננא דסליה ותמי שמי
 תהי את וכל משריתך ועממין סגיאין
 פה אמר אדני יתעשר
 דהוא יעלו דברים על ארץ ותעשרת בתשבת

וְעָשָׂה: כִּדְבַר אֱמֶרֶת אֱלֹהִים וְיִוָּדַע בְּעֵדוּתָהּ הַהוּא י
 יִסְקוּן הַדְּהוּרִין בִּישׁוֹן עַל לִבָּךְ וְתַחֲשִׁיב מִמְעִיבִין
 בִּישׁוֹן וְאֶמְרֵת אֲטַלְהָ עַל אֶרֶץ מִדְּרוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 הַשְּׁהֲטִים וְיִשְׁבִי לִבְטַח כְּלָם וְיִשְׁבִים בְּאֵין חוֹמָה
 וְבִרְיָח גַּלְתִּים אֵין לָהֶם וְיִתְנַחֵם אֶסְקָךְ עַל אֲרַעַת
 דִּיתְבֵּא הַדְּוִי פִעֲמִיָּא אַהֲדַךְ עַל עֲמָא דִּישְׁהֲטִין וְשִׁדְרָן
 כִּדְדַעֲנָן כִּלְהוֹן יִתְכִין בְּלָא שׁוּדָא וְעַבְדִּין וְדִישׁוֹן
 לִית לְהוֹן לְשִׁלְלָ שְׁלָלָ וְלִבְבִין לְהַשְׁוִיָּה וְדִדְךָ
 עַל חֲבִיבֵינוּ שְׁבִיבֵנוּ וְאֵל עַבְדֵינוּ מִגְּבוּרֵינוּ
 עֲשֵׂה מִחֲנִנָּה וְקִנְיִן יִוָּשְׁבוּ עַל טַבַּח הָאֲרֶץ
 לְמַסַּד בְּזָא וְלִמְעַדֵי עֲדָאָה לְכַנְשָׂא מִשְׁדִּיתְךָ
 עַל חֲבִיבָא דְאֲתִיתְבָּא וְעַל עֲמָא דְאֲתִכְנִישׁוּ מִ
 בְּבִינֵינוּ עֲמִמְיָא אֵעֲלֵנוּ בְּנִכְסִין וְקִנְיִן יִתְכִין עַל
 תְּדִמְתָּא דְאֲרַעַת שִׁבְחָא וְדָדִן וְסַחֲרֵי תַחֲשִׁיבֵנוּ וְכֹל
 כִּי לְבָבֵנוּ אֲדָרֵן לָךְ הַלְשִׁלְלָ שְׁלָלָ אֲתָהּ בָּא
 הַלְבִיבֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲלִיף לְשִׁבְתֵינוּ כִּמְסָ וְזִנְתָּ לְהַחֲתֵנוּ
 מִדְּקִנְיָנוּ לְשִׁלְלָ שְׁלָלָ גְדוּלָּה שְׁבִיבֵנוּ וְדָדִן

ותגרי

ד שבת ה'ה'ל'ל ש'ל ס'מ'ת

וּתְגַדִּי יִמָּה וְכָל מַלְכֵהָא יִימָרוּן לָךְ הַלְמַכִּז בְּצֵה אֵת
אֶת הַלְמַעֲדֵי עֲדָה כְּנִישְׁתָּה מִשְׁרִיתְךָ לְמַסַּב
כְּסָף וְהֵב לְכִי עֲבֵי נַכְסִין וְקִנְיָן וְלַמַּעֲדֵי עֲדֵי

ס'ג'ו'

לְכִן הִנְנָה נִין וְרָם וְאִמְרַת לְגֹב סָה אִמְרַת אֲדֵי
יְהוָה הַלְמַעֲדֵי פִיִּם הַהוּא בְּשִׁבְתָּ עִמָּי וְשִׁדְרָה לְ
לְבַטַּח תִּדְעֵי בְּכִין אֲתֵנֵנִי בְּדֵ אֲדָם וְתִימָר לְגֹב
כְּדִין אֲמִיד יִשְׁתַּיִם הַלְמַעֲדֵי בְּעֲדָה הַהוּא כִּד יִתְכַוֵּן
עִמָּי בְּשִׁבְתָּ לְרַחֲמֵיךָ תִּדְעֵי מִלְּעֲנֵתֵי בְּיָדֵיךָ
דְּעִיבָה לְיָדֵיךָ הַלְמַעֲדֵי יִשְׁתַּיִם עִמָּי אֲתֵנִי עִמָּי
לְעִם אֲתֵנִי לְכִבֵּי סוּסִים כִּלִּים הַהֵל גִּדּוּל וְחֵיל וְכֵן
וְתִלִּיתִי מִלְּאֲתֵנִי מִסִּיּוּפִי עִמָּי אֲתֵנִי עִמָּי
ס'ג'א'ו' דְּעִמָּי לְכִבֵּי סוּסִין כְּלָהוֹן פִּיִּם לְיָדֵיךָ לְכִבֵּי
וְעִם ס'ג'ו' וְעִלִּיתִי עִלְעִמָּי וְשִׁדְרָה לְכִבֵּי סוּסִים
דְּאֲדֵי בְּאֲחֵלִית הַיָּמִים תִּהְיֶה וְהַכִּי אֲתֵנִי עִמָּי
אֲדֵי לְכִבֵּי דְעִתֵי הַגִּלְגָּלִים אֲתֵנִי עִמָּי

לְשִׁבְתָּ

דעת תורה של קבות

לעוניהם ונג' ותסק על עמי ישראל כעננת ד'
 דסלוק וחכי ארעה בסוק ונמוה תהו ואיתונך
 על ארע בית שכינתו כדיל דיר עין עממיה
 כוד ענות גבולתי כד אתק' שערך ויהון מזן ב
 כבוד ענותך גוג'
 כה אמר אדני יתן שמחה ליה אשכ דברהו
 ביום קדמנים כיד עבדיו נבואו ישמאל הפנאים
 בימיט דהם שנים להבית אתה עליהם כדנן
 אמר יסאיהם דאתתהא דמליל בשמי קדם
 כיד עבדיו נבואו וסדרתל אתה ביום
 כדנן מלמדמת דני שכינתהו
 כד עסיהון ויהי ביום הווא גתעל
 כדמת ישלול נאם ארצי יהנה תעלה חמת
 כדני גתעל כעדנא אהא ביום מיתת נאם
 ארעיהו שראל אמר יוצ אהים ידלך עתו ו
 וחמתו ונקמתו באש עברתי דברתי אהיה
 ביום

ביום ההוא יהיה רעש גדול על ארצות ישראל
ובאתגלגלה פורענותי במרלק אישת חוגדי קיימית
במימרי אם לא ביזמא ההוא יהי זייע סגני ער
ארעא דישראל: ורעשו מפני הגיהים ועוף השמים
וחת השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם
אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות
וכל חומה לארץ תפול ויזועון מן קדמי נוני ינע
ועופא וחית ברא וכל רחשא דרחיש על ארעא וכל
אנשא דעל אפי ארעא ויתפגהון טוריא ויתלשון
מגדליא וכל שור רם לארעא יתחמר וקראתי עליו
לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה
ואזמנייה למנוח בהרבא על טורי עמי אמר יוצ
אלהים חרב גבר באחודי תהי ונשפטי אתו כדבר
ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמוט
עליו ועל אנפיו ועל עמיו רבים אשר אתה ואת
מניה במותא ובקטלא ומטר מגבל ונשם אלגביש
אישתא וגופריתא אמטר עלוהי ועל משד יתיה

ועל

הכ חכ של סוכות

דַעַל עַמְמִין סְגִיאִין דְעַמִּיהּ וְהַתְגַדְלִיתִי וְהַתְקַדְשִׁיתִי
 וְזוֹדְעוֹתִי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה וְאֹתְרַבִּי
 וְאֹתְקַדְשִׁי וְאֹגְלֵי גְבוּרַתִּי לְעֵינֵי עַמְמִין סְגִיאִין וַיִּדְעוּ
 אֲרִי אֲנִי יְיָ עֲלֵי לְשִׁמּוֹנֵי עֲצָרֹת מַלְכֵי־סוּסֵי
 וַיִּדְעוּ כְּכֹלֹת שְׁלֵמָה לְהַתְפַּלֵּל
 אֵל־יְהוָה אֵת כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת
 כָּס מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְרַעַע עַל־בְּרַכּוֹ וְכַפּוֹן
 פְּרוֹשׁוֹת הַשָּׁמַיִם וְהוּא כֹר שִׁיִּצִי שְׁלֵמָה לְצִלְמָה
 קָדָם יְיָ יֵת כָּל צְלוֹתָא וְכַעֲוֹתָא הֲדָא קָס מִן קָדָם
 מִדְּבַחַא דִּיִּזְע מִדְּהוּא כְרִיעַ עַל בְּרַכּוֹהִי וַיִּדְוֶהִי
 פְּרִיסָן בְּצִלּוֹתֵי לְצִית שְׁמִיָּא וַיַּעֲמֵד וַיְבַלֵּךְ אֶת
 כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר וְקָס וְבָרִיךְ
 יֵת כָּל קְהֵלָא דִּישְׂרָאֵל קָל רַב לְמִימְרֵי בְרִיךְ
 יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
 חֲסַבְתָּ לְעַמְּךָ דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּעֵינֵי מַשְׁתֵּה עַבְדֵּיךָ בְּרִיךְ יְיָ דִּיהַב נְיִיחָא לְעַמִּיהּ
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל דְּמִלִּיל לָא בְּטִיל פְּתַגְמָא חַד מִכָּל

מתגמולין

פתגמוהי תקניא דמליל כידא דמשה עבדיה
 יהי יהודא אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
 אל יעזבנו ואל יטשנו יהי מימרא דיל אלהא
 בסעדנא כמא דהוה בסעדא דאבהתנא לא
 ישבקנא ולא ירחקנא להטות לבבנו אליו
 ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו
 אשר צוה את אבותינו לאפנא לבנא
 לדחלתיה למהך בכל אורח דתקנן קדמוהי ולמי
 טר פקודוהי וקימוהי ודינוהי דפקיד ית אבהתנא
 ויהיו דברוי אלה אשר התחננתו לפני יהודא
 קרבים אליהו אלהינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
 ביומו ויהו פתגמי אלין דבעיתו מן קדם יצ
 מתקבלן קדם יצ אלהא ימם ולילי למעבד
 דין עבדיה ועולבן עמיה ישראל פתגם יום
 ביומיה למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד בדיל די דעון כל עמי ארע

חריני

אָרִי יְיָ הוּא אֱלֹהִים לִית עוֹד וְהִיָּה לְבַבְכֶם
שֶׁלֶם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּחֻקָּיו וּלְשַׁמֵּר
מִצְוֹתָיו שִׁוּם הַזֶּה וַיְהִי לְבַכּוֹן שְׁלִים בְּדַחְלוֹתָא
דַּיִץ אֱלֹהֵנָא לְמַדָּךְ בְּקִימוֹהִי וּלְמִיטֵר פְּקוּדוֹהִי
כִּיּוֹמָא הַדִּיּוֹן וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זְבָחִים
זָבַח לְפָנָי יְהוָה וּמִלְכָא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוּהָ
מִנְבַּסִין נְכַסֵּת קוּדְשִׁין קַדְשׁ יְיָ וַיִּזְבַּח שְׁלָמָה
אֶת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָרֶ
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וּצֵאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
אֵלֶּף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָכַס שְׁלָמָה יֵת נְכַסֵּת קוּדְשִׁיא קַדְשׁ
יְהוָה תּוֹרֵי תִלְתָּא עֶסְרֵי רְבּוּא וְעֵנָא תִלְתִּין
רְבּוּא וְתִרִין אֲלֵפִין וַחֲנִיכּוּ יֵת בֵּית מִקְדָּשֵׁי
דַּיִץ מִלְּשָׁנָא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּיּוֹם הַהוּא בָּדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת תּוֹר הַחֲצִיר
אֲשֶׁר

לפניו

לפני בית יהוה פי עשיתי שש את העולמות
המנחה ואת חלבי השלמים שי מצבת הנגישת
אישך לפני יהוה סגן סגן ל את העולמות
המנחה ואת חלבי השלמים: כיגעה הווי
קדש במלכות בית גלדדמה דקדש בית מקדשה
דיי אורי עשיתמך לית מלכות בית מנחתה וית
תדבי לפנות קדשה אלי מלכות דנחשא ד
דקדש סא ושתוק מלכותה לית עלתה וית מנחת
וית תרסי פכית קדשה: וועש שלמה בעת
הדיא ואת חלב וכל ישראל עבדוהו כל גודל
מלכות חמת עד צהל מעלים לנשיהוה
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעת עשר
ועבד שלמה בעדנה ההוא יתחבא ושתוק
עמיה הקל רב ממעלנה דחמת עשיתמך
דמזרים קדם יי אהנא שבעת חיומן ושתוק
עת עקר יומין: ביום השמיני ושתוק
ויברכו את המלך וילכו לאהליהם ששתים

יום שמחת תורה

לֹבַעַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וְלִישָׂרָאֵל עַמּוֹ: בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה שְׁלַח־תְּעַמָּא
וּבְרִיטּוֹ יִתְּמַלְכָּא וְאֶזְלוּ לְמַשְׁכְּנֵיהוֹן כַּד חֲדָן
וּשְׁבִיר לְבָהוֹן עַל כָּל טַבְתָּא דְעַבְדֵי יֵאֵל לְדָוִד עַ
עַבְדֵיהּ וְלִישָׂרָאֵל עַמֵיהּ:

יום שמחת תורה תחלת יהושע

וַיְדַי אַחֲרֵי מָוֹת מֹשֶׁה עַבְדֵי יְהוָה וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֵל
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְהוֹדָה
בְּתַר דְּמִית מֹשֶׁה עַבְדָּא דִּיִּי וְאֵמַר יֵאֵל לִי הוֹשֻׁעַ
בֶּר כֹּון מִשְׁמֵי שְׁמַיָּה דְּמֹשֶׁה לְמִימְרֵי: מֹשֶׁה עַבְדֵי
מִלָּת וְעַתָּה קוּם עַבְדֵי אֵת דִּי רְדִין הֵדָּה אֲתָהּ וְכָל־
רְעָם הַזֶּה אֵל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְהֵם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: מֹשֶׁה עַבְדֵי מִית וּכְעַן קוּם עַבְדֵי יְרֵת
יְרֵדְנָא דְרִין אֵת וְכָל עַמָּא דְרִין לְאֲדַעַא דְּאֲנִי
יֵדִיב לְהוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל מְהוּם אֲשֶׁר תִּדְרִךְ
סָף דְּגַלְכֶם מִן לְכַם נִתְתִּין כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֵל מֹשֶׁה:
כָּל אֲתָרָא דְתִדְרוּךְ מְרַסַת דְּגַלְכֶם בִּיהּ לְכֹון יְהִבְתִּיהּ

כמה דמליכות עם משה: מהמדינה והלבנון הזה
 ועד הגדר הגדול נהר צות כל ארץ החתים ועד
 הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: ממדב
 דא ולבנון הדין ועד נהרא דבא נהרא פרת כל ארע

חתאה ועד ימא פבא מעלני שמשא יהי תחומון
 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי
 עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך
 לא יתעתר אנש הקמך כל יומי חייך כמה ד

דהוה מימדי בסעדיה דמשה כין יהי מימרי
 בסעדרך לא אשבקינך ולא ארחקנך: חזק ואמץ
 כיהתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
 נשבעתי לאבותם לתת להם: תקח ועילם אדי

את גחסיך ית עמא הדין ית ארעא דקמחית
 לאבדהתהון למתן להון: דק חזק ואמץ מאד
 לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה

עבדי אל תסור ממנו ימין לביען תשכיל בכל
 אשר תלך: לחוד תקח ועילם לחזא למטר
 למעבד ככל אוריתא דמקודך משה עבדי לא

יום שמחת תורה

תקטי מנייה ליימיה ולשמאלא בדיל דתעלה בכל
אתר דתהך: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגדת
בו יומם ולילה למען תשמר לעשות פכל הפקוד בו
כיאז תעליה את דרכיה ואז תשכיל: לא יעדי ספר
דאורייתא גיין כמפידך ותהי גמ ציה ייכס ולילי ב
בדיל דתטר למעבד ככל דכתב צבי ואלה המצוות
תעלה יתאוד חתך ובכין תכשיט: הלא צויתך
חדה ואמץ אל תעזב ואל תחת פי עמך יהוה אלהיך
בכל אשר תלך: הלא פקידתך תתק ועילם לא תחל
ולא תתבר ארי בסעוד מימרא דייא אהך בכל אתר
דוהך: ויהי הנה את יהושע ויהי שמעון בכ
הארץ: והנה מימרא דייא בסעדיה דיהושע והנה
שמעון מגי בכל ארעה:

למנחת צום שלישי בתשרי

דלישן יהוה בהמצאו קדא הו בהיותו קרוב: תבעו
דחלתה דייא עד דאתון קיימין: יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשביתו וישב אל יהוה וידח
מהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח אשביק רשיעה

אֹרְחֵיהֶן שָׁעָה וּגְבֵר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה יָתוּב
לְבֹלְחָנָה דִּייל עֲלוּהֵי וְלִדְחֻלְתָּהּ דְּאַלְהָנָה אֲרִי מִ
מִסְגֵּי לְקַלְחָה : פִּי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי מִחֲשַׁבְתִּיכֶם וְלֹא
דְרַכֵּיכֶם יִדְרֹכֵי נַעֲמָה וְהוֹדָה : אֲרִי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי מִחֲשַׁבְתִּי
כּוֹן וְלֹא אֲוִרְחֵיכֶם וְתִקֵּן כְּאֹרְחֵיכֶם וְתִקֵּן
כִּי יִשְׁמַעְתֶּם מִלְּפָנָי בְּנֵי דְרַכֵּיכֶם
וּמִחֲשַׁבְתֵיכֶם מִחֲשַׁבְתֵיכֶם : אֲרִי בְּמֵת דְרַכֵּיכֶם
שְׁמִיָּא מִן אֲרַעָה פִּין תִּקֵּן אֹרְחֵיכֶם מִדְּחֻלְתִּי
וּמִחֲשַׁבְתֵיכֶם תִּקֵּן מִחֲשַׁבְתֵיכֶם : לִי כִּי שָׂרִי יִדְרֹכֵי
הַגֶּשֶׁם וְהַיֶּשֶׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְהָ לֹא יִשְׁנֶה בִּי
אִם דְּרוּבָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְלִיחָהּ עִמָּךְ לִדְרֹכֵי
לְצַרְעָה וְלָחֶם לְאֹכְלֵי : אֲרִי כִּי יִשְׁמַע דְּנַחֲתִי מִסְדָּא
וְתִלְגָּהּ מִן שְׁמִיָּא וְלִתְמִין לֹא אֵיבִשְׁדֵי לִי דִּיתוּב
אֲלֵהִין מִרְוֵי יַת אֲרַעָה וּמִרְבֵּי לֵה נִמְנֵעֵי לֵה וְהִיב
בִּי זִרְעָה כְּמִיֶּסֶת לִי צִרְעָה וְלִחְמָה כְּמִיֶּסֶת לְמִיֶּסֶת :
כֵּן יִהְיֶה דְבַר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יִשׁוּב אֵלַי דִּיקָם
כִּי אֶסְעֶשֶׂה אֶת אֲשֶׁר חֲפַצְתִּי וְהִצְלִיחָה אֲשֶׁר

שְׁלַחְתִּי

עוֹם שְׁלִישֵׁי בַת־שָׁרִי

שְׁלַחְתִּיו : כִּי־הוּא פִתְגָם טוֹבֵי דְנַפְיָהּ כִּי־קִדְמֵי לֹא
אִי־פָשַׁר דִּיתוּב לְקִדְמֵי דִיקָן עֲבִיד יתְדַרְעֵינֵי
וּפְרַעְלָה לְדִישְׁלַחְנָא לִיהֵי כִי־בִשְׁמַחָה תַעֲצֹאוּ
וּבִשְׁלוֹם תִּנְבְּלוּן הַהֲרִיס וְהַבְּשִׁימֵם יִבְרַחְלֵמֵיכֶם
דִּנְהָ וּכְלֵעֵשִׂי הַשְׁמַדָּה יִכְחֹאוּ בְּכֹחֵי אֲדֵי־בִשְׁמִיחָת
תִּי־מִקָּוֹן כְּדִבְיֵי עֲמִינֵינָא וּבִשְׁלֵמָה תִּתְּנֵם לְאֲדֵי־עֲכוּן
טוֹרִיא וּרְמִתָּא יִבְעוּן קִדְמֵיכֹן תַעֲשַׁבְחָה וּבִלְאִילֵנִי
חֲקִלָּא יִשְׁעֵנוֹן בְּעַנְפֵיהוֹן : תַחַת הַנְּעִצוּץ יַעֲלֶה
בְרוּשׁ וְתַחַת הַסְרַכְד יַעֲלֶה אֲדָם זֶהִיָּה לִיהוּה לְשֵׁם
לְמַהוֹם צְנוּלָם לֹא יִכְרַת : חֲלֶף רְשִׁיעִיא יתְקִי־מֹן
עַד־יִקְרָא וְחֲלֶף חִי־בִיא יתְקִי־מֹן דְּחִלִי חֲטָאָה וִיִּהִי
קָדָם יֵאֵל לְשׁוֹם לְאֲתַעֲלָם דְּלֹא יִכְסוּק :
פִּי אֲמַר יִהְיֶה שְׁמִירוֹ כְּשִׁפְטָא וְעֵשׂוֹן יַעֲדִיקָה כִּי־ק
קְרוּבָה וְשׁוֹנְעָתִי לְבָנָא וְעַד־קִתִּי לְהַבְּלוֹת : כְּדִנְן אֲמַר
יִכְחֹאוּ דִינָא עֲבִידוּ עַד־קִתָּא אֲדֵי קָרִיב כּוֹרְקֵי ע
לְמִיתוּ וְזַבְחוּ לְאַתְגַּלְחָה : אִישְׁרֵי אֲנִישׁ יַעֲשֶׂה
זֹאת וּבְנֵי אֲדָם יִתְזַיֵּק בְּהַ שְׁמִיר שְׁבוֹת כְּחֲלָלוֹ וְשְׁמִיר
יִדּוּ כְּעֵשׂוֹת פֶּלְרֵעִי טוֹבֵי אֲנִישׁ דִּי עֲבִיד דָּת ו

וְכִרְ אֲנִישָׁא דִּיתְקַף כֵּה יִטַר שְׁבַתָּה כְּדִאֲחֻלוֹתֶיהָ
 וְיִטַר יְדוּהִי מִלְּעַבְדֵּךְ כָּל דְּבִישֵׁי וְאֵלֵךְ יֹאמֶר בֶּן־
 הַנֶּכֶד הַנְּלוּהָ אֵלֵךְ יְהוּדָה לְאֵמֶל הַנְּדֹל יְבִידֵלְעִי
 יְהוּדָה כִּפְשֵׁל עֲמִי וְיֹאמֶר הַמְרִים הֲוֹ אֲנִי עֵץ
 יְבִישֵׁי וְנִבְא יִשְׂרָאֵל בְּרַ עֲמִי בְּרַן דִּמְדִּנְוִסְקָה עַל עַ
 עֲמִי דִּי יֵלֵךְ לְמִיטְרָה אֲנִישָׁא יִפְרִשְׁנִי וְיֵלֵךְ מִדְּעַל
 עֲמִי וְנִבְא יִשְׂרָאֵל סְרִיבָה הָאֵל וְשִׁבְתָּ שׁוֹב כְּאֵע
 יְבִישֵׁי

שְׁבַתָּה אֲמִר יְהוּדָה לְמִיטְרָה אֲנִישָׁא יִפְרִשְׁנִי וְיִשְׂמְדוּ אֶת־
 שְׁבַתָּתִי וְנִבְא בְּאִשְׁרָה חֲפִצְתִּי וְכִמְדִּנְוִסְקָה בְּבִיבְתִי
 אֲרִי כְדִנְן אֲמִר יֵלֵךְ לְמִיטְרָה דִּי יִשְׂרָאֵל וְנִבְא שְׁבַתָּה
 דִּי לִי וְכִמְדִּנְוִסְקָה בְּרַצְבִּינָה וְכִמְדִּנְוִסְקָה בְּקִימְרִי וְנִבְתִּי
 לְהֵאֵם בְּבִיבְתִי וְכִמְדִּנְוִסְקָה יֵד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וְכִמְדִּנְוִסְקָה
 שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לִן אִישְׁרָה לְנָה יִפְרִתִּי וְהֵאֲתִין לְהֵאֵן
 בְּבִית מִהַדְּשֵׁי וְנִבְאֲרַע בֵּית שְׁבִיבְתִי אֲתֵלֵךְ שׁוֹם
 דִּי טוֹב כְּבִיבְתִי וְכִמְדִּנְוִסְקָה שׁוֹם עַלְמֵךְ אֲתֵךְ לְהֵאֵן דְּלִי
 יִכְסוּקָה וְנִבְא הַנֶּכֶד הַנְּלוּהָ עַל־יְהוּדָה לְשִׁבְתָּתִי
 וְנִבְא

צום שלישי בפת שרי

ולא הבה את שם זונה להיות לך לעבדים כל ש
שמר שבת כחלקו ומחזיקים בבדיתי: ובני ע
עבדיה דמותו ^{על} על עמיה דייא לשבד שותיה
ולמדום את עבדו דייא ^{למה} למה לעבדיו כל

~~דיטר געבטן און אונזערע זאצן
והשיאו עליהם את הקדושים~~

עולותיכם ^{למה} למה לעבדיו ^{בית} ביתי -
בית תכלה יקרא לכל העמים: ואיתינו לטורא
דקודש ו אחדינו בבית עולותי עלו תהון ונכסת
קודש ^{יתקון} יתקון לרעוא על מדעתי ארי בית
מקדש ^{דלו} דלו ותקרי לכל עממיה: נאק
אתי יתה פוקד נדחי ישראל ענד אקבש עני
לנדעין: אמרתי אהים דעתיד לטעמיה מבדוי
ישאל עור ארזב גלוותהון לכנשא יתהון:

תושלבע
ביל און

נשלחו

